

فارس و جناب بین الملل

جلد دوم

تصنیف :

۲ - ح - رکن زاده آدمیت

۱۳۲۷

حق طبع و ترجمه برای مصنف

محفوظ است

از نشرات :

کتابخانه و چاپخانه اقبال

کتابخانه علمی

تهران

فهرست مندرجات :

اهداء كتاب - و ديباچه

صفحه	
۱	فصل اول :- آواى كوس اجنبى
۷	فصل دوم : حمله دشت برم
۱۵	فصل سوم : نخستين جنگ احرار كازرونى با اغيار
۱۰۰	فصل چهارم : دومين مصاف كازرونيان با اجنيان
۲۵	فصل پنجم : آقا صوفى هندى
۲۹	فصل ششم : جنگ كازره نيان با كشكوليان
۳۳	فصل هفتم : آغاز مخالفت صولةالدوله با انگليسان
-	فصل هشتم : لغو قرار داد از طرف انگليسان
۴۴	و آغاز مخالفت صولةالدوله با آنان
۵۵	فصل نهم : اتحاد مجاهدين
۵۹	فصل دهم : جنگ ناصر ديوان و صولةالدوله با انگليسان
-	فصل يازدهم : عهد و پيمان وفاداران و مال انديشى
۶۸	محمد ابراهيم خان
۷۷	فصل دوازدهم : مندرجات روزنامه فارس
۹۲	فصل سيزدهم : مكتوب فرمانفرما بسردار عشائر
۱۰۱	فصل چهاردهم : ماموريت معتمدخان و هيچان شيرازيان
۱۱۸	فصل پانزدهم : ايجاد نفاق درميان مجاهدين
۱۳۰	فصل شانزدهم : چهارده تن شهيد راه وطن
۱۴۰	فصل هجدهم : واقعه آباده
۱۴۶	فصل نوزدهم : مال كار مجاهدين
۱۵۴	فصل نوزدهم : عقد قرارداد و پايان جنگ سردار عشائر با انگليسان
۱۷۰	اسناد و مدارك كتاب

اهداء کتاب

این تالیف ناچیز خود را که متضمن جزئیات حوادث فارس دراوان جنگ بین الملل اول و جانبازی ایرانیان پاکدل پاکباز در راه استقلال وطن عزیز ماست به بهترین عاصر ملی که در راه نجات ایران از چنگال خونین استعمار طلبان جان شیرین را بر کف نهاده و در راه طرح نقشه اصلاحات اساسی و حقیقی کشور بزدان ستم افتاده یا خود در این راه سر باخته اند و میبازند تقدیم میکنم.

من ، کتاب خود را بجوانان روشن فکر و پیران مجرب و آزادخواهی تقدیم میکنم که منفردا یا بهیئت اجتماع با ایادی فاسده بیگانگان مستکار و ارباب قدیم و جدید آنها با حال ضعف وانکسار اما با قلبی پر امید و ضمیری روشن لایزال در جنگ و جدال هستند .

من، کتاب خود را بآن دسته از مردم این سرزمین تقدیم میکنم که برای خاتمه دادن باصول ملوک الطوائفی و دزدی ، و جاسوسی ، و رشوه خواری و حقه بازی و احتکار و استثمار (که از ظرف امپریالیزم های نابکار بمنظور پیشرفت مقاصد مشئومه و بسط نفوذ در وطن عزیز ما تقویت میشود خود را از هر گونه تنعم و آسایش و زندگانی مرفه محروم ساخته و از دنیای بانی ولدائند نا پایداران دست کشیده و مردانه قدم در راه مبارزه گذاشته اند و لذا از طرف جیره خواران خوان امپریالیزم های خونخوار هدف تر لمن ردق و شامت و ملامت و افتراء قرار گرفته و القاب «متجاسر» و «ماجراجو» و امثال آن یافته اند !!

من امیدوارم که این هدیه ناقابل مقبول درگاه و منظور نظر ایندسته

•

از هموطنانم قرار گیرد -
و ز خارجی هزار بیکجو نمیحریم ✽ گو کوه تا بکوه منافق سپاه باش آدمیت

بنام خدای منتقم عادل

ای خواننده عزیز ! چه گویم و چه نویسم که زبانم در کام خشکیده و خامه‌ام در بنان افسرده ، دیده از بینائی عاری گشته و قوه متفکره از کار باز مانده ، سنین عمر پراز رنجم بینجاه رسیده و چراغ وجودم رو بخاموشی گذاشته ، آتش مصائب و اخگر نواعب جنك بين الملل دوم پر و بالم را سوخته و دل و مغز را در یوئه ستم گذاخته و دیگر برای من حال و مجال تجدید نظر در نبشته های این کتاب که پانزده سال در گوشه فراموشی افتاده نیست ، آری جلد اول کتاب فارس و جنك بين الملل در سال ۱۳۱۲ شمسی بسرمايه دوست معارف پژوهم آقای حاج محمد حسین اقبال نشر یافت و اینك پس از پانزده سال که از تالیف این جلد گذشته باز بهمت و سرمايه مشارالیه و آقای محمد علمی بحلیه چاپ آراسته میشود .

من باید از آقایان سابق الذکر سپاسگزار باشم که طبع این کتاب را دامن همت بر کمر استوار ساخته اند و روزه شخصا مادام العمر توفیق انجام اینکار را نمییافتم واستطاعت آنرا نداشتم .

در خلال این پانزده سال با همه لطمات و صدمات وارده سخت جانی را بعد کمال رسانیده و از پای ننشسته تما بمنظور تکمیل و اثبات مندرجات کتاب اسناد و مدارك تاریخی گرانبهای را بدست آورده و در آخر کتاب بچاپ رسانیده‌ام .

آنانکه جلد اول این کتاب را خوانده اند میدانند که آن يك متضمن وقایع تاریخی نهضت و فداکاری آزادگان شیراز و تنکستان در برابر سلطه و هجوم امپریالیزم بریتانیاست و این يك از فداکاری و جان بازی احرار کازرونی و قشقایی و مبارزه آنها با قشون انگلیسی « اس - پی - آر » و نظامیان هندی و انگلیسی سخن میراند - و مزیت جلد دوم بر اول همانا

داشتن اسناد و مدارك تاريخى است كه پاره‌اى از آن مربوط بجلد اول ميباشد .

پس از نشر جلد اول تقاريف فراوانى بعنوان مولف رسيده كه - « حسب الميعول بايستى در اينجا نگاشته شود ولى چون درج آنها بر حجم كتاب ميافزود و اينمعى با گراني فوق العاده كاغذ و چاپ منافات داشت لذا با عرض تشكر از نويسندگان از چاپ آنها صرف نظر نمود ضمنا از اظهار اين نکته ناگزير است كه چون بمنظور مراعات اصل امانت تا آنجا بىكه مىسر بوده سعی شده است كه در محاوره اشخاص عين كلام و عباراتى را كه بكار برده اند نوشته شود بنا بر اين اگر سقطى در كلام و غلطى در املاء و انشاء (آنجا كه مقول قول شده) روپداده باشد مربوط بمولف نخواهد بود -

چون بيشتر اسناد اين كتاب را دوست قديم دانشمند آقاى بهاء الدين حسام زاده بازار گاد مدير روزنامه خورشيد ايران بمن داده اند لذا بدينوسيله از ايشان تشكر مىكنم .

همچنين براى ارواح طيبه دوستان فقيد ميرزا محمد رحيم عكاسباشى كه ياد داشتهاى روزانه وقايع فارس را در معرض استفاده من گذاشتند و و ميرزا على اكبر واعظ زاده شيرازى پيشكار مرحوم صولة الدوله كه جزئيات جنگهاى سردار عشائر را بخط خود نوشته بمن دادند طلب آمرزش مىكنم .
ديباچه موجز خود را با ايراد چند بيت از قصيده غمراى استاد فقيد اديب پيشاوري قدس سره العزيز كه از دل خونين آنمرحوم راجع بمظالم دولت انگليس تراويده و لاجرم بردل پاكدلان اثر مىكند بنقل از ديوان مطبوع او خاتمه ميدهم :

آمد اندر كشور هندوستان سوداگرى

كرده پنهان زير خاكستر بعيلت اخگرى

بعد چندی زير خاكستر فروزبنه نهاد

تا كه دود فتنه بالا زد سر از هر كشورى

آسمان با آرزو از چشم سوزن تنگتر
 وین زمین در گازاو چون زر بدست زرگری
 کشتی کیدش روان عراده مکرش دوان
 آن میان بحر هاوین در میان هر بری
 آن درخت رسته در دوزخ که خوانندش زقوم
 تلخ تر زین قوم در دوزخ نیاورده بری
 گر ندانسی سیرت او را ز من باید شنید
 تا نباشی ای پسر بر سیرتش مستظهیری
 هم بدان سنگت بکو بد مغز سر روزی چو گوز (۱)
 که زدی برسینه از مهرش بسان اعوری (۲)
 عاقبت از سیلیت رخ همچو پیلوفر کند
 گر ز چشمه اوبروئی تازه چون نیلوفری
 سود امروزین مبیّت مغبونی فردا نگر
 سود کی بیند کسی زین شوم کف پیلوفری
 چون نهد پیلوفری بر مکر سودا را اساس
 نه کسی از بیع او سودی برد نه از شری
 من ندیدم کر تو دیدی سودمند از بیع او
 و دیدی من سی دیدم زیعش خاصری
 هم هوا مسموم گردد هو زمین زهراب دم
 هر کجا زین قوم یکتن بگذرد چون عابری
 گلخن پر دودین هر گلشنی کت او نمود
 و اندر آنجا سودین کت او زیان گفت و ضری

(۱) گوز - گردکان

(۲) اعور - يك چشم

نرد بازی نیست بر نطع جهان چالاک تر
از چنین بد مهره اندازی و خوش نقش آوری
این دغل باز دغا را با ژگون افتاده باد
کمبتین خاسته بر نخته هر قسامری (۳)
دور بادی او فتاده ای خس از چشم جهان
زانکه اندر چشم گیتی نیست چون تو عائری (۴)

آنچه اکنون میرود زنیقوم اندر مصر و همد
در بغارا از تتر هرگز نرفت وز هری (۵)
طبل رسوائیش در عالم بکوب ای عدل حق
به زعدل تو نخواهد یافتن کس داوری
اضطرابش باعث آرام جان عالم است
زنده کن عالم بمرک اینچنین بد گوهری
بامک مرغان عراق و ناله مرغان هند
طائرت بادا بحکم هر مجرب زاجری (۶)

ای طمع کرده در ایران هم در ایران مرک تست
بال گرکس کی رسد در ذروه دو پیکری
از چه خیزد از نسیم گلستان مرک جعل
خاک ایران کلشن است و باد ایران عنبری
تهران فروردین ماه ۱۳۲۲
م - ح و کن زاده آدمیت

(۳) قاسم - قمار باز

(۴) عائی - خاشاک

(۵) هری - هرات

(۶) زجر - فال زدن بوسیله مرغان - زاجر : فال گیرنده

— ۲ —
« قَاطَنَامَه »

با همه دقتی که در موقع چاپ کتاب در تصحیح آن بعمل آمده باز اغلاط و افتادگیهای در کتاب رویداده است و لذا قصد داشتم که در این صفحه چنانکه معمول است « غلطنامه » نویسم و صحیح را از سقیم متمایز سازم اما پس از اندک تفکر از اینکار بیفایده منصرف گشتم چون دانستم که خوانندگان عزیز را حوصله آنکه از زوی جدول مذکور کتاب را اصلاح فرمایند نیست ،
بنابراین بدینوسیله از قارئین محترم بوزش میخواهم آذیت

• (فصل اول) •

آوای کوس اجنبی

هشت ماه از وقایع جانگدازی که در جلد اول کتاب بیسان کردیم گذشته است ، روز بیست و دوم صفر ۱۳۳۵ قمری مطابق بیست و هفتم قوس ۱۲۹۵ شمس است ، اشعه زرین آفتاب که تازه طلوع کرده جلگه روح افزای شیرار را بنور خود مزین ساخته و دست قدرت صفحه خاک را بالوان هفتگانه آراسته است ، اگر چه فصل باییز با آخر رسیده و هوا رو سردی گذاشته اما سرمای شیراز چنان نیست که ساکنین خود را متاذی کند و بآتش و بخاری و پوشش زیاد محتاج سازد ، هوا تقریباً ملایم است و دشت و دمن خالی ز گل و ریحان نیست فقط برخی از درختان از کسوت برگ و نار عاری است و شاخه های خشك خود را باطراف پراکنده اند شهر در سکوت مطلق فرو رفته و اهالی با کمال افسردگی در بازار و کیل و سرای گمرک و نو- و گلشن بآرامی تردد کرده و بکار داده ستند اشتغال دارند . گروهی از آزادبخواهان در سرای گمرک بگرد جوانی خوشرو که عمامه سفید باز رنگانی بر سر و عباى نایبى خرمائى رنگ دربر دارد گرد آمده و آهسته گفتگوى دارند ، گوئى از جوان مذکور پرسى کرده اند و او هم اطلاعات خود را بآنها گفته است و هريك در موضوع گفته شده اظهار رأى و عقیده میکنند ناگاه آوای موزيك نظامى از طرف دروازه باغشاه (که تاسرای گمرک فاصله چندانی ندارد) بلند شد و جوان موصوف همینکه صدای موزیسٹ انگلیسی را بشنید از کثرت تعصب ملی امگشت بر گوش نهاد و با نفرت فوق العاده کلمات ذیل را زیر لب تکرار کرد :

«اوه، چه آوای زشت وموزيك دلخراشی است، پانزده روز است که این آوای مرگبار را میشنوم» (۷) وچنان پندارم که این پانزده روز جلوه پانزده سال را داشته است.»

یکی از بازرگانان برای دلداری جوان حساس اظهار داشت :
« اگر خبری را که شما میدهید حقیقت داشته باشد بزودی این صدای دل خراش بگوش ما نخواهد رسید.»

جوان: عجب است که من عین مکتوب را بشما ارائه دادم باز می فرمایید «اگر خبر حقیقت داشته باشد» !! البته که حقیقت دارد و عنقریب بین ناصر دیوان وانگلیسها جنك آغاز میشود وامیدواریم که ناصر دیوان غالب گردد.

جوان در این سخن بود که شخصی ضعیف الاندام و بلند قامت که کلاه نمد «فرمانفرمایی» بر سر و خود را در عبای جوزی بوشهری پیچیده بود با تانی از جانب بازار وکیل وارد گمرک شده وهمینکه ازدور نظرش به جوان تاجر افتاد خندان پیش آمده با او مصافحه کرده وآهسته گفت: «زندان آنها را پیدا کردم»

جوان باشعف مفرطی فریاد زد راست میگوئی؟ بگو به بینم کجاست؟

مخاضب که نامش جعفرخان واز خویشان نزدیک مرحوم نایب میرزا بود بادست اشاره بسکوت نموده سپس گفت :

(۷) پلیس جنوب ایران در تاریخ هفتم صفر ۱۳۳۵ در شیراز تاسیس شد وبلافاصله مشق وموزيك. ایرانی موقوف وموزيك و مشق انگلیسی شروع گشت ، اینستکه جوان در تاریخ ۲۲ صفر میگوید «پانزده روز است که این آواز را میشنوم»

حقیقه آقا محمد اسمعیل (۸) شما خیلی بی احتیاط هستید من یکماه است که رنج برده و با تحمل هزاران مشقت امروز موفق بیافتن محل زندان آنها شده‌ام ، و خدا میداند چه شبها که بیخوابی کشیده و چه پولها که يك قراولان مستحفظین زندن داده و آنقدر پافشاری کرده‌ام تا امروز که سپاس خدای را بمطلب رسیده و امید است که کار را بانجام رسانم و آنها را نجات بخشم اما شما نزدیک بود زحمات مرا بهدر داده و مرا رسوا کنید !

جوان تاجر که محمد اسمعیل نامیده شده بود گفت :
شما تصور میکنید در اینجاهم جاسوس اجنبی و پلیس مخفی وجود داشته باشد ؟ !

چهار خان : تصور نمیکنم- بلکه یقین قطع دارم که هست و از شما که خود را اهل سیاست میدانید خیلی بعید بنظر میآید که تاکنون مطلب باین روشنی را درک نکردید و نمیدانید که انگلیسها از بر شهر تا اصفهان مطابق احصائیه رسمی خودشان پنجاه هزار نفر جاسوس دارند !! و از جمله برخی از تجار پست فطرت نیز جزء عمال و جاسوسهای آنها هستند- حاج محمد خایل کشمیری را که میشناسید چگونه آدمی است و چطور برای آنها کار میکند !-

بهر حال وظیفه ما اینست که خیلی احتیاط کنیم و بهر کس اعتماد ننمائیم
محمد اسمعیل : از شما متشکرم که مرا بر خط خود آگاه کردید ،

(۸) محمد اسمعیل - همان حاج محمد اسمعیل فرزند حاج اسدالله

تاجر کازرونی است که نامی از او در جلد اول کتاب آمده و با ناصر دیوان کازرونی دوستی و مکاتبه داشته و عاقبت بهمین گناه در زندان افتاده است مشارالیه که از احرار و آزادی خواهان مشهور شیراز است تا این تاریخ ۱۳۲۶ در قید حیوة و بکار بازرگانی مشغول و از سران حزب دمکرات فارس بشمار می رود .

باغم اینگونه فرزندان از این پس در نوالد
مسادر گیتی عقیم آید سپهر پیر غنیم

مرحوم خواجه عبدالله ناصردیوان کازرونی

حالا بگوئید آیا ممکن است من بیدار آنها نائل شوم ؟ و یکدوم وسیله آنها را نجات خواهید داد ؟

جعفر خان : قبل از استخلاص آنها بیدارشان مشکل است من تصمیم گرفته ام امشب در حدود ساعت شش شب (نیمه شب) برای استخلاصشان بزبان رومو امیدوارم براین عمل خیر توفیق یابم بحاله لطف شما زیاد .
جعفر خان : اراده رفتن کرد ولی محمد اسمعیل او را نگه داشته گفت : صبر کنید و بگوئید حوقت من موفق بیدار آنها میشوم ؟

جعفر خان : گمان میکنم نتوانید آنها را ببینید چون اگر موفق بنجات آنها شوم هوری همین امشب صلاح اینست که بکازرون رفته و ساصر دیوان ملحق شویم .

محمد اسمعیل : پس سلام بآنها رسانیده بگوئید و دود کازرون نامه نگار شده و از سلامتی خود مرا آگاه سازید

جعفر خان : این پیام را بآنها مرسام ، مرحمت عالی زید ، سرحدیدار . بشرط دیدار .

جعفر خان از در کمرک خارج شده و در مقابل در کمرک شیخ محمد رحیم عطار که از آزادخواهان نامی شیراز بود سلام داده و گفت :
امشب آنها را نجات میدهم .

شرح عطار سری از روی رصایت حرک داده و امسرت پاسخ داد .
مضمئن هستبد ؟

السته ، چون وسائل کار را فراهم ساخته ام و قراول و زندانبان را با خود همراه کرده و خواست خدا شکلی در کار نیست

شیخ عطار : پس باین ترتیب شما موفق خواهید شد بعد زیر لب گفت
جلسه فردا شب رفتم و شش بکعبه ، گر تو ستید آنها را آزاد کنید
با خود بیاورید ، میدانید جلسه کجاست ؟

جعفر خان : میدانم درخانه آقاسید جواد خراز (۹) است اما متأسفانه من نمیتوانم بیایم چون همین امشب خیال دارم با آنها بکازرون بروم و تصور میکنم اینکار مهمتر از حضور در جلسه باشد .
 شیخ عطار : راست است ، اما جلسه فردا شب هم خالی از اهمیت نیست زیرا که در آنجا از مذاکره و مکاتبه و اتحاد باناصردیوان گفتگو و رای گرفته خواهد شد .

جعفر خان : اگر جان مادر خطر نبود تا فردا شب در شیراز توقف میگردیم که نتیجه جلسه را حضوراً بناصر دیوان بگوئیم اما بیم آن میرود که این بیچاره هاپس از هشت ماه حبس در سیاه چال باردیگر بدست خائنین افتاده و این بار بیدرنك تیرباران شوند .

شیخ عطار : بسیار خوب ، هر طور صلاح میدانید عمل کنید خواهشمندم از قول من به ناصردیوان بگوئید ما کاملاً با او همفکر هستیم و در موقع مقتضی از مدد مالی و جانی مضایقه نخواهیم داشت .

جعفر خان : این مسئله حقیقت دارد و تمام شیرازیها (باستثناء عده معدودی) با خیال عالی ناصر دیوان همراه هستند اما خود ما بیم شما در اینجا چطور می توانید باو کمک کنید ؟ مگر اینکه دست از کاسبی کشیده و باو ملحق شوید آیا چنین خیالی دارید ؟

شیخ عطار : افسوس که مخارج زیاد و کمی یول مانع از ترك كسب و حرکت از شیراز است و الا اول كس که بکازرون ملحق میشد من بودم ، راستی صبر کنید تا من چند کلمه بناصر دیوان بنویسم و با خود ببرید .

شیخ محمد رحیم مشغول نوشتن مکتوب شد و جعفر خان سیگاری آتش زده مشغول کشیدن شد تا شیخ مکتوب را نوشته بدست اوداد و خدا حافظی گفته سوی خانه رهسپار گشت .

۹ - آقاسید جواد ستوده مشهور به خراز از مشاهیر آزاد بخوانان

فارس و هنوز در قید حیوة است .

• (فصل دوم) •

دشت برم (۱۰)

دشت برم جلگه سبز و خرم و مختصر جنگلی است که بین دشت ارژن و کازرون واقع شده ، این جلگه که از اطراف بکوههای افراشته محدود است در فصل بهار طراوت و سرسبزی فوق العاده دارد و درختهای خشک جنگلی آنرا برای سوخت قطع کرده بکازرون و دشت ارژن و شیراز میبرند . در فصل پاییز و زمستان هم دشت برم خالی از صفا و نظر اندازه‌های دلربا نیست ، هوا بش معتدل و در تابستان نسبت بسایر نقاض عرض راه بوشهر بشیراز (باستثناء دشت ارژن و خان زیان که سردسیر است) خنک و در زمستان هم برف و بارندگی زیاد ندارد .

در روز ۲۳ صفر ۱۳۳۵ یا ۱۸ قوس ۱۲۹۵ در جلگه زیبای دشت برم مثل همیشه سکوت مطلق حکمفرما و جز صدای بال گنجشکان و صفیر مرغان خوش‌الحانی که در آنحدود آنها را عزیز داشته و تصور میکنند که دائماً عبارت «وای حسین کشته شد» را تکرار میکنند چیزی شنیده نمیشد (۱۱) ناگهان صدای سم اسبانی چند که از طرف میان کتل سرازیر شده و آرامی از فراز بنشیب میآمدند سکوت آن محوطه را بهمزده و یکدسته از گنجشگها

(۱۰) بفتح اول و سکون ثانی و ثالث

(۱۱) مرغ کوچکی است از جنس چکاو - قبره که براستی مثل این

است که بانوای جانسوز جمله « وای حسین کشته شد » را تکرار میکند !!

ترسیده پریدند - تپه‌ها نیز از شاخه‌ای بشاخه دیگر جسته و از خوانندگی دست کشیده گویی منتظر حادثه غیر مرقبه‌ای هستند ، اما بزودی فهمیدند که بی سبب ترسیده‌اند و این صدا که بنظر آنها موحش آمده از سم اسبان سه نفر سوار است که بسا قلبه سنگهای کوه تصادم کرده و گاهی تولید برق مختصری مینماید .

طولی نکشید که سواران بجلگه وارد و بحریی هرسه دیده شدند و مرغان باد دیگر بنغمه سرائی پرداختند تو گویی سرخط امان یافته و دیگر یان سه عضو جامعه بشری و مرکوب نجیب آنها اعتنا ندارند .
مرکوب هرسه برنگ سفید و سواران نیز ملبس بلباس سفید و فقط کلاه آنها مشکی و لباس آنها عبارت از قبای سفیدی بود که روی آن عباي نازك سفید خارجی پوشیده و چونانکه رسم اهالی دشتی و دشتستانست روی عبا قیطان صلیبی بسته و هر کدام تفنگی بردوش و کاردی بر کمر بسته و شمشیری حمایل کرده ساکت و صامت در حالیکه آثار غم و اندوه فراوان از وجنات آنها آشکار بود علفهای خود رو را در زیر سم اسبان تازی نژاد پامال کرده پیش میآمدند -

غفلة یکی از آنها که جوانی قوی هیکل ورشید بود و بیش از آن دو مهموم بنظر میرسید عنان بادپارا کشیده اسب را نگهداشت و ناچار دو نفر دیگر هم که از عقب میآمدند اسبان را نگهداشته و هرسه تن بادقت هرچه تمامتر جاده سرآشوب کوه مقابل را در نظر گرفته مراقب بودند .

آیا درجاده کتل دختر چه خبر بود ؟

شیبه اسب جوان پیشوا بلند شد ، از فراز کتل نیز شیبه اسبانی چند بگوش یاران رسیده و فریادی بلند شد .

کیستی؟

- م -

از اینصرف جواب داده شد : از شیراز آمده و قصد کازرون

را داریم .

در کازرون چکار دارید ؟

ملاقات و اتحاد با ناصر دیوان را طالبیم .

نام شما چیست ؟

محمدخان ، شما هم نام خود را بگوئید .

فراشبازی ناصر دیوان

پس بایکدیگر دوست هستیم -

اگر شما همان باشید که میگوئید چنین است

محمدخان زند دروغ نمیگوید - پیش بیآئید تا حقیقت آشکار شود

شما بیآئید -

بسیار خوب ، متعاقب این جمله سواران پیش رانده تا بتفنگچیان

کازرونی نزدیک شدند و همینکه نظر محمدخان و فراشبازی بیکدیگر تصادف

کرد هر دو فریادی از شغف کشیده و دو اسم بر زبان آنها جاری شده از اسب

پیاده شدند .

محمدخان !

آری یکی از آن سه نفر محمدخان و دیگری علیخان و ناچار سومی

هم جعفرخان است !

اما فراشبازی را نام محمد ابراهیم خان و ملقب بشجاع دیوان و از

مقربان و یاران ناصر دیوان و از شجعان ایران بود که ما در جلد اول کتاب

فقط در ضمن تبیین اوضاع کازرون از او نامی برده ایم و در این کتاب چنانکه

شایسته است معرفی خواهیم کرد - و من بعد برای سهولت او را فراشبازی

خواهیم نوشت تفنگچیان بمتابعت فراشبازی و محمدخان پیاده شده دهانه اسبان

بدست گرفته و با اشاره محمدخان بوسط دره زیر درختهای چنار و بید رفته نشسته و

لحظه ای چند بیاسودند .

• ۹ •

پس فراشبازی قفل سکوت را شکسته و سخن آغاز کرد :

آقای محمدخان ! اگرچه یکبار بیش بکازرون آمده بودید اما توفیق

وہ کہ مردند وز مردن جاوان گشتند زنده
زندگان مرده را دادند از این دستور تلقین

مرحوم ابراهیم خان شجاع دیوان فراسباشی ناصر دیوان

خدمت نیافته‌ام اما شرح نجابت و اصالت و وطن پرستی شمارا مکرر از آق‌ی ناصر دیوان شنیده و غائبانه ارادت بهم رسانیده‌ام و یقیناً متأسف شدم زمانیکه شنیدم شمارا بجرم آزادیخواهی در سیراز گرفتار و بزندان افکنده‌اند و هم اکنون بی‌اندازه مسرورم که از محبس نجات یافته و اینک دیده بدیدارتان روشن است ، فرمائید اولاً چگونه از سیاه‌جال شیراز نجات یافته‌اید ثانیاً در شیراز چه خبرها بود - پلیس جنوب - فتح‌الملک - فرمانفرما - قوام - الملک و سایر حائنین چکار می‌کنند و انگلیسها را خیال چیست و احرار در چه حال هستند ؟

محمدحان که لحظه‌ای از دیدار هراشباشی شادمان و بلافاصله بدریای هم و غم فرو رفته بود همینکه اسامی ستمکاران را شنید بی اختیار اشک از دیدگان جاری ساخت بطوریکه حرس و افرادو بردباران نیز ابر کرده و علیخان و جمعه‌رحان نیز که دلی شک داشتند دانه‌های اشک بر رخساره روان ساختند و محمدخان ندیده کنان لب سخن گشوده و گفت :

« صبت علی مصائب لواپها - صبت علی‌الایام صرن لیا لیا »

در این چند ماه اخیر که ما در شیراز بودیم چندان به‌ما گذشته و مصائب گوناگون روی آورده که تحمل آن افزون از طاقت بشری و از یاد بردن سهل و سرسری نیست :

عجب دارم از طرز فکر بعضی که عقیده دارند انسان هیچگاه نباید متأثر شود و در ناملایمات گریان گردد البته اگر پیس آمده‌های ناگوار حیران بندیر باشد و بدبختیها راجع بنفس انسان باشد برحوا مردان و دلاوران عار است که در مقابل آن حوادث ندبه آغاز کنند و گریه ساز نمایند ، اما اگر بلیه وارده غیرقابل جبران باشد و دامنگیر یاران و عداوا و دوستان فداکار گردد در آنجا دیگر دامن شکیب از کف می‌رهد و دلیرترین افراد را بگریه و زاری ناگزیر می‌سازد .

شما مرا می‌سازید که مردی ناتوان و ضعیف‌القلب نیستم و به‌رهه پیش

آمدهای بد برای من رویداده که کوچکترین آنها گرفتاری در جنك مردم آزادی چون فتح الملک و حبس در سیاه چال او بوده اما بخاطر ندارم که هیچگاه مانند امروز شکسته دل و اندوهناک شده باشم ، ولی اتفاقات هشت ماه اخیر شیراز که منتهی بآمدن فرمانفرما و نفوذ کامل انگلیسها در فارس شده مرا دیوانه کرده است آری این حوادث قسی القلب ترین افراد بشری را متاثر میسازد ، ای وای آیا خودکشی فجیع یاور علیقلی خان و غلامرضا خان و صلب جوان ناکام مسعودخان و قتل اطفال بیگانه‌های مانند امامقلی خان و حسنخان و قطعه قطعه شدن جوانمردانی چون نایب میرزا و اسدخان و کشتار آزادی خواهی چون معاضد السلطان مطالب و اتفاقات بی‌اهمیتی است که باین زودبها فراموش شود ؟ ! و آیا منتقم عادل ستمکاران و قاتلین این بیگناهان را بی جزا خواهد گذاشت ؟

هیبت ، هیبت ، کهن تازنده ام این حوادث را فراموش کنم و آسودگی خاطر یابم مگر آنگاه که کشندگان آنها را يك يك بسزائی که در خور هستند برسانم . درود بر روان پاک شما ای وطن پرستان از جان گذشته وای یاران آزاده که خون شریف را در راه استقلال و سرافرازی هموطنان نثار کردید و بشهیدان وفادار و ثابت قدم دشت نینوا پیوستید و خواری و خذلان سزاست خائنین و قاتلین شمارا که بانهایت قساوت قلب و بیشرمی خون پاک شمارا ریختند و قلب آزادخواهان را شکستند .

محمدخان را چون سخن بدینجا کشید از جای برخاست و شمشیر از نیام کشیده باهیجان فوق العاده سوگند یاد کرد که تاجان در بدن دارد در راه انتقام بکوشد و بزهکاران را بسزای عمل رساند و در راه نیل بمقصود از هر گونه مجاهدت مضایقه ننماید سپس بنشست و سربگریبان فروبرد و زبان را از گفتار باز داشت .

فراشباشی که بسیار متاثر شده رو بدو کرد و گفت خیلی معذرت میخواهم که داغ دل شما را تازه کردم و شمارا اندوهگین ساختم ، آنچه را فرمودید عین

حقیقت است و من و ناصر دیوان نیز با شاه مقید هستیم و چه بسیار شبها را که با هم نشسته و از خیال قتل این چند نفر بیگناه تا بامداد خواب بدیده آشنا نکرده و بیاد آنها گریسته ایم ، اما یک مسئله هست که باید در آن تأمل کرد و آن این که افراد بشر بحکم ازلی حتماً بایستی شراب تلخ مرگ را چشیده و دیر یا زود دارفانی را بدرود گویند بنابراین خوشا بحال آن شهیدان نیک نامی که در راه وطن و مسلک خود جان فشان کرده و بامردانگی از این سپنجی سرای رخت برمی بندند . مرا عقیده چنانست که نه بر مرده بر زنده باید گریست ، ما باید بر حال خود گریه کنیم که هنوز در این دنیا بوده و پیشرفت خائنین پیشرفت و عقب نشینی وطن پرستان بی پناه را بادیدگان خود دیده و یسارای دم زدن نداریم ! راست است که چون ما را کار دباست بخوان رسیده و از اطراف و جوانب در محاصره دشمنان افتاده ایم ناصر دیوان بیش از این دو خود قوه برد باری ندیده و اینک چند روز است که سالار بصرت نوری برادر فتح الملک را که از طرف فرمانفرما حاکم کازرون شده بود گرفتار و رئیس اداره مالیه رانیز بزندان افکنده و رسماً با انگلیسها اعلان جنگ داده است و چون شنیده شد که انگلیسها در صدد فرستادن قشون برای جنگ با ما هستند حسب الامر ناصر دیوان با عده خود برای دشت ارژن و خان زنیان میروم ، اما شما تصور میکنید ما بتوانیم با عده معدود کازرونی تا مدتی با انگلیسها جنگیده و آنها را مغلوب سازیم ؟ چه خوب بود اگر احرار شیراز بامداد میرسانیدند وصوله الدوله که قلباً با ما همراه است و بصورت ظاهر بیطرف مانده یکباره بامادل یکی میکرد و ظاهراً و باطناً مساعد میشد ، در اینصورت تصور میکنم میتوانستیم انگلیسها و همدستان آن هارا بزودی از شیراز بلکه از بوشهر هم اخراج نمائیم .

خواهشمندم بفرمائید شما چگونه توانستید از دام بلائی که فتح الملک برای شما و برادران گسترده بود نجات یابید؟

محمدخان : شرح رهایی ما از زندان طول و تفصیلی ندارد و پس از آنکه هشت ماه در بدترین سیاه چالهای مرطوب و مجسم بسر برده و با کمک و

موش و شپش جلیس و انیس شده بودیم و از یاران مظلوم دور و هیچ نمیدانستیم که بر سر آنها چه آمده و روزگار آنها چگونه میگردد پریشب آقای جعفرخان که از اقوام مرحوم نایب میرزا ست و سابقاً از اقراذ ژاندارمری بوده بلطائف الحیل و دادن رشوه بکشیکچی زندان نیمه شب که ظاهراً با سببان خود را بخواب زده بزندان آمده و در را گشوده بفرار تشویق کرد و بیدرنک با ایشان براه افتاده و از یس کوچه های شهر گذشته سری بخانه زده و با اهل خانه دیداری تازه نموده و در آنجا شمشوئی کرده دیشب در میان کتل پسر برده و اکنون در خدمت شما هستیم، در عرض رام جعفرخان از شهادت یاران و تسلط ییکانگان و خیانت پیشگان مارا آگاه ساخت و چون سخت ما را متاثر یافت مژده قیام ناصر دیوان داد و صلاح مارا در الحاق بایشان دانست و بدیهی است که ما نیز جز این نمی خواستیم و اینست که بقصد کازرون حرکت کردیم ولی فعلاً متحیر هستیم که با شما بجنگ بیاییم یا از ناصر دیوان دیدن کرده سپس بشما ملحق شویم ، جعفر خان چون مکتوب و پیغامی برای ناصر دیوان دارد منهم بسیار مایل بدیدار او هستم تصور میکنم اگر نخست بکازرون رفته آنگاه بشما ملحق شویم بهتر است .

فر اشباشی - با حرکت سر عقیده محمدخان را تصدیق کرد پس یاران مختصر ناشتائی را صرف کرده از جای برخاستند و محمدخان و سایرین فر اشباشی را وداع گفته بر اسبان خویش سوار و از گردنه دختر بالا رفتند فر اشباشی نیز امر بحرکت داده و روبیان کتل گذاشتند .

• (فصل سوم) •

نخسین جنك احرار کازرونی با اخیار

دوم ربیع الاول سال ۱۳۲۵، مطابق ۷ جدی ۱۹۲۵ است. امروز
 با ابراهیم خان فراشبازی سپهسالار احرار کازرونی خیر رسیده که دوستان
 سرباز هندی و سیمصد نفر از افراد یلیس جنوب تحت فرماندهی سلطان محمد
 تقیخان عرب با پنج عراده توپ مسلسل و شنیدر و بمب از طرف انگلیسها برای
 جنك باکاز، و نیان حرکت کرده اند و اینک در خان زنیان مجتمع شده و
 بزودی بطرف دشت ارژن خواهند آمد.

فراشبازی که با سیمصد نفر تفنگچی در کنار چشمه (دشت ارژن) نشسته
 و مشغول مکاتبه با مجاهدین شیراز بود همینکه این خبر را شنید برخاسته و
 بتفنگچیان دستور داد آماده کارزار شوند.

مجاهدین که اغلب سوار بودند اسبهارا تیمار کرده و سوار شده از چشمه
 سلمان بمقابل ده دشت ارژن نقل مکان نمودند و در آنجا فراشبازی آنها را به
 دودسته متساوی تقسیم کرده و یکدسته رادستور داد در همانجا از سنك خارا
 سنگر ساخته و در پناه آن مهیای کارزار شوند و دسته دیگر که تحت فرماندهی
 خودش بود با آخر جلگه دشت ارژن رفته و در اطراف جاده سرایشی که بخات
 زنیان منتهی میشود کمین کردند.

ساعتی نگذشته بود که از میان کتل گردی برخاسته و محمدخان و علی
 خان و جعفرخان بتاخت وارد چشمه سلیمان شده از اسب پیاده گشته و سرو صورت

را با آب چشمه سلمان که بگوهرائی و برودت در تمام فارس مشهور است صفا داده سپس بمجاهدین که در دشت ارژن بودند ملحق شدند ، و محمدخان سراغ فراشبازی را گرفت و مکان اورا نشان دادند و بجانب او شتافت .

فراشبازی چون پهلوانان را بدید مسرور شده و اسب راند و بیش آمد از محمدخان خواهش کرد که ریاست یکصد و پنجاه نفر از مجاهدین دشت ارژن را قبول کرده بدانجا رود .

محمدخان این تقاضی را پذیرفته و بایاران خود برگشته بتفنگچیان آنجا ملحق شده و دستور فراشبازی را ابلاغ نمود . تفنگچیان این مطلب را از دل و جان پذیرفتند و بیدرنك محمدخان و علیخان مشغول ترتیب دادن و جابجا کردن آنها شدند . همینکه نظم برقرار شد دیدبان فراشبازی از ورود طلایه قشون اجنبی آگهی داد .

دو یست نفر هندی در پیشاپیش قشون انگلیسها تحت فرماندهی یک نفر سلطان انگلیسی نژاد میآمدند و در عقب آنها سیصد نفر افراد ایرانی پلیس جنوب تحت فرمان سلطان محمد تقیخان عرب (۱۲) قرار گرفته بودند انگلیسها احتیاطاً هندیهارا در صف اول قرار داده بودند مبدا افراد پلیس جنوب از جنگ با هموطنان سرباز زنند چنانکه نوبت دیگر این کار را کردند و شرح آن خواهد آمد هندیهای بیگانه که ناگزیر از جاسافشانی در راه امپراطوری بریتانیا بودند با نظم و ترتیب بیش آمده و خرد خرد بمجاهدین نزدیک شدند و فرمانده انگلیسی دستور شلیک داد .

۱۲- مرحوم سلطان محمد تقیخان عرب مردی وطن پرست و از دشمنان خونی قوام الملك شیرازی بوده و بالاخره در سال ۱۳۰۸ در جنگ لار در زمان پهلوی کشته شد و خدمت او در پلیس جنوب از راه مصلحت و مانند برخی از صاحبمنهبان ایرانی دیگر (مانند فضل الله خان و میرزا عبدالحسن خان هوشمندراد و سلیمان اسدالله خان سلمانی) از راه خدمت بایران بوده است نه خیانت

از این طرف دم شلیک شروع شده و جنگ آغاز گردید و در گیر و دار جنگ دونفر هندی کشته شدند و باز سلطان امر بجلو رفتن و شلیک داد و این بار هم مجاهدت آنها بی نتیجه ماند و از هندیان گروهی بر زمین غلطید و چون نسیم پیروزی بر پرچم مجاهدین بوزید و مهلت بدشمن مصلحت نبود فراشباشی سواری را نزد محمدخان فرستاد و پیغام داد که بامجاهدین خود بیاید و محمد خان فوری حرکت کرد و چون بسایر باران ملحق شد متفقاً شروع بجمله کردند و عرصه را بر دشمنان تنگ ساختند ناچار انگلیسیان شروع بمب اندازی کردند و توپها را آتش دادند با اینهمه ایرانیان اعتنا نکرده در میان آتش بمب و گلوله توپ دلیرانه پیش رفته و هندیان ناچار بهزیمت نمودند و چون هندیها شکست خوردند پلیس جنوب پیش آمد و شروع بجنگ کرد .

ولی در دو حمله مردانه که از طرف محمدخان و علیخان بعمل آمد آنها نیز شکست خورده و عقب نشستند و بالاخره قشون انگلیسی رو بفرار گذاشته و تار و مار شد ، یکی از افسران پلیس جنوب بنگارنده میگفت که ما از بامداد تا چاشتگاه متجاوز از چهار صد گلوله توپ انداخته و حتی یک نفر از ایرانیان را نتوانستیم تلف کنیم . البته این گفته خالی از اغراق نیست زیرا که تحقیقاً در جنگ از مجاهدین یازده نفر کشته و بیست نفر مجروح شده و از قشون اجنبی قریب هشتاد نفر مقتول و بیش از این عده مجروح شده بود .

بهر صورت بازمانده قشون دشمن فرار برقرار اختیار کرده و رو بزبان گذاشتند و ایرانیان تا دو فرسنگی دشت ارژن آنها را تعاقب کرده و در آخر بامر فراشباشی مراجعت نمودند .

مجاهدین پس از فتح نمایان خوش و خرم و شادان بکنار چشمه سلامت رسیده و ناهار را در آنجا صرف کرده و پس از مشورت تصمیم گرفتند که یکعده صد نفری مجاهد را تحت امر جعفرخان در دشت ارژن گذاشته خود بکازرون رفته و نتیجه کارزار را بمع ناصر دیوان رسانند

پس بهمین قرار رفتار کردند و محمدنجان بجعفرخان توصیه کرد که هیچ گاه اولیاده زنیان را از مد نظر دور نداشته و همواره چند نفر جهت پاسبانی

آن نقطه که اهمیت فوق العاده دارد در آن حوالی بنگهبانی بگمارد مبادا قشون دشمن غفلت و اورد جلگه دشت ارژن شود و اسباب زحمت فراهم آورد: جعفرخان اندوز محمدخان را انگشت بردیده گذاشت و او را وداع گفته قاصد کا زرون شدند

• (فصل چهارم) •

دومین مصاف کا زرونیان با اجنپیان

پانزده روز پس از واقعه فوق یعنی روز هفدهم ربیع الاول ناصر- دیوان دریکی از اطاقهای خانه مسکونی خود در کا زرون نشسته مشغول تحریر بود و محمدخان و علیخان و فراشباشی نیز در گوشه اطاق دیگر بگرد منقل آتش و سماور جای چهار زانو نشسته و چای نوشیده روزنامه های شیراز و جبل المتین کلکته را میخواندند و گاهی نظری با طاق ناصر دیوان انداخته و کلماتی چند رد و بدل میکردند ناگاه ناصر دیوان از تحریر دست کشیده و با طاق یاران آمده مسوده اعلامیه ای را که نوشته بود قرائت کرد - مضمون اعلامیه بقرار ذیل بود :-

« هموطنان عزیز ! شیرازیهای غیور ! شما را چه بر سر آمده که پس از آنهمه جانفشانی و فداکاری یکباره دست از کار کشیده و مانند کم غیرتان در گوشه خانه خزیده و با کمال بی اعتنائی یمشرفت دولت متجاوز انگلیس را در شیراز مشاهده کرده و رو آ داشته اید که چند نفر هندی فلفل خور فارس را تصرف کرده بر شما حکمرانی کنند !! البته تا کنون شنیده اید که ما با آنها جنگیده و شکست داده و بعول و قوه الهی باز هم شکست خواهیم داد تا آنها

را از فارس بیرون کنیم خوب است شما هم بما مددی برسانید یا اگر حاضر برای کمک ما نیستید حدال از معامله و دادوستد با آنها دست بکشید و راضی نشوید که گندم و جو و سایر اجناس را خریده انبار کنند و بگذارند تا در انبارها پیوسد یا بسوزانند و قحطی مصنوعی ایجاد کنند و شما بجای نان ذرت و خاکاره بخورید ، هموطنان لاقبل بخودتان و اولادتان رحم کنید . ما که تاجان دربند و تفنگ در دست داریم ترك جانبازی نخواهیم کرد و با دشمنان ایران انبازی نخواهیم جست .

« تاجان رسد بجنانان یاخود زتن برآید » .

دیگر خود دانید و غیرتتان والسلام

ناصر دیوان کازرونی

محمد خان مضمون اعلامیه را پسندیده ولی عقیده داشت که بر آن اثری مترتب نیست و گفت شما وجوه اهالی شیراز را مخاطب ساخته و درخواست کرده اید که آذوقه بانگلیسها بفروشند در صورتیکه فروشنده آذوقه عده کمی از بازرگانان طماع و خائن هستند که فکرشانه روزی آنها گردآوردن پول است و بهیچوجه برای آنها تفاوت نمیکند که این وجوه از دست کافر حربی یا مسلمان ایرانی بگیرند و دین و وطن و وجدان را در مقابل پول ملعبه میدانند و با این اعلامیه ها از عمل زشت خود دست نمیکشند اما اکثریت شیرازیها بیگناهانی ستم دیده هستند که فعلا زیر مهمیز قشون بیگانه و خائنین بدتر از بیگانه در قحطی و سختی و گرسنگی جان میسپارند و فریادری ندارد چه کمکی بشما میتوانند بکنند ؟

ناصر دیوان گفته او را تصدیق کرد اما گفت منظور من اتمام حجتی است بخائنین و اگر یک نفر از آنها بوشیله این اعلامیه دست از کار قبیح خود بکشد باز غنیمت است پس قاصدی را بفرستید و ورقه را باو سپرد و دستور داد که با تغییر لباس بشیراز رود و مکتوب و اعلامیه را به محمد علیخان بهبهانی فرزند حاج غلامعلی تاجر بهبهانی دهد .

محمدخان و علیخان نیز چند نسخه از روی آن نوشته یکی را بعنوان سید جواد خراز و دیگری محمد اسمعیل کازرونی نوشتند و بقاصد سپردند که بآنها بدهد و این همان اعلامیه بود که در روز پنجم ربیع الثانی ۱۳۳۵ بدر و دیوار خانه های شیراز الصاق شد و در نتیجه انگلیسها بتکاپو افتاده و پس از تفتیش فاعل را محمد علیخان بهبهانی تشخیص داده وی را در شب ۲۷ ربیع الثانی در خانه شخصی گرفتار و بزدان افکندند و متعاقب آن در روز هشتم جمادی الاولی شیخ محمد حسین حیوة میرزا عبدالباقی - جلال آرین (۱۳) محمد شفیع تاجر دهدشتی و میرزا محمد علاءقند را نیز گرفته حبس کردند و مدتی در محبس نگه داشتند و گویا حاج محمد خلیل کشمیری بقونسول انگلیس گفته بود اعلامیه را اینها نوشته اند .

ناصر دیوان پس از ارسال بیانیه بامحمدخان و سایرین بمشورت پرداخت و موضوع مشورت تهیه لوازم جدال با انگلیسها بود و هنوز مجلس مشاوره بیابان نرسیده بود که قاصدی از شیراز رسیده و مکتوبی آورده به ناصر دیوان داد و ناصر دیوان مکتوب را که امضاء میرزا محمد رحیم عکاسباشی داشت چنین خواند :-

« اخبار شیراز که بطور روزانه نوشته میشود : »

۲۷ صفر - انگلیسها - ضیاء الواعظین - ملک زاده (فرزند ملک - المتکلمین شهید) سیف الله خان معین الاسلام بهبهانی (۱۵) ضیاء الادباء - اسدالله میرزا تلگرافچی - ناصر خان کاشانی و نصیرالملک را که مدتی در

(۱۳) از احرار شیراز و هنوز زنده است و از راه بازرگانی امرار

معاش مینمایند

(۱۴) مرحوم محمد رحیم عکاسباشی از آزادی خواهان کازرونی مقیم

شیراز بود

(۱۵) شرح حال و تصویر مرحوم معین الاسلام در جداول آمده بدانجا رجوع شود

زندان بودند آزاد ساختند. و از نصیرالملک بیست و دو هزار تومان سند گرفتند که نصف را نقد بپردازد و نصف آنرا جنس تحویل دهد.

چهاردهم ربیع الاول - انگلیسها به پیرا ابراهیم خان قوام الملک پیشنهاد کردند که بجنگ شما (ناصر دیوان) برود مشارالیه قبول نکرد و با قورخانه بلار برای دریافت مالیات رفت.

پانزدهم ربیع الاول - شانزدهم مبشر السلطان - میرزا مصطفی خان منتصرالدوله - ملک زاده و سیف الله خان بتهران رفتند - فرمانفرما از تجار و ملاک و جوهری بعنوان تاسیس دارالمعززه گرفته و ششصد نفر شهری و دهستانی را در آنجا گرد آورده خوراک و پوشاک و ذغال میدهد (۱۶).

۱۷ ربیع الاول - انگلیسها چون از شما شکست خورده اند بخيال افتاده و روز هفدهم ربیع الاول فتح الملک را برای مذاکره صلح نزد شما فرستادند مطلع باشید - ضمنا حضرات با عجله و شتاب مشغول خرید و جو و گندم و ذرت شده اند و مامور خرید جنس را حاج محمد خلیل کشمیری نموده اند و اعلان داده اند که از قیمت عادله خیلی گرانتر خواهند خرید و قبلا وجه میپردازند و مرتب خریدم بقونسولخانه میبرند اهالی شیراز میگویند که منظور از این عمل ایجاد قحطی مصنوعی در فارس است ! قیمت برنج شهری وسط امروز یکمن (۲۲۰ مقال) پنج قران - چمپای خوب یکمن پنج قران و ده شاهی است.

ناصر دیوان پس از مطالعه مکتوب اظهار داشت : به به آقای فتح الملک برای مذاکره صلح میآید ! چه مذاکره و چه صلح ؟! صلح ما با

۱۶ - اینکار مرحوم فرمانفرما قابل تقدیر است - ما هم چنانیکه

اعمال زشت اشخاص مینویسیم را بدیهی است کارهای خوب آنها را نیز ذکر خواهیم کرد که وظیفه تاریخ نویسی و بیضرفی را چنانکه شایسته است انجام داده باشیم.

انگلیسها وقتی میسر است که آنها پلیس جنوب را منحل کرده و فارس را از وجود خود خالی سازند والا غیر از این باشد آشتی ما امکان پذیر نخواهد بود *

محمدخان که مخاطب بود اظهار داشت : مسلم است که انگلیسها این پیشنهاد را نمیپذیرند و جنگ با فتح الملك شروع خواهد شد .

ناصر دیوان : شما گمان میکردید که من اینمطلب را نمیدانم ، هم اکنون باید تهیه کافی برای جنگ دیده و مهیا باشیم سپس رو بفراشباشی کرده گفت :

شما باید باطراف شهر رفته و تمام کدخدایان را خبر کنید باینکه مرا بآنها گفتگوئی است فراشباشی اطاعت امر را بادو نفر مجاهد بر اسب سوار و از شهر خارج شد .

بعد از ظهر با کدخدایان کمارج - بل آبگینه - دریس - دوان - عبدوئی و کلانی وارد شده و در اطلاق پذیرائی بکرد یکدیگر نشسته شروع بمشورت نمودند :

ناصر دیوان از آنها پذیرائی گرمی کرده و تا موقع صرف شام آنها را بکلمات خویش سرگرم داشت و ساعت چهار از شب گذشته که بر سفره شام نشستند با اشاوره دست امر بسکوت کرده و شرح آتی را بیان نمود :

حضرات - همشهریان ! خیال دازم تا آنجائیکه میسر است نسبت بوطن خود خدمتی کنم آیا شما حاضر هستید ؟ کدخدایان همه باهم جواب دادند ، جانت ما که از جان شما عزیز تر نیست البته همه حاضریم اما بفرمائید بغیر شما دیگر چه کس با ما همراهی میکند ؟

پاسخ داد - خدا و حضرت رسول و همه اطهار و احرار شیراز و این جوانمرد بزرگوار (اشاره بمحمدخان) برادر شجاعش و فرزندان یگانه ام که میل دارم در این جنگ کشته شود .

کدخدایان : کی باید مشغول جنگ شویم ؟

هم اکنون زیرا که خبر رسیده است فتح الملك با استعداد کافی ظاهراً برای صلح و باطناً بمنظور جنگ بدست ارژن میآید بنا بر این ما هم باید تهیه کار خود را دیده و هر يك از شما با مجاهدین تابع خود سامانی را بتصرف گرفته آماده باشد .

همه با هم - حاضریم .

پس ناصر دیوان پل آبکنیه را بخواجه صدرالله عموزاده خویش سپرد و مشهدی غلامحسین کازرونی رادر خدمت او گماشت و بقیه برجهای اطراف را هر کدام بکدخدائی سپرد و دستور داد تا تمام تفنگچیان متفرقه که در خارج کازرون تاجعفر جن در برجا هستند بنام دولت ایران و بسامرا و خلع سلاح کنند و بجای آنها از خود تفنگچی گذارند و هر کس در تسلیم اسلحه کوتاهی کند با او جنگیده و قهراً اسلحه را بگیرند - کدخدایان تاظهر روز بعد این کار را پایان رسانیدند و این خبر بزودی بفتح الملك رسید و بدانست که گفتگوی صلح و سلم با ناصر دیوان بیفایده است و ناصر دیوان کسی نیست که باتهدید و تطمیع دست از جهاد با دشمنان وطن بکشد و ریاست دوروزه دنیوی را بر نام نیک ابدی رجحان دهد پس باقشون خود که متجاوز از یک هزار نفر هندی و افراد پلیس جنوب بود وارد دشت ارژن شد و فوراً میان عده کمی از مجاهدین که ساخلو بودند با او جنگ آغاز شد .

چون خبر ورود فتح الملك بدشت ارژن بگوش ناصر دیوان رسید کمک مجاهدین آنجا را واجب دانسته محمدخان - فراشاباشی - صدرالله - مشهدی غلامحسین - شکرالله خان کلانتر کلانی با سیصد نفر مجاهد روانه دشت ارژن نموده و شخصاً بمحافظت کازرون همت گماشت .

آتش جنگ در جلگه دشت ارژن افروخته شده و از بامداد روز ۲۵ ربیع الاول پیکار بدست آغاز گشته ایرانیان خائن (پلیس جنوب) دارای چهار عراده توپ بزرگ و چند توپ شصت تیر و تفنگهای انگلیسی کوتاه بوده و قبل از ورود فراشاباشی و محمدخان مجاهدین در تنگی افتاده و با وجود فداکاری

فوق العاده امیدی به پیشرفت نداشتند اما همینکه محمدخان و فراسباشی و سایر مجاهدین وارد جلگه شده و بمدد برادران خود شتافتند - علیخان و جعفرخان و دیگران دلگرم بکارزار پرداخته و تنور حرب را برافروخته عرصه بر منافقین و بیگانگان تنگ ساخته و همینکه آفتاب جهان تاب در پشت کوههای دشت ارژن پنهان شد فتح الملك و متابین خائب و خاسر و مهبیای فرار شده بودند که ناگاه مجاهدین بر آنها حمله برده و ناگزیر چهار عراده توپ سنگین و چند عراده توپ شصت تیر و صدها قبضه تفنگ و تعداد زیادی فشنگ و چند دستگاه چادر بجا گذاشته فرار کردند و آنها را بتصرف مجاهدین آمد عده مقتولین دشمنان یکصد نفر و از مجاهدین ده نفر و از طرفین عده زیادی مجروح شده بودند فتح الملك اولین کس بود که فرار کرده و خود را بخان زینان رسانید و از آنجا بیانیهای بنام اهالی کازرون صادر نمود باین مضمون :

« ناصر دیوان از طرف شدن با دولت فخریه انگلیس چه بهره میبرد دولت انگلیس میخواست کازرون را بوسیله گلوله توپ با خاک یکسان کند من مانع شدم ، هم اکنون اگر تمکین کردید فبها الا و با اسلحه کافی بکازرون آمده و تمام اهالی را اذم توپ میگذرانم : »

اهالی کازرون که خبر فتح مجاهدین و شکست فتح الملك را شنیده بودند از این گفتار اجوف بخندیدند و دسته دسته خدمت ناصر دیوان رسیده او را بچنان فتح نمایان تبریک گفتند و آماده بودن خود را برای فداکاری تکرار و تأیید نمودند . ناصر دیوان از آنها تشکر کرد و گفت : من به پشتیبانی شما با دولت مقتدر اجنبی وارد جنگ شده ام زیرا که میدانم شاهمه شجاعت پیشه و وطن پرست هستید و هیچوقت راضی نمیشوید که پای اجنبی در شهر شما باز شود . و اگر غیر از این بودی گفتار فتح الملك و دیگر خائنین بحقیقت بیوستی و دشمن غدار دمار از روزگار ما برآورد - از بهی این گفتار کازرونیان بار دیگر وفاداری و فداکاری خود را در راه انجام وظیفه و ممانعت از ورود بیگانگان بکازرون با سوگند تأیید و تحکیم بخشیده و یکمده که دارای اسب و اسلحه

بودند روانه دشت ارژن شده بمجاهدین پیوستند فتح الملك پس از شکست باقیه السیف قشون خود بشیراز رفت و نتیجه رزم را با انگلیسها گزارش داد و انگلیسان از این شکست بسیار خشمناک شده و کلیه متابعین او را خلع سلاح کرده و بزندان افکندند و مستقیماً با ناصر دیوان بنای مکاتبه گذارده و باو وعده دادند که اگر دست از ستیزه کشیده و راه بوشهر بکازرون را برای عبور و مرور قشون هندی و بلیس جنوب باز گذارد پنجاه هزار تومان نقد و پنجاه هزار فشنگ و حکومت دائمی کازرون را با حقوق ماهانه کافی باو داده و واگذار کنند ناصر دیوان چون مکتوب را بخواند در پاسخ نوشت .

«من الساعه حکومت کازرون را دادم - تفنگ و فشنگ هم از سابق داشته و اخیراً هم از مرحمت فتح الملك و ارباب او مقدار کافی توپ و تفنگ و فشنگ عاید شده و فراوان داریم و بیول هم احتیاجی نیست، بالینهمه من یکی از نوکر های دولت علیه ایران هستم و از طرف ملت ایران و وجدان خود مامور حفظ کازرون و اطراف آن میباشم و تاجان دربند دارم باشا میجنکم تا از فارس خارج سازم یا خود در این راه سربازم یا در این میان برای وطنم راد مردی پیدا شود و کار ها را بامر و نهی او انجام دهم»

(فصل پنجم).

آقا صوفی هندی

چقدر شایسته است که فصلی از کتاب خود را بذکر مختصری از شرح حال این مرد غیرتمند هندی اختصاص دهیم ملت چهار صد ملیونی هندی که اینک همچون ماسالهای دراز است در زیر چکمه نظامیان بریتانیا ناله میکند و از

بدبختی هنوز دادرسی پیدا نکرده اند از دیرزمان با ایرانیان دم از محبت و وداد زده و خدمات بزرگی بزبان فارسی انجام داده و دوستی خود را با چاپ کتب فارسی و ترویج زبان و ادبیات و تشویق شعراء ایرانی بمنصه ظهور رسانیده و یک رشته برادری محکم بین ما و آنها برقرار است که تا کنون دست جنایتکار استعمار طلبان قادر بگسستن آن نشده است و امید چنان است که روزی این ملت بی آزار صلح دوست زنجیر اسارت را پاره کند و آزادی را بدست آورده و پیش از پیش ما ایرانیان متحد شود .

بسیار متأسفیم که اطلاع کافی از احوال اقا صوفی نداریم و همیشه میدانیم که مشارالیه از مسلمانان و وطن پرستان پر شور هندوستان بوده که برای فداکاری در راه وطن اندکی پیش از شروع جنك بين الملل به همراهی آقا سردار هندی خود را بیوشهر و شیراز رسانیده و در خفا در میان شیرازیان علیه دولت بریتانیا تبلیغاتی میکرد که از آن جمله است ترجمه دو جلد کتاب از زبانهای اردو و انگلیسی و نشر آن در میان ایرانیان و یکی از این دو کتاب بنام «دوستان وطن» است که آقا صوفی از زبان اردو ترجمه کرده و چون مشارالیه فارسی را خوب نمیدانسته نگارش آنرا آقای میرزا علی اصغر خان حکمت بعهد گرفته و با جملات شیرین و ساده برشته تحریر کشیده و در شیراز در چاپخانه سنگی بطبع رسیده است .

اما کتاب دیگر که از انگلیسی ترجمه شده موسوم است « بدام میادان یا عبرت ایرانیان » بقلم یک نفر کشیش انگلیسی است و ناشر آن مرحوم آقای میرزا محمد رحیم عکاسباشی حکازرونی ساکن شیراز مشهور بچهره نگار میباشد و شیخ محمد تقی خواصاری معرفت (آنرا در مطبعه سنگی معرمانه بطبع رسانیده آقا صوفی در عرض چند سال که در شیراز بوده بوسیله تدریس زبان انگلیسی اعاشه نمیکرده و در هیئت متاهل و دارای چند فرزند شده بود و همواره از هر گونه تبلیغ علیه انگلیسها مضایقه نمیکرد و چون فاقد دست چپ بود اظهار میداشت که در نتیجه نشر ابلاغیه های زیاد برضد دولت امپریالیستی انگلیس

چسان از قید این صباد آزادی هوس باشد
که پرواز بلندم تا لب بام قفس باشد

آقا صوفی هندی

مدتی در زندان هند بوده و در آخر دست او را قطع ورها کرده اند !!
 همینکه مرحوم پاورعلیقلی خان علیه دشمنان و خائنین قیام کرده و شهر
 شیراز را از وجود آنان مصفی ساخت آقا صوفی که از ترس انگلیسها کارها را
 در خفیہ انجام میداد موقع را برای پرواز مناسب یافته و بمدد رفیق خود منکوقا
 آن اصفهانی فرزند دکتر علیخان روزنامه تازیانه را دائر کرده و در آن نامه
 علنا مظالم دولت بریتانیا را شمرده و عداوت خود را با متهمیان اروپائی
 ثابت نمود .

بدیهی است انگلیسان در پی بهانه و فرصت بودند که روزی او را
 بچنگ آورده و آنهمه دشمنی را تلافی کنند پس همینکه مردم مطیعی چون فرمان
 فرما والی فارس و با آنها دمساز گشت و در فارس بتاسیس پلیس جنوب مبادرت
 ورزیدند آقا صوفی را موقتا بزندان افکندند و مدتی در زندان و هر آن منتظر
 شنیدن خبر اعدام خویش بود .

انگلیسها که در دشت ارژن از کاررونیان شکست خورده و از این
 واقعه سخت خستمنانک بودند بخیال وارد کردن قشون انگلیسی از بوشهر به
 کازرون و شیراز افتاده و در ماه ربیع الثانی ۱۳۳۵ یکمده پسامدد نقری از
 بوشهر حرکت دادند ولی همینکه بحوالی چاه کوتاه رسیدند شیخ حسین خسان
 وزائر خضرخان آنها را محاصره کرده وعده زیادی را گشته و بقیه هم ناچار
 ببوشهر برگشتند !

چون این خبر جانگذار بمامورین دولت بریتانیا در شیراز رسید آنها
 هم تلافی شهادتیهای ایرانیان را در آزار باقا صوفی هندی دایسته و حکم اعدامش
 را صادر کردند !

آقا صوفی که در گوشه زندان خزریده و همیشه منتظر چنین روزی بود
 همینکه خبر اعدام پورسید نترسید اظهار گران شد که چرا بدست دشمنان در حال
 اسارت کشته شود نه در میدان جنگ و مبارزت پس بفکر خود کشی افتاده و از
 زندانیان خود گه ایرانی بود درخواست کرد بهرنهوی است اندکی زهر به

او برساند و زندان بان هم مضایقه ننموده و خواهش او را انجام داد .
آقا صوفی زهر را خورده و پس از چند دقیقه وفات کرد و هنگامیکه
مامورین اعدام زندان او وارد شدند جسد بیجان را یافتند و بگورستان برده
دفن کردند - و آخر الامر ندانستند که چه کس زهر بساورسانیده است بعلاوه
این مطلب چندان برای آنها اهمیت نداشت چون منظور مامورین دولت استعماری
بریتانیا اعدام یک تفره نندی فضولی بوده که در راه پیشرفت مقاصد آنها سدی
شده بود خواه این اعدام بصورت دار - تیرباران - یا زهر باشد !!

• (فصل ششم) •

جنك کا زرو نیان با کشکولی

چون انگلیسان از جنك با کازرو نیان طرفی نبستند از راه خدعه بر
آمده و در صدد تولید نفاق بین مجاهدین افتاده مکتوبی بمحمد علیخان
کشکولی (پسر دائی صولة الدوله قشقائی) که از رؤساء ایل قشقائی بود نوشته
و مبلغ هفت هزار تومان و مقداری آرد بتوسط فرمانفرما برای او فرستادند
که در مقابل قله «جنك» نزدیکی کازرون را از تصرف اتباع ناصر دیوان
خارج نموده خود متصرف شود این خبر بسمع صولة الدوله رسیده و فوری
بمحمد علیخان نوشت که «در مقام ریاست صریحاً بشما امر میکنم و در عالم
خویشی اندرز میدهم که فریب شاهزاده فرمانفرما و انگلیسها را نخورده و
با آنها مراوده نکنی والا برای تو عواقب وخیمه خواهد داشت»
محمد علیخان در پاسخ بکلی قضیه را منکر شد - اما بزودی کذب

گفتارش ثابت گشت زیرا که پس از چند روز یکمده تفنگچی بسرچنگ فرستاده و شب هنگام بسر فراشباشی شیبخون زده اورا مجروح ساخته و برادر فراشباشی را که در آنجا بود بکشت نیز چند نفر دیگر از مجاهدین را شهید ساخته چنگ را بتصرف آورده و بشیراز تلگراف کرد که « کازرون را تصرف کردم » !!

همینکه ناصر دیوان از واقعه آگاه شد بسیار متأثر گشت که مجبور شده با هموطنان خائن مشغول زد و خورد شود و پس از مشورت با محمدخان و فراشباشی بشخصه باخواجه باشی و یکمده از مجاهدین بسرچنگ رفته و نبرد را باخائنین آغاز نموده در عرض چند دقیقه چهارده نفر از آنان را اسیر کرد و سایرین فرار نمودند و قلعه بتصرف ناصر دیوان آمد و در کار استخلاص اسرا بود که فراشباشی و مشهدی غلامحسین رسیدند و فراشباشی بخوینخواهی برادرش چندتن از اسرای کَشکولی را بکشت و بکازرون مراجعت کردند.

اما ناصر دیوان چون از خیال حمله محمد علیخان آسوده خاطر نبود مصلحت در آن دید که یکمده مجاهد را تحت ریاست محمد خان بجنگ محمد علیخان و حیدر علیخان کَشکولی بفرستد معذک بمحمدخان توصیه کرد که حتی الامکان خون هموطنان را نریزد و بامدارا و اندر ز آنها را از شاپور (دو فرسنگی کازرون) بیرون کند.

محمدخان بایکمده صدفیری از مجاهدین روانه شاپور شد و چندین شبانه روز با کَشکولیان بجنگید تا در آخر که کَشکولیان را تاب مقاومت نمانده و فراراً خود را از بیراهه بدشت ارژن رسانیده هفت نفر از مجاهدین - اخلو دشت ارژن را که در خواب بودند کشته و گرده های اطراف را تصرف کردند.

محمدخان پس از قلع و قمع کَشکولیان با همراهان بکازرون برگشته و خبر تصرف شاپور را بسمع ناصر دیوان رسانید - ولی بلافاصله خبر رفتن محمد علیخان بدشت ارژن و قتل بیگناهان بکازرون رسید و ناصر دیوان

فوق العاده خشمگین و اندوهناک شده و بخواجه صدرالله عموزاده خود دستور داد که بمعیت محمد خان و علیخان و فراشباشی و یکصد نفر تفنگچی بدشت ارژن رفته و با خائنین مبارزه کرده آنها را ازدشت ارژن برانند - اما چون کوهی اطراف دشت ارژن کاملاً در تصرف دشمن بود پس از ورود احرار بدانجا جنگ سختی در میان آمده و عاقبت پس از زخمی شدن فراشباشی مجاهدین مخالفین را از آنحدود برانند و در همه جا مستحفظ و نکهبان گمارده و محمد خان رسولی را بکازرون فرستاده بناصر دیوان آگهی داد که «اینک دشت ارژن در تصرف ماست اما اگر بزودی برگردیم بعید نیست که بار دیگر دشمنان داخلی و خارجی هجوم آورده و اینجا را که اهمیت بسزائی دارد تصرف کنند من مصلحت چنان میدانم که شخصاً از کازرون حرکت کرده و بما ملحق شوید که بجانب خان زنیان رویم و انگلیسیان را از آنجا برانیم و از بعد شیراز را نیز از لوث وجودشان پاک سازیم».

چون رسول پیام را ابلاغ کرد ناصر دیوان پیشنهاد محمد خان را پسندیده و بیدرنک یکصد تفنگچی در کازرون گذاشته و غویشتن بادویست نفر بقصد دشت ارژن حرکت کرد و پس از چند ساعت بیاران ملحق گشته و متفقاً بجانب خان زنیان روانه شدند.

انگلیسیان در زنیان یکصد ساخلو داشتند و کشکولیا که در اطراف پراکنده بودند بمدد آنها آمده و بار دیگر میدان حرب آراسته و جنگ از طرفین آغاز گشت و از بامداد تا چاشتگاه آن بآن بر حدت و شدت حرب می-افزود تا آخر الامر مانند گذشته نسیم فتح و فیروزی بر برجم مجاهدین وزیده و بیگانگان و خیانت شعاران شکست خورده و روجنار و اهدار نهادند.

مجاهدین از این فتح شایان بسیار شادمان شده و آنها را تا چنار رام دار تعقیب کرده و چون بدانجا رسیدند باقشون هندی و پلیس جنوب ساخلو کاروانسرای چنار و اهدار نیز جنگیده و در آخر کاروانسرا را تصرف کرده و دشمن را بشیراز رانند !!

در اینوقت طلابه ایل قشقایی که تحت امر اسمعیل خان صولةالدوله قشقایی از سردسیر بگرمسیر میرفتند پیدا شده وبلافاصله صولةالدوله وفرزند اکبرش محمد ناصر خان بچنار راهدار وارد و ناصر دیوان را ملاقات کردند *

ناصر دیوان مقدم ایلخانی و همراهان را گرامی داشته و در سرای چنار راهدار از آنها پذیرایی گرمی نموده و در آنجا بین صولةالدوله و ناصر دیوان علیه انگلیسبان اتحادی محرمانه منعقد شد و صولةالدوله صلاح ناصر دیوان را در اقامت کازرون دانست و ناصر دیوان دلائل سردار را موجه دانسته پذیرفت و روز بعد مجاهدین کازرونی سردار عشائر وسایر قشائیان را وداع گفته عازم مراجعت بکازرون شدند *

اما محمد علیخان کشکولی چون سردار عشائر را بغود نزدیک دید از ترس بازخواست و مجازات فرار برقرار اختیار نمود و در بیفوله ها و کوهستانهای اطراف متواری شد وموقتاً نام و نشان از سر زبانها بیفتاد *

• (فصل هفتم) •

آغاز مخالفت صولة الدوله (۱۸) با انگليسان

چون انگليسان از تحريك محمد عليخان كشكولى عليه ناصر ديوان سودى نبردند بلكه بدىنوسيله صولة الدوله را هم باخود دشمن ساختند ناچار محمد عليخان كشكولى را چنانكه رسم وراه آنان است كان لم يكن پنداشته و در صدد برآمدند كه جداً صولة الدوله را با محمد عليخان طرف كنند و از اينكار دو سود در مظر داشتند يكي آنكه در ميان ايل مهم قشقائى كه همواره باعث تزلزل خاطر آنها بود توليد نفاق و شقاق نموده و با سياست مزورانه خويش آنان را بجان يكديگر اندازند و بخود مشغول سازند و خود آسوده شوند ؛ فابده ديكر آنكه از يكطرف صولة الدوله را بجنك با محمد عليخان تشويق نمايند و از طرف ديكر درخفا بمحمد عليخان مدد رسانيده و او را تقويت بخشد باشد كه در آئينيان صولة الدوله را (كه ميدانستند هيچوقت

(۱۸) اسمعيل خان صولة الدوله سردار عشائر قشقائى فرزند دارابجان فرزند مصطفى قليخان ايلخانى ايسل ييگى سردار جهان آرا فرزند جاني خان فرزند اسمعيل خان فرزند جاني آقا فرزند نامدار آقا فرزند بيك محمد آقا فرزند صفر علي آقا فرزند جاني آقا فرزند قاضي آقا فرزند امير قاضي شاه لوقشقائى تولدش در سال ۱۲۹۷ هجرى قمرى بوده و در هفده سالگى وارد خدمت دولت شده گاهى برياست ايل قشقائى برقرار و زمانى حكومت شهر بهبهان را داشته تا در سال ۱۳۲۴ قمرى كه رسا برياست ايل قشقائى را باخته و از بدو امر طرفدار مشروطه خواهان و نقطه مقابل محمد رضا خان قوام الملك شيرازى و همواره با نفوذ بيگانگان در فارس مخالفت و متاثر بوده است .

حوزه ايل قشقائى تقريباً از سرحد اصفهان و كرمان ويزد و خوزستان و خاك بختيارى تا بنادر جنوب ايران ممتد است در تمام ايران ايلي باين عظمت و وسعت خاك و نفوس وجود ندارد - عده قشقائيان آنهابي كه قابل حمل اسلحه هستند بالغ بر شصت هزار نفر (ولى هيچگاه بيش از پنج هزار نفر در يك ميدان جنگ ديده نشده اند) و عده كليّه افراد ايل بيانصدهزار نفر ميرسد . افراد ايل مثل

جان بى تحصيل استقلال دادند و بعالم
افتخار نام سرمد يافتند عز و تمكين

اسمعیل خان صولة الدوله سردار عشاير قشقائی

قلباً و باطناً با آنها همراه نمیشود) نابود سارند .
در اینوقت صولةالدوله درفامور (پنج فرسنگی کازرون) و محمد ناصر
خان درفیروز آباد بود و نایب قونسول انگلیس در شیراز ماموریت یافت که
محمد ناصر خان را در فیروز آباد ملاقات و با او مذاکره کند و اجراء ماموریت
را بفیروز آباد روانه شده و ملاقات محمد ناصر خان با تل گشته مکالمات آتی

سایر افراد غیر شهری ایران در زندگانی بسیار قانع و برد بار و فوق العاده
زحمت کش و نسبت بر رؤساء و خوانین و ایلخانی کاملاً فرمانبردار و مطیع می-
باشد .

افراد قشقائی اگر چه صحرا نورد و جنگجو و رویهمرفته شجاع هستند
اما پای بند عهد و پیمان نبوده و در جنگها پایداری ندارند و از اینجهت حتی
خوانین و رؤساء هم چندان بآنها اعتماد نمیکند .

احداد صولةالدوله همواره دارای مقام ایلخایگری و مورد ستایش
و نبایش قشقائیان بوده اند . مرحوم صولةالدوله ثروتی درخور مقام حویش
داشت ولی در داد و دهش و بذل و بخشش بسیار بضیعی بود و خاندان قوام الملك
(حبیب الله خان و میرزا ابراهیم خان) که رقیب او بودند از این صفت او استفاده
میکردند و از راه ایسار مال بر او غلبه میجستند حال آنکه صولةالدوله بعکس
آنها همیشه بملیون و وضخو اهان متمایل بود و آزادیخواهان نیز همواره
بوجودش مستظهر بودند و اگر گاهگاهی در بذل مساعدت علنی نسبت
بمجاهدین قصور میورزید اما دشمنان آزادی مرعوب تمایلات و ضخواهی او
بودند و اینمعنی بنفع مجاهدین تمام میشد ، و شاید علت تردید آنمرحوم بجنک
نا انگلیسها حفظ بیطرفی دولت ایران بود .

اما چون ما میخواهیم حقیقة تاریخ صحیح و خالی از شائبه حب و
بغض تقدیم هموطنان ارجمند ما بمی ناچار باید اعمال و رفتار اشخاص را
اعم از خوب و بد چنانکه بوده است نویسیم بنابراین میگوییم که در اوائل

بین آنها رد و بدل شد.

نایب قونسول : دولب انگلیس حاضری است که به روفق میل
آقای سردار عشائر رفتار کند و من ماموریت یافته‌ام که بدانم اراده و میل
او چیست ؟

محمد ناصر خان : میل و اراده پدرم بر اینست که شما پلیس

امر توقعات و طنخواهان از صولة الدوله بیش از همت او بود باینمعی که
از ابتداء شورش و قیام تنگستانیان و کازرونیان و شیرازیان همیشه فردا فرد
مجاهدین فارس مترصد و متوقع بودند که صولة الدوله عملاً بآنها مدد کند
و در کار مجاهدت پیشقدم باشد اما چنانکه اشاره شد وی بدادن کمکهای
ربانی یا عملی مختصر و ناچیز قناعت کرد چنانکه یکمده بجای نفی را باسم
کمک بمجاهدین تنگستانی برار جان گسیل داشت و هر چند که آنها از برار جان
خارج نشدند و کاری انجام ندادند لکن همیتقدر تظاهر آنها بساعدت
فوق‌العاده مؤثر شد و موجبات پشت گرمی مجاهدین را فراهم ساخت .

همچنین تظاهرات صولة الدوله بهمفکری باناصر دیوان یکی از جهات
پیشرفت ناصر دیوان بود - در موقع قیام ژاندار مری در شیراز (که شرح
آن در جلد اول آمده است) نیز سردار عشائر رویه همیشگی خود را از
دست نداده و بوسیله اظهار مساعدت شفاهی مرحوم یاور علی‌علی خان
و سایرین را مستظهر بلکه نیرومند ساخت .

صولة الدوله بهمین قرار با اظهار تمایل و مساعدت معنوی با آزاد یخواهان
روز میگذاشت و بیطرفی دولت را بهانه میساخت تا روز غره شعبان ۱۳۳۶
که مرحوم سید عبدالحسین لاری حکم جهاد علیه انگلیسان صادر کرد و
قسمتی از ایل قشقائی مورد حمله و تعرض پلیس جنوب واقع شد پس يك
باره تصمیم بجهاد گرفت و جدال با انگلیسان را دامن همت بر کمر استوار ساخت
و تا عزل مرما فرما از ریاست فارس و ورود کتر مصدق السلطنه بفارس یعنی

محمد ناصر خان قشقانی فرزند ارشد مرحوم صولة الدوله قشقانی

جنوب را منحل كنيد و بالا اقل برعهه آنها نيفزايد و در امور داخلي ايران مداخله نكنيد و از ستيز باخوانين دشتي و دشتستان و تنگستان و ناصرديوان كازروني دست كشيده آنها را بحال خود گذاريد. در صورتيكه شما قول بدهيد كه باين اصول عمل كنيد من از طرف سردار عشائر قول ميدهم كه با شما مخالفت نكند و بيطرفي دولت ايران را مراعات نموده راه بوشهر بشير از راه براي ورود مال التجاره شما مفتوح سازد و راه را امنيت كامل دهد آيا شما جز اين ميخواهيد؟

نايب قونسل : من ميل دارم سردار عشائر را ملاقات كنم

محمد ناصر خان : مانعي نيست - ده نفر سوار باشا ميفرستيم برويد و او را ببينيد اما يك مسئله هست كه من ناچارم تذكر دهم و آن اينستكه اگر مقصود شما اين باشد كه با آفای سردار در خصوص محمد عليخان كشكولي مذاكره كنيد چون مشاراليه برخلاف عقیده و امر سردار رفتار كرد تصور نميكنم سردار او را عفو كند.

نايب قونسل : پس از آنكه ما با آفای سردار دوست شديم يقيناً سردار او را عفو خواهد كرد. بعلاوه محمد عليخان گناهی را مرتكب نشده

آخر سال ۱۳۳۸ ميچنگيد و پس از ورود دكتر مصدق السلطنه بشيراز آمد و مورد محبت واقع شد و چون سردار سپه ظهور كرد و اوضاع ايران تغيير يافت او نيز مانند قوام الملك و ديگر رؤساء در تهران ساكن شد و از طرف ايل قشقائي و كالت مجلس شورای ملي يافت و پس از چندي در سال ۱۳۱۱ شمسي به امر بهلوي خود و فرزندش ناصر خان مجبوس گشت و در زندان بر حمت ايزدي پيوست و چنان شهرت يافت كه او را مسموم كرده اند.

است بلکه درجنك باناصرديوان ياغی خدمتی بدولت ايران نموده
ناصرخان : اگر ما با شما دوست نباشيم دشمن هم نيستيم - ولی
 مذاكرات امروز مربوط باعمال گذشته نيست اگر محمد عليخان برای پيش
 رفت كار خود باكازرونيان جنگيده بود چندان اهميت نداشت و ممكن بود
 پدرم بين او و ناصرديوان آشتی دهد اما چون محمد عليخان باشاره بيگانگان
 با هموطنان خود طرف مخاصمه و مبارزه شده اگر ناصرديوان هم او را عفو كند
 پدرم از گناهش غمض عين نخواهد كرد.

نايب قونسول : ما بمحمد عليخان علاه ای نداريم دو روز قبل از
 حركت من ازشيراز حيدر خان برادرش جناب قونسول را ملاقات کرده و
 گف « شنیده ام خيال داريد باصولةالدوله قرارداد دوستانه ای منعقدسازيد »
 جناب قونسول جواب دادند : « بلی ، مگر دراينكار عیبی است ؟ » جواب
 داد « عیبش اينستكه سردار عشائر مارا نابود خواهد كرد » جناب قونسول
 جوابداد : « برای پيشرفت سياست دولت فقيمه انگليس نابودی شما كه سهل
 است اگر تمام ايل كشكولی هم نابود شود برای ما اهميت ندارد » !!
 هم اکنون ماقص يك خواهش از آقای سردار داريم و آن اينستكه
 ميخواهيم سردار عشائر ناصرديوان را ازكازرون بيرون كند تا در آنجا
 تلگرافخانه و پستخانه دائر نمائيم .

ناصرخان : تاسيس پست وتلگراف دركازرون اشكالی ندارد ومن
 ميتوانم از جانب سردار قول بدهم اما زفتن ناصر ديوان از كازرون منوط
 برضايت خود ناصرديوان است زیرا كه سردار عشائر شخص ناصرديوان را زياد
 دوست دارد وشجاعت ومردانگی ووطن پرستی او را ميستاييد .

مهاجبه ناصرخان ونايب قونسول دراينجا خاتمه يافته وفردای آنروز
 نايب قونسول باچند نفر سوار قشقائي پيامور رفته وسردار عشائر را ملاقات
 نموده از او خواهش كرد كه ناصر ديوان را موقتاً از كازرون بيرون
 كند .

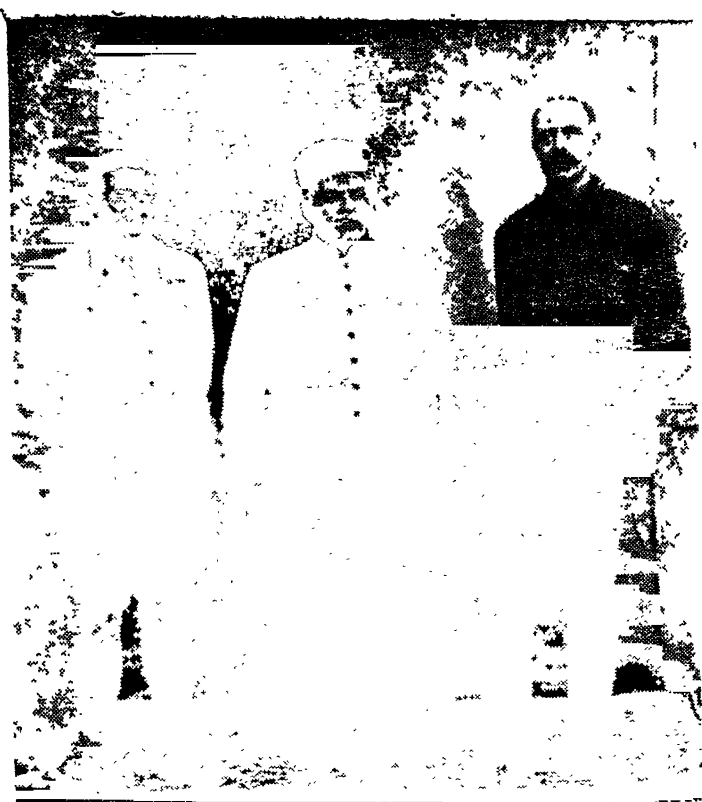
نمایندگان سیاسی و نظامی دولت انگلیس در شیراز !!!

سردار عشائر: برای اینکه بنایب قونسلو بفهماند که دوستی او با ناصر دیوان خدشه ناپذیر و گفتارش در قلوب مجاهدین مؤثر است ناصر دیوان را ملاقات و از او تقاضی کرد که روزی چند ارکازرون بکمارج رخت بندد - ناصر دیوان نخست این پیشنهاد را بر خود گران یافته و تصور کرد که صولة الدوله از انگلیسان رشوه گرفته و با او دشمنی آغاز نموده ولی سردار بزودی او را از این اشتباه بیرون آورد و ناصر دیوان همینکه اطمینان یافت با تمام مجاهدین کازرون را تخلیه کرده بکمارج رفت و سردار عشائر با بنایب قونسلو وارد جلگه کازرون شده چادر بپا کردند و بنایب قونسلو بشهر رفته کازرون را تماشا کرده و سالار نصرت نوری حاکم سابق کازرون و سلطان مجید خان و چند نفر دیگر از خائنین را که بر میدان ناصر دیوان اندر بودند فضولا از حبس نجات داده روانه شیراز کرد !! و صولة الدوله بدشت ارژن رفته جنرال ساکس و قونسلو انگلیس در شیراز وده تن از صاحب منصبان انگلیسی را که از جمله کلنز کاف بود از شیراز حرکت کرده بدیدن سردار آمدند *

سردار عشائر بمنظور دادن نمایش بانگلیسان امر کرد که از دشت ارژن تا ده شیخ (شش فرسخی شیراز) دوهزار نفر سوار چادر زده و مرتب جلو چادرها بایستند *

انگلیسان در چادر ایلخانی وارد شده و با حضور سردار عشائر و رؤساء این فشقانی مشغول مشاوره و مذاکره شدند و در آخر فرار شد که انتظامات از حدود قمشه تا دالکی بعهده سردار عشائر باشد که ماں التجاره انگلیسها را را سالماً عبور دهد و در مقابل انگلیسها از ازدیاد عده پلیس جنوب صرف نظر کنند و در امور داخلی مملکت مداخله ننمایند و فقط پانصد نفر هندی و عده کمی پلیس جنوب موقتاً در شهر از نگاهدارند و اگر بخواهند غیر از این رفتار کنند این قرارداد لغو باشد و از جمله مواد قرار داد این بود که ناصر دیوان تا شش ماه بکازرون نیاید و غلام حسین خان قشقایی قهرمانی از

یاردشمن دشمن تو است ای عزیز دوست را از دشمن خود ده تمیز

عبدالحسین میرزا فرما نقرما و جنرال ساکس و یکی دیگر از
صاحبمنصبان انگلیسی

طرف صولة الدوله حاكم كازرون شود.

پس از تنظيم و تحرير و مبادله قرارداد انگليسان مبلغ بيست و پنج هزار لييه طلا كه همراه داشتند بعنوان تعارف تقديم صولة الدوله نمودند و لى صولة الدوله بالبخند تمسخر آميز پول را رد كرده و اظهار داشت :

«من اگر ميخواهم قسمتي از فارس را امنيت دهم اين وظيفه من است و مقصودم از اين كار خدمت بشما نيست و بحمد الله از لطف خدا و مرام دول متبوعه ام بحد كافي متمول هستم و بپول شما بيازمنند نيستم و اگر ناچار هستيد كه بمن اظهار محبتى كرده باشيد بما تفنك و فشك بدهيد كه بدان محتاج هستيم و در آتية بيشتر محتاج خواهيم شد »

جنرال ساكس چون اين سخن را بشنيد بدانست كه سردار عشائري چنگاه قلباً با آنها دوست نخواهد شد و اينكارى را هم كه كرده و بر حسب ظاهر بسود آنها تمام شده همانا براى نمايش اقتدار و ترسانيدن چشم آنها بوده. پس بشيراز مراجع كرد در حاليكه بخود ميگفت «معامله ما با سردار عشائري بجاي حوبى نخواهد رسيد (۱۹)

(۱۹) جنرال ساكس كه از بعد «سريسي ساكس» شد در تاريخ مختصر ايران تحت عنوان «ايران و جنك بين الملل» عقیده خود را درباره ميرزا - ابراهيم خان قوام الملوك شيرازى و اسمعيل خان صولة الدوله چنين ابراز ميدارد: «روابط ما با قوام همواره اوقات دوستانه بود و كراراً باتفاق بشكار ميرفتيم و لى صولت را فقط يك مرتبه ملاقات كرده و فهميدم كه شايد مشاراليه با ما مخالفت بعمل آورده و عناد بورزد »

مقصودش همين ملاقاتى است كه در متن كتاب شرح داده شد.

• (فصل هشتم) •

لغو قرارداد از طرف انگلیسان و آغاز مخالفت صولةالدوله با آنان

صولةالدوله برای وفای به عهد نام تابستان سال ۱۳۳۶ را در دشت ارژن توقف کرد و از همه تا دالکی را امنیت کامل داد و محمد علیخان کشکولی را سرکوبی کرد و محمد علیخان بادویست خانوار کشکولی ببویر احمدی و بهبهان رقت ، و صولةالدوله پس از فرار او سردار ابوالفتح خان را کلاتر ایل کشکولی کرد .

جنرال ساکس بهندوستان شتافت و دستور های جدید یافته بزودی بشیراز برگشت .

ناصر دیوان که بر حسب پیشنهاد صولةالدوله در کمارج روز میگذرانید مکتوبی باینمضمون بمیرزا علی کازرونی که دربرازجان بود نگاشت و بوسیله علیخان فرستاد « من با مشورت شما قیام کردم و اینک می بینم که خود و کازرونیها را در مهلکه افکنده ام وبامشکلی مواجهه شده که ناگزیر از کازرون بیرون رفته ام و عاقبت اینکار را وخیم می بینم اگر بساط مجاهدت من بر چیده شود دشمن بشما نزدیک و عرصه بر تنگستانیان تنگ خواهد شد پس از آن بیش که کار از کار بگذرد فکری اندیشید و بمن مددی رسانید » علیخان مکتوب را دربرازجان بکازرونی برسانید و اوضاع آنجا را چنانکه بود بیان کرد کازرونی هم بامشورت و معاضدت شیخ حسینجان سالار

اسلام یکمده دوست نفری از مجاهدین تنگستانی و برازجانی تهیه دیده و شخصاً با آنها از بیراهه بکمارج رفته پس از ملاقات باناصردیوان و مذاکرات لازمه منفرداً بدشت ارژن رفت و صولةالدوله را ملاقات کرده و زبان دوری ناصردیوان را از کازرون گوشزد نموده و صولةالدوله را موافق ساخت که دوست نفر مجاهدین تنگستانی و دشتستانی بکازرون آیند و ناصر دیوان هم بآنها ملحق شود.

صولةالدوله چون حقیقة سوء قصدی نداشت کازرونی و ناصردیوان را بحال خود گذاشت.

روزی از ایام یائیز مکتوبی از عبدالعسین خان بهارلو (۲۰) بعنوان صولةالدوله رسید که در آن مرقوم بود «ما خبر رسیده که انگلیسها بتازگی عده زیادی هندی از راه کرمان و بندرعباس بفارس وارد کرده اند و هندیها در لباس مکاری عازم شیرازند چون این کار آنها برخلاف قرارداد باشماست ناچار بنظامیان هندی که لباس قاطرچی داشتند حمله بردیم و آنها هم ناچار شدند که اسلحه زیادی از صندوقها بیرون آرند و مشغول جنگ شوند و پس از چند ساعت مبارزه شکست خورده و فرار کردند - چهل قبضه تفنگ و هفتاد دست زین اسب نصیب ما شد برای اطلاع شما نوشتیم که بداند حضرات میخواستند در پنهانی قوای زیادی جمع آورده و همینکه مهیا شدند همه ما را مغلوب و منکوب ساخته جنوب ایران را یکباره تصرف کرده و باستقلال ما ما خاتمه دهند - منتظر دستور شما هستیم - قوام الملك پس از شنیدن خبر حمله ما بهندیان نامه ای نوشته و مرا بشیراز طلبیده و من از رفتن بشیراز خائف هستم مبادا گرفتار اجنبیان شوم»

همینکه این مکتوب بصولةالدوله رسید از حیلہ های رنگارنگ کارکنان

(۲۰) بهارلو از ایلات خمه و جزء ابوالجمعی قوام الملك بود ولی

خوانین آنها از خانواده های نجیب و قدیم ایران هستند.

بریتانیا متعجب گشت و در پاسخ عبدالعسین خان نوشت :

« از قضایا مطلع شدم بوصول این نامه نزد من آمد - تصور میکنم بزودی بین ما و این گروه حمله سازکار بجدال کشد و بنابراین وجود شما در اینجا لازم است - امروز مکتوبی بجنرال ساکس مینویسم و او را از نقض قرارداد آگاه میسازم »

پس سردار عشائر مکتوبی بجنرال ساکس بمضمون ذیل نوشت :

«مراجعت شما را از هندوستان تبریک میگویم- از قراریکه شنیده ام سرکار برخلاف یکی از مواد مهمه قرارداد که عدم افزایش پلیس جنوب و قشون هندی در فارس بوده عمل و اخیراً عده زیادی هندی وارد کرده اید بنا بر این با کمال تاسف مجبورم باطلاع شما برسانم که تخلف از عهد و پیمان کردن قرارداد در نزد ما بی اندازه زشت و بدنام است و احیاناً کسی از عهد خود تخلف کند او را آدم نمیشمریم و قابل دوستی نمیدانیم و با او چنانکه شایسته او است رفتار میکنیم ، امید است که این خبر دروغ باشد و شما قرار داد را محترم شمارید و دوستی فیما بین را معتنم دانید - اسمعیل قشقائی »

جنرال ساکس در جواب نوشته بود : « ما مجبور شدیم که توبه های سنگین قلعه کوپ و مقدار زیادی شصت تیر و بیست و پنج تیر که در صحرای صاف مثل گندم درو میکند برای قلع و قمع اشرار که بعدها باما طرف خواهند شد بیاوریم »

سردار عشائر پس از دریافت نامه فوق بی اندازه متغیر شد ولی ظاهراً رو آورد ننمود و باطناً در صدد تهیه مهمات برآمده و غلام مجین خان قهرمانی را از کازرون بخواست و بذکر دیوان نوشت که مهیای کار باشد - و بلافاصله امر بحرکت ایل داد و روانه فیروز آباد شد - چون بغیروز آباد رسید و اندکی بیاسود نلگرافی از رئیس الوزراء وقت دریافت نمود که يك نسخه از آن هم بقوام الملك ابلاغ شده بود بدینمضمون « که دولت پلیس جنوب را برسمیت نشناخته شما هم نشناسید » متعاقب آن مکتوبی از عبدالعسین میرزا

فرمانفرما که در آنوقت والی فارس بود رسید که در آن نوشته بود:

« در این چندماه که ساکس از هند برگشته عده جدیدی از ایرانیان را برای پلیس جنوب استخدام کرده و قریب چهارده هزار نفر هم هندی بتدریج وارد نموده و صاحب منصبان انگلیسی برای مشق نظام گماشته و ابتدا بنصایح من ااعتنا نمیکند بنابراین خواهشمندم شما بنزدیکی شیراز بیئید تا با هم مشورت کنیم و بدانیم که چه باید کرد»

دو ساعت پس از وصول مکتوب فرمانفرما دونفر سوار وارد فیروز-آباد شده و نامه ای را که آورده بودند بسردار عشائر دادند سردار نامه را گشوده چنین خواند :

« ایلات دره شوری و کشکولی منظمأ و منفقأ وارد دشت ارژن شده چند خانوار از دره شوریها در نزدیکی خان زنیان بوده اند که بقتة یکعده هندی آمده آنها را غارت میکنند و چون مردان ایل برای خرید لسوازد بشیراز رفته بودند و زنهای واطفال فقط جوانی شانزده ساله بنام کریم درایل بوده آن جوان غیرتمند چهار ساعت با هندیها میجنگد و چهارده نفر از آنها را مجروح میکند که چند نفر کشته میشوند و در آخر کشته میشود ولی تا او زنده بود نمیکندارد هندیان بجادرهای ایل نزدیک شوند - درحین جنگ یکعده از زنان و بچگان فرار کرده بکوههای اطراف پناه میبرند بهر حال اطلاعاً عرض شد که بدانید کار تعدی انگلیسها بجائی رسیده که بنوامیس ما دست درازی میکنند استدعا داریم با اولین وسیله خود را بما برسانید تا رفع شر آنها بکنیم : امضاء : ایاز کیخا - نصرالله خان - کلانتران دره شوری ابوالفتح خان کلانتر کشکولی»

در این مکتوب علت اصلی دست درازی هندیان را با افراد ایل ذکر نکرده و باید توضیح دهیم که ایل دره شوری عازم سرحد بوده در حوالی خان زنیان دو رأس الاغ از اداره پلیس جنوب وارد ایل میشود و افسراد پلیس جنوب آنها را مضالیه میکنند دره شوریها میگویند «مانمیدانیم کجاست»

کایتان انگلیسی دستور میدهد که چند نفر از قشقایان که در خان زنیات بودند بجای الاغها نگاهدارند !! ابن خیر بایاز کیخا کلانتر دره شوری میرسد و دستور میدهد جستجو کرده الاغها را پیدا کنند و همینکه پیدا میشود بوسیله دوفنر میفرستد و پیغام میدهد اکنون که الاغها پیدا شد قشقایها را آزاد کنید صاحب منصب انگلیسی از راه لجاجت یا بمنظور بهانه جوئی دستور میدهد آن دوفنر که الاغها را برده بردند نیز توقیف سازند و از آن پس هر قدر کلانتر قضیه را تعقیب میکند اثری نمی بخشد و زندانیان را رهانیم سازند ناگزیر دستور حمله و زد و خورد میدهد و بمجرد حمله قشقایان سلطنت انگلیسی امر بشلیک شصت تیر میدهد و در اندک زمانی بیست نفر زن و بچه را میکشد و چندین نفر زن و مرد را اسیر میسازد ؛ - قشقایها کاروانسرای زنیان را محاصره و رسماً شروع بجنگ میکنند و از ایل کشکولی مدد میطلبند جمعی بکمک آنها میرسند - پلیس جنوب خبر بشیراز میدهد و از آنجا عده زیادی سواران هندی و توپخانه مفصل وارد میشود و قشقایها شکست خورده بدشت ارژن عقب می نشینند .

انگلیسها زنان قشقای را اجازه رفتن بدشت ارژن میدهند و مردان و گوسفندان را بشیراز میبرند پس از حدوث این واقعه زبهای قشقای سروپای برهنه بجانب فیروزآباد رهسپار شده و نزد صولة الدوله رفته کیفیت را باآه و ناله و شیون بیان میکنند و میگویند «دیگر آبرو و شرفی برای ایل قشقای و سایر ایرانیان باقی نمانده و انگلیسها خیال دارند ضرب شستی بما نشان دهند و همان رفتاری را که تا کنون با ضوائف عرب - باصری - لشنی - ولو محمدی کردند با ما هم بکنند»

چون سردار عشائر این کلمات شنید رك تعصب ملی و غیرت فطری او بحرکت آمده از عمارت خود خارج شده و در حضور یکمده هزار نفری از قشقایان بطن ذیل را ایراد کرد :-

«پس از وقوع این حادثه ناگوار که گفتید و شنیدید لابد متوقع و منتظر

هستید که منهم اظهار عقیده کنم و بتکلیف خود عمل نمایم بنابر این میگویم
من از ابتداء با انگلیسها مخالف بوده ام و نفوذ آنها را در فارس بنظر بد
بینی و انزجار خاطر نگریسته ام و اگر تاکنون علناً و رسماً علیه پیشرفت آنها
قیام و اقدام نکرده ام همانا پاس بیطرفی دولت ایران بود و چون میدیدم که
دولت علیه اعلان بیطرفی داده با آنکه بکرات و مرات انگلیسان باین بیطرفی
لطمه وارد آورده اند باز منتظر بودم که از طرف دولت تکلیف قطعی ما
معلوم شود و بدانیم که آیا بایستی بایگانگان از در مخالفت درآئیم یا در برابر
تعدیات خارج از حد آنان بردباری و بیطرفی بیشه سازیم اما از حسن اتفاق
خبر عمل زشت اخیر آنها با وصول تلگراف دولت که مارا بمخالفت و معاندت
با آنها توصیه میکند در یکروز رسیده و این هر دو طوق سنگین تماشاچی بودن
تجاوزات دشمنان و خائنین ایران را از گردن ما باز میکند و اینک روزی رسیده
است که بعون الله تعالی ایل مهم قشقایی که سالهای دراز در این آب و خاک
پرورش یافته اند و همواره بتجاعت مشهور بوده بمدد برادران وطنی خود
تنکستانیان و دشتستانیان دلاور دست از آستین مردمی برآرند و چنان چشم
زخمی بقتون دشمن و خائنین برسانند که آوازه آن در جهان پیچیده و جهانیان
بدانند که ایران بردنی و خوردنی نیست - افزون از چهارصد سال است تا
اجداد من ریاست این ایل را داشته اند و تاکنون چنین اتفاق تنگینی برای
ایل روی نداده بود و از بدبختی این تنگ تا ابد برای من باقیمانده که در
زمان ریاستم نتوانستم شمارا حفظ کنم و ناموس شمارا بدست بیگانگان ندم
اگر خوب دقت کنید خواهید دانست این من بودم که سه نفر پیرزن قشقایی
را با سارت دادم زیرا اگر من از بدو امر با انگلیسها طرف مضامه میشدم
و از تعدیات آنها جلوگیری مینمودم هرآینه کار آنها بدینجا نمیکشید و نفوذ
و قدرت آنها بدین پایه نمیرسید که حکومت شیراز را در دست گیرند و مجاهدین
را متفرق سازند - در میان خلق قحطی اندازند و خائنین را بر مردم بیگناه
مسلط سازند و رادمردان را در سیاه چال امکنند و آخر الامر زنان ما را با سارت

برند و مردان مارا بکشند و اموال مارا بیغما برند!!»

«اما بعقیده من هنوز وقت نگذشته است اگر ما بزودی تلافی این بی حرمتی را نکنیم فردا از این بدترها خواهند کرد - دین مقدس اسلام حفظ وطن و ناموس را بما توصیه فرموده ، وای بر ما که اینک در وطن ما در خاک ما در خاک ایران يك مشت انگلیسی مزور بی آرم بیدین ناموس مارا بدست هندیهای خود میدهند ! من بنام حفظ شرف و آبروی ایرانیان عموماً و قشقائیان خصوصاً در عالم غیرتمندی از همه ایرانیان مدد میطلبم همراهی کنید تا مهای جدال و دفاع شده و بیک تیر دوشان زده باشیم نخست اطاعت دولت متبوعه خودتان دوم تلافی توهینی که بناموس ما کرده اند»

«در خاتمه میگویم اگر شما این بیغیرتی را بر خود هموار ساخته و بخواهید در سیه چادر خود نشسته و تن بذلت و پستی داده مطیع اراده دولت ضعیف کش و حقه باز بریتانیا شوید من دیگر ریاست بر شما را بر خود هموار نتوانم نمود و از این ریاست دست کشیده خود و فرزندانم جنك خواهیم کرد تا کشته شده و این ننگ تاریخی را با خون بشوئیم . جوانان قشقائی باید بدانند که در هفتاد سال پیش هم که انگلیسها بیوشهر آمده و آنجا را تصرف کردند از ایرانیان آنانکه سینه را سپر بلا کرده و با آنها مردانه جنگیدند در وهله اول تنگستانها بودند و در دوم قشقائیان که شب هنگام شبیخون زدند و دشمنان را عقب نشانیدند و عموی من سهراب خان آنها را تا شیف (کنار خلیج فارس مقابل بوشهر) تعقیب نمود و بنفسه چهارصد نفر را ب خاک هلاک افکند - اکنون هم که انگلیسان باز دست تعدی بجانب ما دراز کرده اند بار دیگر اولاد همان تنگستانها با آنها طرف شده و مانع پیشرفت آنها گردیده اند پس شما هم باید با جادادتان اقتدا کرده و تلافی مافات را دامن همت بر کمر استوار سازید >»

نطق سردار عشائر که بدینجا کشید جمعیت رو بافزونی گذاشته و زن مرد اهل مجتمع گشتند همینکه نطق باخر رسید مردان آواز برآوردند که «هرامری که حضرت ایلخانی بفرمایند اطاعت میکنیم و اینک برای جنگ و کشته شدن مهیا هستیم وزیر بار تنگ نمیرویم؟

پس چون مردان از گفتار خاموش شدند زنان شجاعت پیشه سخن را آغاز نموده و بالحن ملامت آمیز اظهار داشتند: «اگر برادران و همسران و پدران ما برای جان نثاری در راه وطن - شاه - و خان و نگهداری ناموس ما حاضر هستند که بسیار خوب والا ما برای تلافی از دشمن اسلحه بدست گرفته میجنگیم و در عوض لچک های خود را بسر مردان میزنیم تا معنی مردی و غیرت را درک کنند»

زنان ناموس پرست قشقائی در این گفتار بودند که سیدی الاغ سوار با یک نفر جنو دار وارد شده و پیاده گشت در حالیکه شمشیری بگردن چپایل کرده و قرآن مجید در دست گرفته در نزدیکی صولةالدوله بایستاد - همه ساکت شدند.

سردار عشائر باسید مشغول مکالمه و تعارف شده گفت: -

حاج سید علی شیر فرمایشی دارید؟

سید: آری از طرف آقای سید عبدالحسین مجتهد لاری (۲۱) آمده و مامور ابلاغ فرمایش ایشان هستم.

(۲۱) مرحوم حاج سید عبدالحسین لاری از علماء و مجتهدین اعلم

جنوب و از طرفداران جدی مشروطه و حکومت دمکراسی بود که از بنو ظهور انقلاب مشروطیت در ایران حکم جهاد علیه مستبدین فارس مخصوصاً محمد رضا خان قوام الملک صادر کرده و مکرراً با مستبدین جنگید و در سال ۱۳۳۶ هجری یعنی در زمان استبداد صغیر بمرحوم سید مرتضی مجتهد اهرمی -

سردار عشاير : بفرمائيد براى شنيدن اوامر آية الله حاضرم.

سيد : حضرت آقا مطالب ذيل را ابلاغ فرموده اند :

« امروز خبر مصيبت وارده بمملكت وايل جليل قشقائى را شنيده و دنيا در نظرم تيره و تار گشته است - ببينيد بدبختى ما بكجا كشيده است كه يكدمه انگليسى بيدىن بايد از اقصى بلاد عالم آمده با كمك جمعى هندوى بت پرست بر ما حكمفرامى كنند و بناموس ما لطمه وارد آورند !! اينستكه من كه مجتهد و جانشين پيغمبر اسلام هستم بدىنوسيله فتوى ميدهم كه امروز بر تمام افراد ذكور و ايرانى جهاد با اين كفار حربى واجب است و هر كه از جهاد رو برتابد يابنجوى از انحاء با آنها خدمت و مساعدت كند مردود جامعه ايرانى است و زن در خانه اش حرام خواهد بود، شما كه رئيس و ايلخانى هستيد بايد بمجرد دؤيت حكم جهاد كه عليه نويشته شده و بشما تسليم خواهد شد جهاد را آغاز كنيد و كليۀ افراد قشقائى و ساير ايلات و عشائر جنوب بايد تحت امر و ييشوائى شما مشغول شوند تا آن زمان كه اين قوم حيله باز و مكار را از مملكت بيرون نماييد و هر كه در اين جنگ كشته شود شهيد خواهد بود و آنكس كه از دشمنان دين و وطن بكشد استحقاق ورود بهشت خواهد يافت والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته »

آنگاه حاج سيد على شير حكم جهاد را كه بخطى خوش نگاشته شده

دستور داد كه بوشهر را از تصرف مستبدىن و طرفداران محمد على شاه خارج كند و اوبىز با كمك مرحوم رئيسعلى دلوارى و ميرزا على كازرونى چنين كرد - مختصر اين عالم ربانى همواره مشغول مبارزه با دشمنان ايران و خائنين و اجنبى پرستان و اجنبىيان بود و تادم مرك از جهاد دست بكشيد خدايش غريق رحمت فرمايد

و در آخر مهر حضرت مجتهد را داشت (۲۲) و در پارچه سبزی پیچیده شده بود از جیب بیرون آورده و بدست سردار عشائر داد بکه مسا عیناً نقل میکنیم :

« اعلان فرمان قضا جریان حضرت سبحان و محکومات قرآن »

« و امام زمان (ع) »

« یا ایها الذین آمنوا جاهدوا الکفار و المنافقین و من یتولهم منکم فاولئک همهم »

« اعلان بهر کس و هر جا از فرق مسلمین خارج و داخل حتی بر نسل و صبیان و سلطان و فرمانفرما و قوام و اعراب و هر کس که لاف از مسلمانی میزند واجب فوری عینی است خصوصاً در این زمان امتحان کفر و ایمان جهاد و دفاع این کفار حربی ابالیس انگلیس و اعوان ایشان و سد ابواب طمع و جای قرار و راه فرار از هر گوشه و کنار و کوچه و بازار بدون مهلت و انتظار بمذباب الارب و خزی عار و صغار (۲۳) چنانچه حق سبحانه و تعالی در کلام مجید فرموده است :

« فاقتلوا المشرکین حیث وجدتموهم وخذوهم و احصوهم و اقموا لهم کل مرصد »

و هر کس تخلف و تقاعد از این جیش مجاهدین و از این جهاد اکبر و بهی از منکر نماید کان تخلف از جیش اسامه و امام عصر (ع) نموده اعم از اینکه مدقق بجیش کفار بشود یا نشود مرتد و خارج از اسلام است و مال و جان

(۲۲) عین حکم جهاد مزبور در دست نگارنده است

(۲۳) کذافی لاصل - معنی این عبارت درست معلوم نیست - شاید

کامه (انذار) را کاتب شتباها (ضار) نوشته است

او مال مسلمانانست و لو قوام الملك باشد چنانچه شارع مقدس فرموده :

« من استحل الحرام خرج عن الاسلام ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الكافرون اولئك يلعنهم الله و يلعنهم اللاعنون » .

« چنانكه در حق عالم بنی اسرائیل فرموده « مثله كمثل الكلب اعز ذلك من الایات والبیّنات بتمام سرداران اعراب (۲۴) اعلان دهید تا واقف بتكلیف شرعی خود شوند و غیرت عربی را از دست ندهند كه اسیر كفار شوند - اقل خدام الشریعة المطهره صحیح عبده عبدالحسین الموسوی »

سردار عشائر چون حکم جهاد بخواند بوسیده و گفت : حضرت حجة الاسلام از قول من عرض کنید كه قبل از وصول فتوی خود در خیابان جهاد بوده ام و الساعة بازنان و مردابی كه حضور دارند همین گفتگو داشتیم اکنون كه حضرت آقا نیز تا كید فرموده اند این حكم جهاد را برای خویشتن الهام الهی داسنه و همین فردا بانو كرهای شخصی و فرزندان خود بجانب شیراز حرکت میكنم و بقاطبه ایلات و عشائر اصراف نیز خبر میدهم كه برای جان نثاری در راه دین و وطن حاضر شوند و امر آقا را بآنها ابلاغ خواهم كرد و فردا هنگام عبور برای دست بوسی و التماس دعا شرفیاب خواهم شد .

(۲۴) مقصود عشائر خمره - باصری و بهارلو است كه تحت فرمان و مضیع قوام الملك بودند و چنانكه مشهور است اینها از نژاد بقایای عساکر اسلامی هستند كه در ایران متوطن شده و اینك ایرانی شمرده میشوند

• (فصل نهم) •

اتحاد مجاهدین

محمد خان زاسب پیاده شده درب سرای ناصر دیوان را کوبیده و
رویهی حذ-مکت کرده چون جوابی نشنید بار دیگر پشت در را کوبید و
این بار بکنفر تفنگچی در را باز کرده و پرسید کیستید ؟

آقای ناصر دیوان تشریف دارند ؟

حیر اینجا نیستند •

کج-رفته اند ؟

'مروزر در باغ نظر مهمان فر-شباشی هستند و تا غروب آفتاب
آنجا خواهند بود •

سیار خوب من بآنجا میروم -

محمدخان اینر گفته سوار شده و بناخت از نظر پنهان گشت -

باغ نظر از باغهای قدیم و شاد انگیز کازرون است که بداشت
درختهای نارنج کهن سال در حاتم فارس شهرتی بسز دارد و تفرجگاه هل
ذوق و معرفت میباشد - نگارنده در سال ۱۳۳۸ قمری شبی در آن روز
آورده و سحرگه-اب از بوی دلاویز بهار نارنج محضوض و مسرور
گشته ست •

بالجمله محمد خان ورد باغ شده و ناصر دیوانر دید که بافر-شباشی
وسایرین برکنار جوی روی قالی شسته و شرب چای و کشیدن قه-ن مشغول

هستند و چون ناصر دیوان اورا بدید از جای برخاست و تعارف کرده روی اورا ببوسید و پهلوی خویش بنشاند و برسید در این مدت کجا بودید ؟ دهر زمانی است که خدمت شما نرسیده ایم -

محمد خان نظری بحضور افکنده و چون همه را از دوستان و مجاهدین یافت پاسخ داد :

اگرچه چندی است که از فیض حضور محروم مانده اما دست خالی برنگشته ام و برای شما خبر خوشی دارم و آن اینکه در نتیجه اختلافاتی که بین طاقه دره شوری و قشون انگلیسی پیش آمده و منجر بزد و خورد آنها شده و حکم جهاد که از طرف حضرت حاج سید عبدالحسین لاری صادر گشته سردار عشائر تصمیم قضی بچنگ باجنبی گرفته و هم اکنون از فیروز آباد باسلجشوران ایل قشقائی بعزم جنگ بجانب شیراز رهسپار آمده و یقیناً متوقع چنانست که شما نیز در این اقدام و قیام باو مدد رسانید و از بذل مجاهدت مضایقه نفرمائید -

ناصر دیوان : از زده خورد دره شوریه با هندیان آگاه شده ام ولی از اعلان جنگ سردار عشائر با انگلیسان تا این ساعت بیخبر بودم و الان مکتوبی بایشان خواهم نوشت و آماده بودن خود را برای اتحاد و جنگ با دشمن غدار اعلام خواهم داشت - از شما متشکرم که مزده خوبی بمن دادید و تصور میکنم در مدت غیبت کار شما سعی در تولید نفاق و جنگ و جدال بین دره شوریه و دشمنان بوده و در آخر موفق شده و مجاهدین را تا ابد رهین منت خود ساخته اید - مرگ من چنین نیست ؟

محمد خان خندان پاسخ داد : بدیهی است بمصدق « الحرب خدعه » در جنگ سیاست و مال اندیشی و حیل و حیل مطلوب است و وظیفه ما بر - انگیزختن تمام ایلات و شجعان جنوب بمخالفت و مبارزت با دشمن قوی و خیره سر است و البته چند روز را خیرا که در زنیان بودم بیکار ننشسته و ایاز کیخا را

علیه بیگانگان برانگیخته‌ام اما بشما بگویم که ایاز کیخا شخصاً مرد وطن پرستی است و قلباً با خائنین واجنبیان میانه خوبی ندارد و چندان احتیاج به تعریکات و تلقینات من نداشت و از آنطرف عمل اخیر انگلیسها باندازه‌ای زشت و خلاف انصاف و مردمی بود که هر که بشنود دشمنی آنها را دامن‌همت بر کمر میزند - گوئی که منظور انگلیسها از اسارت مردان و زنان و غارت اموال و حاجت فوق‌العاده بتحریرک صولةالدوله بخصومت باخودشان بوده که کار را یکسره کنند و قباله فارس را از فرمانفرما بگیرند -

ناصر دیوان : من هم چنین حدس می‌زنم چون از بعد شهادت رئیسعلی خان دلواری و شیخ حسینخان چاه کوتاهی و بروز مرض انفلوانزا در تنگستان و شکست دلیران تنگستانی در جنگ چغادک و متواری شدن زائر خضرخان در حقیقت انگلیسها دیگر از طرف جان‌بازان تنگستانی آسوده خاطر شده‌اند و تنها دشمنی را که سد راه پیشرفت منظور مشوم خود میدانند یکی من و مجاهدین کازرونی هستیم و دیگری صولةالدوله و ایل قشقایی بنابراین باوابع مکر و حیده متشبث میشوند که کار ما را نیز یکسره کنند و فاتحه فارس را بخوانند اما غافل از اینکه تا یکنفر از ما زنده است مانند سد سکندر در جلو آنها ایستاده و ممکن نیست بتوانند راه بوشهر بشیراز را تصرف و بدلبخواه قشون بشیراز وارد کنند -

نگو بینم برادرت علیخان در کجاست ؟

علیخان اکنون در رکاب سردار عشائر است و من هم با اجازه شما قصه دارم بدو ملحق شوم پس نامه را مرقوم فرماید تا باخودم ببرم -

ناصر دیوان : البته می‌نویسم ، آقای فراشباشی قلمدان را بیاورید -
فراشباشی قلمدان را با کاغذ تحریر آورده و ناصر دیوان نامه ذیل را باشتاب نوشته بدست محمدخان داد -

« بعد العنوان - چند روز پیش مکتوبی از ایاز کیخا بمن رسید که

در آن از کردار وحشیانه انگلیسان شرمه‌ای نگاشته بود و مرا از این واقعه ملالتی فوق‌العاده دست داد تا اینکه حامل عریضه آقای محمدخان زندامروز بکازرون وارد و قیام مردانه حضرت اجل را بشارت داد اینستکه لازم دانستم بدین مختصر در مقام تصدیع خاطر عالی برآمده و عرض کنم که نظر بروابط و خصوصیتی که از دیر زمان فیما بین جان‌نار و اجداد ما بایل جلیل قشقایی حاصل بوده و هم علاقه و عقیده کاملی که بشخص حضرت اجل دارم بیدرنك با چهارصد نفر تفنگچی که مکرر فداکاریهای آنان را در راه وطن آزموده اید با اسلحه کافی برای جانفشانی آماده بوده و منتظر دستور هستیم که هر طور بفرمائید اطاعت کنیم -

امضاء: خواجه عبدالله ناصر دیوان

ناصر دیوان خطاب به محمدخان: شما مکتوب را بسردار عشائر داده و در زنیان بما ملحق شوید.

محمدخان: خان زنیان بدست دشمنان است و شما در کازرون چگونه در زنیان خدمت شما برسم؟

ناصر دیوان: خان زنیان تا امروز عصر بدست انگلیسان خواهد بود ولی امشب با خود قرار گذاشته‌ام که شام را در سرای زنیان صرف کنم پس بعید نیست اگر شما در آنجا بما ملحق شوید.

محمدخان: از شهامت شما و شجاعت دلیران کازرونی دور نیست که این امر صورت وقوع یابد، بسیار خوب قرار ماهمین باشد -

پس محمدخان ماهار را با پاران صرف کرده بر اسب خویش سوار و بجانب اردوی سردار عشائر رهسپار شد - ناصر دیوان پس از رفتن او از جای برخاسته و رو بفراشبازی کرده گفت:

چون ما بصولة الدوله قول مساعدت داده‌ایم برای اینکه بقول خود صورت عمل داده باشیم بایستی الساعه بخان زنیان رهسپار شده و آنجا را از

تصرف اجنبی خارج ساخته و منتظر ورود صولة الدوله و محمد خان باشیم.
 فراشبازی : برای حرکت ما مانعی نیست جز اینکه بمجاهدین خبر
 دهیم که آماده حرکت شوند.

ناصر دیوان : شما زحمت کشیده آنها را بیاورید.
 فراشبازی بسراغ تفنگچیان رفته و پس از نیم ساعت چهارصد نفر
 تفنگچی که همه سوار و دارای اسلحه کافی بودند وارد باغ نظر شدند در
 حالیکه جعفر خان پیشاپیش آنها میآمد و ناصر دیوان نیز سوار شده و با
 آنها طریق پل آبگینه را پیش گرفتند.

• (فصل دهم) •

جنگ ناصردیوان و صولة الدوله با انگلیسیان

جعفرخان فریاد برآورد که طلایه سپاه دشمن ظاهر شده و بایستی ما
 در عقب بن زنیان مخفی شده و همینکه نزدیک شدند بآنها حمله کنیم.
 ناصر دیوان پیشنهاد او را پذیرفت و مجاهدین را بدو قسمت متساوی
 تقسیم کرده دو یست نفر تحت فرماندهی فراشبازی و جعفرخان و دو یست نفر تحت
 امر خودش و شخصاً با دو یست نفر مجاهد کاروانسرا را از طرف پل محاصره
 کرد و فراشبازی را دستور داد هندیانی را که در جلگه زنیان چادر زده بودند
 محاصره کند - در اینوقت انگلیسیان توپهای شصت تیر را برفراز بام کاروان
 سرا برده و شروع بتیراندازی کردند - ناصر دیوان نیز امر بشلیک داد

و مجاهدین همچون شیر درنده حمله کرده و در همان اولین شلیک بیست نفر از هندیان و یک نفر کاپیتان (سلطان) انگلیسی را به خاک هلاک افکندند - جنگ سختی در گرفته و آفتاب تازه غروب کرده و هنوز شفق سرخ فام بجای بود که فراشبازی هندیهای خارج از کاروانسرا را شکست داده و چند اراده توپ و یکصد قبضه تفنگ و چادرهای آنها را که بجا گذاشته بودند، تصرف و آنها را تعقیب کرده و هندیان در حال فرار بضرب گلوله کازرونیان از پای در میآمدند و صحرای زنیان و رود قراقاج از خون آنان گلغلام شده و جز محدودی که موفق بفرار شدند بقیه همه کشته و دیده از دنیا بر بستند پس از شکست هندیانی که در دشت زنیان بودند محصورین در کاروانسرا نیز که دیگر خود را قادر بانجام کاری ندانستند بیرق سفید برافراشتند و امان طلبیدند.

ناصر دیوان پیغام داد که جز انگلیسی نژادان مغرور دیگر افراد در امان و مجاز هستند که اسلحه خود را تسلیم کنند و از پی کار خود بروند -

چون پیام ابلاغ شد ایرانیان و هندیان که در کاروانسرا بودند صاحب منصب منحصراً بفرماند انگلیسی را که در میان آنها بود بسزای اعمال خود رسانیده و جسد او را از پشت بام بپائین انداخته و یک پیک خلع سلاح شده خائب و خاسر بشیراز رفتند.

ساعت سه از شب گذشته بود که کاروانسرا بتصرف مجاهدین آمد و ناصر دیوان بورود در - را مکتوبی بسردار عشائر نگاشته و تصرف زنیان و شکست انگلیسان را خبر داده و بغنائی که بدست آمده بود اشاره کرده

و در آخر نامه نوشت که اسلحه و چادرهایی که از دشمن بازمانده و در دست است بهر کس حواله دهید تسلیم خواهد شد -

مکتوب را بقاصد داد که باردوگاه سردار عشائر که در شوراب بود رفته تسلیم کند - پس از رفتن قاصد اندکی بیارامید و چون از خواب برخواست محمدخان را دید که بکاروانسرا وارد و نزد او آمده از مصیم قلب تبریک گفته پاسخ مامه او را که سردار عشائر نوشته بود تسلیم کرد -

سردار عشائر نوشته بود :

« از غیرتمندی و رشادت شما و جوانان دلیر کازرونی بی اندازه خوش وقت و ممنونم و غیر از اینهم انتظاری نداشته و ندارم - امروز روز ابراز غیرت و هنگام ظہور جوانمردی و رشادت است و روزیست که همه ما بایستی از ایثار مان و جان در راه وطن کوتاهی نکنیم - دنیا فانی است و برای هیچکس باقی نمی ماند و جز نام نیک باید پایدار نخواهد ماند - من بداشتن دوستانی همچون شما افتخار میکنم و بسیار مسرورم که ایران کهن سال در این زمان باز میتواند فرزندان رشیدی چون شما و رؤساء تنگستان بوجود آورد که زیر بار ننگ نروند - امیدوار چنانم که هرچه زودتر بمدد وطن رستگان حقیقی دست نایک اجنبی را از ساحت مقدس وطن عزیز کوتاه ساریم -

دوروز دیگر بملاقات شما خواهم آمد -

از شوراب - اسماعیل قشقائی »

ناصر دیوان خون نامه را بخواند شادمان و دلگرم شده و منتظر ورود سردار عشائر نشست - و ساعتی بعد قاصد حامل نامه فتح زریان رسید و جواب را آورده بود که مضمون آن چنین بود :

« از شجاعتی که در جنگ بادشهان ابراز داشته اید فوق العاده مسرور

شدم ، آفرین بر شما که خواستید افتخار فتح زنیان را بخودتان و همشهریان دلیرتان اختصاص دهید و پیش از ورود من بآنصفحات کار مهمی را از پیش برید. راجع باسلحه دشمن که اینک دردست شماست کسب تکلیف کرده اید زیاد ممنون شدم ولی تعجب دارم که جوانان رشید کازرونی چرا بین من و خودشان تفاوتی قائل شده اند اسلحه که برای دفاع از وطن است بدست هر یک از دستاهای مجاهدین که باشد خوب است ، امروز جان و مال همه مساوی است و بایستی هر کس هر چه دارد در راه مقدس مدافعه صرف کند من هم هر چه اسلحه و مهمات دارم باخودخواهم آورد - از شورا ب - اسمعیل قشقائی »

سردار عشائر مکتبی بکلانتران دره شوری و کتکولی نوشته و دستور داد که بسرعت کلیه سواران و تفنگچیان ایل را حاضر کنند و چون همگی حضور بهم رسانیدند سردار عشائر بامتابین وارد « گدار گچن » شد و در آنجا هفتصد نفر برعهده همراهانش بیفزود و عده مجاهدینش بیکپزار و هفتصد نفر بالغ گشت .

در « گدار گچن » خبر رسید که انگلیسان دوازده هزار نفر هندی از طریق « تنک سرخ » برای جنگ با عشائر قشقائی که در « کودیان » هستند حرکت داده اند ، سردار فور سواری را بخانه خمیس که در محل تمرکز ایل دره شوری و کتکولی بود و یکپزار و یانصد نفر از مجاهدین در آنجا بودند فرستاده و پیام داد که از عبور قشون اجنبی ممانعت کنید - نیز یکعده صد نفری را به « آق حشمه » برای قراولی فرستاد - هنگام غروب آفتاب سواری باستانب وارد شده و خبر داد که هندیها آمدند ، سردار عشائر با یک هزار نفر سوار حرکت کرده و امرداد تا هفتصد نفر پیاده بزودی بآنها ملحق

شوند - قبل از رسیدن سردار عشائر آن صد نفر ساخلوهای آن چشمه بسا کمال رشادت جنگیده و چند قبضه تفنگ از انگلیسها گرفتند - و همینکه سردار وارد شد جنگ سختی رویداد ولی سواران قشقایی بدون ترتیب می رسیدند معذک رشادتها بخرج داده و چندان یافشاری کردند تا قوای دشمن را اندکی عقب نشانیدند - از بامداد تا دو ساعت بظهر مانده توپخانه انگلیسها مشغول بمباردمان بود قریب بظهر ابوالفتح خان و حسین خان پسر ایاز کیخا با سیصد نفر سوار رسیدند اما چه سود که قوای دشمن زیاده از دوازده هزار نفر و دارای یکصد عراده توپ بزرگ کوهستانی و صحرایی بود و لا یتقطع ایرانیان را تیرباران کرده و عده زیادی را کشته و مجروح می ساختند *

سواران قشقایی دسته بدسته دست از جان شسته و سینه را سپر سر نیزه های دشمن ساخته قطعه قطعه شده شربت شهادت مینوشیدند - از آنجمله بود مشهیدی قریب کندهای طائفه شش بلوکی که با چند نفر از کسان خود بیکعده ۱۵۰ نفری مردانه حمله کرده و هنگام حمله گفت : « ایلخانی فرموده است هر کس بکشد یا کشته شود جایز در بهشت است » و عده زیادی را بکشت تا آنگاه که بیشت جاودان خرامید - متعاقب آن آقاخان بیث دره شوری و برادرش نیز بدو اقتدا کرده و کشتند تا کشته شدند *

مختصر جنگ تا ساعت سه بعد از ظهر ادامه یافته و در آن ساعت از بد بختی آب در میان مجاهدین نایاب شده و تشنگی مفرط آنها را مجبور بعقب نشینی کرد و کلیه سنگرهای را که تا آن ساعت از دشمن گرفته بودند تخلیه کرده و عقب نشستند و همه اینها سردار عشائر بنفسه با عده کمی در یکی از سنگرها متحصن شده و بجث ادامه میداد - قریب سه ساعت توپخانه دشمن سنگر مذکور را گلوله باران و متجاوز از چهار صد و پنجاه تیر توپ شلیک کردند - اما سردار عشائر کلیه حملات آنها را دفع و سنگر را نیکو محافظت

کرد و زد و خورد در آن نقطه تا ساعتی از شب گذشته ادامه داشت و چونت قشقائیان با فشاری پیشوای خود را دیدند آنها نیز از یکساعت بغروب آفتاب مانده مجددا حملات سخت برده و چندان ایستادگی کردند نا مواقع اردست رفته را مجدداً باز پس گرفتند.

خلاصه سیزده ساعت جنگ بسختی هرچه تمامتر ادامه داشت و نتیجه بشرح ذیل بود :-

عده شهیدان قشقائی نود و دونفر و مجروحین صد و سی و شش نفر - چهارصد رأس اسب نیز از آنها کشته و مجروح شده بود - سردار عشائر سهرابخان همشیره زاده اش - حسینخان دره شوری - ابوالفتح خان کاشکولی - مسیح خان فارسی مدانی - عبدالحمید خان بهارلو و یکمده از نوکرهای شخصی سردار عشائر جزء مجروحین بودند -

اما عده مقنولین، انگلیسان و هندیان آنچه معلوم شده عبارت از هشتصد نفر مقنول و یکمزار و سیصد نفر مجروح بوده و همگام گیرو دار جنگ شب هنگام دمینکه انگلیسان شکست خوردند دو بیست قبضه تفنگ و دو عراده توپ بزرگ مشهور به «تیم پاتر» از ترس اینکه بمبادا بدست مجاهدین افتد سوزانیده و از کار انداختند.

پاسی از شب گذشته جنگ خاتمه یافت ولی سردار عشائر بغیال شیخون افتاده و با همان حال خستگی و جراحت بتدارك جنگ پرداخته و دستور داد فشن بین افراد توزیع کنند و دو ساعت پس از نیمه شب یکمزار نفر حمله کرده و کار را یکسره نمایند. و بآنصدد نفرهم رفع خستگی کرده بامدادان حمله برند و با فراغت بال مشغول صرف شام شدند و لسی هنوز شام صرف نشده بود که دید بانان خبر دادند دشمن صرف شیراز در حرکت است.

مجاهدین بغیال تعقیب آنها افتادند اما سردار نظر بکوفتگی و از پا افتادگی

عده زیادی از همراهان از اینکار مانع شده و گفت :

« بگذارید بروند ، ما با آنها زیاد سرکار خواهیم داشت و منحصر بهمین یکبار یادوبار یاده بار نیست »

اما در همان شب سردار بتمام ایلات اطراف قاصد فرستاده و خواستار کمک شد شرحی نیز بفرزندش محمدناصرخان که در فیروزآباد بود نگاشته و امر کرد که از مهمات جنگ آنچه در آنجاست بفرستد - بعلاوه هر که داوطلب جهاد است بیدرنگ عازم میدان نماید -

پانزده روز بعد از اطراف و اکناف فارس مجاهدین بمیدان جنگ روی آوردند تا عده مجاهدین بشش هزار نفر بالغ شد - همینکه سردار عده حاضر را برای جنگ و محاصره شیراز کافی دید مکتوبی بناصر دیوان نگاشت که شما باتفنگچیان خود بمسجد بردی (دو فرسنگی شمال غربی شیراز) بروید و بکشکولیها و دره شورپها هم امر کرد که چنار راهدار را تصرف نموده و بکازرونیان مدد رسانند و متدرجاً بشهر حمله کنند .

ناصر دیوان - فراشبندی - محمدخان - علیخان را با سیصد نفر بمسجد بردی روانه کرد و همینکه مجاهدین کازرونی بمسجد بردی رسیدند و خیال حمله مجاهدین بگوش فرمانفرما و قوام الملک رسید آن دو نفر مخفی از انگلیسان بسردار عشائر نامه نگاشته و فکر او را تحسین کرده و خود را مہیای مساعدت معرفی نمودند و ضمناً عذر از مدد ظاهری را چنین خواستند که : « ایل و عیال و خانواده ما در شهر است و از اینجهت نمیتوانیم علناً بشما کمک کنیم و با انگلیسان مخالفت ولی بموقع خود حاضر برای فداکاری هستیم (۲۵)

(۲۵) بدیہی است این نامه ها و اظهار مساعدتها از روی تزویر و

شاید بدستور انگلیسها بوده برای اغفال سردار عشائر چنانکه بعد - - >

کشکولیان و دره شوریان بچنار رهدار وارد شده و پس از زدو خورد مختصری قشون هندی را که در آنجا بودند شکست داده و خود را بکشن که در نیم فرسنگی چنار راهدار و مرکز ساخلوی انگلیسها بود رسانیدند - فرمانده قوای قشقائی در چنار راهدار حسینخان دره شوری و ابوالفتح خان کشکولی بود که در حقیقت پیشقراول مجاهدین بودند.

همینکه مجاهدین در کار خود نظمی دادند و مهیای مصاف شدند خبر رسید که انگلیسها باعده زیادی از شیراز حرکت کرده و پیش میآیند. فراشبازی آماده جنگ شده و فوری بسردار عشائر نیز خبر داد: دو ساعت از طلوع آفتاب گذشته جنگ آغاز شده و نزدیک ظهر قوای کازرونی و قشقائی هندیان را عقب نشانیده و قریه «کشن» و باغهای اطراف آنجا را تصرف کردند و در آنحدود جنگ سختی در گرفت و طرفین بسختی با فشاری و ایستادگی نمودند تا شامگاهان که سردار عشائر با سه هزار سوار تازه نفس در رسید و حمله سخت شروع شد چندانکه دشمن بطرز بدی بدون نظم و ترتیب تا باغ «عفیف آباد» که کنار شیراز است عقب نشستند و مجاهدین باغ مزبور را تصرف کردند - در اینوقت محمدخان و علیخان و جعفرخان خدمت سردار عشائر رسیده و ناصر دیوان شرحی از مراتب شهامت و وطن پرستی دلاوران و صدماتی را که در راه مجاهدت متحمل شده بودند بیان کرد و هر سه مورد لطف سردار واقع شده و بهر يك اسب عربی ممتازی بخشید و بجهاد تشویق کرد.

عده مجاهدین در این وقت به نه هزار نفر رسیده و انگلیسان را تا باغ «محمدیه» که در نیم فرسنگی شهر است تعاقب کرده و اسلحه هائی را که دشمن

متحداً علیه مجاهدین قیام کرده و بدستور ارباب تخم نفاق بین قشقائیان پاشیده و باطن حقیقی خود را ظاهر ساختند!!

افکنده بود جمع آوری میکردند که ناگاه پنج هزار نفر هندی از شیراز بکیمک انگلیسان رسید و بار دیگر تنور حرب و ضرب تافته تا ساعت سه از شب گذشته جنگ شدت و حدت هر چه تمامتر ادامه یافت و آخر الامر دشمن با دادن یک هزار نفر مقتول و عده بیشماری مجروح و از دست دادن تمام مواقع مهمه بیرون شهر که دو فرسنگ مساحت آن بود شکست فاحش خورده و فرار اخود را باغ «نصیری» و قونسلخانه انگلیس که بیرون دروازه باغشاه است رسانیده و پناهنده شدند.

این جنگ ضربت سختی بانگلیسها وارد آورده و وطن پرستان را امیدوار کرد و مفاد زیادی اسلحه و فشنگ بجنگ مجاهدین افکنده و از جمله دو نفر از صاحبین صبان انگلیسی که دارای درجه یابوری و سلطانی بودند کشته شده و قریب هفتاد نفر هم صاحبین صب هندی بغاک هلاک افکنده شد.

ما از مجاهدین با آنکه پانزده ساعت لاینقطع جنگیده و فداکاری فوق العاده نموده بودند و در زمین مسطح مورد حمله یکصد عراده نوپ بزرگ و صد ها شصت تیر واقع شده روی هم رفته پنجاه نفر کشته و چهل نفر مجروح شده و ششصد رأس اسب نیز کشته داده بودند.

پس از این فتح نمایان سردار عشائر مرکز قوای قشقاییان را «آق چشمه» (محبی است در نیم فرسنگی چنار راهدار) قرارداد و ایل کشکولی و دره شوری را امر کرد که بجانب شیراز رفته و با دشمنان بجنگند - آنها نیز حسب الامر در نزدیکی باغ عقیف آباد و محمدیه مدت ده شبانه روز با دشمن جنگیدند تا دشمن بسته آمده و منتصر الملک (داماد حبیب الله خان قوام الملک) را برای مذاکره صبح نزد سردار فرستادند که شرح آن بیاید.

(فصل یازدهم).

عهد و پیمان وفا داران = وصال اندیشی

محمد ابراهیم خان

چون ملا محمد ابراهیم فراشبازی باسپید نفر تفنگچی کازرونی با امر ناصر دیوان برای مقابله با اجنبیان عازم دشت ارژن شد یکمده از نظامیان پلیس جنوب تحت ریاست یکمده از صاحبمنصبان ایرانی و یک نفر سلطان انگلیسی بنام کاپیتان «هیل» و یک نفر سر جوقه موسوم به «کابرال گسن» و دو نفر سر جنت (سر جوقه) در خان زنیان ساخلو بودند و فراشبازی از منارعا با آنان اباداشت و از آن طرف چون میخواست خود را بچنار اهدار و مسجد بردی رساند ناچار بود از زنیان عبور کند و آنها مانع بودند ناچار تکلیف خود را در این دانست که بصاحبمنصبان ایرانی پیغام داده و آنها را نصیحت کند که از نوکری بیگانگان دست کشیده و بهموطنان مجاهد ملحق شوند بس قاصدی نزد آنها فرستاد و چنین پیغام داد :

« در این موقع که مجاهدین قسقای و کازرونی علیه دشمنان ایران قیام کرده و نزدیک بآنست که ساحت فارس را از لوٹ وجود آنان پاک سازند جای شگفتی اس که شما ایرانیان نه تنها بمدد مجاهدین نشاتفته و دشمن را از خاک وطن میرانید بلکه خود آلت دست اجنبی شده و اینک برای ریختن خون برادران وطنی در زنیان مجتمع گشته اید !! البته میدانید و خوب میدانید که نیت ما قلع و قمع دشمنان است و گمان نمیکنم که شما هم غیر از این خیالی در مغز داشته

باشید و یقین داریم که باطننا باما همراه هستید^۱ مگر اینکه چون شما ظاهراً استخدام بیگانگان را پذیرفته‌اید شاید تصور بفرمایید که ما شما را دشمن داریم و بحوثان تشنه هستیم حال آنکه چنین نیست من که فرمانده سیصد نفر از مجاهدین هستم و برای جهاد بدینجا آمده‌ام و گویند یاد میکنم که اگر اسلحه داده و تسلیم شوید شمارا مزاحم نشوم و شمارا آزاد گذارم که هر جا بخواهید بروید و منتظر اظهار عقیده از طرف شما هستم»

دو این پیام بصاحبمنصبان ایرانی زنیان رسید همگی مسرور شدند و محرمانه مجلسی تشکیل داده و بمشورت پرداختند.

دکتر فضل‌الله خان که در پلیس جنوب درجه آسپیرانی (نایب سوم) را داشت و چنانکه در جلد اول کتاب اشاره کردیم جوانی وطن پرست و جوانمرد بود و متمتعاً برای درک موقع مناسب در پلیس جنوب وارد شده و مترقب فرصت بود از جزی برخاست و در ضی نطق مختصری یاران را بمخالفت با انگلیسان و الحاق بموضعان تنبوق فرمود و در آخر اظهار داشت که «اگر شما موافقت نکنید یکتنه بدانها ملحق میشوم و از کینه اجنبی نهراسیده دل بدریا زده و هر چه بادا باد خواهم گفتم»

دیگر صاحبمنصبان که عبارت از نایب مرتضی قلیخان (برادر فتح‌الملک) و نایب حاجی خان تهرانی و میرزا آقاخان کرمانی نایب دوم و عبدالله خان نایب دوم و عبدالله حسینیخان نایب دوم و احمد آقاخان و کیل اول و چند نفر دیگر بودند همه یک زبان گفتار زکتر را تصدیق کردند و نتیجه متاوره این شد که فوری صاحبمنصبان انگلیسی را بقتل رسانیده و تسلیم مجاهدین شده و بمدد آنها با انگلیسان بجنگند تا آنها را از فارس بیرون کنند یا خود در این راه سربازند.

پس بفاصله گفتند که بدشت ارژن رفته بهراشباحی بکوما برای تسلیم اسلحه و کمک بشما حاضریم بامدادان سلطان انگلیسی بامر شیراز صاحبمنصبان

ایرانی را امر بقیه لوازم جنگ داد و چون این امر را مکرر کرد دکتر فضل‌الله‌خان پیش‌رفته و گفت :

«اگر سلامتی خود را طالب هستی بهتر آنکه بشیراز روی و الا چون ما از این لحظه دیگر خود را تحت امر تو نمیدانیم ممکن است برای راحتی فکر خود بقتل شما رضایت دهیم» .

کاپیتان هیل چون این کلمات تهدید آمیز را شنید باتغیر گفت :
«من ممکن نیست شما را سرخود گذاشته و بشیراز روم بملاوه شما اظهار یاغیگری کرده و نسبت بدولت فغیمه بریتانیا خیانت روا میدارم شاید سایر صاحبمنه‌بان هموطن تو که در اینجا هستند با تو هم‌عقیده نباشد بنا براین من بایستی قلا عقیده سایر همقطاران ایرانی تو را بدانم»

پس نایب مرتضی قلی‌خان را بخواست و او را مخاطب ساخته گفت :
«شما که برادر بزرگتران از فدائیان دولت فغیمه من است آیا با دکتر فضل‌الله‌خان هم‌عقیده هستید و اینک نسبت بدولت فغیمه من خیانت میکنید؟ مرتضی قلی‌خان که بر خلاف برادرش (فتح‌الملک) مردی شرافتمند و وطن پرست بود خشمناک پیش آمده و پاسخ داد : «آری من هم باد کتر هم‌عقیده هستم و دولت شما را دولتی مکار و مردم آزار و غاصب دانسته‌ام و دشمن ایران میدانم و از این که تاکنون مجبور بخدمت دولت شما بوده‌ام سخت بشمارم برادرم فتح‌الملک سالک هر مسلکی که هست باشد و من شدیداً از او بیزارم»

چون مرتضی قلی‌خان ساکت شد باردیگر دکتر فضل‌الله‌خان لب بسخن گشود و سلطان انگلیسی را مخاطب ساخته چنین گفت :

«اگر تصور کرده‌اید که در اینجایم بتوانید بین ما چند نفر ایرانی تخم نفاق پاشیده و بدین وسیله بآما خود برسید اشتباه محض است و مسلم بدانید که دیگر در اینجا قافیه را باخته‌اید - ما چند نفر که در اینجا و در حضور

شما هستیم بیکدیگر قور داده ایم که همین امروز طوق لعنت نوکری دولت متجاوز شمارا از گردن خود باز کرده و بدسته وطن پرستان ملحق شویم - در اینصورت اگر وجود شما مانع از انجام اراده ما گردد مجبور باستعمار اسلحه خواهیم شد. پس بهتر همانکه حیوة خود را غنیمت داشته و هرچه زودتر با سایر انگلیسان بشیراز روید - اما اینکه ما را بمناسبت مخالف با دولت انگلیس بکلمه زشت خائن مغاطب ساخته و استعمال این کلمه را در مورد ماروا داشته اید صرف بی انصافی است چون درست عکس این قضیه ثابت است یعنی ما تا امروز که بسواست بریتانیا خدمت میکردیم نسبت بوطن خود مرتکب خیانت میشدیم و بسر بجای بود اگر تاروز گذشته که هنوز ما تصمیم قطعی بردشمنی شما و الحاق بمجاهدین نگرفته بودیم شما و دیگران مارا حائن بخوانند نه امروز که عقیده خود را تغییر داده و پی سیر طریق وطن پرستی هستیم - اگر نسا دیروز شما مارا بنظر یکدهم مردم فرومایه خیانت بیشه نگریسته و نسبت بما بدترین توهین را میداشتید البته حق داشتید ولی امروز نه چون امروز ما غیر از دیروز است»

کامیابان هیل - غضبناک در حالیکه دستهای خود را در جیب شلوار فرو برده بود کلمات زشت بزبان انگلیسی بر زبان جاری میساخت و آنگاه که سخنی بدکتر فضل الله خان بخورد رسید بی اختیار دست بقاب ده تیری که بر کمر داشت برده و سلاح را از کمر کشیده برابر دکترا گرفته و فریاد زد «ای ابله بیشعور تو تصور میکنی که هنوز دولت ایرانی باقی است حال آنکه ایران مملکت من است - و ما هزاران بیشعور امثال شما ایرانیان وحشی را جزء بشر نمیدانیم»

حون سلطان انگلیسی این توهین را بیابان رسانید انگشت را بماشه ده تیر آشنا ساخته گدوله از دهان سلاح بیرون جست و دکترا باشتاب خود را دراز کس بزمین افکند و گدوله از فرازشانه او گذشته بدیر کارگر نسرا فرو

رفت و دکتر بیدرنک از جای برخاست و از آن پیش که سلطان بتواند بخود حرکتی دهد دست راست او را با پنجه آهنین گرفته و فشاری سخت داد چونان که فریاد سلطان بلند شده و سلاح را از دست بیفکند.

در این گیرودار سایر صاحبمنصبان انگلیسی را خلع سلاح کرده و آنها را در گوشه کاروانسرا انداختند - دکتر فضل الله خان نیز سلطان را پس از خلع سلاح کشان کشان بوسط صحن سرا برده سپس رو را بسایرین کرده گفت :

« رفقا ! مرا عقیده چنین بود که دست خود را بخون این ناکسان آلوده نسازیم و آنها را رها کنیم که راه خود را گرفته بشیراز روند ولی می-بینیم که این سلطان کینه جو پیشنهاد منصفانه ما را بادشنام و گلوله پاسخ میدهد و بهیچوجه حاضر نیست که دست از سرما بردارد بنابراین من برای آخرین بار باو تکلیف میکنم که خود با هموطنانش بشیراز روند و ما را کان لم یکن دانند یا مهبیای مرگ باشند »

صاحبمنصبان ایرانی متفقا قول دکتر را تأیید و تاکید کردند و دکتر بار دیگر پیشنهاد خود و باران را بزبان انگلیسی خطاب بکابیتان هیل تکرار کرد ولی کابیتان پیشنهاد را قبول نکرده و گفت :

« من مافوق شما هستم و مسئول اعمال و کردار شما اگر در این حالی که هستید بشیراز روم سخت مسئول و مؤاخذه میشوم - بنابراین تکلیف شما اینست که مرا بکشید و بدینوسیله از مزاحمت وجود من آسوده گردید ».

صاحبمنصبان ایرانی چون چاره را منحصر دیدند پس از مشاوره مختصری او را تیرباران کردند و از ترش بیسودند -

در اینوقت فراشباشی با عده بخود بزنیان نزدیک شده و کاروانسرا را محاصره کرد -

دکتر فضل الله خان از سرا بیرون آمده و بدیدن فراشباشی رفته و مهبیا

بودن ایرانیان را بتسلیم اسلحه اظهارداشت و فراشبازی پیشنهاد کرد که يك افراد صاحب منصبان از کاروانسرا بیرون آمده و اسلحه را تسلیم کنند تا بعدا تکلیف آنها معین شود. ضمناً سه نفر صاحب منصبان انگلیسی را که محبوس بودند امر کرد تیر باران کنند - و چنین کردند (۲۶) پس آنکاه نظامیان و صاحب منصبان ایرانی بتدریج از سرا بیرون آمده و آنچه اسلحه و قورخانه و آذوقه داشتند تسلیم مجاهدین کردند که از آن جمله: یکصد و پنجاه هزار من گندم - سی هزار من برنج - بیست هزار من آرد - پنجاه هزار من جو و مقداری ماش - نغود و روغن و دویست صندوق فشنگ و دویست قبضه فشنگ و يك عراده توپ مسلسل و چهار گونی محتوی بول تفره برد - و این واقعه در روز چهاردهم شعبان ۱۳۳۶ قمری مطابق سوم برج جوزا سال ۱۲۹۷ شمسی رویداد -

همینکه صاحب منصبان و افراد پلیس جنوب بحکم وطن پرستی و وفاداری نسبت به هموطنان بدون اسلحه از سرای رنجان خارج شدند و هرچه در دست داشتند بر طبق اخلاص گذاشته و تسلیم برادران خود کردند فراشبازی رورا بدکتر فضل الله نموده و گفت:

« شما مختار و آزاد هستید که یه رجا میل دارید بروید » !! دکتر فضل الله خان این گفتار سردو خالی از مهر و مودت را با خشم و حیرت شنیده جواب داد:

« اینک ما برای خدمت بوطن و هموطنان دست از زن و بچه و مایملک خودمان که در شیراز و در چنگ دشمنان ایران است کشیده و بادولت مقتدر

(۲۶) در اینجا روایت مختلف است و نویسنده از بعضی شنیده است که سلطان هیل انگلیسی نیز بامر فراشبازی کشته شده نه بدست صاحب منصبان ایرانی چنانکه در متن آمده است -

انگلیس طرف مخاصمه شده و خویشتن را تسلیم شما کردیم که در عوض بما اسلحه دهید تا بكمك شما مشغول جنگ شویم اکنون از گفته شما استشمام رائحه بیوفائی و سوءظن میشود و تا اندازه ای حق دارید اما آسوده خاطر باشید که پس از قتل صاحب منصبان انگلیسی و تسلیم ما بشما بر فرض محال که ما بخواهیم مجدداً بخدمت دولت انگلیس وارد شویم آنها مارا عفو نخواهند کرد بلکه بگناه بزرگ وطن پرستی تیرباران خواهند کرد در این صورت اول و آخر تکیه گاه ما شما هستید و خواهشمندم اجازه دهید بما اسلحه دهند نادر رکاب شما بجنگ دشمنان ایران رویم و داد خود و هموطنان را از آنها بستانیم »

در اینوقت سایر صاحب منصبان و افراد پلیس جنوب نیز گفتار دکتر فضل الله خان را تکرار و فریاد اسلحه اسلحه بلند کردند اما فراشا بشی که سوءظن بيموردی بدل راه داده بود استغاثه آنان را ناشنیده گرفت و بهیچوجه حاضر نشد که آنها را جزء مددکاران خویش بپذیرد و بهالایمت از خود براند !! و گفتار نخستین را تکرار کرده و گفت : « شما آزاد هستید که بهرجا می-خواهید بروید، من فقط قول داده بودم که پس از تسلیم اسلحه بشما آزادی نرسانم و اینك برسر قول ایستاده ام و محال است اسلحه ای را که یکبار از شما گرفته ام واپس دهم مبدا وقتی آن اسلحه بروی ما یادگیر مجاهدین کشیده شود ، چون شما را اگر درد وطن بودی از ابتداء بنو کوری دولت بریتانیا سر فرود نیآوردید و بر روی هموطنان خویش اسلحه نمیکشیدید ! چگونه اطمینان کنم باشخاصی که چندی تحت فرمان بیگانگان با هموطنان خویش کوس عداوت کوفته اند و از چنین رفتار زشت شرم ننموده اند بروید و از ما دور شوید- بشیراز بروید با انگلیسیان بگوئید که جنگیدیم و شکست خوردیم و اسلحه را از کف دادیم »

دکتر فضل الله خان را از این سخنان دل بدرد آمده و ابرو بهم کشیده

اندکی بفرماندرشد و پس آنگاه سر برآورده و گفت :

«من یکی خدا را بشهادت میطلبم که غرضم از قبول بوکری اجنبی همانا خدمت وطن و یافتن موقع مناسب برای ابراز حس وطن پرستی بوده چنانکه اعیان گذشته من در دستستان براینمعی گواه است و همه دانند زمانی من سینه را سپر بلای اجنبی کرده بودم که شما در کارون در بستر راحت خفته بودید و هنوز بطرز جور و ستم بیگانگان پی نبرده ! ، اگر باورت نباشد از سلطان اخگرخان و محمدخان و علیخان پیرس تاسیه روی شود هر که در او غش باشد و اینرا هم ناکفته نگذارم که اگر ناصر دیوان و سردار عشائر از طرز رفتار شما باما مستحضر شوند شما را ملامت کنند و این بی انصافی را درخور بخشایش ندانند و این سوءظن بعمود شما را نتایج وخیمه در پی است چو اگر ما را بالاخره از همراهی خویش مایوس کنید ناچار برای حفظ نوامیس خود بشیراز میرویم و در آنجا بچنگال اجنبی گرفتار میشویم و نتیجه کار ما در قانون دولت غاصب و منجاوز جز اعدام نخواهد بود - بی سبب خون چندین نفر بی گناه را بگردن نگیرید و ما را از خود نرانید که در دنیا و عقبی بازخواست خواهید شد» .

چون کلام دکتر بدینجا رسید اشک در دیدگان بگردانید و محمدخان که از ابتداء گوش را بسنجان او بود و قلبا گفتار او را تصدیق مینمود گاهی چند پیش آمده و درو را بفراشباشی کرده گفت :

«آقای فراشباشی ! آنچه را آقای دکتر فرمودند خالی از شائبه کذب و عری از کسوت شك و ریب است بنده رفقا و همقطاران او را نمیشناسم و در باره طرز فکر و مسلک آنها اظهار نظر نمیتوانم نمود اما درباره آقای دکتر قول شرف میدهم که همواره سالک مسلک وطن پرستی بوده و هیچگاه دامن باک او بگرد خیانت آلوده نشده و باندازه خردلی خلاف مردمی جاضرند است»

و اگر باما باشد نظر بر اینکه طبیبی حاذق است مارا مددگاری سترك باشدو
من بنفسه ضمانت میکنم که آقای دكتر در ابراز احساسات وطن پرستی و طریق
فداکاری از همه ما بیش یافشاری کند»

فر اشباشی: اکنون که شمارا بدكتر عقدده است منم قبول میکنم
که تنها مشارالیه باما همعان شود مشروط بر اینکه از دیگران جدا گردد و
آنها را بحال خود گذارد که خویش را بمامنئ رسانند و من سلاح مخصوص خود
را بآقای دكتر میدهم و دست برده ده تیر را از کمر کشیده از طرف قبضه بسوی
دكتر فضل الله خان پیش برد - اما دكتر از گرفتن ابا کرده و با حزن وافر از
اظهار لطف محمدخان تشکر نموده گفت :

« نه ، من هرگز بیوفا نیستم که برادران هم پیمان خود را رها کنم که
بچنگ دشمنان افتند و خود آسوده خاطر باشم ! اکنون که مشیت الهی
بر ناکامی و نابودی ما تعلق گرفته بهتر همانکه دیگر گرد بیوفائی بر چهره
ما نشیند و جام تلخ شراب مرك را باتفاق چشیده و بهر حال بایاران همدست
یکجا باشیم » .

این بگفت و دست محبت بجانب محمدخان دراز کرده بعشرد و در آن
حال خونابه ازدیده روان داشت محمدخان یز بگریست و رسم وداع با او بجا
آورد - و چون دكتر برای تودیع بفراشباشی نزدیک شد با آواز بلند گفت:
« من میدانم که تا چند روز دیگر در این دنیای فانی نیستم اگر
رفتار شما موجب نیستی من بشود شمارا از صمیم قلب بخشیدم و باطنساً مال -
اندیشی شمارا تمجید میکنم و لولاینگونه مال اندیشی منجر بقتل چندین نفر
شده باشد»

آنگاه دست فراشباشی را بکمال محبت فشرده و خود را بایاران رسانیده
بیاده و بدون زاد و توشه بسوی شیراز رهسپار شدند -

• (فصل دوازدهم) •

مندرجات روزنامه فارس

روزنامه فارس بسال ۱۳۳۰ قمری در شیراز در چهار صفحه تحت نظر دانشمند و شاعر مشهور نصیرالدین فرصه الدوله شیرازی قدس سره تاسیس و نشر یافت و تا چندی مرتباً منتشر میشد و مرحوم فرصت را رسم چنین بود که مقاله اساسی نامه را یکی از آیات قرآن مجید آغاز میکرد و در تفسیر آن آیه مطالبی مینوشت و یکدو صفحه را اختصاص بتفسیر داده بود و دو صفحه دیگر را مختصر اخبار داخله و خارجه مینوشت - بخاطر دارم که وقتی هم فضولی در روزنامه حبل المتین براو ایراد گرفت که «ستون جریده که بایستی بدرج مقالات سیاسی و اخبار جدید اختصاص داده شود چرا از ابتداء تا انتهی را آیات قرآنی و تفسیر مینگاری» و مرحوم فرصت جواب مشبعی باو داده و علت را بین کرد - و آنکه که انگلیسان در شیراز اقتداری یافتند امتیاز نامه فارس را از مرحوم فرصه الدوله گرفتند و میرزا فضل الله خان بنان مترجم قونسلخانه را مدیر مسئول آن قرارداداده و ارگان رسمی قونسلخانه انگلیس در ایران گشت و از سال ۱۳۳۵ قمری تا ۱۳۳۸ یعنی مدت چهار سال منتشر میشد و در سر- لوح روزنامه عبارت «در این جریده اخبار رسمی قشون جنوب ایران منتشر میشود» چاپ میشد -

اکنون دوره دوساله این روزنامه در دست نگارنده است و با دقت و غور در مندرجاتش مطالب مفیدی را میتوانیم بدست آوریم زیرا که تمام

اعلانات رسمی نمایندگان لشگری و کشوری دولت بریتانیا در فارس در این روزنامه درج میشده و در خلال سطور سیاه آن منویات و عقیده آن نمایندگان نسبت باوضاع وقت و آتیه ایران و حب و بغض افراد نسبت بخودشان و ما حصل مملك و خط مشی دولت انگلیس در ایران دانسته میشود -

بنابر ارباب فوق ما بمناسبت گاهگاهی برخی از جملات و مقالات مهمه آنرا در این کتاب میآوریم و فعلاً فوق العاده فارس را که دلیل بر بیداری و جنبش و حس وطن پرستی اهالی شیراز و انزجار خاطر آنها از نفوذ و اعمال اجنبی و اجنبی پرستانست در اینجا نقل و هر جا بی انصافی شده بدان اشاره میکنیم :

﴿ فوق العاده فارس ﴾

مورخه هجدهم رجب المرجب ۱۳۳۶ - ۲۹ اپریل ۱۹۱۸

بیانیه از طرف

قائم مقام اعلیحضرت پادشاه انگلستان مقیم شیراز

« بدیهی است که تمام افراد صالح این مملکت خصوصاً اهالی شیراز تصدیق مینمایند که از بدو ورود اینجانب بشیراز برخلاف ترضدات و توقعات غالب از اهالی مملك اعتدال و ملایمت را اتخاذ کرده و قلم عفو و اغماض بر خطایای گذشته و شرارتهای سابقه دشمنان انتظام و امنیت کشیده و قایع سنه ۱۹۱۵ که بتحریر دشمنان عالم انسانیت « کولونی » انگلیس را (که بر - خلاف تمام قوانین روی زمین زن غیر قابل تعرض و مورد احترام است) (۲۷)

(۲۷) پس چرا خودتان زن و بچه بهمنیار تنگستانی را اسیر و ببصره

اسیر گرفته بودند کان لم یکن شیئا مذکوراً ینداشتیم بلکه محبوسین سیاسی ایرانی را که آلت دست تحریک دشمنان ماشده بودند آزاد و برحسب اصرار مکرره ایالت جلیله از حبس مستخلص داشته و آنهایی که خودشان امیدرهای نداشته و بعلم سابقه شرارت فوق العاده (۲۸) خود مسرك ساده را بهترین مجازات خویش تصور مینمودند معفو کردیم و این حسن سلوك و رویه اعتدال و ملایمت از بدو ورود اینجانب بشیراز تا کنون تعقیب ولی همان اشخاص این مسلك را بر سوء استفهام کرده برتجری خود افزوده و با وجود کما ناتوانی دوره دسیسه کاری و تفتین را تجدید میخواستند و بوسائل و وسائط مضحکه مشبث گردیده و تیشه بر ریشه خود میزنند مسلك اعتدال و مساعدت اینجانب نسبت باهالی فارس غیر قابل انکار است لازم نمیدانم مساعدتهائی که تا کنون نسبت باهالی فارس کرده ام تذکار نمایم اینست که در این موقع که برای معالجه ازدولت متبوعه مغضمه خود استجازه کرده ام بدین بیانیه مختصر اهالی فارس را مخاطب ساخته میگویم : چون از تعقیب این رویه حسنه ممکن است نتایج سوء حاصل گردد لهذا مجبوریم که مسلکی غیر از این اتخاذ کنیم و تجربه ای غیر از تجربیات گذشته بنمائیم بعبارة آخری باشرار آشوب طلبان (۲۹) بفهمانیم که از رفع شر و جلوگیری از ایجاد انقلاب عاجز نیستیم و آنچه تا کنون معمول داشته ایم برای آن بوده تا ندانند که تا مجبور نکردیم خشونت را بیشه نمیکنیم و اعتدال و ملایمت را از دست نمیدهیم و ملت

تبعید کردید ؟ رجوع شود بجلد اول این کتاب همچنین کتاب دلیران تنگستانی جاب سوم صفحه ۱۷۰

۱۲۸ در قاموس آقای قوسول یکلمه «شرارت فوق العاده» باا بر از غیرت و شهامت و قداکاری در راه استقلال وطن مترادف است !!
(۲۹) یعنی ایرانیان وطن پرست !!

انگلیس همواره طرفدار غفو و اغماض و حامی عدل و انصاف و ماحی جور و اعتساف اند (۳۰) ناگزیراً (۳۱) این مسئله را تذکار میدهم که بواسطه راپورتهای واصله در تعقیب بعضی اشتهاارات جاریه حوصله نظامیان ما تنك شده و صیر آنان باتمام رسیده وقوه استماع واستدراك (۳۲) این اقسوال و اعمال در آنها باقی نماده است *

از آن جمله مسئله تهیه آذوقه برای نظامیان قشون جنوب ایران و غیره است که از بدو ورود اینجانب و جناب سرپرسی سایکس تاکنون که قریب دو سال است برای خرید جنس از هرقبیل آنچه که بایعین قیمت خواسته اند تمام یون طلا و نقره نقداً عاجلاً پرداخته شده واضح است هر ذیرو حی در هر مملکت باشد ناچار از تحصیل قوت لایموت خود از آنجاست (۳۳) و نیز بدیهی است تقریباً دوثلث این آذوقه که خرید میشود برای ایرانیان قشون جنوب که غالباً از اهل فارس و خود شیرازند می باشد - سابقاً شنیده شد که از طرف بعضی اشخاص باره دسایس و تحریکات برای جلوگیری از خرید جنس قشون جنوب ایران در کار بوده و اخیراً متعده المالی از طرف کمیته ایالتی دیمکرات بنمره ۴۳۲ مورخه غره رجب دیده شده که صریحاً اهالی را از مباحه جنس

(۳۰) ما هم مقرر هستیم که ملت انگلیس چنانست که آقای قونسول گفته است اما افسوس که اختیار امور بدست اکثریت ملت نجیب و اصیل انگلیس نیست بلکه زمام امور سیاسی بدست عده کمی از لردها و سیاسیون ستمکار و مستعمره طلب است و آنها همیشه حقه بازترین افراد خود را باسیا میفرستند ! - و اعمال زشت آنها باعث میشود که اهالی مشرق زمین از دولت و ملت انگلیس متنفر و بیزار شوند !!

(۳۱) کذافی الاصل !!

(۳۲) کلمه حق بر زبان خامه آقای قونسول جاری شده حقیقه دوه دراکه

ممنوع داشته افراد فرقه را از مبالغه سلم تخویف و تهدید مینماید اگر چه بطور ظاهر مقصود این متحد المال عمومست ولی در صورتیکه روی مطلب بطرف ما باشد میگوئیم پس از وصول حکم دولت در موضوع خرید سلم و ابلاغ و اعلان از طرف ایالت جلیله تصمیم شد که حتی یکمن جنس سلم خریده نشود و تا این تاریخ که چهل روز بعد از عید نوروز است موافق این تصمیم رفتار شده است و حتی جنس غیر سلم هم بعلت تنگی امر آذوقه خرید نشده است ولی این نیز تصمیم شده است که در وقت رفع خرمن هر گاه از طرف مامورین محترم دولت و بلدیة برای ما تهیه جنس نشد آنچه برای ما لازم باشد از همین خرمن - خودمان تهیه خواهیم کرد (۳۴) و بعد از روز قیمت آنرا میپردازیم -

خاتمه بانهایت مودت و مهربانی باهالی نصیحت میکنم که اعمال و افعالی را مرتکب نگردند که مامورین انگلیس را بترك مسلك حالیه و اتخاذ مسلکی مثل غشمانیان و نظامیانی که سابقاً در شمال ایران بودند مجبور نمایند و در صورتیکه فوراً بتحریكات و دسایس جاریه خاتمه داده نشود محرکین و دسیسه کنندگان را انداز مینمایم که شدیدترین اقدامات را معمول و میفهمانیم که اینک روزی رسیده که دشمنان بریتانیای عظمی از کرده خود پشیمان گردند .

لغتنت کرنل کاف

قونسل اعلی حضرت پادشاه انگلستان مقیم شیراز

از آنها سلب شده که نمیتوانند بفهمند وطن پرستان ایران چه میگویند و چه میخواهند !

(۳۳) این مطلب صحیح - اما اگر آذوقه را بخرند و چنانکه دیده می شد بسوزانند و تولید قحطی مصنوعی کنند تکلیف چیست ؟

(۳۴) یعنی بزور و بضرب سر نیزه تحصیل خواهیم کرد !

نقل از جریده فارس صفحه ششم شماره سی و یکم سال دوم

وقعه خانه (۳۵) زنیان

در هفته گذشته احشام دره شوری که اطراف کاروانسرای خانه زنیان انداخته بودند چند رأس الاغهای نقلیه بستخانه زنیان قشون جنوب را سرقت مینمایند (۳۶)

رئیس پست قهرآ الاغها را مسترد و دزدها را دستگیر میکند - ایاز کیخا از رئیس پست مطالبه سارقین را نموده و پس از یاس بیست خانه زنیان حمله میکند - رئیس پست خانه زنیان که این را می بیند برای تنبیه مرتکبین سرقت و جلوگیری از نظائر این قبیل دزدیها در ایتموقع که ایام ایل رویست با استمدادیکه از شیراز کرده بود اشرار را متفرق ساخته و چند نفر از دزدها را گرفته همراه عده ای که بشیراز مراجعت میکرده اند میفرستد - روز بعد از آن محض آنکه این مسئله بهانه بدست اشرار و مفسدین که منتظر بهانه ای برای تجدید شرارت های خود بوده اند داده نشود عده ای از دزدهای قشقایی را که بشهر آورده بودند بر حسب امر ایالت جلیله مرخص و بساحشام خود گسیل میدارند این شفقت و ترحم موجب تجری و خیرگی اشرار و دزدها (۳۷) شده صولة الدوله رئیس آنها که مدتی است برای دوره خونریزی و فساد و غارت املاک و اموال مردم منتهز فرصت بوده و شاید این مقدمه هم بهمین نظریه

(۳۵) خانه : غلط است و صحیح آن (خان) بمعنی کاروانسراست

(۳۶) افتراء است و حقیقت مطنب همانست که سابقاً نوشتیم -

(۳۷) اینجا کلمه مجاهد بادرزد و شریر مترادف شده !!

از طرف خودش قبلاً تهیه شده است (۳۸) این مسئله را بهانه کرده پس از جمع سوار و تفنگچی بنای پیش آمدن و تعرض بیستهای قشون جنوب را میگذارد و از طرف دیگر محضر القای شبیه و فریب اذهان عامه مکاتیبی بعلماء اعلام و تجار شهر نوشته اعمال مفسدت آمیز خود را برخلاف واقع و حقیقت بامر و اشاره دولت معلل داشته و بر قتل و راهزنی و غارت خویش لباس صلاح وطن پرستی و اسلامیت میپوشد - در این وقت دیگر صاحبمنصبان قشون جنوب مجبور بدفاع از تعرضات صولۃالدوله و اشرار و اطرافیان اوشده قشونی برای جلو گیری او اعزام میدارند و روز چهاردهم و پانزدهم شعبان ۱۳۳۶ درده شیخ و اطراف آن تا کاروانسرای جنار اهدار جنگ سخت میانه قشون اعزامی از شهر از یک طرف و دزدها و اشرار از طرف دیگر دایر بوده و بالاخره صولۃالدوله شکست خورده بداهات سیاح و دارنگون فرار میکند و قشون نظامی هم بشیراز مراجعت مینماید -

» عدة تلفات قشونی از مجروح و مقتول مجموعاً پنجاه نفر و دو نفر صاحبمنصب و عدة ضایعات اشرار قشقائی زیاد و حداقل آن چهارصد و پنجاه تخمین شده است (۳۹)

پست ژاندارم (۴۰) خانه زنیان هم که در محاصره قشقائیه و تفنگچی

(۳۸) خوانندگان عزیز فراموش نفرمایند که در اینجا قلم در دست دشمن است و ما متعماً این مقاله را از جریده رسمی انگلیسها نقل کرده ایم که مضالبت گذشته را از طریق قضاوت بیگانگان و بیگانه پرستان بخوانند و بفهمند استعمار طلبان چگونه حقایق را بسود خویش بازگونه جلوه میدهند!!

(۳۹) هر دو رقم دروغ است و رقم صحیح همانست که در متن کتاب آورده ایم -

(۴۰) مقصود پیس جنوب ایران است والا در سال ۱۳۳۶ اثری از

کازرونی بوده است در تعقیب خیانت (۴۱) ژاندارمها وقتل یکنفر کاپیتان و یکنفر وکیل انگلیسی تسلیم اشرار شده و مقداری ذخیره و آذوقه موجوده در آن پست بدست آنها افتاده است -

در عرض چندروز اخیر جنگ تلکراتی از هیئت دولت و آقای رئیس الوزراء که ما صورت آنرا مندرج میداریم از مرکز رسیده (۴۲) و کذب گفتار صولةالدوله وسایر اشرار را ظاهر نموده و او را از این حرکات ناشایست منع مینمایند :

خواجه آمد یال و دم رسکین شده بخ کاین منم طاووس علین شده
اعمال و افعال صولةالدوله و خساراتیکه از چندین سال باین طرف از
اشرار قشقائی و اضرافیان او بیجان و مال مردم فارس رسیده است بهیچکس
مغنی نیست -

صولةالدوله این ثروت هنگفت را از چپاول املاک و علاقه مردمان
ضعیف بیگناه فراهم کرده (۴۳) و بوقلمون و اره روزنه بشکلی جلوه نموده

ژاندارمری در فارس نبود -

(۴۱) در اینجا کلمه وطن پرست و مجاهد در قاموس دیپلماسی مستعمره
طلبان با کلمه «خیانت» مترادف شده !!

(۴۲) ماکه هرچه تفحص کردیم در شمارهای بعد روزنامه فارس متن
تلگرافها را ندیدیم ! بر فرض که چنین تلگرافهایی از محیط فاسد آنروزی
تهران صادر شده باشد باز هم مخالفت بامضامین آنها عین صلاح و صواب
بوده است .

(۴۳) در فارسی مثلی است مشهور که میگویند چلو صافی که خودش
صدها سوراخ دارد به کفگیر میگوید «تو سوراخ داری» ! خوب بر فرض که

ودوره قتل و غارت و چپاول و دزدی را تجدید کرده است (۴۴) باستانهای معدودی از مفسدین و خانه بر دوشهای بیعلاقه مملکت که از هیچ جا خبر نداشت و هرج و مرج را وسیله امرار حیات مفسدت خیز خود میدانند تمام مردم تصدیق مینمایند که صولۃالدوله در هر دوره آرامی و سکوت و امنیت برای ازدیاد ثروت خویش و خوردن مالیات دولت و بر کردن جیب خود و امثال خویش

ادعای شما در مورد ثروت هنگفت صولۃالدوله صحیح باشد خواهشمندیم بمزماید ثروت لردها و سرمایه داران انگلیس از کجا آمده ؟

(۴۴) رض میکنیم نسبت های زشتی را که بصولۃالدوله داده اید همه درست و صحیح و خالی از غرض و مرض باشد اولاً چه ربطی بشما دارد ؟ ثانیاً اگر سیاستمداران بریتانیای کبیر بشردوستی و دلسوزی نسبت بابنشاء نوع را بجائی رسانیده اند که اگر در اقصی بلاد دنیا یگنفر دزد و غارتگر پیدا شد تصمیم بقتل و قمع او میگیرند در اینصورت همان روزها که شما یک نفر از آنها را پیدا کرده و باو دشنام داده و جنگ میکردید در همان فارس و خیلی نزدیک بشما چند نفر دزد غارتگر و آدم کش دیگر هم بودند در خوزستان - در کرمان در اصفهان و در تهران هم بود پس چرا بآن دزدها و آدمکشها شما نشان و لقب مستمری میدادید و باین یکی دشنام و گلوله توپ و تفنگ اینجاست که باید ملت ایران بطرز فکر و ترتیب پیشرفت دول مستعمراتی آگاه شود و بداند که منظور دول استعمار طلب آبادی کشور و آسایش ملت نیست بلکه در هر مملکتی که نظر استعمار و بردگی اهالی را دارد هر فرد قوی پنجه ای از افراد آن مملکت که موضح نظر آنها واقع شده و با آنها دم از دوستی و یگانگی و همفکری زد او را اقب و نشان و مستمری داده و بر جان و مال و ناموس هموطنانش مسلط میسازند و هر فرد شرافتمندی که با آنها و

مخالف اوضاع آنروزه بوده و هرآن بشکلی سلب امنیت مالی و جان مردم فقیر و بیگناه را میکرده است و امروزه که دیگر راههای دزدی و غارت را تقریباً مسدود می‌بیند بایک تظاهر خنده‌آوری که قابل باور هیچ طفل ایرانی نیست بلباس و صلاح وطن پرستی ملبس شده و آقای خان سنگ اسلامیت را بسینه میزنند و عجیبتر آنکه اعمان شنیعه خود را با اجازه و امر دولت نسبت

مرام زشت آنها مخالفت کرد و او را از اوج رفعت بحضیض نکبت کشانیده دزد و شریرش میخوانند و در فتنای او میکوشند ! آری، سیاستمداران انگلیس که خود را « حامی ضعفا و ماحی ظلمه » معرفی میکنند اگر ادعای آنها بحقیقت مقرون بود بایستی همانطور که صولةالدوله را دشنام میدادند و کمر بنابودی او بسته بودند خزل خوزستانی - قوام تیرازی - حیدرخان بندرریگی - اقبال ماکوئی - سیمتقوی کردستانی - و احمدخان انگالی رانیز تعقیب کنند تا ملت هوشیار ایران گرد صولةالدوله جمع نشوند

من مسرور هستم که آزادپخواهان شیراز چندین بار بشما امتحان وطن پرستی داده‌اند و با آنهمه تضیقات طاقت فرسائی که از طرف شما و والی فارس شما و سرنیزه‌های هندی و انگلیسی و ایرانی شما بر آن رادمردان بی‌پشت و پناه وارد می‌آوردید و با آنکه بقول شما « صولةالدوله آنها را غارت کرده بود » باز چون صولةالدوله خود را وطن پرست و دشمن بیگانگان معرفی کرد فوری شیرازیان حساس سرآ و جهرأ با او طرف مکاتبه شده و برخی هم خود را باورسانیده و باشما جنگیدند و چندروز بازارها را بسته و اعتصاب عمومی اعلان کرده و عرصه را بر شما و طرافدارانتان چنان تنگ نمودند که اگر خدعه دیرینه و نیرنگ زوال ناپذیر شما نبود که بتوانید بین صولةالدوله و برادرانش تخم نفاق بپاشید هرآینه نفوذ و قدرت شما در همان ایام بسر

داده و می‌خواهد اولیای امور مرکزی را با شرارت‌های خویش در انظار عوام شریک نشان دهد؛ خوشبختانه تلگرافات عیدیه دولت اکاذب او را آشکار نموده و مردم هم که بقرنها حدیث وفا و دوستی ترکهای امثال او را آب و آتش دانسته و افعال خصوصی صولۃ الدوله را چندین سال است آزموده‌اند فریب تظاهرات او را نخورده و می‌فهمند که بهترین علاج مفساد و شرور دزدها رفع و دفع و

رسیده و اینک ایران و ایرانیان را بنظر احترام و بیطرفی می‌نگریستند .
در آخر مقاله متوسل بتزویر خنده آوری شده و بوسیله ترقیم جمله « مردم هم که بقرنها حدیث وفا و دوستی ترکهای امثال او را آب و آتش دانسته الخ » خواسته‌اند بکنایه برسانند که صولۃ الدوله و ایل قشقایی در شمار ترکان بوده و ایرانی نیستند - در صورتیکه تاریخ شاهد است که ایل قشقایی متجاوز از شش قرن است بایران آمده و هیچ فردی از آن از حیث قیافه و چهره و رنگ اندک شباهتی بنژاد مغول ندارد و طائفه‌ای که ششصد سال است بایران آمده و متوطن شده و با ایرانیان کاملاً خلطه و آمیزش کرده‌اند نمیتوان خارج از نژاد و ملت ایرانی دانست پس این تیر افتراء که از ترکش نژاد انگلوساکسن جسته است به‌هدف مقصود نرسیده -

در کتاب جغرافیای سیاسی ایران چاپ طهران صفحه ۷۸ آمده است:
« لفظ قشقایی ترکی و بمعنی فراری است و بدین مناسبت عقیده اغلب اینست که این ایل از خواجه ایران آمده‌اند ،

باره‌ای از محققین معتقدند که ایل مزبور از طرف آسیای صغیر و برخی معتقدند که مستقیماً از طرف ترکستان آمده‌اند ، بعقیده بعضی دیگر قشقاییها در زمان چنگیزخان در توران سکنی داشته‌اند و بعد نادرشاه افشار آنها را بایران آورده ابتداء در خلجستان ساوم بوده و بعد قسمت عمده آنها بفارس رفته‌اند -

آنچه از نظر نژاد شناسی معلوم میشود اینست که این طائفه سفید پوست

قلم وقمع ریشه فساد آنان است.

ما درخانه عموم مردم را بوخامت اعمال صولةالدوله آگاهانیده و صریحاً میگوئیم مال این قبیل حرکات درداخله تولید بی نظمی و اغتاش و يك پارچه آتش شدن نقطه از مملکت که بالبنیه آرام و ملایم بوده و بالنتیجه چپاول و غارت املاك و اموال و هجوم لشکر مجاعه و مرك خواهد بود و در خارجه دوستان امروزه ایران را دشمن فردا کرده همسایگان صمیمی را مجبور باتخاذ عملیات شدید نموده و قطعاً مملکت را از کف خواهد داد - دولت که نگاهبان مملکت و محافظ ملت است بوسیله تلگرافات این چند روزه ذمه خود را از شرکت در عملیات شرارت آمیز و راهزنی و دزدیهای قشقای بری نمود - در صورت ترك نشدن اعمال اشرار اقدامات عملی مؤثری خواهد نمود ملت

و دارای خصائص نژاد آریین میباشند و بهیچوجه نمیتوان ایشان را از طایفه منول یا ترك زرد پوست دانست و معلوم است که ترکی بودن زبان آنان دلیل ترك بودن ایشان نیست ، همانطور که بسیاری از اقوام دیگر (مانند مصریها و غیره) بواسطه مغلوبیت در مقابل اقوام دیگر زبان خود را ترك گفته بعدات و زبان اقوام دیگر خو گرفته اند -

بهر صورت این طایفه از هر نقطه که آمده باشند بعد از ورود بخاك فارس و اختلاط با ساکنین آنجا نژاد ایرانی و ازاهالی این مملکت بشمار میآیند ، بطوریکه در اغلب ایلات دیگر هم مشاهده شده اسامی تیره ها و شعب ایل غالباً باسم کلانتر یا ایل بیگی متنغذی است که بواسطه دارا شدن ریاست اسم خود را برای تحمیل زوده و بمرو زمان آنشعبه یا طایفه باسم همان شخص معروف گردیده است مثل: باباخانی - احمدلو - جعفرخانی - جعفر بای و غیره ، بنابراین این قبیل امارات را نمیتوان دلیل قرارداد که فلان ایل اصلاً ترك یا عرب بوده است بعلاوه قبل از ورود این طوائف نمیتوان گفت نواحی فارس بکلی خالی از سکنه بوده و طوائف مزبوره در يك ناحیه غیر مسکون

هم هیچوقت راهزنان و دزدان را بقیادت خود قبول ننموده و فریب تظاهرات آنان را نخواهد خورد.

مادر صورتیکه حرکات شنیعه صولةالدوله ترك نشده و دست از فراهم ساختن موجبات برپادی مملکت ویدنامی دولت بر ندارد لازم میدانیم با اسناد صحیحه مفاسد اعمال او را برای ملت شرح داده ثابت کنیم که از ده دوازده سال باینطرف مسئول تمام معایب و خرابیهای فارس صولةالدوله بوده و امروزه مثل پاره ای از ابلهان و نقش و نگارهای او همانا طفل نادان و مار رنگین است -

اگرچه خوانندگان محترم از مضالعه این مقالات اغراق آمیز و مزخرفات میان تپی خسته شده اند ولی چون تشریح اخبار جنگ بین مجاهدین و معاندین را از زبان دشمن شنیدن و خواندن واجب است که بامتن کتاب مقایسه و تفاوت بین اکاذیب متمدنین (!) و حقیقت امر مکشوف گردد لذا اخبار ذیل را که در شماره ۳۳ مورخ پنجم رمضان ۱۳۳۶ روزنامه فارس درج شده نقل نموده و باین فصل خاتمه میدهیم .

وارد شده اند بلکه نواحی مزبوره دارای ساکنینی بوده که پس از ورود طوایف خارجی آنها را در خود مستهلک نموده و امروز عموماً ایرانی محسوب میشوند»

(اوضاع فارس)

جنك اخير در حوالی جنت

در تعقيب زد و خورد اوليه صاحبمنصبان انگليسى و قشون هندی با صولة الدوله در «خان خويس» چنانچه در شماره ۳۱ مسطور افتاد اخيراً نيز جنگى در اطراف باغ جنت بوقوع پيوسته است و شرح آن از اينقرار است که روز سلخ شعبان خبر آوردند که اتراك مشغول جمع کردن قوه در سياخ و دارنگون باز بنای پيش آمدن را گذارده و عدهاى از تفنگچههاى کازرونى با سوار و تفنگچى در شولى بقریه کشن و باغ جنت آمده آنجا را سنگرگاه خود قرار داده اند سبح روز غره رمضان اردوى هندی حرکت نموده قريب بباغ جنت در محلى که معروف بدکانهاى ربوه است بنای شليك توپ را بقشقاى و کازرونى گذارده آنها را از استحكامات خود جای کن کرده با سواره و توپ تا بالای کشن و باغهاى جنت تعقيب مينمايند تفنگچى و سوار از اثر شليك شديد قشون انگليسى از قريه کشن و احمدآباد که نيز قريب بکشن است بيرون رفته و تا نزديک چنارراهدار فرار ميکنند ظهر قشون انگليسى و عده هندی فاتحاً بار دوگاه خود مراجعت نموده و تلفات آنها تنها يک نفر مجروح است يك سرجوقه هندی هم مريض بوده و از اردو دور افتاده است مفقود شده عده ضايعات اتراك (۴۳) سى نفر تخمين شده است (۴۴) اين جنك فقط با شليك توپ خاتمه يافته و از تيررس تفنگ خارج بوده است تفنگچيان بهيجوجه تاب

(۴۳) کلمه ترك و اتراك را عمداً و از راه غرض مخصوص تکرار

ميکنند .

(۴۴) دروغ است -

مقاومت باقشون انگلیس را بیاورده و فوراً پس از شلیک چندین تیر توپ و دادن تلفات وعده‌ای اسیر فرار نموده‌اند - پس از مراجعت قشون انگلیسی، بازار پورت می‌دهند و بعد از تفنگچی و سوارها بقریه کشن مراجعت کرده‌اند (۴۵) از قراریکه اهالی کشن اظهار داشته‌اند در عرض یکدوشبیه که اشرار در کشن متوقف بوده‌اند صدمه زیادی باهالی زده خسارات زیاد بحاصل اطراف قریه وارد نموده و نیز میوه‌های باغ جنت را خورده اشجار را خراب کرده و از یاد آورده‌اند اکنون از قراریکه خبر میرسد صولة الدوله در خان خویش است در کاروانسرای زنیان و برج ده شیخ ترك و کازرونی است - ناصر دیوان در برجهای زنیان و ده شیخ، چنار رهدار و یاخان خویش که اکنون اقامتگاه صولة الدوله است مراوده مینماید - و اصموس آلمانی رادرخان زنیان را پورت میدهند (۴۶) منتهی نقطه‌ای که تفنگچی آنها برگشته است عجالة قریه کشن و باغ جنت است شرح وقایع و کیفیت اتفاقات آتیه را در شماره‌های آینده فارس خواهید خواند . >

(۴۵) اگر مغلوب شده و فرار کرده بودند چطور بلافاصله برگشتند

معلوم میشود فرار آنها دروغ بوده !!

(۴۶) بهتان است زیرا که در تاریخ فوق و اصموس آلمانی در برابران

نزد غضنفر السلطنه بود و شنیده نشده که با صولة الدوله و ناصر دیوان رابطه داشته باشد.

• (فصل سیزدهم) •

مکتوب فرمانفرما به سردار عشائر

در ماه شعبان ۱۳۳۶ که سردار عشائر و ناصر دیوان علیه نفوذ و قشون اجنبی قیام کرده و بانگلیسان اعلان جنگ و مخالفت را دادند رئیس الوزراء ایران مرحوم نجفقلی خان بختیاری مصمص السلطنه بود با آنکه در آن زمان از دولت ایران جز اسمی باقی نمانده و سردار عشائر میدانست که اگر دولت ایران قوه و اقتداری داشت اساساً دولت انگلیس بهانه‌ای در دست نداشت که جنوب ایران را تصرف کند و برای خود تشکیل قشون دهد -

معدلك برای حفظ ظاهر در صدد برآمد قبل از اعلان جنگ و قسایع فارس و احجافات بیگانگان را بسلطان زمان احمدشاه قاجار (رئیس الوزراء وقت مصمص السلطنه بختیاری) اطلاع دهد و در حقیقت اتمام حجت کند این بود که تلگرافهایی مخابره کرد که رونوشت بعضی در دست است و در اینجا مینویسیم و چنانکه خواهیم دید فقط از مصمص السلطنه پاسخی رسید که آنهم پس از عزل مشارالیه و خالی از فائده بود -

« خاکپای مهر اعتلای اقدس همایونی ارواحنا فداه - چندی قبل تجاوزات قشون غیر رسمی جنوب و تظلمات اهالی ستم دیده فارس را بعرض خاکپای مبارک رسانیده و استدعای عاجزانه ملت را در توجّهات کامله بحال عموم نموده تا کنون تکلیفی از ساحت مقدّس بجهت خانه زاد و ملت فارس مقرر نشده تعدیات و تجاوزات این قشون غیر رسمی طوری مردم را بهیجان آورده که امکان هیچ قسم جلو گیری نیست - فعلاهم تمام عده آنها در منارل شهری

آنها که سنگربندی نموده و نشسته اند محصور هستند و چون خود را محصور دیده بنای فشار و اذیت باهالی شهر گذاشته اند مستدعی چنانست که رجعت این قشون متعدی بیکانه را که طاقت ملت را بطاق رسانیده اند از سفارت تقاضی فرمایند یا اینکه اجازه بخود ملت مرحمت شود که قهراً آنها را خارج خود و مملکت را نجات دهند منتظر امر اقدس ملوکانه است ۱۶ رمضان خاتمه زاد اسمعیل قشائی»

جواب این تلگراف داده نشد؛ بنابراین سردار عشائر بخیال تلگراف رئیس الوزراء بود که منتصر الملك داماد حبیب الله خان قوام الملك و ضرغام الشریعه از طرف فرمانفرما ماموریت یافتند که سردار را ملاقات کنند و بلطائف الحبل او را از ادامه جنگ بازدارند و با انگلیسان آشتی دهند - این خبر که بصولة الدوله رسید آن دورا در چادر بیدیرفت و سبب ماموریت را پرسید:

منتصر الملك اظهار داشت که «از طرف حضرت والا فرمانفرما آمده ام تا باشما در خصوص اصلاح و ترک مخاصمه با انگلیسان مذاکره کنم آیا حاضر هستید یا خیر؟»

صولة الدوله پاسخ داد: «اولاً من بنا بامر دولت متبوعه خود برای جنگ با اجنبیان متعدی آمده ام علت هم این بوده که آنها قدم بسرزمین ایران گذاشته و فارس را تحت نفوذ رسمی خود آورده قشون تشکیل داده و بوطن من تجاوز و هموطنانم را توهین کرده اند - ثانیاً از امر دولت گذشته من مسلمان و دارای مذهب شیعه و تابع اوامرو نواهی مجتهدین عصر هستم و مجتهدین عموماً و حجة الاسلام آقای سید عبدالحسین لاری خصوصاً امر بجهاد با انگلیسان داده اند و ناچارم امر آنها را اطاعت کنم - معذک باید دید پیشنهاد صلح شما از چه قرار است؟»

منتصر الملك چون این کلمات را بشنید دست بیغل برده و تلگرافی را که از طرف رئیس الوزراء و مخاطب سردار عشائر بود تسلیم کرده سردار عشائر

تلگراف مزبور را گرفته بخواند و مضمون آن چنین بود که «حتی المقدور از اغتشاشات جلوگیری کنید و بهانه بدست اجانب ندهید»
 پس از قرائت تلگراف منتصر الملك رو را بسردار عشائر کرده اظهار داشت :

« انگلیسها عجالة مبلغ یکصد هزار تومان بشما میپردازند و امنیت راه را از حدود اصفهان تا بوشهر بمیده شما میگذارند بملاوه دو هزار قبضه تفنگ و چهار عراده توپ بزرگ هم برای انتظامات بشما میدهند اگر این پیشنهاد را قبول دارید بفرمائید تا بحضرت اقدس خبر دهیم » -

صوالة الدوله : از قول من بحضرت والا عرض کنید من حاضر هستم که از ریاست ایل قشقایی که همه بمنزله فرزندان من هستند صرف نظر کنم بملاوه مبلغ دو صد هزار تومان هم تقدماً تقدیم نمایم مشروط بر اینکه انگلیسها بکلی از ایران خارج شوند و یگانه درخواست من همین است و اگر بزودی پلیس جنوب را منحل نکنند و از فارس خارج نشوند مجبورم با آنها بجنگم و تاجان دربند دارم دست از ستیز نکشم - اما چه خوب بود مطالبی را که زبانی گفتید حضرت والا مرقوم میداشتند که لااقل در دست من سندی باشد -

منتصر الملك : (در حال خنده) حضرت والا نمیخواستند سند داده باشند.

گفتگو بهمین جا خاتمه یافت و منتصر الملك بشیراز برگشت - پس از مراجعت او سردار عشائر تلگراف ذیل را بنام رئیس الوزراء مخابره کرد :

سواد این تلگراف در دست نگاورنده است :

« مقام منیع حضرت اشرف اعظم ریاست وزراء دامت شوکته تلگراف مبارک زیارت جناب مستطاب اجل آفای قوام الملك هم تلگراف مبارک را توسط جناب مستطاب آفای منتصر الملك ارسال داشته اند - آنکه

امر شده است حتی الامکان جلوگیری از شورش عمومی نماید وقایع واسبقاً عرض نموده اگرچه مایوسم که رسیده باشد و رسیدن این عریضه را هم امیدی نیست ولی باز ناچار بعرض است، مدت‌هاست که این قشون در فارس فعال مایشاء و آنچه توانسته‌اند بهرجای فارس صدمه ناموسی - جانی و مالی رسانیده‌اند چیزیکه جلوگیری چاکران و عموم ملت بوده همان بی اطلاعی از مشی دولت متبوعه خود تا موقعی که از طرف دولت علیه اخطار شد که این قشون رسمیت ندارد بر شدت تعدیشان افزود يك تیره از ایل دره شوری وارد حوالی خان زنیان شده چند نفر میروند برای معامله آنها را در کاروان سرا توقیف خبر میدهند اردو از شهر باتو بهامیرسد بنتاً اطراف آن احشاء را گرفته و لازمه بیقانونی و وحشیگری و غارت را مینمایند فدوی هم از طرف ایالت جلیله حکم شد بدون تامل از فیروز آباد حرکت کرده به پنج فرسنگی شهر رسیدم با ایالت جلیله در مذاکره بودیم که بی‌خبر بیش از صبح با تمام اردو توپخانه کشیدند برای منزل فدوی که شرح آن البته بعرض اولیای امور رسیده است- این دو فقره اقدام از طرف حضرات شده است از این طرف تاکنون مبادرتی نشده است این قشون و این هیجان منحصر بقشقاتی نیست تمام ملت فارس بحرکت و هیجان آمده جان بلب و کارد باستخوان رسیده برای اضاعت امر دولت و حفظ وطن و ناموس حاضر شده‌اند جلوگیری از قوه فدوی و امثال فدوی غیر میسور بقداً بجیزی که توانسته موفق شده‌ام اگر از آن طرف حرکتی نشود اقدامی ننمایند تا شرح حال عموم را بهیئت دولت عرض نماید که از خاکپای ملوکانه تکلیف قضی این ملت شاه پرست را معین و حکم فرمایند عرض واستدعای عموم اولاً اینست که در صورتیکه دولت متبوعه مایضرف است باید از دولتی که دعوی دوستی قدیمه مینماید ملاحظات حفظ بیضرفی کاملاً منظور شود از آن طرف هم ایالت جلیله و چاکران دولت بامر دولت در آسایش قونسلخانه و بانك بکوشند و اگر غیر از این باشد چگونه

امکان اطمینان برای فردی از افراد خواهد بود که در مقابل این قشون مطمئناً هر کس متفرق و بشغل رعیتی خود باشند - بعلاوه از ورود این قشون گرفتار بلاهای مسریه و قحطی فوق الطاقه و هتک ناموس و جان و مال شده ایم چنانچه مصلحت دولت در اخراج آنها نباشد رعیت را حق چون و چرائی نیست صلاح مملکت خویش خسروان دانند - ولی عموم را اطمینانی که در این مملکت بکروز توقف نمایند نیست خصوص این چاکر دولت نقطه ای را معین فرمایند که فوراً حرکت نماید تا معلوم شود درجه اطاعت تاجه پایه خواهد بود - استدعا مینماید جواب قطعی باشانی هر قدر زودتر مرحمت شود که باین اجتماع و ازدحام فوق بصورت میترسد رشته از کف بیرون رود - ۲۲ شعبان از پنجفرسخی شیراز فدوی اسمعیل قشقائی

سردار عشائر در این تلکراف اشاره میکند که «ایالت مرا بنزدیکی شیراز طلبیده» مآرای اثبات این ادعا «توب دبل را که از طرف مرمانفرما است بدست آورده و در اینجا نقل میکنیم و در صورت امکان گروار آراهم در آخر کتاب خواهیم آورد -

مورخه غره شعبان ۱۳۳۶ مطابق ۲۲ برج نوربوت ثیل ۱۲۹۷

جناب مستطاب اجل سردار عشائر ایلخانی قشقائی دام اقباله

الان که مغرب شب ۲۹ رجب است جناب جنرال سایکس باتفاق کلنل آرتن رئیس اتماژر باحالت آشفته کی نزد من آمده اظهار میدارند که حضرات دره شوری آمده اند در حوالی خان زنیان چند رأس اسب (۴۷) از عده

برغم من نو با افشار صبح و شام میگردی اگر منم میشوم رسوا توهم بدنام میگردی

عبدالحسن میرزا فرحاتی ما با یاران وهمکاران انگلیسی خود در شیراز ۱۱

امکان اطمینان برای فردی از امراد خواهد بود که در مقابل این قشون مطمئناً هر کس متفرق و شعل رعیتی خود باشند - بعلاوه از ورود این قشون گرفتار مایه های مسریه و قحطی فوق الطاقه و هتک ناموس و جان و مال شده ایم چنانچه مصلحت دولت در اخراج آنها نباشد در عیب را حق چون و چرایی نیست صلاح مملکت خویش خسروان دانند - ولی عموم را اطمینانی که در این مملکت یکروز توقف نماید بیست خصوص بی چاکر دولت نقطه ای را معین فرماید که فوراً حرکت نماید تا معلوم شود درجه اطاعت تاجه پایه خواهد بود - استدعا مینماید جواب قطعی باشایی هر قدر زودتر مرحمت شود که با این اجتماع و ازدحام فوق تصور میترسد رشته از کف بیرون رود -

۲۲ شعبان ارپنجر سخی شیراز فدوی اسمعیل قشقائی

سردار عشائر در این تلکراف اشاره میکند که «ایالت مرا سزدیکی شیراز صلیده» ما برای اثبات این ادعا توب دیل را که از طرف فرما فرماست دست آورده و در اینجا نقل میکنیم و در صورت امکان گروار آبراهم در آن حرکت اب خواهیم آورد -

مورچه عره شعبان ۱۳۳۶ مطابق ۲۲ برج نوربوست تیل ۱۲۹۷

جناب مستطاب اجل سردار عشائر ایلخانی قشقائی

دام اقباله

لار که معرب شده ۲۹۰ رحب است جناب جنرال سایکس با اتفاق کلل رتن رئیس اتمار با حالت آشفته کی مردمن آمده اظهار میدارند که حضرات دره شوری آمده اند در حوالی خان زبیاں چند رأس اسب (۴۷) از عده

برعم من نو با اغیار صبح و شام میگردی * اگر منت میشنوم رسوا توهم بدنام میگردی

عبدالحسین میرزا فرماآه ما با یاران و همکاران انگلیسی خود در شیراز ۱۱

امنيه (۴۸) ساخلو آتجا برده اند آنها درصدد استرداد برآمده اسبهارا پس گرفته دوسه نفر راهم از دره شوری گرفته همراه آورده اند بعد از قراری که میگویند ایاز کیغا حکم حمله بآنها داده و بعده امنیه ای که در آنجاست حمله میکنند و مشغول زد و خورد میشوند ماهم یکمده پانصد نفری سوار و پیاده امنیه امروز صبح برای کمک بغان زنیان فرستادیم و جداً درصدد تنبیه حضرات دره شوری برمیآئیم - این است تقریرات جنرال و کلنل آرتن و واقعاً حالت غریبی در آنها مشاهده کردم و برای همین پیش آمدها و واقعات بوده که از چهار ماه قبل پیش بینی میکردم دوستانه رسانه و بهرلسانی که میگفتم نباید جلو ایل را ول کرد بهر ترتیبی هر يك تیره و طائفه ببیل خود از يك راهی بروند آنها را باید ترتیب صحیح از دوراه معمول قدیم به ییلاق فرستاد بلکه یکنفر سرکرده عاقلی جلو آنها بفرستید که مرتباً بادویست نفر سوار و پیاده آنها را روانه نماید و چقدر نوشتم که خودتان امسال زودتر بغیروز آباد بیائید ~~که~~ نزدیکتر باشید و بتوانید بطور خوشی ایلات را رد بکنید - علی ایحال حالا کاری که نباید بشود شده لازم است بهر شکل صلاح بدانید و بتوانید و هرچه زودتر است اقدام عاجلی بکنید - آدم مخصوص نزد ایاز کیغا بفرستید که او را از بعضی خیالات منصرف نماید و بیشتر از این کار از رویه خارج نشود خود جنابعالی هم دیگر بیس از این در آنجاها اقامت نکنید و خودتان را تا هشت فرسخی شهر برسانید و اقدامات سریعه در کار ایلات بکنید که مبادا باز از یکطرف دیگر صدائی بلند شود این شرح را بتوسط سوار مخصوص فرستادم و منتظر اقدامات عاجل جنابعالی هستم مراتب را فوراً بطهران اطلاع دادم اگر درست حساب بکنید افلا بیست کاغذ بانمره در این بابها نوشته ام و تا کنون همه را بسامعه گذرانیدید تا این غائله بزرگ پیش آمد - من عاقبت

این کار را و خیم میدانم اگر بفوریت جلوگیری نکنید دنباله بزرگی پیدامی کند و کار از چاره و علاج میگذرد - عجالة چاره منحصر باین است که فوراً اگر فیروزآباد هم هستید بطور زبده حرکت کنید بیائید و بهتر تر تیبی که ممکن دارید غائله را بحوابانید والا پس از آنکه غائله بزرگتر شد علاج پذیر نیست -

سرچشمه شاید گسرفتن بییل ✱ چو پر شد نشاید گذشتن بییل
حقیقه محرمانه مینویسم جای ملامت است شما حضرات سبکشان را با
همه ماها از چندی باینطرف تغییر داده اند چرا ملتفت نیستید -
باز تکرار میکنم زودتر بسیاخ یا هرجائی که میدانید بیائید و غائله را
خاموش کنید بی برده میگویم بنای آنها کلیه برخشونت است و سبک سابق را
بکلی تغییر داده اند برای اطلاع جنابعالی نوشتم فرمانفرما
و در حاشیه مکتوب خود فرمانفرما نوشته است :

«آقای سردار دستم درد میکند نمیتوانم بنویسم بدانید گساهی مسامحه
بسیار بد و مضراست (اینجا یت کلمه لایقره است) دارد چقدر تاکید نوشتم
برای جلو ایل امسال فکر کنید این تیره افسار کننده و بخیال خود نمایند صراحة
بشما نویسم انگلیسها یعنی نظامیان شان بنشان بضدیت ماشده است و نباید
مضطرب بقدر امکان بدستشان داد تمام مضالب را هم دولت گفته ام بدانید

فرمانفرما

مکتوب دیگر فرمانفرما بسردار عشائر :

این نامه بخط خود فرمانفرماست و بدون تاریخ است و مضالب مهمه ای
از آن استنباط میشود - خوانندگان عزیز باذوق سلیم دریابند -
«آقای سردار عشائر - ناآنکه هنوز دستم زخم است و نمیتوانم چیز

بنویسم این مختصر را حالا که بعد از ظهر روز دوشنبه است مینویسم که بدهم جناب قوام الملك بفرستند -

دیروز کاغذ شما رسید با قوام الملك مشاورات خودمان را کردیم - امروز قونسول را خواستم چهار ساعت حرف زدیم من و قوام الملك که صحبت مشروح را قوام الملك میگوید - اجمالاً بناشد قونسول برود با جنرال اشتاف شور نمایند و بظهران تلگراف کنند ماهم بر رئیس الوزراء تلگراف بنمائیم و بلکه از رئیس الوزراء خواهش صحبت حضوری بنمائیم تلگراف شمارا هم فوراً بظهران و اصفهان گفتیم داخل در مذاکرات شویم و اصلاح بنمائیم عاقبت وحیم جنگ را کاملاً بقونسول انگلیس گفتم که اگر فتح هم آنها بنمایند باز برای آنها بدتر از جناب عالی است - بهر حال حالا بناشد فوراً قوام الملك یکنفر را بفرستد شما اطلاع بدهد چون قونسول گفت دیشب و پریش در چنار اهداد بقدر نیم ساعت جنگ قراولها بوده است این کار خیلی بد است و دنباله پیدا میکند از طرفین سه چهار روز قراولها را عقب بکشید تا ما مجال مذاکرات داشته باشیم نتیجه را که یکجا منتهی شد در جواب تلگراف خودتان از رئیس الوزراء صادر کردیم که تکلیف قطعی معلوم شود جداً در کار هستم تا خداوند چه بخواهد. دوم مسئله شخصی گفته بودید بمنصراً الملك که از قول من شما گفته اید:

«نه من دارم نه پول خرج میکنم» بجان محمدولی و محمد ناصر این کلمات از دهن من در نیامده است - از همت عالی شما هم شخصاً ممنون هستم «دل اسمعیل قشقائی و هم مثل شیر میدانم» این کلمات از دهن عبدالحسین فرمانفرما (بعد بغیر) دشت ارژن بیرون نیامده است -

ای وای که باز ملخ آمد و خورد و برد و دهات ما را هم تمام حاصلش را بعنوان اغانه رنود بردند فرمانفرما

تاریخ اصل شانزدهم جوزاسنه ۱۳۳۶

از طهران بمشقه

جواب تلگراف سردار عشائر از رئیس الوزرا «مصام السلطنه»

حسنت جناب مستطاب اجلاکرم عالی آقای سردار عشائر مبلغانی
دام جلاله - اخیراً دو فقره تلگرافات جناب مستطاب عالی از شیراز و یک فقره
از قمشه واصل و از مراتب استحضار حاصل شد - هر چند تلگرافات مزبوره
موقعی رسید که مستغفی و کناره کرده بودم لکن نظر بمراتب و داد و اتحادی که
پیوسته فیما بین بوده و باقی خواهد بود تلگرافات مزبوره را هنگام وصول
از شرف لحاظ انور بندگان اعیه حضرت اقدس همایون ملوکانه ارواحنا فدا
گذرانیدم -

۲۶ شعبان نجفقلی بختیاری

.(فصل چهاردهم).

ها، ریت محمدخان و هیجان شیرازیان

محمدخان نالبس مبدل بآرامی، ازدروازه کازرون شیراز بشهر وارد
شده و از پست کوچه های پیچاپیچ شهر عبور کرده و ساعتی بظهر مانده بود
که بخانه اجدادی خود رسیده و الباب کرد -

مادر پیرش بابای آماس کرده ناله کنان خود را به پشت در رسانیده و در را گشود. همینکه دیده اش بدیدار فرزندان افتاد بی اختیار اشکش جاری شده و از کثرت شادی ندبه آغاز کرد و دست محمدخان را گرفته از رخسارش بوسه ها برگرفت و از خوان و صالطش توشه ها برداشت و احوال برادرش (علیخان) را مستفسر آمد و علت حضورش را پس از آنهمه غیبت پیرسید و پاسخ را چنین شنید :

« در میان مجاهدین بوم و چون اخیراً شنیدم چهارده نفر از صاحب منصبان ایرانی بلیس جنوب را که بهموطنان پیوسته اند و فراشبازی از راه سواظن و نافهمی آنها را خلع سلاح کرده و روانه شیراز داشته است اینک انگلیسان آنها را دستگیر ساخته و بزندان افکنده اند و بخیال کشتن آنها هستند دیگر صاقت توقف در آنجا را در خود ندیدم و با آنکه در صورت شناخته شدت بیم جان در میان بود از سردار عشائر اجازه گرفتم که بشیراز آمده و حقیقت قضیه را درک کرده و چاره ای اندیشم و در ضمن حضرت سردار را از اوضاع شیراز آگاه سازم »

سکینه خانم این جواب را شنید ولی گویا نپسندید زیرا که آهی کشیده و گفت :-

« مهمد توهنوز دیونه هسی ! پناه برخدا ، نمیدونم دیگه میخوای چه خاکی بمرمن بدبخت ببیزی ! حالا هم که بعد ای همه مدت اومدی اوهم واسی رفیقانه که به بینی میخوان چکارشون بکنن هیچوقت بخیال من پیره زنت نیسی که باخودت فکر کنی آخه ای بدبخت هم بچه بزرگ کرده و دلش میخاد بی ریزه به بیعتش برام بی سری به اش بزنم »

محمدخان: مادر ! هر کس درد دنیا و وظیفه ای دارد باید انجام دهد. گناه من چیست که در روز کاری زندگانی میکنم که اوضاع عالم مغشوش و

وطن ما از همه جا حرا بتر است ! دولت ما قادر بحفظ بیطرفی خود نیست - این است که روسها در شمال و ترکها در مغرب و انگلیسها در جنوب نفوذ و قدرت پیدا کرده اند و هر چه میخواهند میکنند حال که دولت ایران مرده است لا اقل ملت باید زنده باشد و بهرنه جی که هست نگذارد اجنبیان پیشرفت کنند.

شاعر چه نیکو فرموده است :

دوست دارد دوست این آشفته گسی * جوشش بیهوده به از خفتگی

سکینه خانم : نیدونم چه بدبختی دامنگیر من شده که هر چه احساسات وطن پرستی و فداکاری بوده بار و بند و لسن را دم خونه ما باز کرده و هی احساسات است که از تو و علی بروز میکنه ! اما بی ریزه ازای احساسات درد دل بزرگون و سر جنبونهای مایس که نیس ! نه ، میخام بدونم هر چه احساسات وطن پرستی بوده تودن قوو کاکات گذاشته اند یا بخورده ازای احساسات هم باید بیگرون بدن ، خوب تو و کاکات آبت نیس نونت نیس که چند ساله خودتون را در بدر شهرها و ولا یتهها کردین بی وق میرین تو هبس بی وق زیر گلوله توپ و تفنگ واسمش میزارین که ما احساسات داریم ! احساسات واسی کی نون و آب شده که برای شما بشه ؟ بیشتر دلم واسی نورجهان (زن علیخان) بدبخت میسوزه که دش تودس علی دیونه گذاشتم که بدبخت فلک زده از صب تا شوم همش گیره بکنه و مثل غریب غربتیهها و زنهای بیوه بسر بریره و تا آخر عمر - بخوار و کوری باقی بمونه ! بخدا نزدیکه استغفر الله از دس شما کفر بزبونم بیات -

سکینه خانم در اینجا شروع بگریه و زاری کرد بصوریکه محمد خا -

هم متأثر شده و برای دلجوئی او پیشرفته دست او را بوسیده و گفت :

مادر خان گریه ممکن آخر دنیا ' بنظور نیمه ماند - و روزی پیش میآید که انگلیسها از این شهر بروند و خائنین را دست مکافات از پی دراز است و جوبه دار برای آنها مهیا هر زمان چنین شو - من و برادرم اسلحه را بر زمین گذاشته

ودست شما و نورجهان را گرفته برای زیارت بمشهد میرویم و باقی عمر را به
آسودگی میگذرانیم -

سکینه خانم چون وعده زیارت مشهد شنید شادمان شده گفت :
« خدا از زیونت بشنوه اما :

بذك نمیر بهار میات ❖ کمبیزه و خیاب میات

مکه من چنده (چقدر) عمر میکنم که انگلیسها ازایرون برن وایرون
آباد بشه اونوقت باتو برم مشهد - باز هم خدا کریمه بعد همه اینها بگو به نیم
علی کجاس او چرا نیومد ؟

محمد خان: برادرم علی در میان مجاهدین کازرون است و الحمدلله
سلامت است و مخصوصاً بمن سفارش کرد که از قول او از شما و نورجهان احوال
پرسی کنم - این راهم برای نورجهان داده است و هنگام وضع حمل او
بشیراز خواهد آمد -

محمد خان دست بجیب برده و جعبه مقواتی کوچکی را بیرون آورده
گشود و گوشوار زرینی را که در آن بود بمادر نموده سپس در جعبه گذاشته
باو داد -

سکینه خانم: خدا سایش را از سر نورجهان کم نکند اما خوب بود او هم
باتو میآمد چون همی روزها نورجهان موقع زیمانشه -

محمد خان: من که بر کشتم مطلب را باو حالی می کنم؛ همین امروز
هم که خط بسردار عشاق می و رسم نامه باو مینویسم که بیاید ؛ اکنون برای
دیدن رفقا که چند ماه است آنها را ندیده ام میروم و شب مراجعت میکنم شما
مشوش نباشید -

سکینه خانم: پناه بر خدا - برو اما سرش بیا - شهر شلغه ، هر چه تو
خونه باشی بهتره -

محمدخان چون مادر خود را خواهی نخواهی برقتن خود راضی یافت هفت تیر را در زیر عبا پنهان کرده و سکیه خانم را وداع گفته بجانب دروازه باغشاه رهسپار گشت - و چون از دروازه خارج شد در اطراف قونسلخانه انگلیس گردش کرده و بهر چیز و هر کس میرسید با نظر کنجکاوی مینگریست و میدید که انگلیسها توپهای مسلسل را بیشت بامهای قونسلخانه و باغ مشیری و نصیری برده سنگربندی میکنند و از آثار و علائم چنان بنظر میرسد که بواسطه نزدیکی مجاهدین قشقاتی و کازروبی فوق العاده خائف شده اند و از میرزا ابراهیم خان قوام الملك تقاضی کرده بودند که بایل عرب و بهارلو دستور دهد که بحمايت آنها بنزدیکی شهر بیایند ولی قوام الملك مکرر این دستور را داده بود اما رؤساء ایل چون از انگلیسان لطمه خورده و صدمه دیده بودند اعتنا نکرده بلکه علی رغم دستور قوام الملك بمجاهدین ملحق شده بودند -

قوام الملك هم ناچار رؤساء بعضی از محلات شیراز و سرکرده ینک طائفه از ایل عرب و شیانی را که هنوز بمجاهدین ملحق نشده بودند و بمتابعت قوام باقی مانده جمع آوری کرده و اظهار داشته بود :

« من نوکر دولت هستم و باید با حکومت وقت همراه باشم بسایند سوگند یاد کنید که با فکر من همراه باشید » آنها هم قبول کرده بودند -

محمدخان پس از گردش در حوالی قونسلخانه و تفتیش اوضاع خود را باداره روزنامه «حیوة» (که ارگان حزب دمکرات و تحت نظر شیخ محمد حسین حیوة نشر مییافت) رسانیده و اعلامیه ای را که سردار عشائر نوشته و باو داده بود تسلیم کرده و از آن پس بخانه حاج شرفه و اعظم خراسانی که سیدی جلیل القدر بود رفته و مکتوبی که سردار عشائر باو نوشته بود تسلیم

نمود و تا عصر کارهایی را که موظف بود انجام داده شب هنگام خود را به محل اجتماع کمیته مرکزی حزب دمکرات (خانه تقیب الممالک) رسانیده و مکتوبی را که سردار بعنوان آنها نوشته بود تسلیم کرد و در آن انجمن گفتگوهایی در میان آمد و محمدخان منظور سردار و ناصر دیوان را که همراهی اهالی شهر با مجاهدین و تولید انقلاب دوشهر علیه فرمانفرما و انگلیسان بود در میان گذاشت و آخر الامر دو ساعت از نیمه شب گذشته تصمیم قطعی کمیته مرکزی بر این قرار گرفت که پاسخ سردار عشائر را نوشته توسط شیخ محمد رضا ابوالاحرار بفرستند و ضمناً شروع بایجاد انقلاب و تولید دشمنی بین اهالی شهر با انگلیسها کنند.

محمدخان همینکه کارهای مهم خود را با حسن وجه انجام داد نزدیک سحر بخانه مراجعت کرد و در بستر راحت غنود و هنگام خفتن با خود میگفت «تخمی کاشتیم تا فردا چه ثمر دهد»

فردای آنروز محمدخان از خانه بیرون آمده و در کوچه و بازارهای شهر بگردش مشغول شده و بهرجا که میرسید روزنامه «حیوة» را بدست مردم میداد که مشغول مطالعه هستند و مضمون اعلامیه سردار عشائر را که در آن درج شده بود چنین میخواندند :-

«بعلماء اعلام- تجار - کسبه و سایر هموطنان عزیز شیرازی، هموطنان! پلیس جنوب ایل دره شوری را غارت و قتل عام نموده . پلیس جنوب منسوب بانگلیسها را که دولت علیه مخالف وجودان در فارس است سبب بهموطنان شما هتک احترام علنی کرده اند من که خود را خادم این آب و خاک میدانم مصمم شده ام که این قشون اجنبی را از خاک پاک وطن اخراج کنم ، و اینک بآنها مشغول جنگ شده و بشما اطمینان میدهم که متابعین من بزراعت اطراف شهر آسیب نرسانند و اگر يك سنبه فاسد کنند ده برابر غرامت دهم اما

شما اهالی غیور شیراز بایستی با من هم ساز و همراه شوید و چنانکه برادران قشقای و کازرونی شما در راه کسب شرف و امتخار مال و جان تار می کنند شما هم از پندل مدد معنوی و هم آوازی با ما دوتا می نکنید»

محمد خان : درب مسجد نوایستاده اعلامیه را میخواند و قلباً مشغوف بود چون مردم در حال هیجان و نسبت بانگلیسان خشمناک مشاهده میکرد - ناگاه یکی از صاحبانصبان ایرانی پلیس جنوب پیش آمده چند کلمه از اعلامیه را خوانده و باغیظ ورقه را پاره کرده بدور افکند !

محمدخان را مشاهده این توهین را برخورد دشوار دیده و بدو نزدیک شده گفت :

آهای ! آقای مزدور اجنبی چرا اینورقه را پاره کردی ؟
صاحبمنصب که بتازگی از ارباب درجه یآوری یافته بود و سری پرغرور و کبریه داشت و تصور چنین جسارتی را از یک شخص عادی کفر محض مینداشت با کمال غضب فریاد برآورد «مرد که مزدور اجنبی کیست ؟» من صاحبمنصب اس-بی-آر هستم واس-بی-آر متعلق بدولت ایران است بنظر من پس گردنت خاوش پیدا کرده اگر اینطور است بگو تا بضرب پس گردنی خارشن را رفع کنم والا راه خود گرفته برو گم شو صولةالدوله را ماهمه میشناسیم و اعمال او بر ما پوشیده نیست او نسبت بدولت فغیمه یاغی شده و سرای او جوبه دار است»

در این موقع قریب صد نفر از اهالی بازار و کسبه بگرد این دونفر اجتماع کرده همه بانظرهای تنفر آمیز بصاحبمنصب مغرور مینگریستند و از آن میان یکی فریاد برآورد « بنظر من پشت گردن جنابعالی خارش پیدا کرده »

محمدخان هم در تائید گفتار او اظهار داشت «آری خودش پس گردنی لازم دارد» و بیدرتک سلی محکمی بیشت گردن او نواخت سایرین هم

اقتدا کرده و تا آفای پاور خواست شمشیر خود را از نیام بکشد بامشت و لگد و سگ کتک مفصلی نوش جان کرده و در آخر شمشیرش را از کمر باز نموده و اجازه دادند که فرار کند.

مردی که شمشیر او را گرفته بود پیش آمد که آنرا بکمر محمدخان بندد ولی چون محمدخان میخواست خود را بوسیله آن سلاح در مهلکه اندازد از قبول آن امتناع ورزیده و گفت :

شمشیری که بر کمر چنان خائن بیسرمی بسته شده ایاقب هیچیب از ما را ندارد و بهتر آنستکه آنرا بشکیم و شکسته اش را بجای مستراح مسجد و افکیم - مردم این پیشهاد را پسندیدند و فوری شمشیر را شکسته و یکی از آنها قطعه های آنرا برداشته روانه مسجد نو شد که بجای مبرز اندازد و بقیه بی اختیار از عقب او روان و بهیئت اجتماع وارد مسجد نو شدند و سید شرفه را دیدند که بر منبر صعود کرده و مکتوب سردار عثمائر را گسوده میخواند:

۳ رمضان ۱۳۳۶ - « عموم ملت شیراز - امروز یکماه است که مجاهدین اسلام محکم محکم حضرت سید عبدالحسن مجتهد لاری با کفار در جنگ هستند و بر عکس شما اهالی شیراز که با کفار همراهی میکنید؛ و با آنها آدوقه میروشید! - علماء دینی هم خاموش نشسته اند آقا شیخ جعفر مجتهد که چندی قبل شمشیر بدوش برای جهاد برابران رخت حال چه واقع شده که امروز جهاد در خانه اش آمده و خاموشی و عزلت اختیار کرده؟! آقا شیخ مرتضی (۴۹) که خود را حامی اسلام میداند و مثل سایرین رشوه نگرفته است چه با مجاهدین اسلام همراهی میکند؟! قوام المدث هم در شیراز آسوده -

(۴۹) مرحوم شیخ مرتضی محلاتی از علماء دینی و مجتهدین معروف

شیراز بود -

مرحوم شيخ محمد حسين حيوة مدير روزنامه حيوة

مرحوم جواد مدير زاده آزادي مدير
روزنامه عصر آزادي فرزند حيوة

خاطر نشسته خود را بیطرف جلوه داده و مسلک حقیقی خود را بمن ابراز نمی دهد که تکلیف را بدانم - اگرچه من همراهی قوام را لازم ندارم و بعون الله از اطراف قشون زیاد آمده و روز بروز بر عده مجاهدین افزوده میشود در حالی که یکشاهی از من نمیگیرند و تنها از راه عقیده پاک برای خدمت بایران و اسلام میجنگند که دست کفار هندی و انگلیسی بدامن عصمتشان نرسد - اما حای افسوس است که اهالی شهر خاموش و بیصدا نشسته تماشا می کنند و برادران دینی و وطنی خود میکنند !

من با همه کفر تاریبانی که دارم و باین قشون زیادی را که بایستی اداره کنم از هر گونه فساد و خرابی زراعت جلوگیری کرده و تا کنون نگذاشته ام جبهای ضایع شود اما ملاکن شیراز آذوقه فقراء مسلم را بکفار حربی می - فروشند ! !

از درگاه الهی امیدوارم که تلافی این بی انصافی را از آنها کرده باشم -

«اسمهیل قشقایی سردار عشائر»

چون حاج شرفه مکتوب سردار عشائر را بآخر رسانید محمدخان و دیگران صدرا بزنده باد صولة الدوله بلند کردند و هیجان سختی در مردم پدید آمد و همه به برخاست و مردم فریاد میکردند ما در دلد خود را بچه کس بگوئیم و نزد کدام پیشوا برویم که از انگلیسها پول نگرفته باشد !

بالاخره باشاره محمدخان همه رو بمنزل آقا سید ابوالعزیزی فرزند مرحوم حاج سید علی اکبر که سیدی تپی دست و بی اسم و رسم بود روانه شدند و چون با او ملاقی گشتند گفتند : -

« ما یقین داریم که شما مثل دیگران از انگلیسها رشوه نگرفته اید - باید ما را همراهی کنید - و باتفاق باردوی اسلامی صولة الدوله ملحق شویم و با

اجنبی و اجنبی پرستان مصاف دهیم تا کشته شویم یا خود دشمن را از خاک وطن خارج کنیم -

سید پاسخ داد : که من حاضرم ولی این لحظه هنگام افطار است فردا بامدادان هر چه بگوئید اصفا میکنم و هر جا بفرمائید میآیم >
فردای آنروز اهالی شهر دکانها را بسته در مسجد نو گرد آمده اول آقا سید ابوالمعانی را با احترام تمام بسجده آوردند و سپس رفته آقا شیخ جعفر محلاتی - آقا شیخ مرتضی محلاتی را هر کدام جدا گانه با احترامات لازمه آوردند - از آن پس رئیس العلماء و آقا سید جعفر مزارعی و آقا شیخ علی الوالوردی و حاج میرزا محمد فرزند آقا میرزا هدایه الله را بابی احترامی و توهین زیاد وارد مسجد کردند - زیرا تصور میکردند که این چهار نفر از بیگانگان رشوه گرفته اند و با افکار ملت همراه نیستند - و اشعاری زشت و هرزه برای رئیس العلماء و آقا سید جعفر مزارعی ساخته میخواندند -

آقا شیخ مرتضی چون این افتضاح را دید بمنظور حفظ حیثیت نوع از جای برخاست و مردم را اندرز داد که با علماء با احترام رفتار کنند - و از این هرزه درائی بکشند - مردم هم پذیرفتند -

پس رئیس العلماء برخاسته سوگند یاد کرد که من از خودی یابیکاه بولی نگرفته - و انگلیسها عمداً این تهمت ناروا را بما بسته اند که ما در مضر هم وطنان خوار سازند و بمقدار کنند -

بالجمله این شورش و هیاهوی علیه انگلیسان تا سه روز ادامه پیدا کرد و در عرض این سه روز ادامه پیدا کرد و در عرض این سه روز برخی از بیجه ها و عوام الناس بجبر درد کانه را می بستند و بخانه حاج میرزا خلیل تاجر کشمیری که با انگلیسها سری و سری داشت ریختند اما او که قبلاً از این قضیه آگاه شده خانه خود را تخلیه کرده و اناتیه آنها مخفی ساخته بود

مردم چیزی در آنجا نیافتند ناچار در خانه اش را از باشنه بیرون کشیده و سکی بر آن گذاشته بمسجد نو آورده و میگفتند :

« این روح پلید کشمیری است که در جسد سگ حلول کرده » و سگ بیگناه را بجای کشمیری گناهکار چوب میزدند !! یکدو تابلوهم از مدارس و نواقل شکستند - شیشه های خانه میرزا مظفر و میرزا علی مازندرانی (۵۰) را که مترجم و منشی انگلیسها بودند شکسته و مقداری از اثاث البیت آنها را پیغما بردند - این اخبار که با قاشیخ مرتضی رسید سخت متغیر شده و خشمناک اراده رفتن بخانه کرده و گفت : « چرا وحشیگری میکنید » مردم او را نگاهداشتند و گفتند : « آقا اینها کار بچه هاست ما جلوگیری می - کنیم . - »

فرمانفرما هم چون شهر را بر آشوب دید از راه خدعه بوسیله نظام الممالک فراشباشی بعلماء پیغام داد که « من از ابتداء ورود بفارس باملت همراهی داشتم اکنون هم دارم اما راجع بجنک با انگلیسها چون دولت ایران بیطرف است و از طرف دولت بمن حکمی نشده دستوری نرسیده که

(۵۰) مرحوم میرزا علی مازندرانی از دانشمندان معاصر و یکی از اساتید نگارنده این کتاب بود وی در اشرف مازندران متولد شده و پدرش از مجتهدین آن شهر بوده پس از تلمذ نزد پدر بهر ان آمده و در دارالفنون تحصیل کرده سپس بنجف اشرف رفته و علوم قدیمه و حکمت الهی را در آنجا فرا گرفته پس بهندوستان شتافته و در بمبئی بکار و عضو و تدریس پرداخته ضمناً زبان انگلیسی را بعد کمال آموخته و بشیر از آمده از راه اضطرار در پلیس جنوب مترجم شده و امرا را معاش میکرد - وی زبانهای عربی - انگلیسی فرانسه ترکی - عبری - اردو - ارمنی - و فارسی را در نهایت خوبی

بجنگم ناچار جنگ نخواهم کرد فعلا هم که کابینه ای در کار نیست که کسب تکلیف کنم پس بهتر آنستکه شما بتهران تلگراف کنید و هرچه دولت امر داد منهم اطاعت میکنم»

این جواب رندانه که بگوش مردم رسید بار دیگر درمسجد نو هیاو بپا شد و توسط عظام المالك بفرمانفرما پیغام دادند که « دولت ایران سابقاً اخطار کرده است که قشون جنوب ازطرف دولت ایران نیست و رسمیت ندارد حضرت والا هم معزول هستید و باید تشریف ببرید و ما را از بلاهای گوناگون که از بدو و رودتان بماهجوم آورده نجات بخشید - اهالی فارس از قحطی مصنوعی مردند و باعث اصلی شما و انگلیسها هستید و وجود قشون هندی در شیراز تولید امراض را موجب شده و باید فوری بروند و اگر نرفتند ما آنها را با اسلحه بیرون میکنیم »

در اینوقت بتحریرك و اشاره حاج مسعود الدوله شورشیان بگرد فراشباشی جمع شده و اورا كتك مفصلی زدند فراشباشی هم چون خود را درمخاطره دید فرار کرده خود را بفرمانفرما رسانید -
دو ساعت از شب گذشته انگلیسان دستور دادند تمام سنگرهای شاه -

میدانست مخصوصاً عربی را با کمال فصاحت تکلم میکرد و در حکمت الهی 'ز خود اجتهاد مینمود -

نکارنده چندین سال با او معاشر بود و از معلوماتش استفاده میکرد فقهاء شیراز او را تکفیر کرده بودند و ناچار بغاقاه گناباد پناهنده شده و ظاهراً دم از درویشی و لا ابالیگری میزد - چند سال پیش در آبادان برحمت ایزدی پیوست و حسب الوصیه او فرزندی (یوسف مازندی) جسدش را بشیراز آورده و دفن کرد -

چراغ (مزار میر سید محمد فرزند موسی بن جعفر (ع) را عوام الناس شاه چراغ گویند) و مسجد نو و مدرسه خان و سایر نقاط آنحوالی را که بتفنگچیان قوام الملك سپرده شده بود تخلیه کرده و بتصرف افراد پلیس جنوب دادند و آنها هم درهای مسجد نو و شاه چراغ را قراول گذاشته و از عبور و مرور مردم مانع شدند !

روز بعد اوضاع تغییر کلی یافت باینمعنی که قوام الملك بخانه آقا شیخ جعفر و آقا شیخ مرتضی رفته و منتصر الملك را نیز بخانه آقا شیخ محسن بیشمار فرستاده و با تهدید و تحجیب آنها را از آمدن بمسجد مانع شد !

قبل از ظهر آنروز یکعده صد نفری هندی با چند رأس قاطر بخانه حاج میرزا احمد لاری تاجر که از طرفداران صولة الدوله بود هجوم آورده هرچه اثاث البیت و کاه و جو داشت برقاطران حمل کرده و بردند ! خود حاج میرزا احمد را نیز گرفتار نموده بقونسلخانه بردند -

کذلك بخانه حاج محمد ابراهیم خان مشیری ریخته و تمام اثاثه خانه او را بار قاطر کرده و او را با پسر ارشدش کرامة الله خان مشیری بباغ نمازیه که دفتر پلیس جنوب بود برده حبس کردند -

شیخ محمد حسین حیوة و شیخ عبدالباقی که از آزاد بخواهان مشهور بودند نیز گرفته و در باغ نمازیه زندانی کردند نیز افراد پلیس جنوب بخانه سید ابوالعالی و میرزا محمود خان فرزند صاحب دیوان رفته و اثاثه آنها را نیز غارت کردند !! (۵۱)

اما سید ابوالعالی و میرزا محمود خان فرار کرده خود را بصولة الدوله رسانیدند و صولة الدوله نسبت بآنها کمان محبت را مبدول داشته و نیکو

(۵۱) آیا این قبیل کارها از دولتی که افراد آن ادعای تمدن میکنند

پندیرائی کرد -

مردم حساس شیراز چون شاهد این اعمال زشت شدند همه را از چشم قوام‌الملک دیدند و فوق‌العاده از او متنفر شدند و یقین قطع حاصل کردند که علت غامی تسلط انگلیسان بر فارس همانا دست اتحادی است که قوام‌الملک و فرمانفرما بآنها داده اند -

روز هشتم رمضان ۱۳۳۶ - انگلیسها بخواهش فرمانفرما فتح‌الملک خائن را که بجرم وطن پرستی برادرش در زندان بود آزاد کردند - و پلیس جنوب و سوارهای هندی و سواران فرمانفرما (بالباس هندی) بجنگ سردار عشائر فرستادند و در اطراف باغ جنت شروع بجنگ کردند - غرش توپ بخوبی بشیراز میرسید -

در آخر مجاهدین قشون اجنبی را محاصره کرده و مغلوب ساختند و و در حین جنگ دو یست نفر هندی و چهار نفر صاحب‌منصب انگلیسی مجروح گشت و از مجاهدین فقط ده نفر شربت شهادت چشیدند و شنیده شد که بستگان مجاهدین مقتول بجای عزاداری شادمانی میکردند و میگفتند :

« سپاس‌خدای را که فلان خویش ما بدرجه شهادت رسید و در راه وطن عزیزمان کشته شد »

چون قشون دشمن شکست خورد و سردار عشائر بشهر نزدیک گشت انگلیسان عرصه را بر خود تنگ دیدند و باز دیگر منتصر‌الملک را بعنوان رسالت از جانب جنرال ساکس و فرمانفرما نزد سردار فرستادند منتصر‌الملک وارد اردوگاه مجاهدین شده و اظهار داشت :

« از اینکه حضرت اجل یک‌عده از هندیهای اسیر را آزاد فرموده‌اند جنرال ساکس تشکر میکند و حاضر است که مبلغ یکصد هزار لیره طلا بشما تقدیم نماید به علاوه دوازده هزار قبضه تفنگ و دوازده عراده توپ هدیه و ماهانه ده هزار تومان مستمری برای شما معین کند که همراه پرداخته شود مشروط بر اینکه جنگ را متارکه کنید و از شیراز تا حدود دشتی و دشتستان امنیت

دهید - *

نیز حضرت اقدس فرموده اند :

« بشما نصیحت میکنم که بادولت بریتانیای کبیر بیش از این مخالفت نکنید که من و شما سهل است امروز دول عظیمه در مقابل این دولت بعجز آمده اند و آخر خواهید دید که در این جنگ دولت فحیمه انگلیس بر آلمان و سایر دول متخاصم فائق خواهد آمد -

اگر از من میشوید دویست هزار لیره نقد و ماهانه پانزده هزار تومان و تفنگ و فشنگ بحد کفایت بتم بدهند که فقط جنگ را متارکه و بیطرفی اختیار کرده راه شیراز بیوشهر را امنیت دهید - بپلاوه جنرال ساکس قول میدهند که پلیس جنوب از شعراز خارج نشود و خارج از شیراز تا هر جا ملیل باشید سپرده شما باشد منهم محمد حسین میرزا فرزند خود را گروی میدهم که آنچه حضرات قول میدهند عمل کنند »

سردار عشائر چون این پیغامها و وعده وعیدها را بشنید لب پیاسخ گشوده و گفت :

« خدمت حضرت والا عرض کنید اولاً راجع بیکصد یا دویست هزار لیره و مقرری ماهانه تا انگلیسها در ایران و فارس هستند اگر دویست ملیون لیره هم بدهند ممکن نیست تن بنك خیانت بوطن و هموطنان داده و جنگ را متارکه کنم (۵۲) و اگر چنین کاری را قبول بکنم آیا هموطنان در باره من چه فکر خواهند کرد - البته حق دارند که بگویند ! سردار برای منفعت شخصی خود اقدام بجنگ با اجنبی کرد و همینکه باو پول دادند دست

(۵۲) خوانندگان محترم این نکته را در نظر داشته باشند که آنچه

در متن نوشته شده عین عباراتی است که رد و بدل شده و بالهجه گویند گانست و نگارنده در آنها تغییری نداده است -

کشیده و کنار رفت ، هرگز چنین کاری نخواهم کرد که تا ابد خود و خانواده ام را بدنام و تنگین و مفضوب ملت سازم - ثانیاً لابد حضرات تفنگ و فشنگ بی سبب بمن نیندهند و البته مقصودشان ازدادن اسلحه ایستکه بروم و بابترین افراد این ملت یعنی تنگستانیان و دشتستانیان جنگ کنم تا قوای بریتانیا بتواند بیش از اینها در جنوب ایران و عراق عرب پیشرفت کند ؛

اینهم يك تنگ ابدیست که من با هموطنان فداکار خود وارد منازعه شوم و برای سود شخصی وجدان کشی را شعار خویش سازم اما راجع بتشریف فرمائی حضرت والا محمدحسین میرزا با اینجا - من بکنفرتبه مطیع دولت علیه ایران هستم و قادر بر آن نیستم که شخصی که از خانواده سلطنتی ایران است برای خاطر انگلیسها گروی نگاهدارم - اما اینکه مرا تهدید کرده اند که از کرمان قوای جدید بمدد بیگانگان میرسد مطلع هستم اما پیش از آنکه آنها برسند راهشان مسدود خواهد شد و از راه اضطراب برای قبضه قونسلخانه که فعلاً قلعه مستحکمی شده است و نصیریه و سایر مواقع مهمه انگلیسها ناچار هستم با اجازه احرار و وجوه اهالی شیراز آب شهر را قطع کنم و این مسئله را تمام آزادیخواهان شیراز بمن نوشته و تاکید کرده اند که برای تسخیر شهر و قلع و قمع دشمن از هیچگونه فشار مضایقه نکنم و بمدد پروردگار عالم تادو هفته دیگر تمام قشون انگلیسی را که متجاوز از هیجده هزار نفر است اسیر خواهم کرد - از حرکت عده شش هزار نفری انگلیسی و هندی تحت فرماندهی «جنرال داگلس» از هندوستان خبر دادم و الساعه که باشما مشغول گفتگو هستم عده مجاهدین بدوازده هزار نفر رسیده و روز بروز زیادتر خواهد شد -

مخصوصاً از قول من آقای جنرال ساکس بگوئید : کوچکترین حرکت و نقشه آنها از نظر من پنهن نمیماند این خیالات همه بیهوده است و این آخرین بار است که میگویم : اگر جان خود و نفقات خود را میخواهد

باید هرچه زودتر تسلیم شود و تمام اسلحه و مهمات خود را باستثناء لوازم زندگی و ائانه شخصی تسلیم نماید و مطمئن باشد که با کمال احترام از خاک ایران خارج خواهد شد و اگر جزاین رفتار کند بطور قطع منتهی تا پانزده روز دیگر خود و همراهانش در جنگ اسیر خواهند شد - و البته در آنصورت با او معامله اسیران جنگی خواهد شد » •

چون کلام سردار عشائر باینجا رسید و منتصرالملک از این سخنان طرفی نیست ناچار برخاسته و برفت -

• (فصل پانزدهم) •

ایجاد تفاه در میان مجاهدین و نتیجه آن

بوالورد یادابوالورد» دهی است در مغرب شیراز که روی تلی واقع شده و محلی باصفا و خوش آب و هوا و محل سکونت يك تیره از ایل قشقایی است که آنهارا بوالوردی خوانند - روز هفدهم رمضان ۱۳۳۶ انگلیسها که از هر جهت در محاصره مجاهدین افتاده و عرصه را بر خود تنگ میدیدند بخیال تصرف بوالورد که محلی مرتفع و مسلط بر شیراز بوده افتاده و با دوربین تفحص کرده و تصور کردند که خالی از سکنه است لذا عده زیادی سوار و پیاده هندی را روانه آن نمود کرده و دستور تصرف آنجا را دادند اما بوسط راه که رسیدند ناگهان سواران قشقایی و کازرونی بر آنها شلیک کردند و در صدد تعقیب برآمدند هندیان جنگ نکرده شکست خورده و بجانب رودخانه خالی از آب شیراز سرازیر گشتند و مجاهدین هم آنها را تعقیب کرده و در

جانبین رودخانه جنگ حقیقی آغاز شد و در نتیجه دونفر صاحب منصب انگلیسی و پنجاه نفر هندی کشته گشت و دونفر از صاحب منصبان انگلیسی هم مجروح شدند و بقیه اسب فرار کرده و بنصریه پناهنده شدند - در این گیر و دار مخصوصاً علیخان برادر صلیبی سردار عشائر که ست ریاست قشقائیان آنحدود را داشت مردانه جنگید و ابراز شهامت و رشادت نموده و دشمن را تا پشت دیوار های قونسلخانه انگلیس تعقیب کرد :

هیجدهم رمضان - هنگامیکه یکمده از پلیس جنوب در اطراف بابا کوهی بکار مشق و تمرین اشتغال داشتند مجاهدین قشقائی که بامر سردار عشائر تحت ریاست علیخان بابا کوهی را تصرف و محافظت میکردند ناگهان بر آنها شلیک کرده و جنگ سختی آغاز شد و در این زد و خوردهم فتح با قشقائیان بود و چهل نفر از هندیان کشته شدند و پلیس جنوب شکست خورده بشهر پناهنده شدند ،

و هم در این روز تجار بهیشت اجتماع نزد جنرال ساکس رفته تقاضای استخلاص حاج میرزا احمدخان لاری کردند و ساکس هم بیست هزار تومان از او سند گرفت که دیگر علیه انگلیسها دسیسه نکند و او را مرخص کرد .

چند روز بعد علیخان قشقائی بمددگاری حاج نصرالله خان مرو دشتی افراد بیس جنوب ساخلوی قوام آباد - زرقان و سیوند را خلع سلاح کرد بیستم رمضان ۱۳۳۶ - پلیس جنوب بخانه حاج اسدالله تاجر کازرونی ریخته و از پشت بام وارد گشته مسارالیه را بسپارش آقامحمد اسمعیل و پسر دیگرش گرفتار و بیابغ نمازیه برده حبس کردند - و بهانه آنها این بود که آقای محمد اسمعیل کازرونی در مسجد بردی بود . و از انگلیسها بدگویی می کرده و نیز ناصر دیون کازرونی مکاتبه داشته است .

۲۱ رمضان ۳۶ - سردار عشائر بمنظور فشار آوردن بر انگلیسها آب آسپاها را بر شیراز بست و انگلیسها فوق العاده دمه ضیقه افتادند و قادر

بر بیرون رفتن از شهر هم نبودند ناگزیر جنرال ساکس بسردار پیغام داد که «من حاضرم با همراهان خود از فارس بروم اما سه روز مهلت می‌خواهم سردار عشائر این پیشنهاد را بپذیرفت .

در همین روز محمد علیخان کَشکولی که نسبت بسردار یابی بود بایک عده چهارصد نفری که از اطراف جمع آوری کرده بود وارد «گویم» شده و بسردار عشائر پیغام داد که از کرده هایشیمانم و مایل بخدمت و ملتم اجازه دهید بادشمنان وارد نبرد شوم»

سردار عشائر باناصر دیوان در اینخصوص مشورت کرد و ناصر دیوان قبول پیشنهاد او را مصلحت دید پس سردار برادر زن خود حمزه خان کَشکولی را نزد او فرستاد و پاسخ داد «اینک که از گذشته اظهار ندامت کرده‌ای اجازه داده میشود که در جرگه مجاهدین شوی وارد و با کمال اطمینان خاطریش من بیا تا ترتیب کار تو داده شود»

محمد علیخان جواب داد «برای شرفیابی حاضرم اما می‌خواهم پیش تشرف قول خود را با عمل کنم و اکنون نزد علیخان می‌روم سپس شرفیاب میشوم»

سردار قبول کرد و محمد علیخان از طریق جوشک و قره‌پری بجانب علیخان برادر سردار عشائر روانه شد در اینوقت انگلیسها که سخت در زحمت افتاده و راه چاره را بر خود مسدود دیده بودند ناگزیر بخیال حيله و خدعه دائمی و جعلی خود افتاده و آخرین نقشه مزورانه خود را طرح کردند و علیخان سالار حشمت را با پرداخت ده هزار لییره طلا و عده ایل بیگی قشقائی تطمیع نمودند و برادر بزرگترش احمدخان سردار احتشام را که با علیخان برادر صلبی و بطنی میبود بایلخانگری قشقائی نوید داده و پرداخت سی هزار لییره طلا هم باو متقبل شده دوهزار قبضه تفنگ انگلیسی نیز تحویل دادند در اینوقت محمد علیخان

کشکولی که بعلیخان ملحق شده بود نیز موقع رامقتم شمرده بادر یافت بازنده هزار تومان و مقداری تغتک و فشنگ از اجنیاں بآن دونفر ملحق شد و میرزا ابراهیم خان قوام‌الملک از طرف انگلیسها ماموریت یافت که بجای قلعه بندر « برفراز کوه شمالی شیراز » برود علیخان و سردار احتشام برادران - صولة الدوله را ملاقات کند و آنها را بدوستی بایریتانیا و دشمنی با هموطنان برانگیزد!! و او هم چنین کرد و ماموریت خود را بنحو اتم انجام داد و روزیست و دوم رمضان ۱۳۳۶ در محلی که بجای مرتضی علی (بامرتاض عی) موسوم است قوام‌الملک ترتیب ناهاری داده و علیخان و ضیغم الدوله (سردار احتشام) و محمد علیخان کشکولی هم حضور بهم رسانیدند و قونسل انگلیس نیز حضور یافت و پس از مذاکرات زیاد قرار بر این گذاشتند که سردار احتشام ایلخانی و علیخان ایل بیگی و از شیراز تا کازرون سپرده محمد علیخان کشکولی باشد و حکومت کازرون هم محمد علیخان باشد و اینها متفقاً با صولة الدوله و ناصر دیوان نبرد کنند و آنها را قلع و قمع سازند و خاطر اولیاء امور دولت مخمیه بریتانیای کبیر را از این رهگذر آسوده سازند؛

روزیست و سوم رمضان علیخان بشیراز آمده و قوام‌الملک را دیدن کرده باتفاق از نزد فرمانفرما رفتند روزیست و چهارم رمضان هم جنرال ساکس و کننل کاف - قوام‌الملک - سردار احتشام - محمد علیخان کشکولی و علیخان قشقائی در عمارت ارک کریمخانی بدیدن فرمانفرما رفتند و فرمانفرما هم ایلخانی گری را بسردار احتشام و ایل بیگی را بعلیخان مرحمت (!) فرمودند و علیخان را بایکده سوار مامور تعمیر سیمهای تلگراف کرد چون خبر خیانت علیخان و سایرین بگوش سردار عشاء رسید سخت اندوهگین شده و اظهار داشت : « علیخان که همواره از طرف دولت علیه ایران ایل بیگی بوده دیگر علت نداشت که از راه خیانت تحصیل حاصل کند مگر اینکه لیره‌های طلاچشم او را خمره و عقلش را طیره ساخته باشد »

سپس گفت : «انگلیسها در تددیر بیر هستند و در تحقیق ید طولائی دارند و این خائنین را هر کدام از راهی با خود همراه کرده اند»
اما من که مانند آنها احمق و خائن نیستم با این حقه بازی هادست از مبارزه نخواهم کشید و تا رمقی در بدن دارم بادشمنان خواهم جنگید تا خدا چه خواهد»

بالجمله چون خائنین سابق الذکر بادشمنان وطن ساختند و کمر عداوت برادر ارشد را بر میان بستند ؛ برای تکمیل خیانت و تکثیر شقاوت بنصر الله خان دره شوری که از طرف سردار عشائر مامور بیضاء بود پیغام دادند که «اگر توهم با ما متحد شوی حکم کلا تتری کل ایل قشقائی را برای تو می گیریم» او هم قبول کرد و نتیجه این حقه بازیها این شد که قسمت اعظم ایل قشقائی که تحت امر خائنین بودند با سردار عشائر وعده کمی از متابعین او آغاز مخالفت کردند و از او بریده بیگانگان پیوستند ؛ -

در همین ایام خبر سقوط کابینه سپهدار و تشکیل کابینه میرزا حسنخان و ثوق الدوله بشیراز رسید و علیخان و سردار احتشام تمام کلانتران ایل قشقائی را دستگیر ساختند و ایل کشکولی هم بمتابعت از محمد علیخان که کلانتر آنها بود تحت او امر و نواهی خائنین قرار گرفتند -

و در این وقت بناصر دیوان کازرونی خبر رسید که بیست هزار نفر هندی بیوشهر وارد شده و بقصد کازرون و تصرف این شهر حرکت کرده است -

ناصر دیوان از شنیدن این خبر وهم از خیانت علیخان و دیگران سخت مشوش و مغموم شده و بمنظور حفظ کازرون مجاهدین کازرونی را از مسجد بردی حرکت داده و روانه کازرون شد ضمناً بسر دار عشائر پیغام داد که «د قریب دو ماه است مرا بعنوان جهاد ضعیفید و ولی در کار آنقدر مسامحه کردید که انگلیسها فرصتی یافتند و بین شما و برادران تان نفاق انداختند

بطوریکه هم اکنون شما مجبور هستید که با خویشان و برادران خود بجنگید و چون در حقیقت امروز دیگر جنگ با اجنبی پایان رسیده و نبرد با هموطنان آنهم نبرد برادر با برادر آغاز شده و من بهیچوجه حاضر بجنگ با هموطنانی که وقتی مدد کار ما بوده اند نیستم لذا عجاله بکازرون میروم و شمارا بخدا میسپارم و متعاقب این پیغام باتفاق مرا شباشی بحضور سردار عشائر شتافت و بادیده نمناک و دل ریش شرط تودیع بجا آورد و هر چند سردار اصرار کرد که بکازرون نرود تا تکلیف معلوم شود ناصر دیوان چون یقین داشت که در غیاب او محمد علیخان کشکولی بکازرون آمده و در کار تصرف کازرون است از توقف در چنار راهدار ابا کرده و روانه کازرون گشت - و بار دیگر هنگام وداع مراتب یگانگی و اتحاد خود را با سردار تجدید و تکرار کرد کنگره گیری ناصر دیوان از جنگ بسود کلی خائنین و انگلیسان تمام شد چنانکه بمجرد وصول این خبر بفرمانفرما فوری بدستور انگلیسها شخصاً بایک هزار نفر سرباز و پانصد نفر نوکرهای شخصی از طریق کوار بمنظور تصرف فیروز آباد از شیراز حرکت کرد و قصد آن داشت که با محمد ناصر خان فرزند سردار عشائر جنگیده و او را شکست داده فیروز آباد را که مرکز دائمی سردار عشائر بود تصرف کند -

در اینوقت مجاهدین قشقای تمام مواقع مهمه را از کف داده بودند و سردار عشائر ناچار بعقب نشینی شد شاید بتواند خود را بکمک محمد ناصر خان برساند و جنگ داخلی را باتدبیر موقوف سازد و ضمناً تدارک قوی و مهمات دیده بمعاندین حمله کند و پوشیده نماند که در آنوقت عده کلیه مجاهدین که نسبت بسردار عشائر وفادار مانده و مہیای جانبازی بودند بدو هزار نفر میرسید و از بدبختی مرض انفلوانزاییز در مجاهدین پیدا شده و هر روز چندین نفر را دیگر میفرستاد -

ناگهان خبر رسید که قشون انگلیسی مرکب از چهارده هزار نفر هندی و چهار هزار ایرانی پیش می‌آید - سردار عشائر چون این خبر را شنید با آنکه خیال عقب‌نشینی داشت ناچار شد منتظر آنها شده و جنگ کند .

روز بعد انگلیسها وارد شده و از دو ساعت پیش از طلوع آفتاب جنگ شروع شد و مجاهدین فداکاری و جان بازی شکست آوری از خود ابراز داشتند تا آخر الامر که در نتیجه پافشاری آنها دشمن شکست خورده و فرار کرد و در حینیکه ییکانگان هزیمت یافته و با کمال بی‌نظمی عقب‌مینشستند و مجاهدین آنها را تعقیب میکردند ناگاه صدای شلیک از پشت سر مجاهدین بلند و معلوم شد سردار احتشام و سالار حشمت و محمد علیخان کشکولی بادو هزار نفر قشائی هستند که از عقب حمله کرده اند و خیال برادر کشی را دارند!!

سردار عشائر از این پیش‌آمد سخت غضبناک و افسرده خاطر شد و رو را بمجاهدین کرده گفت :

» از آنچه می‌ترسیدم بستم آمد خدا میداند که هیچوقت راضی به جنگ بابرادران و هموطنان خود نبوده‌ام اما با این خائنین که قصد هلاک ما را دارند جز جنگ چاره‌ای نیست - این گفته و امر بدفاع داد -

اما در اینوقت قشون انگلیسی که شکست خورده بود چون برای خود مددکاری یافتند خوشحال شده برگشته و از چپ و راست مجاهدین را در میان گرفته محاصره کردند سردار عشائر دستور داد که نخست با انگلیسان بجنگند و آنها را از پای در آرند و سپس بخائنین حمله کنند -

مجاهدین با شدت و حدت هرچه تمامتر مردانه حمله کردند و اقتدر کوشیدند تا باردیگر دشمن اصلی را کاملاً شکست دادند بطوریکه در حدود یک هزار و پانصد نفر از آنها مجروح و مقتول گشته و فرار کردند و همینکه مجاهدین ییکانگان را تارومار کردند بنا بر موده سردار بخائنین حمله بردند و تا شامگاه آنروز جنگ ادامه یافت و در آخر چون عده مخالفین زیاد شد

و شکست مجاهدین قطعی بنظر رسید سردار امر بجنگ و گریز داد و بیلوک سیاح عقب نشستند و از آنجا بشوراب رفتند - و موقتاً جنگ خاتمه یافت - از آنطرف چون انگلیسان در این جنگ هم تقریباً شکست خوردند سردار احتشام و علیخان پیشنهاد کردند که یکصدوسی هزار تومان و هرا اندازه فشنگ لازم باشد و یک هزار و پانصد قبضه تفنگ (علاوه بر آنچه را سابقاً داده بودند) بآنها بدهند مشروط بر اینکه سردار عشائر را از فیروزآباد بیرون کنند - خائنین قبول نکردند - اما قوام الملك حاضر شد که پول را بگیرد و با چهار هزار نفر از ایل عرب و بهارلو حرکت کند انگلیسها پول را پرداختند قوام الملك بامتابین خود حرکت کرد و فرمانفرما چنانکه سابقاً اشاره شد با یک هزار و پانصد نفر رو به فیروزآباد نهاد (۵۳) بنابر این عده به نه هزار نفر بالغ شده وعده بیش قراولان فرمانفرما وارد (موک) شده و در این محل با بیش قراولان محمد ناصر خان مصاف داده پس از مختصر زد و خوردی مجبور بعقب نشینی شدند -

در شوراب نیز بار دیگر جنگ شروع شده ولی از بسدبختی و جهالت چندتن از مجاهدین خیانت کرده و مواقع خود را بعده سردار احتشام واگذار کردند و محمد ناصر خان بفرموده سردار عشائر پیدرملحق شد و دستور یافت که برای حرکت ایل قشقایی بطرف گرمسیر و تهیه قوای جدید عازم فیروزآباد شود ایل قشقایی که سالهای دراز است عادت بتغییر مکان و بیلاق و قشلاق دارند و تابستانها رادر قاض سردسیر و زمستانها را در نقاط گرمسیر بسر میبرند آن زمان در قلب الاسد مجبور بر رفتن گرمسیر شده و این معنی بر آنها بسیار ناگوار بود - ولی محمد ناصر خان بهر نهجی بود یکعده قشوق و فشنگ تهیه کرده

(۵۳) این لشکر کشی بی شباهت بلشکر کشی عمر بن سعد - شمر بن ذی الجوشن

و سنان بن انس به حرای نینوا نیست !!

و بكمك سردار فرستاد - و زوج سردار هم شترها و اسبهاي را كه در فيروز آباد بود و عبارت از چهار صد نفر شتر و دويست راس اسب مي بود بين افراد بي بضاعت ايل كه قادر بپياده روي نبودند تقسيم كرد و شخصاً هم بجانب گرمسير روي نهاد .

دو روز بعد سردار عشائر وارد فيروز آباد شد - قواي دشمن هم رو بفيروز آباد نهاد و از سيسكان گذشته و قصد آنها جلو گيري از حركت ايل بگرمسير بود - كه اگر باين امر موفق نشوند لا اقل شروع بچنگ کرده و مجاهدین راميان دو آتش قرار دهند .

سردار عشائر سهراب خان و حاج خان موصولو رامامور جلو گيري از عليخان كرد ، محمد ناصر خان بيز بادويست و پنجاه نفر سوار براي كمك بآنها رفت در اين وقت عده قوام الملك و سردار احتشام و محمد عليخان و ياور محمد تقی خان وارد آتشكده قديم كه در شمال غربی جلگه فيروز آباد واقع است شدند . -

عده سردار عشائر كه روز بروز رو ب تحليل و تقليل گذاشته و در اين موقع قريب يكهزار و دويست نفر و آنها هم اغلب ز نوكرهاي شخصي مشارالیه بودند بسر كردگی حمزه خان و ابو الفتح خان و مسيح خان شروع بچنگ کردند و بسا كمال رشادت و از جان گذشتگی حملات بي در پي خائنين را دفع نمودند تا زديكي ظهر كه محمد عليخان كشكولي مجروح شد و عده او شكست خوردند . بعد از ظهر قوام الملك حمله كرد و ياور محمد تقی خان عرب بمدد او شتافت حملات آنها نيز دفع شد و نزيك غروب آفتاب حاج عباسعلي خان كشكولي كه از متابعين سردار عشائر بود بدو خيانت کرده و دشمنان را راه عبور داد و در نتيجه اينكار رابطه بين مجاهدین قطع شد و سردار ناچار بعقب نشیني گشت و دشمن بسختی حمله آورد و مجاهدین شكست خورده و بدون نظم فرسختی عقب نشستند و سردار عشائر شخصاً در (تل حاجی) بود فرمان حمله متقابل و آتش كردن تسوپ داد و بكمده از

سواران دشمن شکست خورده ناچار عقب نشینی اختیار کردند (۵۴) شب آنروز قوام‌المک و سایرین مجدداً با تشکده رفتند و سردار عشائر و مجاهدین بغیر از آبادوار شدند در این جنگ تلفات طرفین زیاد بود و ذرین ابناء و وطن ریخته شد و مسئول این خونریزی حاج عباسعلی خان بوده که خیانت کرده و بعد از کرده خود پشیمان شده و مجاهدین را عقیده آن بود که سردار عشائر او را بجرم خیانت مجبوس خواهد ساخت ولی سردار از گناه او گذشت و اصولاً رو آورد نکرد چند نفر از سرگردان پیشنهاد تخلیه فیروزآباد را کردند ولی سردار با آنکه عده او خیلی کم بود باین مسئله رضایت نداد و گفت «من باید اینجا کشته شوم» اما شب هنگام چون قاصدی رسید و خبر ابتلاء محمد ناصر خان را برضو با داد سردار بی اختیار امر بحرکت از فیروزآباد داد .

همینکه سردار عشائر و مجاهدین از فیروزآباد بیرون رفتند خدائین بدون رنج و زحمت فیروزآباد را تصرف کردند و تمام مایملک و هستی سردار را که عبارت از سه هزار جلد کتاب خطی نفیس و چاپی و یکصد صندوق نقره آلات و پارچه و البسه گرانها و سه هزار پارچه ظروف چینی ممتاز و غیره بود بدست آنها افتاد و بعضی خانه‌ها را آتش زده خراب کردند و خیال داشتند که شهر فیروزآباد را نیز آتش زنند ولی قوام‌المک مانع شد و نگذاشت خبثات و وحشیگری را بعد کمال رسانند .

مختصر خانه و اثاث البیت و اوراق و اسناد چندین ساله سردار عشائر و مرحوم ضرغام‌الدوله برادر او بکلی یغما شد الله‌الله که تلف کرد و که اندوخته بود ، حاج خان که از متابعین سردار بود در (آب دیزی) با عده کمی که داشت

(۵۴) سردار عشائر دو عراده توپ هشت سانتی و هفت سانتی داشت که تا آنروز بکار نبرده بود و آنروز بکار برد ولی افسوس که فایده نبخشید

راه را برعلیخان گرفت و از عبور او مانع شد تا روزیکه سردار عشائر وارد (خویس) شد و محمدناصرخان را در حال بندی یافت بهلاوه قریب هزار نفر زن و مرد از همراهان محمدناصرخان نیز بمرض انفلوانزا مبتلا شده بودند سردار عشائر چون اوضاع را وخیم یافت ناچار با کلیه همراهان بطرف (هنجام) که از املاک شخصی او بود روانه گشت.

بیمناسبت نیست که در آخرین فصل شرحی را که در روزنامه فارس در شماره ۳۶ مورخ شنبه ۲۶ رمضان ۱۳۳۶ خود راجع بایجاد تفاهت بین قشقائیان نوشته است در اینجا نقل کنیم.

*(اوضاع فارس) *

ترتیبات جدید در ایل قشقائی

« پس از حدوث وقایع اخیر و فجاجی خوانین که در شمارهای گذشته شرح آنها را اطلاع دادیم اخیراً کلاثران عمده و روساء بزرگ ایل قشقائی بوخامت دوام اینگونه عملیات و متابعت خواهشات (!) صولة الدوله بر خورده و از آقای قوام الملك درخواست ملاقات و ترتیب تجدید نظم ایل را نمودند جناب مومی الیه روز سه شنبه بیست و دوم باتفاق آقای سردار احتشام از آن ها ملاقات فرموده و مخصوصاً بآقایان سالارحشمت و ضرغام عشائر اطمینانات و ترتیباتی که موجب صلاح (!) ملت و وظیفه خدمتگذاری بدولت بسوده داده و آنها را بشهر آوردند و روز بیست و سوم باتفاق آقای قوام الملك حضور ایالت جلیله تشریف حاصل کرده مورد الطاف حضرت معظمه گردیدند .

پس از ظهور رضاخان سردار سپه و قبل از خلع سلاح عشائر سردار عشائر توپهای مزبور را بطیب خاطر بشیراز آورده تسلیم دولت کرد

نقل از روزنامه فارس شماره ۳۴ سال دوم صفحه ۱۱

= حواله قلمی =

فتنه و اجتماع اوباش شهری

روزشنبه پنجم شهر رمضان عده از اشرار و اوباش شهری بتحریرک
مفسدین و عمال صولۃ الدوله که چندبست برخلاف اوامر اکیده دولت مشغول
شرارت و سلب امنیت عمومی و سد طریق و شوارع است بنای فساد و فتنه
را گذارده دکانها را از باز شدن جلو گیری نموده و علماء را باتوهین و تحقیر
از منزل بیرون کشیده نایره بلوا و اغتشاش را روشن بودند و شاه چراغ
و مسجد و محل اجتماع خود قرار دادند مفسدین و غارتچیان که همیشه
در صدد یکچنین مواقع هرج و مرج و زمان ماهی گرفتن در آب گل آلودند
موقع را مفتهم دانسته از هیچگونه شرارت و فحاشی و چپاول خود داری
نکردند و مامورین دولتی و حکومتی بلامتکلیف و در معرض سب و شتم بلوائیان
درآمده علماء دچار محظورات و از مملکت و تجارت سلب امنیت مالی و جانی
شده و بازار مجاعه و قحط و غلای عمومی رواج یافت بصایح و اندر زهای
ایالت جلیله و عقلای ملی بهیچوجه موثر نیفتاده اوباش و بلوائیان خیال
چپاول و غارت دکانها و خانهای مردم را نموده و روز دوم و سوم بلوی دو
سه خانه از مستخدمین سابق و حالیه انگلیس ها را غارت نمودند جمعی را به
زور از خانه های بیرون کشیده در مسجد نو بردند و مبلغی جریمه کردند مخصوصاً
روز سیم بلوی که روز دوشنبه هفتم بود دایره شرارت و فساد آنها وسعت
یافته تمام کمیسیریها را بسته تا بلوی آنها را شکستند و شعب نواقل و ذبایح
را چاپیده چراغهای نواقل که برای روشنی شهر در سر کوچه ها زده بودند

شکستند و خانه رئیس نواقل را غارت کردند و شهر را یکپارچه آتش نمودند و ادارات دولتی را در خطر انداختند .

صبح روز سه شنبه هشتم محض اخمد آتش فتنه و فساد و جلو گیری از اشرار از دو ساعت ب صبح مانده قشون جنوب مسجد نو شاه چراغ را که محل اجتماع و سنگر گاه بلوائیان بود متصرف شده اشرار متفرق گردیدند عده ای از محرکین و باعثین این فتنه دستگیر و جمعی فرار کردند و شهر بحمد الله بحال نظم و امنیت عود نمود اکنون دوباره بازارها و دکانها باز و مفسدین و اشرار متواری و مجبوس اند .

روز سه شنبه هشتم پس از گرفتن سنگر گاه و محل اجتماع بلوائیان و اخمد آتش فتنه از طرف جنرال سر برسی سایکس مفتش کل قشون جنوب ایران اعلانی مبنی بروخامت اعمال مفسدت خیز بلوائیان و محرک اصلی آنها و لزوم جلوگیری و اخذ اقدامات نظامی و منع حمل اسلحه عموم افراد باستانی نظامیان پلیس و سواران ایالتی و قوام الملك صادر و در شهر اشاعت یافت .

• (فصل شانزدهم) •

چهارده تن شهید راه وطن

شب بیست و ششم رمضان سال ۱۳۳۶ مطابق چهاردهم سرطان ۱۲۹۷ شمسی است بوم سیه قام شب برسا کذین شیراز پروبال گشوده ، هرجا دری است بسته و در هر گوشه که مظلومی است پآء و ناله خفته ، دردرون تیره

فام شب رازها نهفته ، آزادگان از جور بیگانگان و خیانت ناکسان بشب زنده داری نشسته و زانوی غم در آغوش گرفت و بقول شاعر مشهور نقل مجلسشان دانه های زنجیر است و از آنطرف مجلس خیانت پیشکان و بزم صاحبان گسرم است و بانك نوشانوش آنان بکیوان میرسد ، بدانچه کرده اند راضی و خوشند ؛ و با باده ناب سرگرم روزی چند است تاملتی را بشمن بخش فروخته اند و اینك کام دل از روزگار میگیرند و خون دل هموطنان را بنام شراب در جام میریزند و سر میکشند ؛

در چنین شب شومی یکمده بیست و یک نفری در گوشه زندان تاسحر گاهان دیده فرو بسته و چون خبر مرك خویش راشنیده اند بدور هم گرد آمده راز و نیاز و گفتگو هائی دارند همه ظاهراً آرام و بیصدا ولی خدا داناست که در درون آن پاکدلان از جان گذشته چه میگذرد و در مغز آن تیره روزان و فسا پیشه چگونه خیالی نقش می بندد - در آن میان چند تن دارای زن و فرزند و اهل و عیال بوده هر آن دیده بردرد و خسته داشتند تا مگر در خمیان را اندکی دل برحم آمده و در این دقائق آخر عمر اجازه داده باشند که خانواده خود را ببینند ولی هیبت هیبت که چنین خیالی در مغیله دشمنان عالم انسانیت خطور کرده باشد !! و این معنی را در نظر گرفته باشند ساعتی از نیمه شب گذشته یکی از آن پاکبازان که در گوشه ای خزیده و عبائی بر اندام خویش بیچیده بود و سر بر زانوی تفکر نهاده و ساعتی بود تا در حال اغماء فرو رفته ناکهان سر برداشته و رفیق همسر زنجیر را که در کنار او نشسته بود مخاطب ساخته و کلمات ذیل را بآرامی و نرمی ادا کرد :

« محمدرضا خان ! من از مرك نمیترمم بلکه از همان ساعت که در خان زنیان نیت خود را که مخالفت با بیگانگان بود بشما و سایرین ابراز داشتم بیه کشته شدن در این راه را بخود مالیدم و نتیجه این عمل را آشکا را میدیدم اما يك نکته هست که تاجان در بدن و رمقی در تن دارم فراموش نخواهم کرد

و این فکر سخت مرا دررنج داشته و آن اینست که هموطنان ما که هم اکنون دانسته اند ما فردا بدست خائنین و اجنبیان کشته می شویم چرا از خود غیرتی ابراز نداشته و حیثیتی بخرج نیده اند؟! و دست روی دست گذاشته و شاید امشب راهمه در فکر تماشای قتل فردای ما باشند! علماء این شهر که گاهی پایه دلسوزی و حس عاطفه را بجائی میگذرانند که از کشتار سگهای هرزه گردد و مودی شهر (که عرصه را بر عابرین تنگ کرده اند) مانع میشوند و نامه ها و پیغامها بفرمانفرما میدهند که از کشتن آنها صرف نظر کند اینک چگونه نسبت بقتل یکمده از فداکاران مسلمان ایرانی بسی اعتنائی کرده و رسیبل اعتراض لبی نیکشایند و سخنی نمیگویند عجب! آیا جان چهارده نفر مجاهد ایرانی بی بها تر از جان سکان هر جائی است؟! و آیا این مسئله مایه تاسف و تحسرنیست که ما جان عزیز رادر راه آزادی و خدمت باین ملت بیوفا نثار کنیم حال آنکه آنها از يك همراهی زبانی مضایقه می کنند و ما را کان لم یکن مییندارند (۵۵)

محمدرضاخان: آقای دکتر اینگونه حوادث در دنیا بسیار اتفاق افتاده فرمایش شما البته صحیح است ولی انگلیسها ترتیب کار را طوری داده اند که احدی جرئت اظهار يك کلمه نمیکند چه با اظهار همان کلمه جان خود را بیجهت بخطر افکنده و سر را بیاد داده می بیند - شهری که از چندین هزار نفر قشون اجنبی و خائن مملو باشد اظهار حیوة از ساکنین آن ابلهانه است بگذار ما در راه حفظ استقلال وطن و خدمت به هموطنان جاهل کشته شویم و

(۵۵) وقتی سگهای و لگردد در شیراز فراوان شده و اهالی را آزار میرسانیدند فرمانفرما بیلدی دستور داد که آنها را با استرکنی تلف کند چون این خبر بگوش علماء دینی شهر رسید متجاوزان پنجاه نامه بفرمانفرما نوشته و اراین کار ممانعت کردند و پیغام دادند که سگ کشی مشثوم است و

از آنجائیکه هیچ اتفاق بزرگ یا کوچکی در دنیاروی نمیدهد مگر اینکه اثرات خوب یا بد آن بعداً آشکار شود ما را امید چنانست که بالمال خون ما دامنگیر قاتلین شود و از آن آثار نیکو ظاهر گردد و هموطنان نتیجه گیرند >

این دونفر که یکی را نامد کثر فضل الله خان و دیگری محمد رضاخان بود سرگرم این گفتگوها بودند و سایرین نیز هر کدام با همقطاران خویش بابر از درد درون مشغول بودند که بناگاه غرش رعد آسای توپ سحرگاهی بلند شد و متعاقب آن صدای پای چندین نفر بگوش زندانیان رسید و از آن پس صدای حقیف گردش کلید در قفل در شنیده شده و در بروی پاشنه چرخید و باز گشته سرو که چند نفر صاحب منصب انگلیسی و هندی ظاهر و وارد شده زنجیر گران از دست زندانیان باز کرده و تمام بیست و یک نفر را بایک طناب محکم بسته و آنها را در میان عده زیادی نظامیان هند و (بت پرست) قرار دادند و صدای موزیک حزین آوری بلند شد و اسرا را تا پشت نصبیه آورده و در زمینی که در آن چهارده چوب کوتاه نصب شده و دارای حلقه های آهنین

ناچار فرمانفرما هم دستور خود را لغو کرد تا اینکه انگلیسها حکم اعدام چهارده نفر از صاحب منصبان و افراد پلیس جنوب که تسلیم مجاهدین کازرونی شده بودند صادر نمودند و فرمانفرما بمنظور جلوگیری از این ظلم بیک علماء پیغام داد که شما با اهالی شهر دستور دهید کانهای و بازارها را بسته و هیاهوی راه اندازند تا من مستسکی بدست داشته و از عداوت هموطنان مانع شوم - هیچ یک از علماء برای اینکار حاضر نشدند!! و همه سکوت اختیار کردند تا چهارده نفر مظلوم تیدباران شدند - فرمانفرما بسیار خشمناک شده و یکی از دمکرات ها گفته بود «ضرر فکر علماء این شهر را ببین که برای سگها خود کشی کردند» و فوسز کیه را گذاشتند تا کشته شوند . « اینکار فرمانفرما حسن نیت اور می رساند و قابل تمجید است

بود امر بتوقف دادند و انگاه چهارده نفر از میان آن گروه وطن پرست خارج کرده بجوبهای مذکور پستند -

در قسمت جلوی از طرف شهر پلیس جنوب صف بسته بود و قسمت عقب نظامیان هند و ایستاده و شصت تیرهارا مهیا ساخته بودند که اگر از طرف افراد پلیس جنوب مخالفت یا شورشی ابراز شود آنها را با گلوله شصت تیر جزا دهند و در عقب نظامیان هندوی کمده افراد و صاحب منصبان انگلیسی اسلحه بدست رده بسته بودند و عده آنها قریب چهارصد نفر بود و چون حقیقه قضیه اعدام چهارده نفر ایرانی بیگناه کمال اهمیت را داشت و انگلیسها میترسیدند که حتی هندوها نیز باین عمل زشت مخالفت کنند این ترتیب را داده بودند که در صورت مخالفت ایرانیان آنها را باشصت تیر هندوان نابود کنند و اگر هندوها نیز طغیان نمایند انگلیسان بآنها حمله برند و اما رؤساء و صاحب منصبان پلیس جنوب که در آنجا حضور داشتند عبارت بودند از : یاور محمد تقیخان عرب - یاور عزیزالله خان طهرانی - سلطان عبدالحمید خان ففتین (FIFTEEN) و سلطان جعفرخان طهرانی (همشیره زاده یاور عزیزالله خان) مقارن طلوع آفتاب کلنل فریزر خبردار کرد و جنرال ساکس وارد شد - کلنل فریزر گزارش عملیات خود و رحمانی را که در راه تهیه لوازم قربانی چهارده نفر ایرانی آزاد بخواه متحمل شده بود شرح داد !!

جنرال ساکس در پاسخ او خطابه ای خواند که ماحصل آن چنین بود :
« هر کس نسبت بدولت بریتانیای عظمی خیانت کند سزایش مرگ است » .

در جواب او یاور عزیزالله خان نطقی کرد که ما عیناً بنقل از روزنامه فارس در اینجا منویسیم و قضاوت را بعقیده باطنی و مراتب وطن دوستی و آزادیخواهی هموطنان عزیز گذاشته و میگذریم و بدو صورت واقعه را که روزنامه فارس خیلی مختصر نگاشته عین نقل میکنیم و از بعد نطق تاریخی (!!)

آقای یاور عزیزالله خان را مینگاریم :

نقل از شماره ۳۷ مورخ شنبه چهارم شوال ۱۳۳۶ مطابق
بیست و دوم سرطان ۱۲۹۷ صفحه پنجم روزنامه فارس
(ارکان رسمی دولت بریتانیا در فارس)

= اخبار شهری =

« مجازات »

« عده‌ای از صاحبمنصبان و تاین قشون جنوب که بواسطه خیانت در
پستخانه زیان و کشتن صاحبمنصبان انگلیسی دستگیر شده و حبس بودند پس
از استنطاق و ثبوت خیانت و جنایات محکوم بقتل شده و روز شنبه ۲۶ در خارج
شهر قریب بسید ابوالوفاء با حضور تمام افراد قشون جنوب و قشون هندی چهارده
نفر از آنها را تیرباران نمودند -

پس از آن نطق ذیل را یاور عزیزالله خان از طرف صاحبمنصبان
ایرانی قشون جنوب در حضور عموم صاحبمنصبان انگلیسی ایراد نمود :

« منوادی نطقی یاور عزیزالله خان »

جناب جلالت مآب اجل اکرم جنرال دام اقباله و جناب جلالتمآب رئیس
بریکاد فارس و صاحبمنصبان نجیب انگلیسی اینک اعمان شرم آوری که نسبت
بشما شده بود انتقام گرفته شد - (۵۶)

ما ایرانیهای مستخدمین اس پی آر همیشه از حرکات دین یاف

(۵۶) از عذرت فوق معذوم میشود که نطق یاور عزیزالله خان پس از

شهادت صاحبمنصبان ایراد شده است -

برادران مسلح خود که با خوردن نان و نمک و ملاطفتهای دائمی شما اینحرکات پست را نسبت بشما نمودند بسیار شرمساریم - تصور نفرمائید که آن خیالات و شرمساریا احساس تنماید و از نظرمان محو گردد و یقین داریم که این اعمال سلب اطمینان شما را ازمانوده و بدیهی است درمقابل آن نباید شما سرزش نمائیم و از شما استدعا مینمائیم که این نکته را در نظر بیاورید که تمام ایرانیها بشکل این اشخاص که الان مردند نبوده و برای اثبات آن بدون صدور حکمی بلکه بمیل و اراده خود آنها را تیر باران نمودیم (۵۷)

آیا این نکته بشما اثبات بعضی چیزها را نمینماید (۵۸) زیرا که آنها هموطن و هم مذهب ما بودند و نیز لازم است که متذکر شویم که ماصول و اثرات نظامی رامثل شما دارا نیستیم . ما صاحبمنصبان اداره جنوب ایران که سوگند یاد نموده که با کمال صداقت خدمت نمائیم مقصودمان حفظ و نگاهداری آن قسم است و سرکوبی آن اشخاصیکه بر علیه شما قیام و اقدامی مینمایند از آن رو که میدانیم دولت بهیه انگلیس یگانه دوست واقعی ایران است و امید سعادت و نیک بختی ما بدست اوست که یک چنین اقدامی را نمودیم تاکنون چشمهای ما از دقایقی که حال مشاهده مینمائیم بسته بود تصور نفرمائید که تمام ما خائف باشیم بلکه با جرئت میتوان گفت که بمثل سایرین میتوانیم بجنگیم (۵۹) اثرات شریرانه دشمن کلههای آن اشخاص را مسموم

(۵۰۰) آقای باور خیلی شرافتمند (!) بوده اند که بدون حکم و بمیل

و اراده هموطنان خود را تیر باران کرده اند !!

(۵۸) چرا خیلی چیزها را تاب مینماید ترجمه مراتب شرافت و وطن پرستی

و رحم و عاطفه شما !!

(۵۹) مثل اینستکه عبارات فوق از زبان انگلیسی ترجمه شده باشد.

کرد که اکثر آنها در جنگ تسلیم شدند البته از یک نظر - یعنی (۴) تلافی نمیفرمائید زیرا قوئی که بر ضد اداره قشون جنوب ایران کار میکرد در نظر چنین اشخاص جهل خیلی عظیم بنظر می آمد حال بقیه ماهاکه در اس پی آر مانده ایم میخواستیم که یک اداره جدید اس پی آر بایک شالوده محکم تری بنا نمائیم صوری و ملاضفت صاحبمنصبان انگلیسی پس از واقعه ناگووار خانه زنیان و برخی عملیات دیگر از بعضی ما در قلوب خود احساس نمودیم -
خاتمه را میگوئیم که ما میخواستیم اداره قشون جنوب ایران تحت ریاست صاحبمنصبان انگلیسی بوده تا آنکه تعلیمات و مساعدت لازم را کسب نمائیم و البته در آن صورت هر چند ان (!) از طوائف ایران بر علیه انگلیسها قیام مایند ما خود برای رفع آنها خواهیم کوشید زیرا که میدانیم در هر صورت کمک بمملکت خود کرده و منافع مملکتی خود را در آن می بینم - در این موقع مقصود ما زاده قشون جنوب ایران اس پی آر محمود بشیر از بونده زیر که از موقعیکه این غتشاش شروع شده قدر نبودیم که بآباد و یابساير پتمهای دیگر رابطه داشته باشیم - بدیهی است پس از داشتن رابطه می توان گفت که همان رویه ما را آنها اتخاذ خواهند کرد - امضاء : یور عزیزان خان و سایر صاحبمنصبان ایرانی بریگاد فارس -

بالجمله پس از نطق جنرال - کس - کلنل فریزر رئیس بریگاد برای اعدام احرار داوطلب خواست اما هیچیک از ایرانیان پاسخ نداد و مهیای انجام این امر شوم شد -

کلنل فریزر متحیر گشت وطنی نطق مختصری اظهار داشت که

بعیند نیست که متن نطق را کلنل فریزر یا جنرال ساکس نوشته و بیاورد داده باشند !!

« هر کس داوطلب کشتن اینها شود اگر نظامی عادی است فوری و کیل واگر وکیل است اسپیران و هر گاه اسپیران باشد سلطان خواهد شد » -

چون کلام کلنل بیایان رسید جعفرخان طهرانی که دارای درجه اسپیرانی بود با قسمت خود داوطلبانه قدم پیش گذاشت و چند گام از صف خارج گشت و جنرال ساکس بلا تا مل حکم اعدام چهارده نفر را صادر کرد و بیست دقیقه از طلوع آفتاب روز بیست و ششم رمضان گذشته بود که آن را مردان نیکو سیرت بدست جعفرخان اسپیران که سلطان شده بود (۶۰) و پیشرفانی همانند او تیرباران و شهید شدند و هفت نفر باقیمانده که اغلب مدهوش و بر زمین افتاده بودند بوسیله نفرات هندو بزنند ببرد شدند و پس از چند روز یعنی روز ۲۹ رمضان آنها را تحت الحفظ روانه نیریز و کرمان و بندر عباس کردند و چندین ماه در آن نقاط مجبوس بودند تا بتدریج فرار کرده و اغلب از بیراهه خود را بکرمانشاهان رسانیده و باردوی ملی نظام السلطنه ملحق گشتند -

اسامی چند نفر از مقتولین که معلوم شده بقرار ذیل است :-

۱- دکتر میرزا فضل الله خان (نایب دوم)

۲- مرتضی قلیخان نایب اول (برادر فتح الملک) (۶۱)

۳- حسین خان نایب دوم

۴- میرزا آقاخان کرمانی نایب دوم

۵- احمدخان وکیل اول

(۶۰) نگارنده در سال ۱۳۰۸ که از شیراز قصد طهران را داشتم و از راه خوزستان عزم بودم جعفرخان را در یکی از مهمانخانه های اهواز دیدم در حالیکه کور شده و گدائی میکرد و یکی از یاران شیرازی او را معرفی کرد و چون عمل زشت او را یاد آور شدم سخت آشفته حال گشت و اظهار ندامت کرده

۶- محمدخان اسپیران

۷- محمدرضاحان و کیل

۸- حسین قفا و کیل

۹- حاج خان طهرانی نایب دوم

۱۰- عبدالحسین خان نایب دوم

۱۱- عبدالله خان نایب دوم

اسامی سه نفر دیگر هر چند تفحص شد معلوم نگردید -

پس از شهادت جنازه آنها را در يك گودال افکنده و بر آن مشتی خاک ریختند ولی شب هنگام تمام صاحب منصبان ایرانی (حتی یاور عزیزالله خان ؛) نزد جنرال ساکس رفته و گفتند : « برای شما و ما بدنامی دارد که آنها را بین افتضاح دفن کنند و خوب است اجازه بدهید نعشها را بیرون آورده و با مراعات آداب اسلامی دفن کنیم »

جنرال ساکس جواب داد : « من دستور دادم هر طور مرسوم است دفن کنند و بنابراین تقصیر از من نیست و از شماست که اینطور دفن کرده اید »

پس با مر ساکس اجساد شهداء را از گور بیرون آورده و غسل داده کفن پوشانیده هر يك را جدا گانه دفن کردند و فردای آنروز هشتاد نفر از افراد پلیس جنوب را که درباره آنها سوء ظن داشتند اخراج کردند و برخی را هم تازیانه زده بیرون کردند ! -

گفت « من مکافات آن عمل زشت را در دنیا دیده ام و اوضاع فعلی من نتیجه همان عمل است »

(۶۱) يك برادر چنان و یکی چنین راستی جای شگفتی است

• (فصل هفدهم) •

واقعۀ آباده

آفتاب سوزان ریگزار دشتی مجاهدین را بیش از خائنین آزار میرسانید، زیرا که وسائل آسایش آنها کم و از آن مخالفین زیاد بود، آری پشتیبان خافین دولت بریتانیای کبیر بود که نیمی از جهان را خراب و دل جهانیان را کباب کرده تا وسائل آسایش یک عسکرها را انگلستان را فراهم ساخته و اکنون در راه آسایش بیشتری برای آن عده معدود مخارجی را متحمل میشود و تخمی میکاشت و ثمری میگرفت اما مجاهدین بی پناه که جز همت مردانه و فداکاری در راه آزادی و استقلال وطن سرمایه ای نداشتند فوق العاده در مشقت بودند با حال زار در رکاب پیشوای ثابت قدم خود سردار عشائر طی مسافت میکردند و بمسافرت ادامه میدادند -

سردار عشائر بی نهایت از گرما متاذی و بیش آمدهای اخیر اورا متالم ساخته بود و در عرض راه تقریباً تمام همراهان بمرض انفلوانزا گرفتار شده و در بدترین حال بدرود حیوة گفته بودند و جز هفتاد نفر از جان گذشته که محمد خان و علیخان زند نیز از آن جمله بودند دیگر کسی باقی نمانده !

ماه صیام با آخر رسیده بود که خبر رسید محمد علیخان کشکولی با عده خود بقصد چپاول ایسل قشقایی به « اقر » هجوم برده و سردار عشائر بعزم تنبیه او بدانصوب رهسپار و چون به اقر رسید معلوم داشت که محمد علیخان قبلاً رسیده و آنجا را غارت کرده و برگشته است - ناچار سردار و همراهان با تحمل مشقات طاقتورسا رو بهنجام گذاشتند و آخر الامر بدانجا وارد شدند و متدرجاً مجاهدین که در عرض راه پراکنده شده بودند نیز بدو ملحق شدند و بار دیگر قوت و قدرتی یافتند اما کیامر خان بجاسوسی

از طرف سردار احتشام وارد هنجام شده و عشائرا را علیه صولة الدوله تحريك ميكرد حتى بيرادرزادگان سردار عشائر (دختران مرحوم ضرغام الدوله) گفته بود: « برای شما چه تفاوت ميكند كه نزد سردار احتشام كه عموی شماست بروید یا نزد صولة الدوله بمانید ولی بهتر اینست كه بسردار احتشام پناه برید كه از این هوای گرم كشنده نجات یابید مادر شما هم كه مریض و در حال نزع است »

آن شیر زنان در جواب او گفته بودند: « آنكس كه در این هنگامه بوطن ما خیانت ميكند عمومی ما نیست و از او بیزار هستیم و تا آخرین دقیقه در ركاب سردار عشائر خواهیم بود و هنگام ضرورت میجنگیم و میکشیم و كشته میشویم و بر فرض كه بدست انگلیسان اسیر شویم صد بار بهتر است تا بخیانت وطن متهم گردیم »

همچنین کیا مرزخان زوجه سردار عشائر را ملاقات نموده و گفته بود « محمد علیخان پیغام داده كه سردار عشائر باغی دولت انگلیس است و از ترس جان فرار كرده ولی شما كه پسر عمی چون من داری دریغ است كه اطفال خود را برداشته و در این هوای گرم و متعفن بدشتی پناهنده شوی »

نیز از جانب خود گفته بود: « شنیدم روز گذشته بر ترك اسب سواری خود فشنگ بار كرده و خود پیاده میرفتی آیا تصور میکنی كه اینكارها خدمت بملكت است ؟ و از راه این كارها چون كشته شوی بهشت میروی ؟ »

زوجه وفادار سردار عشائر از این گفتار خنام و دلسوزی بیمعنی سخت بر آشفته و او را از خود رانده ميكوید: « تو و محمد علیخان خائن هیچكدام پسر عم من نیستید ، پیاده رفتن كه امر مشكلتی نیست چون ضرورت ایجاب كند تفنگ بردوش گذاشته و در ركاب شوهر و فرزندانم و سایر جانبازان راه وطنم میروم و میکوشم تا كشته شوم و كشته شدن را حتی بر مصاحبه با

چون شما پست فطرتانی ترجیح میدهم - ازمن دور شو و از اینجا برو که اگر سخنان تو بگوش سردار و ناصر برسد تو را خواهند کشت »

کیامرزخان میگوید « من میخواهم سردار را ملاقات کنم چون از طرف سردار احتشام برای او پیغامی آورده ام و این گفته و خدمت سردار عشائر رسیده پیغام میدهد :

« برادرت سردار احتشام میگوید بیش از این راضی با تلاف نفوس مشو و عشائرا مرخص کن بروند و مشغول زراعت خود شوند - خودت هم فعلا در یکی از کوههای اطراف متواری شو تا وقتی که اراده دولت انگلیس بر عفو شما تعلق گیرد - منم سعی خواهم کرد که وساطت کرده شمارا آسوده خاطر سازم » -

سردار عشائر در جواب میگوید: « به احمد - سردار احتشام را نام احمد بود) از قول من بگو : من ابدأ عشائر را مجبور بآمدن اینجا و جنگیدن بادشمان نکرده ام و آنها کاملاً آزاد هستند که بمانند یا بهر جا که میخواهند بروند چنانکه می بینی متابعین فعلی من صد نفر بیش نیستند در حالیکه عشائری که در کار تعقیب و جنگ با من هستند بیست هزار خانواده می باشند و خط سیر آنها از چهل فرسنگ متجاوز است - اما خودم تا آخرین نفس با انگلیسها جنگ خواهم کرد و اگر آقایان احمدخان سردار احتشام و علیخان ازمن میشوند حالا هم خیلی دیر شده بیایند و بار دیگر با من متحد شوند تا باتفاق شر اجنبی و اجنبی پرستان را از ایران دفع کنیم و ایسن ننک تاریخی را بر خود هموار نسارتد اگر این پیشنهاد را قبول کردند فهوالمطلوب والا بغواست خدا بزودی بر همه شما ثابت خواهم کرد که من از این اتفاقات دلسرد نشده و از خدمت بوطن پشیمان نخواهم شد ، هر چه زودتر بروید و جواب را بآنها برسانید »

پس از حرکت کیامرزخان سردار عشائر با مجاهدین بطرف (کازربن)

حرکت کرد بلکه در آنجا بتواند یکمده برای جنگ بسادشمنان ایران جمع آوری کند و در ضمن فشنگ تهیه نماید -

در اینوقت قوام‌الملک بشیراز مراجعت کرده بود و سردار احتشام و یاور محمد تقیخان عرب با یکهزار نفر پلیس جنوب و محمدعلیخان و قشقاییان تابع او در فیروزآباد باقی مانده بودند -

اکنون سردار عشائر را در (کازرین) و خاتین را در فیروزآباد ترک گفته و شروع بشرح واقعه آباد می‌کنیم -

سابقاً نوشتیم که علیخان زند در تمام معارك در ركاب ناصر د بوان و سردار عشائر بوده و محمدخان هم پس از آنكه پیغام سردار عشائر را بشیرازیان رسانید و در آنجا بسود مجاهدین تحریکاتی کرد و در راه امر محال یعنی استخلاص چهارده نفر صاحبمنصبان مجاهد محکوم بمرك کوشید و سعی او بجائی نرسید ناچار پس از شهادت آنها خود را بمجاهدین رسانید و سردار عشائر را ملاقات کرده وقایع حزن‌آور شیراز را شرح داد -

سردار عشائر از شنیدن حادثه جانگسداژ بیش از پیش افسرده خاطر گشت و مخصوصاً بیاد مرحوم دکتر فضل‌الله‌خسان که جوانی تحصیل کرده و آرام‌سته بود بگریست و مکرر اظهار تاسف نمود -

پس از آن سردار بخیال برادرش امیر عشائر (۶۲) که مریض و برای

(۶۲) امیر عشائر برادر کهتر صولةالدوله سالهای دراز بمرض رماتیسم مبتلا بود و هر چند در ایران معالجه کرد مفید واقع نشد ناچار باروبا رفت و در برلن بمعالجه پرداخت ولی نتیجه نبخشید پس مدت‌ها بسختی زندگانی کرد تا در فروردین ماه ۱۳۰۹ بدرود حیوة گفت -

وی برخلاف سایر برادران همواره با سردار عشائر متحد و هم عقیده بود و بادشمنان ایران بر سر خلاف و جدال

معالجه باصفهان رفته بود افتاد و مكتوبى باو نوشته و دستور داد كه از اصفهان بآباد (كه آخرين نقطه شمالى ساخلوى پليس جنوب بود) بيايد و با انگليسا بجنگد و در صورت امكان آباده را از تصرف آنها بيرون آورد و بدى نو سيله مانع حركت آنها باصفهان و طهران شود و نامه را بمحمد خان داد كه شخصاً باصفهان برده باميرعشائر دهد.

محمدخان از كازين بالياس مدلل حركت كرده و روز چهارم شوا وارد اصفهان شده بديدار اميرعشائر نائل گشته و پيغام را رسانيد اميرعشائر پيشهاد سردار را پذيرفت و قبل از محمدخان را بآباد فرستاد كه با محمدعليخان سالار مظفر قشقائى (پسر عم سردار عشائر) كه در آنجا محرم ماه دشمن تبيه قوى بود ملاقات كند.

محمدخان خود بآباده رسانيد و سالار مظفر را ملاقات كرده او را بتبيه قوى و جنك با اعداء تسويق و تشجيع نموده و خود مامور شد كه از بلوك اطراف آباده افراد دو طلب را جمع آورد و چند روز باين كار اشتغال داش تاعده نسبتاً معتدبهى فراهم ساخت و چون از هرحيث لازم كار فراهم آمد اعلان جنك با انگليسا داده شد در اين موقع حصان كاظم خان ساملو كه از جوانان و صنف خواه بود و بقصد خدمت بوطن عمد در قشون سى پى آر وارد شده بود موقع را مغتنم شمرده با عده اى كه تحت امر داشت (خفصه نفر) خدمت امير عشائر ! فرمانده قواى يىلاقى سردار عشائر) رسيد و متفقاً شروع بجنگ كردند.

عده انگليسا در آنجا يكهزار و سيصد نفر هندى و انگليسى و مهصد نفر ايرانى بود سبب هنگام سبسان كاظم خان و دويست نفر قشقائى ب قسمت ايرانى قشون اجنبى حمله برد و كار بر آنها سخت گرفت و دويست نفر را اسير كرده بيق فرار كردند.

مجاهدين از بن فتح خشنود و مغرور شده اميرعشائر را بر آن داشتند

که شرحی بر رئیس قشون انگلیسی نکاشت که « شما مغلوب شدید و باید مهمات خودتان را تسلیم کنید »

رئیس قشون در جواب نوشت « متأسفانه قوانین نظام بمن اجازه تسلیم شدن را نمیدهد و جنگ را ادامه خواهم داد »

جنگ ادامه یافت و انگلیسان در کار شکست قطعی بودند که از سوء اتفاق مرض انفولانزا در آنجا پیدا شده و شدت یافته و محمد علیخان سالار مظفر و چند نفر دیگر از رؤساء و فره اندهان و افراد که عده آنها بیصده نفر میرسید باین مرض منحوس مبتلا شده و همگی بر حمت ایزدی پیوستند و قلوب سایر احرار را شکستند - و چون بقیه نیز همه مریض شده بودند ناچار بکوه های اطراف فرار کردند و انگلیسها بملیخان سالار حشمت و امیر حسینخان (فرزند سردار احتشام) و نصراللهخان دستور حمله دادند و آنها هم بیدرنگ با مجاهدین مریض مشغول جدال شدند و امیر عشائر و ایل دره شوری که کار را سخت دیدند بجانب بختیاری رفته پناهنده شدند ولی بختیارها از ترس انگلیسها حاضر به پناهدادن دره شوریهها نشده و فقط شهاب السلطنه بختیاری امیر عشائر را پناه دادند - علیخان و امیر حسینخان هم موقع را برای غارت مناسب یافته خانه ایاز کیخاویسرش حسینخان و تمام بستگان آنها را غارت کردند و ایاز کیخا بادویست نفر قشقایی زن و بچه بکوههای اطراف آباده پناهنده شد و تافصل بایز در آنجا بودند در بایز مجدداً شروع بجنگ کرده و نصراللهخان را شکست داده افراد ایل دره شوری بگرد ایاز کیخا جمع شدند و ایاز کیخا با (مستر بیل) رئیس قشون انگلیسی متار که کرد و قرار گذاشت تا سه ماه جنگ نکنند و منظورش این بود که در عرض مدت متار که از سردار عشائر کسب تکلیف کند - آنچه مسلم است در میان مجاهدین قشقایی ایاز کیخا نسبت بسردار عشائر بسیار وفادار و نسبت باسکلیسان عداوت فوق العاده داشت و در راه مجاهده و دفاع از وطن سخت با فشاری میکرد -

(فصل هیجدهم)

مال کار مجاهدین

یکماه پس از جنگ فیروزآباد و شکست سردار جنگ موقتاً متارکه شده و سردار عشائر بتدریج سیمه و پنجاه نفر تفنگچی تهیه دید و چون خبر ناخوشی زوجه اش را دادند اردورابمحمد ناصر خان سپرده و خود برای استفسار حال او رفت -

خائن چون خبر حرکت سردار را شنیدند فوری از راه (افر) که دو فرسخی (کازرین) است حرکت کرده و چون نزدیک شدند زد و خورد شروع شد درحالیکه عده مجاهدین درحدود چهارصد نفر و عده مخالفین سه هزار نفر بود - چهار ساعت جنگ بود و هیچکدام پیشرفتی نکردند - در آخر مجاهدین اتحاد و فداکاری خود را بقید سوگند مؤکد کردند و با شدت وحدت حمله بردند و عده سردار احتشام را عقب نشانیدند و محمدخان کشک - ولی از رؤساء مهم ایل کشکولی (یسرعم محمدعلیخان کشکولی) کشته شد و مخالفین کاملاً منهزم شده فرار کردند -

از مجاهدین پای یکنفر را گلوله توپ برده بود و دراین جنگ سهراب خان و جواد خان جعفری گلو و پسرش سعادت خان و فرج الله خان (برادر ابوالفتح خان کشکولی) با کمال شجاعت و شهامت جنگیدند - ولی درحقیقت مجاهدین از خود دفاع کرده و وضع جنگ طوری نبود که آنها فاتح شده باشند و متأسفانه هوای گرم مجاهدین را بی اندازه در زحمت انداخته و فقدان آب آشامیدنی موجب هلاک اطفال از یکساله تا هفت ساله شد و چنانکه شنیده شده درعرض سه روز یکصد و بیست و شش نفر از چها دارفانی را بدرود گفتند

که سه نفر از آنها دختران سردار عشائر بودند ولی سردار اهمیت نداده و گفته بود: « روزی که ما برای دفاع از وطن مهیا شدیم تمام این بدبختیها را در نظر گرفته و قبول کرده بودیم » -

در اینوقت شاه منصورخان دشتی خدمت سردار رسیده و از قول اهالی دشتی اظهار مودت نموده گفت « اگر اراده فتح شیراز داشته باشید ما حاضر هستیم که همراه شده و کمک کنیم »

سردار عشائر از اظهار غیرت و مودت اهالی دشتی تشکر کرد و مساعدت آنها را پذیرفت و فوری محمدحسینخان بهمنی را نزد علی اکبرخان گله داری فرستاد و از او کمک خواست و نیز سهرابخان را به (خنج) و (علامرودشت) گسیل داشت که عده تهیه کند - آنها رفتند و پس از چندروز جمعیتی فراهم ساختند و سردار عشائر باز در روز برای خرید فشنگ از اهالی دشتی توقف کرد و چون فشنگ به حد کافی مهیا شد از راه (فراشند) عزیمت نمود و در اینوقت عده مجاهدین اعم از قشقایی و دشتی به هزار نفر رسیده بود - و دو نفر از رؤساء دستی که مظفرخان و رئیس عبدالحمیدخان بودند با هفتصد نفر تفنگچی در رکاب سردار عازم فداکاری شدند -

قلاع بلوک کازرین در تصرف حیدرقلیخان نماینده سردار احتشام بود و چون حرکت سردار عشائر را شنید مهیای جدال گشت و طرفین شروع به جنگ کردند و در حین شدت جنگ کیامرزان کشکولی با چهارصد نفر بمدد حیدرقلیخان رسید ولی شکست خورده غنائم زیادی بجای گذاشته فرار کرد و قلاع کازرین پس از چهارده روز محاصره و جنگهای شدید و استعمال توپ از طرف مجاهدین بالاخره بدست محمدناصرخان افتاد و حیدرقلیخان با بقیه السیف عده اش شب هنگام فرار کرد و مجاهدین تا مسافتی او را تعقیب کردند و سپس برگشتند و محمدناصرخان بیدرنگ بجانب فیروزآباد حرکت کرد و سردار عشائر (فراشند) را نیز بمصرف درآورد و فیروزآباد نزدیک شد و محمدناصرخان بیدرمنحقی

گشت و در صدد تصرف فیروزآباد برآمدند سردار احتشام شخصاً با عده زیاد شروع بجنگ نمود و باتوپ شلیک میکرد - یک گلوله توپ بفاصله سه قدم جلو اسب محمدناصرخان بزمین خورده ولی محترق نشد محمدناصرخان اهمیت نداده بامجاهدین پیش رفته و بقصد فیروزآباد حمله بردند اهالی فیروزآباد که نسبت بسردار عشائر وفادار مانده بودند معرمانه خدمت میکردند و آخر الامر با کمک اهالی قصبه بتصرف مجاهدین آمد و باغهای اطراف را نیز گرفتند فقط باغ اندرونی باقی ماند که در تصرف یاور محمد تقیخان بود و با یک هزار نفر پلیس جنوب، آنجا را بدقت محافظت میکرد و تمام برجهای باغ را پاسبان گذاشته بود -

در این جنگ سیصد نفر از عده سردار احتشام خلع سلاح شدند و بصراحت خان کلانتر (صفی خانی) دستگیر شد - یاور محمد تقیخان که مردی وطن پرست و باطناً طرفدار مجاهدین بود معرمانه توسط خضرخان (نوکر سردار عشائر) پیغام داد که میخواهد با تمام قوی باردوی مجاهدین ملحق شود ولی هنوز جواب پیغام او از طرف سردار داده نشده بود که معلوم شد (کنل آرتن) با یازده هزار نفر قشون هندی و انگلیسی برای کمک بیاور محمد تقیخان و سردار احتشام رهسپار فیروزآباد شده و اینمعنی از کاغذی که جوف مهره کلی گلوبند یکی از جاسوسان انگلیسی بود و بدست دیدبانان سردار عشائر گرفتار شده کشف گردید -

کنل آرتن در نامه مزبور نوشته بود : « یاور محمد تقیخان فرمانده قسمت فیروزآباد شما با ایل قشقایی شش ساعت مقاومت کنید من خواهیم رسید مطمئن باشید »

طولی نکشید که خبر رسید کنل آرتن بساقشون فراوان خود بحوالی فیروزآباد رسیده است - سردار عشائر سهرابخان را با چهار هزار نفر به (خواجهای) که در سمت شمال فیروزآباد است فرستاد ولی متأسفانه بیشتر آنها بمرض

مرحوم امین الواعظین

از آزادیخواهان مشهور شیراز

عبرزا حسنقوت عضو بانک شاهنشاهی شیراز

از آزادیخواهان شیراز که از طرف
انگلیسیها به بندرجاس تبعید شدند و اکنون
در قید حیات و در تهران است

انقلوانزا مبتلا وعده كمي سالم بودند حمله بقلعه اندرون كه هنوز در دست ياور محمد قتيخان و در محاصره مجاهدين بود حسب الامر سردار عشائر موقوف شد سهراب خان پس از ورود بمحل ماموريت نامه ذيل را بسردار عشائر نوشت :

« بعدالعنوان - باعهه خود وارد «خواجهاى» شدم ولى از چهار هزار نفر همراهان شايد پانصد نفر سالم باشند اين پانصد نفر هم لاينقطع مبتلا بانقلوانزا ميشوند دشمن بجانب ماميايد وفلا درمقابل «ابراهيم آباد» توقف کرده ويكعهه از مجاهدين از طائفه فارسى مدان تحت رياست ايازبيك شيبانى در جناح راست در برابر آنها بود دشمن حمله را آغاز كرد و ايازبيك تا مدتى مردانه دفاع نمود و سپس يكعهه از مجاهدين را بعقب حضرات فرستاد و از دوطرف حمله بردند وانگليسها درميان دو آتش قرار گرفتند و شكست خورده فرار كردند و ايازبيك آنها را تا «زنجيران» كه تقريباً دوفرسنگ با ابراهيم آباد فاصله دارد تعقيب كرد وهفت هزار فشك و بيست قبضه تفنك و يك قبضه شمشير كه متعلق بصاحب منصب انگيسى و از وسط شكسته بود بقتيم آوردند - انصافاً ايازبيك رشادت فوق العاده بخرج داد - هرگونه اتفاقى بعداً روى دهد بعرض خواهم رسانيد» .

سردار عشائر براى تشويق ايازبيك يك قبضه تفنك شكارى براى او فرستاد -

روز بعد انگليسها كارهاى خود را مرتب کرده ومجدداً حمله بردند در حاليكه ايازبيك نيز مبتلا بانقلوانزا شده وافراد او هم همه مريض ودر حال ناخوشى ميچنگيدند - عده سالم مجاهدين چهارصد نفر بود وعده انگليسها بطور قطع يازده هزار نفر معذلك قشقاينان بافداكارى فوق العاده پافشارى ميكردند تا جائي كه چهارصد نفر از دشمنان را بغياك وخون غلطانيدند و از جمله كشتگان سه نفر از صاحب منصبان انگيسى بودند دراين جنك الياس خان كلانتر طائفه «بلو» و

اسمعیل خان کلاتر طائفه «ندی» دادمردانگی دادند و همواره دشمن راعقب نشانیدند ولی مگر چهارصد نفر در برابر بسازده هزار نفر تا کی میتواند مقاومت کند ؟

سهراب خان چون فشار دشمن را زیاد دید ناچار نامه دیگر سردار عشائر نوشت و تقاضای کمک کرد و متعاقب آن نامه سوم را بمضمون ذیل نگاشت :

« امشب قرار شده کیامرث جرکانی بادویست نفر بدشمن شبیخون زنند و جنگ امروز عصرهم بمهده دویست نفر است که فرماندهی آنها با محمدآقا خان کشکولی میباشد هنوز حتی یک نفر از ما مجروح نشده اما اغلب مریض هستند نتیجه جنگ را فردا بعرض میرسانم »

نامه چهارم سهراب خان سردار عشائر :

« دبروز صهر تاغروب آفتاب جنگ باسختی ادامه داشت و عاقبت دشمن خود را با ابراهیم آباد رسانیدند و از سرشب تا صبح کیامرث خان بر آنها شبیخون زد و پیشرفتهائی حاصل شد - اما از چهار هزار نفر امروز فقط هفده نفر سلامت است و باقی همه ناخوش هستند - احمدخان نکولی و اسمعیل خان و خود حاکم مشغول دفاع هستیم که شاید مریض هارا سالمأ عبور دهیم - دیگر جلوگیری از دشمن باین عه ممکن نیست و احتمال دارد فقط تا یک ساعت بتوانیم جنگ کنیم »

روز بعد مجاهدین از «تنگ آب» بدون جنگ بجای فیروز آباد دره پاد شدند و در راه فراش بند درده «دیرم» بایکده سوارنظام انگلیسی که در حدود یک هزار دویست نفر بودند جنگیدند و آنها را عقب نشانیدند. قریب یکصد نفر از هندیها کشته و مجروح شدند و از مجاهدین سه نفر مجروح و پنج اسب کشته شد -

مرحوم حاج غلامحسين ملك تجارت بهبهانی

نماینده بازرگانی آلمان در شیراز که از طرف انگلیسها بیو شهر تبعید
شد و چند دوره از طرف شیرازیان بنمایدگی مجلس
انتخاب گردید و بالاخره در تهران فوت شد

شب هنگام مجاهدین باحال خراب بطرف فراشبند حرکت کردند و انگلیسها فیروزآباد را تصرف نمودند .

بالاخره مجاهدین سه روز راه را در عرض پانزده روز طی کرده بفراشبند رسیدند در حالیکه هفت هزار نفر از آنها بمرض اغفلوانزا مبتلا شده و مرده بودند و فقط سه هزار نفر سلامت بمنزل رسیدند -

صدمات و اطماتاتی که در این جنگ بملت گرمی هوا و مرض اغفلوانزا بایل فشقائی و سردار عشائر وارد آمد فوق العاده بود و چنانکه گفته شد هفت هزار نفر از افراد ایل مزبور فوت کردند و تمام اسبها و شترها نایود شدند و قریب پانزده هزار گوسفند از گرما و تشنگی تلف شد و در آخر فقط ۳۰۰ نفر شتر و ۲۰۰ مادیان و ۴۰۰۰ گوسفند باقی ماند و سردار عشائر از این اتفاقات سوء بی اندازه متأثر شده باحال خشم و تائر وارد فراشبند شد اما باین همه مصیبت دراراده و فکر و مسلک ثابت او که دفاع از وطن بود خللی روی نداده و پس از اندک آسایشی مجدداً بفکر تهیه فشنک و جمع آوری قوی افتاده و بار دیگر وارد عرصه کارزار گشت - که شرح آن بما ذکر جزئیات در فصل آینده خواهیم آورد -

در اینوقت در قشون انگلیسی نیز اغفلوانزا شیوع یافته و قریب شش هزار نفر هندی و انگلیسی و ایرانی را رهسپار دیار دیگر کرد -

• (فصل نوزدهم) •

عقد قرارداد و پایان جنگ سردار عشائر با انگلیسان

چهل روز از وقایع اسف انگیزی که در فصل سابق شرح دادیم گذشته و فصل زمستان پیش آمده .

وقایع روزانه مشروح ذیل در شیراز رویداده که ما عینا از یادداشت های مرحوم میرزا محمد رحیم خان عکاسباشی نقل میکنیم :

۸ محرم ۱۳۳۵ - مسیورور قونسول آلمان با چهار نفر آلمانی که در زندان شیراز محبوس بودند فرار کردند -

۱۲ صفر ۱۳۳۵ - آقا میرزا فتح الله خان - آقا سید جواد خراز -

حاج محمد قالیبافروش - کربلایی عباس دوانی که از ششم رمضان ۱۳۳۴ بجرم وطن پرستی در زندان بودند بباغ ابالتی بردند و با حضور نمای قونسول انگلیس و میرزا فضل الله خان بنان مترجم قونسلخانه استنطاق کردند و چون معلوم شد جز وطن پرستی و ابراز احساسات گناهی ندارند آزاد شدند -

۲۷ صفر ۳۵ - ضیاء الواعظین - ملک زاده (فرزند مرحوم ملک المتکلمین خطیب شهید مشهور) سیف الله خان - معین الاسلام بهبهانی - ضیاء الادباء - اسد الله میرزا تلکرافچی ناصر خان کاشانی و نصیر الملک را از حبس مرخص کردند - و از نصیر الملک سند بیست و دو هزار تومان گرفتند نصف پول نقد و نصف غله -

۱۹ شوال ۱۳۳۶ - حاج اسد الله تاجر کازرونی را که بگناه وطن

خواهی و مجاهدت فرزندش (محمد اسمعیل کازرونی) بزندان انگلیسها افتاده

بود بالاخره پنجهزار تومان از او (که پس از سه ماه مسترد دارند) آزاد کردند
 شیخ محمد حسین حیوة و میرزا عبدالباقی را با گرفتن یک هزار تومان
 التزام که من بعد در سیاست دخالت نکنند از زندان رها ساختند -

۲۸ شوال ۱۳۶ آقا شیخ محمد رحیم عطار و میرزا حسنخان عضو بانک
 شاهنشاهی و میرزا محمدخان رئیس تلگرافخانه آباده که همه از آزادیخواهان
 بودند مانند دزدان و آدم کشان دستهارا از عقب بسته و بنیریز و بندر عباس
 تبعید کردند - یازماندگان نزد فرمانفرما از شیخ محمد رحیم عطار وساطت
 کردند و فرمانفرما جواب داده بود - > بمن ربطی ندارد انگلیسها
 مالک و فعال مایشاه جنوب ایران هستند < !!

حاج محمد باقر دستتیب واعظ مشهور را فرمانفرما گرفته و در ساغ
 ایالتی حبس کرد -

انگلیسها باردیگر بهاء السلطان را گرفتار و در باغ صمد آقای ترک حبس
 کرده و اثاث البیت او را نیز غارت نمودند !!

۱۳ محرم ۱۳۳۷ حاج محمد ابراهیم مشیری دارفانی را بدر برد گفت
 و پس از دودوز زنش نیز فوت کرد -

مرض انفلوانزا در شیراز بشدت شیوع یافته و بیشتر اهالی مریض شده
 بازارها و دکانها را بستند -

حاج حیدر مکاری خلاری از داش مشتیهای دروازه شاه داعی الی الله
 دامن همت بکمر زده و پانصد تومان برای خرج کفن و دفن اموات داده نیز
 شخصاً مشغول کندن قبر و غسل مردگان شده ضمناً بیست قاطر بکوههای
 اطراف مرستاده سنک قبر آورده مجاناً بمردم داد -

محمد علیخان کشکولی از فیروز آباد بشیراز آمده بمرد -

غره صفر ۱۳۳۷ : یکربیع از اهالی شیراز که مریض بودند شفا یافته و بعضی
 از دکانها باز شده و همه اهالی دعا بحیدر خلاری و نفرین بعضارها و دوا فروشها
 میکردند زیرا که دارو فروشان موقع را مغتنم شمرده شیرخشت را متغالی

میهن من از آزاد یخی اهان شیراز در زندان استعمار طلبان

از چپ بر راست : مرحوم میرزا ذبیح الله خان عکاسباشی -
آقا سید جواد خراز - حاج محمد قالیچروش

هفت قران میفروختند -

نصرة الممالك - میرزا فضل الله خان بنان منشی قونسلخانه انگلیس و میرزا خانی و میرزا حاج آقا بمردم کمک میکردند -

۷ صفر ۳۷ : چند تیرتوپ شلیک کردند و گفتند جنگ اروپا متارکه

شد - ۰ -

انقلوانزا دردشتی و دشتستان و کازرون معرکه کرده و آنها در کازرون پنجهزار نفر را کشته و الحق ناصر دیوان داد مردانگی داده خود با پسرش از طلوع آفتاب تانسی از شب رفته مشغول کفن و دفن اموات بوده و تمام مخارج را خودش داده -

در این ایام قشون انگلیسی به احمدی آمده زائر خضر خان و شیخ حسین خان بواسطه بروز مرض انقلوانزا تاب مقاومت نیاورده فرار میکنند انگلیسها وارد برازجان شده غضنفر السلطنه با چند نفر از مجاهدین آنحصود بکوه فرار میکنند -

قشون انگلیسی وارد کنار تخته میشود در صورتیکه یکنفر ایرانی سالم در آنجا نبوده - ده روز قشون در کنار تخته مانده بود -

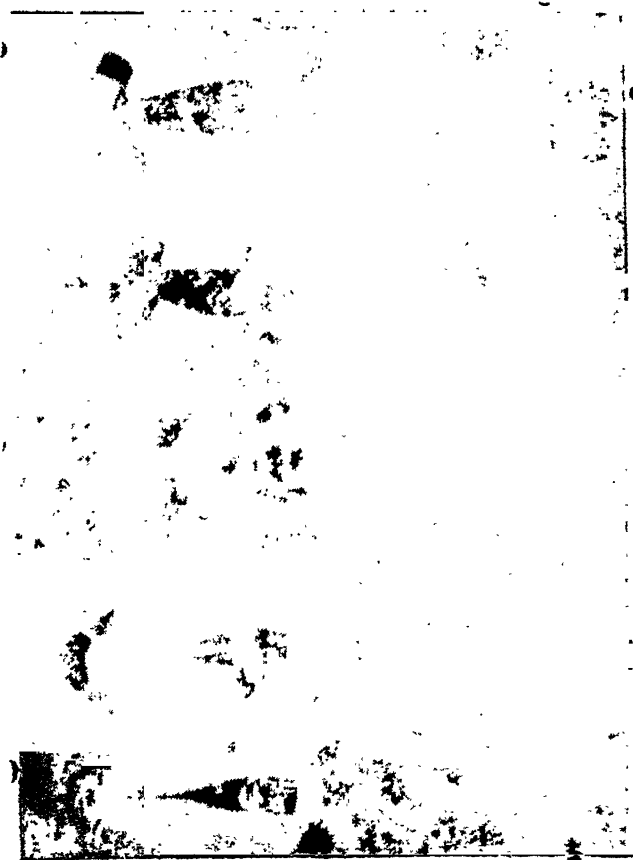
خرامه دوهزار نفر جمعیت داشته ۱۷۵۰ نفر از مرض فوت شده اند و فقط ۲۵۰ نفر باقی مانده است !!

باز دهم ربیع الاول ۱۳۳۷ : انگلیسها وارد کمارج شدند - مجاهدین آنجا فرار کردند -

این خبر در کازرون بنام سردیوان رسید بسیار متاسف شد در این بین تلگرافی از رئیس الوزراء بفرمانفر ما رسیده بود که برای ناصر دیوان ارسال داشته باین مضمون : « پلیس جنوب پس از امنیت راه بوشهر بشیراز میروند و ابران مستقل خواهد ماند »

ناصر دیوان پس از خواندن این تلگراف گفته بود « حالا که

گروه آزادیتخواهان و اعضا حزب دمکرات شیراز

میل دولت بآمدن انگلیسهاست من هم ناچار اطاعت میکنم و نامه ای بر رئیس قشون انگلیس در کمارج باینضمون نوشت :

« چون میل دولت ایران است که انگلیسها برفارس مسلط شوند من هم ناچار از اطاعت درلت متبوعه خود هستم و از آنطرف چون نمیتوانم که ییکاننگان رادر کازرون ببینم لذا سه روز بن مهلت دهید که از اینجا بروم »
و پس از نوشتن نامه هرچه غله از جو و کندم داشت بین قراء کازرون تقسیم کرد و بادویست نفر از متابین خود حرکت کرده عازم « رواتك » گشت و سالار معتضد باطناً از طرف انگلیسها و ظاهراً از طرف فرمانفرما حاکم کازرون شد و بفاصله - سه روز قشون انگلیسی وارد کازرون شده و چهار طیاره بر فراز شهر پرواز کرده و بطرف (رواتك) رفته ناصر دیوان و مجاهدین را بمباردمان کردند . ناصر دیوان یکی از طیارات را با گلوله تفنگ پائین آورده و راننده اش را بکشت -

۲۰ ربیع الاول . سعیدی شاعر کازرونی پس از ورود انگلیسها بکازرون برای خود شیرینی بآنها میگوید که اهالی کازرون همه اسلحه دارند و همراه چند سرباز هندی بغانه مردم ریخته تفتیش میکنند و هر که راسعیدی طرفدار ناصر دیوان معرفی میکند خانه اش را غارت میکنند -

قونسول انگلیس ، مقیم شیراز هم بکازرون آمده و چند نفر از مجاهدین و طرفداران ناصر دیوان را دستور حبس داده و برگشت !!

بنجم جمادی الاولی - يك طیاره انگلیسی بشیراز وارد شد و دودوز بود روز هفتم که میخواست حرکت کند اعیان شهر و فرمانفرما برای تماشا بیاغ تخت رفتند و اهالی شهر را که برای تماشا آمده بودند هندیها باتازیانه میزدند !

روز ششم هم يك طیاره دیگر آمد و قونسول بوشهر را آورد -
غره رجب - ناصر دیوان با پنجاه نفر تفنگچی از بیراهه بشیراز آمد -

و در خانه ابراهيم خان قوام الملك متحصن گشت - خانم فخر السلطنه زوجه قوام الملك از آنها پذيرائی کرده و اسلحه آنها را گرفته نگهداشت و خبر بقوام الملك داد -

پنجم شعبان - ناصر خان پسر موله الدوله بشير از آمده شب هنگام وارد باغ ايلالتی شده و در جوار فرمانفرما متحصن شد -

انتخابات مجلس دوره چهارم شروع شده ولی دمکراتها و آزادی خواهان به پیچوجه تفرقه نگرفته اند و ميگویند هر که را انگلیسها و فرمانفرما میل دارند انتخاب میکنند دخالت ما فائده ندارد -

فرمانفرما رؤساء اصناف را خواسته و دستور داده است که اسم و ثوق الدوله که فعلا رئیس الوزراء است و آقا سيد جواد محقق - و ضياء الادباء - و آقا علی زارع - و آقا سيد يعقوب اردکانی بنویسند !!

غضنفر السلطنه - نور محمد خان دالکی - مير عباس پسر حيدر عليخان بشير از آمده و فرمانفرما پناهنده شدند .

غره ذيقعد ۳۷ - ناصر ديوان پس از پرداخت ده هزار تومان بفرمانفرما مرخص شده رفت ولی محمد ابراهيم خان فراشباغی نظر باینکه متهم بقتل دو نفر صاحب منصب انگلیسی در زنجان است . بامر قونسول انگلیس محبوس شده -

ناصر خان قشقائی پس از دادن پنجهزار تومان بفرمانفرما اجازه مرخصی گرفته و رفت -

مير عباس هم سه هزار تومان داده مرخص شد - فرمانفرما مبلغی هم از غضنفر السلطنه و نور محمد خان گرفته و آزاد شدند اما اجازه رفتن بپرازان و دالکی را ندارند .

انگلیسها یکصد تیرتوپ شلیک کردند و گفتند امروز تمام دول جنگجو معاهده صلح را امضاء کردند -

۲۲ ذیحده - انگلیسها اعلانی راجع بقرار داد ایران وانگلیس که وثوق الدوله بسته بود در شهر منتشر ساختند > -
 اکنون برنیکردیم بشرح مجاهدت وفداکاری قشقائیان ومیکوئیم :
 محمدعلیخان کشکولی که سراز اطاعت سردار عشائر پیچیده وبغائنین ملحق شده بود پس از جنگ در (یشه زرد) بغیوز آباد برگشته واز کرده ها پشیمان شده برای تلافی مافات بشیراز حرکت کرد وبسردار عشائری پیام داد که > بزودی برای خدمتگزاری خواهم آمد تاکنون هم فریب برادران شما خورده بودم که مغالفت میکردم ، فعلا بشیراز میروم و از حضرات (انگلیسها) تفنک وفشنک گرفته ازراه ییلاق بدشمنان شما حمله میبرم و بکمک شما کار اعداء را یکسره میکنم >

همراهان او نقل میکنند که هروقت محمد علیخان تنها میشد می-
 گریست ومیکفت : > خودم را ننکین ساختم وباید این لکه بدناهی را ازدامن خود پاک سازم وتلافی گذشته را کمر مجاهدت بر میان بندم > -
 چون بشیراز رسید ببلاقات فرما فرما رفت وازاو وعده تسلیم تفنک وفشنک گرفت وبغانه خویش برگشت وپسرش الیاس خان گفت : > فردا لوازم را گرفته وبسردار عشائر ملحق میشوم < الیاس خان هم از این تغییر عقیده پدر مسرور شده ومیکوید : > حقیقه حیفا از شما که مردم بگویند بوطن خود خیانت کرد وروی ایلخانی خویش اسلحه کشید هرچه زودتر باید برویم حتی فشنک هم لازم نیست درجنگ از دشمنان میگیریم در همانوقت محمدعلیخان اظهار کسالت میکند وبخوا بگاہ میرود بامدادان حالش بسیار بد میشود و پس از سه روز ناخوشی زندگانی را بدوود میگوید -

از دوپست نفر سوار که همراه داشت نیز صد و هشتاد نفر بمرض انفلوانرا میمیرند وییست نفر باپسرش باقی میمانند -

اما سردار احتشام و عليخان قشقائي بارديگر باتهيۀ كافي براي جنك با سردار عشائر پيش آمدند و سردار عشائر نيز براي مبارزه به «باغات» رفت و مختصر ز دو خوردی رویداد و در اين موقع علي اکبر خان گله داری بايكمده تفنگچی بكمك سردار عشائر آمد و متعهد شد كه تا كشته نشود دست از مجاهدت نكشد و مردانه جنك ميكرد و سردار عشائر از او تشكر كرد انگليسيها از ياور محمد تقی خان عرب سوء ظن پيدا کرده و نایب فریدون مشهور بکچل را بجای او فرستادند و عده پلیس جنوب تحت امر او يك هزاروپانصد نفر بود و موقتاً جنك نمیکردند -

اما سردار احتشام و عليخان قشقائي خانه های اطراف را غارت و بار ديگر با مجاهدين شروع بجنك کردند - عليخان با عده خود در وسط صحراء ايستاده بود و حسب الامر سردار عشائر محمد حسن خان بهمني با عده خود حمله کردند -

از بامداد تا غروب آفتاب جنگ سختی در گرفته بود و آخر الامر خائنين شكست خورده و تلفات زيادی داده چند نفر شتر و مقداری اسلحه بجا گذاشته فرار کردند -

سردار عشائر هم پس از اين فتح چند روي پياسود و نسبت بمجاهدين مهرباني و محبت زياد كرد تا كه بان طياره انگليسی پيامد و مکتوبی از مسترريل باليوز انگليس در بوشهر آورده تسليم نمود و برگشت -

مسترريل در نامه خود از سردار تقاضی کرده بود كه در بندر «بيدخان» با او ملاقات كند سردار عشائر هم با قريب دو هزار نفر قشقائي و گله داری بجانب بندر بيدخان حركت كرد در عرض راه سران عرب خدمت سردار رسیده و مهيا بودن خود را براي دفاع از استقلال وطن گوشزد نمودند و سردار از آنها تشكر كرد و گفت : « فعلا گويا حضرات سر صلح دارند اگر باز بنای دشمنی را گذاشتند البته ما هم براي دفاع حاضر خواهيم بود »

بالاخره سردار عشائر باهمراهان روز هجدهم حوت وارد بندرید -
خان شدند و بالیوز انگلیسی و میرزا احمدخان دریا بیگی حاکم بوشهر نیز
آمده و ملاقات حاصل شد و پس از مذاکرات زمانه قرار شد جنگ متسار که
کنند تا سردار عشائر بنزدیکی شیراز رود و باجنرال ساکس قرارداد پایان
مخاصمت را منعقد سازد -

مسترییل اظهار میداشت که : « من ابداً عقیده بجنگ با ایرانیان
ندارم و جنرال ساکس در اینخصوص اشتباه کرده ضمناً بشما بگویم که گویا
آلمانیها شمارا تحریک بجنگ کرده باشند »
سردار عشائر از این عبارت سخت خشمناک شده و جواب داد : « شما
بن توهین میکنید »

مسترییل برای جبران گفته خویش گفت : « مقصود من این نیست
که منظور حقیقی شما، مساعدت با آلمانیها بوده یا از آنها پوئ گرفته باشید
بلکه منظور این بود که نتیجه مجادله با ما کمک با آلمانیهاست و ما بعداً در
کتابهای خودمان خواهیم نوشت که شما از هیچکس رشوه قبول نکردید و از
روی عقیده و احساسات وطن پرستی باما جنگیدید اما این جنگ وجدان بسود
آلمانیها تمام شده است ما انگلیسها اشخاص وطن پرست مثل شما را دوست
داریم ولو باما دشمنی کنند »

سردار عشائر در پاسخ او اظهار داشت : « من از حسن ظن شما
ممنون هستم ولی عقیده دارم که من خدمت بزرگی را برای وطنم انجام نداده‌ام
زیرا که آنچه کرده‌ام وظیفه من بوده است و فعلاً هم تا شما قول قطعی ندهید
پلیس جنوب را منحل کنید و قشون هندی و انگلیسی را از فارس بیرید هر -
آینه برای عقد هیچگونه قراردادی حاضر نیستم »

مسترییل جواباً اظهار داشت : « امیدوارم مطابق آمال شمار رفتار
شود » و خدا حافظی گفته رفت - و سردار عشائر نیز حرکت کرده وارد بلك

گزین شد و مجاهدین در آنجا ماندند و سردار بافرزندش محمدناصرخان باطراف شیراز رهسپار شدند که چنانکه مستر پیل قول داده بود قرارداد منعقد سازد و اگر انگلیسها حاضر برای عقد پیمان مطابق پیشنهاد او نشوند عشائر را که در بیلاق بودند جمع آوری کند و مہیای جنک شود ولی این نکته را هم میدانست که دیگر طرف شدن با انگلیسها باند داشتن فشنک و پول و اسلحه و عده کافی بیفایده است مخصوصاً که دولت و ثوق الدوله هم با آنها قرار داد بسته و طرفداری میکرد -

خبر ورود سردار عشائر و پسرش بیلوک بیضاء (شش فرسخی شمال شیراز) که بگوش انگلیسها رسید نگران شدند و تصور کردند که باز برای جنک آمده اند از این لحاظ شاهزاده فرمانفرما را بر آن داشتند که سردار - عشائر نامه نوشته پیشنهاد کند محمدناصرخان بشیراز بیاید و پیمانی منعقد سازد که صلاح طرفین در آن باشد »

سردار عشائر این پیشنهاد را قبول کرد و محمد ناصر خان را در ماه نور روانه شیراز داشت -

محمد ناصر خان پس از ورود بشهر بدیدن فرمانفرما رفت و روزی با حضور (کلنل آرتن) قرارداد ذیل منعقد شد -

۱ - سردار احتشام موقتاً ایلخانی باشد ولی عشائری که در خدمت سردار عشائر هستند باشند -

۲ - کلیه املاک شخصی سردار عشائر که فعلاً در تصرف انگلیسها و سردار احتشام است مسترد شود و متصرفین فعلی را حق مداخله در آنها نباشد -

۳ - سردار عشائر در فیروزآباد مقیم گردد و به بیلاق نرود -

۴ - محمد ناصر خان بعنوان رابط بین والی ایالت فارس و پدرش در شیراز مقیم باشد -

۵ - در مقابل انگلیسها متعهد میشوند که قوای هندی و انگلیسی را منتهی تاشش ماه پس از عقد پیمان از ایران بیرون برند و فقط مستحفظین قونسلخانه که در حدود دو پست نفر هستند باقی بمانند

۶- پلیس جنوب حق ورود بخاک قشقائی ندارد و اگر افراد آن برخلاف پیمان بدان حدود آمدند و کشته شدند سردار عشائر مسئول نخواهد بود -

۷- چون دولت ایران موافقت کرده است که چند نفر از صاحبمنعبان انگلیسی برای تربیت افراد ایرانی در فارس بمانند لذا سردار عشائر مخالف توقف آنها نخواهد بود -

این قرارداد بامضاء طرفین رسید و جنگ رسماً خاتمه یافت و سردار عشائر بغیر از آباد رفت و سردار احتشام اسماً ایلخانگیری را حفظ کرد چون باطناً کلیه افراد قشقائی بسردار عشائر علاقه داشتند و همه بگردد او جمع شدند * -

ناصر دیوان کازرونی هم چنانکه گفته شد آنچه را داشت بقراء تقسیم کرده و بکوهستان اطراف کازرون پناهنده شد و بعداً بشیراز آمده در خانه قوام الملك بست نشست و پولی داده آزاد شده بکازرون رفت -

چند روز پس از عقد پیمان بسردار عشائر خبر رسید که یککده از افراد پلیس جنوب تحت فرماندهی (کاپیتان بن) بخاک فارسی مدانها رفته و خانه ایاز نام را غارت کرده اند و ایاز در خانه نبوده همینکه آمده و قضیه را از زانش شنیده از پیراهه خود را بآنها رسانیده و از فراز گردنه تیری بقلب کاپیتان انگلیسی زده و او را کشته است و سپس در نطق مختصری که خطاب بنظامیان ایراد کرده گفته است « شما هم وطن من هستید و ریختن خونتان بر من حرام است اما انگلیسها مردمانی عهد شکن و حیل بازند و شما خیلی بد کرده اید که نوکری آنها را اختیار کرده اید فعلاً بیست قبضه تفنگ و دو-

مرحوم حاج عباس خان

از کماشتگان قوام الملك بود ولی چون
باطناً با آزادیخواهان سری
وسری داشت آخر الامر
بدست نا کسی شهید
گشت.

رأس اسب و خانه مرا گذاشته بروید والا باشما میجنگم و قول میدهم همه را بکشم !! >

نظامیان ایرانی ناچار او را ترك گفته میروند و نمش کایتان را باخود میبرند پس از این واقعه ایاز معروف <بایاز کایتین کش> شد - محمد ناصر خان شرح مایوق را بکلل لو کس که بجای (کلل آرتن) آمده بود نگاشته و از اینکه کایتان برخلاف پیمان بخاک قشقایان رفته شکایت کرد و کلل لو کس در پاسخ معذرت خواسته و نوشته بود <کایتان مرحوم خود سرانه رفته بود و بسزای خود رسید امید است من بعد از این اتفاقات روی ندهد > -

پس از این تاریخ دیگر جنگی بین سردار عشائر و انگلیسها روی نداد و ماهم کتاب را در اینجا حانیه میدهم و می بردازیم بنقل اسناد و مدارک و اطلاعاتی که در آن خوان از طرف مجاهدین و بیگانگان و خائنین چاپ شده است - و اظهار نظر و قضاوت در مفاد آنها را بمعهده قارئین محترم میگذاریم -

اما محمد خان و برادرش علیخان زند - پس از وقوع صلح بین سردار عشائر و بیگانگان دو برادر حساس از زندگانی مایوس شده و بشیراز آمدند که مراسم آخرین وداع را بامادر پیروزن جوان خود بجا آورده و خود کشتی کنند و چون وارد خانه شدند مادر خود را در حال نزع یافتند و نورجهان وضع حمل کرده برای علیخان پسری زائیده بود و در روز در خانه توقف کرده و نعش مادر را بخاک سپردند و سپس اثاث البیت و خانه موروثی خود را بنورجهان بخشیده و بعنوان مسافرت با او وداع گفته شب هنگام دست یکدیگر را گرفته بجانب کل مشیری (همانجا که مرحوم باور علیقلی

خافت و سلطان غلامرضا خود کشتی کرده بودند (رفته و بوسیله گلوله ده
تیر خود را از رنج روزگار آسوده ساختند -
فردای آنشب چند نفر از یاران و همقطاران آنها از قضیه آگاه شده
و با نورجهان بدانجا رفتند و نعش آن جوانان دلاور ناکام را با احترام تمام
بخاک سپردند -

و نورجهان تا یکسال ماتم زده و عزا دار بود و از آن پس باصرار
مادرش بایسر خاله خود جمشید خان زند که جوانی نجیب و کاسب بود
ازدواج کرد - و نمیدانم که هنوز در قید حیات است یا رخت از این
سرای سپنجی بر بسته است -

«پایان»

(اسناد و مدارك كتاب)

سواد بیانیه کمیته حافظین استقلال مملکت ایران

شیراز ۱۸ قوس ۱۳۳۴

بنام نامی اعلیحضرت قدر قدرت شاهنشاه ایران ارواحنا فداه

آگاهی

مفتش مخفی کمیته رابورت میدهد که دیشب وجوه آقایان علماء اعلام و نمایندگان احزاب در منزل آقای ثقه‌الاعلام حضور بهم رسانیده و قرارداد ذیل را درحضور صاحب‌منصبان محترم ژاندارمری و نمایندگان کفیل ایالت کبری آقای قوام‌الملک نوشته و مهور داشته اینست که کمیته حافظین استقلال هم بنا بنظریات سابقه رملت دوستی این قرار داد را برای پایمال نشدن اموال و نفوس بیچارگان ورنجبران ممضی میدارد بنا باظهاریه حضوری آقای رئیس‌العلماء و آقای رضوی و سایر علماء اعلام و نمایندگان احزاب هر کدام ازطرفین غفلت درانجام قرار داد نمودند کمیته هم برضد آنها قیام خواهد کرد -

چون آقای قوام‌الملک (بالقابه) بموجب اعلان عمومی وجوه رملت را وعده فرموده بودند که هرگونه آقایان مزبور تصویب فرمورند و وظیفه بجهت ایشان ازوظایف ملی مقرر داشتند بموقع اجراء گذارد عنهدا در غره شهر صفراالمظفر درمنزل آقای ثمة‌الاعلام هیئت رسمی از آقایان حجج الاسلام و نمایندگان احزاب مقدسه دموکرات و اعتدال وائتلاف و رؤسی ادارات و اعیان و تجار و ملاک و اصناف محترم تشکیل یافته و مواد ذیل را بجهت طرفین حدود مسلمة مقرر داشته و شرط نمودند که هرطرفی زین تاریخ مخالفت نماید عموم رملت برعیه مخالف باشند -

۱- هرگونه اقدامی را که اداره ژاندارمری بامر مقدس اعلی حضرت اقدس شاهنشاهی که خیر اسلام و ملت در آن منظور است و میخواهد بموقع اجراء گذارد قبلاً مدلول امر همایونی را بکفیل ایالتی اطلاع دهند حتی الامکان -

۲- آقای قوام الملک باید بالمره هرگونه اقداماتی را که برای اسلام و ایران است با عملیات روشن همراهی بفرمایند و ابتداء مخالفتی نفرمایند و بقدر استطاعت خود شخصاً در هر موقع بوطن مقدس خود خدمت بفرمایند

۳- مقرر شد که آقای قوام الملک بعد از نگهداری دوست سوار معمولی ایرانی که دارند عده تفنگچی و سوار که دارند مرخص بفرمایند سپس طرفین اقدام بتخلیه سنگرها نمایند -

۴- در دست نفر سوار بایک نفر فرمانده مسئول قوام الملک بقم بفرستند و هر نقطه ای که وجوه ملت بفرمایند با سرعت وسیله -

۵- بتوسط همین هیئت باتفاق آقایان رؤساء ژاندار مری بروند منزل آقای قوام الملک لوازم اطمینان بعمل بیاورند پس از اقدامات فوق شیراز ۱۸ قوس ۱۳۳۴ کمیته حافظین استقلال مملکت ایران

چنانکه در جلد اول کتاب فارس و جنك بين الملل مشروحاً بیان کرده ایم مرحوم حبیب الله خاں قوام الملک مفاد این قرار داد را بموقع اجراء نگذاشت و همچنان با ژاندارمری جنگید تا شکست خورده فرار کرد

صورت تلگرافی که در شب فراه رجب

(مطابق شب چهاردهم برج نور ۱۳۳۴) از طهران بشیراز مخابره

شده است

جنابان مستطاب اجل سردار عشائر و آقای قوام‌الملک !

تاکنون در تلگرافخانه و برای بعضی کارها بدربار میروم ، مطالب که گفته‌اید جواب گفته شد در سایر امورات کلیه شهر و فارس شما مسئول هستید و اختیارات تامه تا ورود فرمانفرمای فارس امنیه و نظام و غیره فارس همه در تحت امر و اختیار شما هستند -

محبوسین را را باید با کمال سختی حبس نگاهدارید و استنطاقات لازمه را بنمائید امنیه را هم هر قدر لازم است مأمور نموده سر راهها و پست های خودشان برونند و این احکامات سخت و تفویضات امور که از جانب من بشما میشود دیگر حق بعضی عنوانات ندارید - فرمانفرمای فارس هم فردا از اصفهان حرکت میکند ارك و عمارات را هم تمیز بنمائید سرکار در آنجا منزل کنید سنگر بندیهارا خراب کنید اسلحه را که در اطراف متفرق کرده اند از مال دولت جمع آوری کنید - اردوی خود را یکدمه که لازم است با کمال نظم نگاه بدارند ، هر نوع کاری باشد همه روزه راپورت بدهید امتیازات مرحمتی در حق جناب قوام‌الملک هم با آدم مخصوص . بچاپاری ارسال می- شود انشاء الله تعالی

سپهسالار اعظم

سواد اعلامیه

اسمهیل خان صولۃالدوله سردار عشائر قشقائی خطاب باهالی شیراز
بس از وصول تلگراف رئیس الوزراء وقت (سپهسالار اعظم)

عموم اهالی را اعلام و خدمت آقایان محترم اخطار مینماید که از
واقعات غیر منتظره خاطر عموم مستحضر و حاجت بتوضیح نیست ، طوری
این مملکت را خراب و ویران نمودند و از هیچگونه اقدامی مضایقه ننمودند
و ابقاء بر احدی نکردند که بتوان عنوانی نمود ، علی الحساب از گذشته
صحبت نمیدارد و باید باصلاح امورات بپردازد که زیاده بر این خانه های خود
را ویران نمائیم و طوری باید اقدام کنیم که اساس آسایش فراهم ، اینک
یا اردوی مفصل باطراف شهر وارد و جمعیت را در سه فرسخی اقامت داده
باعده ورود نمود و هم خود را مصروف و بامعیت جناب مستطاب اجل اکرم
عالی آقای قوام الملک دام اقباله بانتظام امورات مشغول و برای تسهیل ارزاق
تا بیرون آمدن جنس باندازه امکان از کندم و جو و برنج بشهر وارد از
حضور ایالت جلیله دامت شوکتهم استدعا نموده که از اصفهان هم تدارک
جنس فرمایند امیدوار است صدمات گذشته را بامعیت یکدیگر چهران
نمائیم و خانه های خود را از توجهات غیر محفوظ تا از برکت امام عصر عجل
الله فرجه در ظل عضوفت اعلی حضرت اقدس شاهنشاه ایران خلد الله ملکه
آسوده حال بوظائفی که داریم مشغول باشیم چنانچه برخلاف انتظار مشاهداتی
نماید بتکلیفی که دارد و اوامر مطاعه دولت را که آسایش عمومی است
اجراء میدارد - بیست و هشتم جمادی الثانی ۱۳۳۴

اسمهیل قشقائی

میراد تلگراف سپهسالار اعظم (رئیس الوزرا)

خطاب به علماء دینی شیراز

شب بیست و یکم حمل ۱۳۳۴ خدمت جنابان مستطابان آقایان علماء اعلام و حجج الاسلام فارس دامه افاضتهم البته خاطر آقایان کاملاً مسبوق و محتاج بتذکار نیست که بعضی اشخاص آشوب طلب گول لیره های خارجه را خورده باغواى مفسدین و مفرضین مرتکب حرکات و اقدامات مفسدت انگیز بیرویه شده مملکت و اهالی بیچاره را که بمخاضرات و مشکلات بزرگ دچار و موجب قتل و غارت نفوس و اموال مردم را در هر نقطه فراهم و بالاخره کار مملکت را بجائی رسانیدند که ملاحظه مینمائید حالیه که برای حفظ مسئله ملکئی و اعاده انتظام اقلیمی فارس در مقام تنبیه و تدمیر متمردين و قلع و قمع آشوب طلبان مجهول الحال برآمده و در تعقیب و تشکیل اشار جدیدت کامل دارد بآن آقایان لزوماً اخطار میشود که دریشرفت اقدامات آقای قوام - الملک که موافق دستور و تعلیمات دولت جلوگیری و قلع و قمع متمردين آن خطه مینمایند (۶۳) از شرائط دولت خواهی تغافل و فرو گذاری نفرموده و در قلع اشار و متمردين و غوغا طلبان لازمه سمی و مراقبت را بعمل آورده و صریحاً باهالی موعظت نمایند که هرگاه بعد از این از کسی برخلاف او امر و احکام حرکتی صادر و تمایلی ظهور کنند و یا پناه بتمردین و مغضوبین دولت بدهد موجب سخط و مستوجب اعدام خواهند گردید - مدلول این تلگراف را بعموم اهالی گوشزد و مخصوصاً اعلام فرمایند که اشخاصیکه باین دولت موافقت و خدمت کنند مورد مراحم و همه گونه مهربانی خواهد شد و اگر بر خلاف میل و مقاصد دولت رفتار کنند قابل عفو و اغماض نخواهند بود

سپهسالار اعظم

(۶۳) از مضمون این تلگراف همچنین تلگراف سابق معلوم میشود دولت ایران در آن زمان کاملاً تحت فشار و تعلیمات دولت انگلیس بوده است -

معاون نظمیہ - سلطان مسعود

اعلاهیہ کمیته حافظین استقلال پس از فرار حبیب الله خان قوام الملک از شیراز بلار و بندر عباس

بنام نامی اعلیٰ حضرت قدو قدرت شاهنشاه ایران ارواحنافداه -

بموجب راپرت موتقی که در ساعت هفت شب گذشته (۱۳ صفر ۱۳۳۴) بکمیته رسید انگلیسها از راه بندر عباس مقدار زیادی اسلحه و مهمات جنگی و توپخانه برای دوست صمیمی خود حبیب الله خان قوام الملک صوب داده اند. این عنصر مفسد هنگامه جو فوراً امروز در طلوع فجر فضل الله خان منشی قونسلخانه انگلیس را که سابقه اعمال و تشبثات ملعنّت کارانه او بر همه کس مشهود و مبرهن میباشد (۶۴) مامور کرده که مهمات مزبور را سالمآ وارد سازد، کمیته نظر بحفظ منافع ایرانیت و صیانت استقلال مملکت معجلاً بیگانه عنصر نیرومند ایران یعنی ژاندار مری حکم تجهیز داده و برای اینکه آمال مفسدت کارانه و مملکت بر باد ده آن خائن به هدف اجابت اصابت نماید در صدد جلو گیری برآمده که وجود آن خائن را از میان بردارد

کمیته حافظین استقلال مملکت ایران

(۶۴) برای ثبت در تاریخ و معرفی حقیقی اشخاص و افرادی که نام آنها بخوبی یابدی در این کتاب برده میشود و بمنظور انجام وظیفه تاریخ نویسی که پایه آن روی بیطرفی و بیغرضی گذاشته شده ناچار باید تذکار دهیم که کمیته حافظین استقلال در مورد میرزا فضل الله خان بنان طریق اشتباه بیموده است و شاید علت حقیقی دشمنی آزاد یخواهان با شخص بنان علاوه بر سمت مشارالیه که منشی قونسلخانه بوده اختلاف مذهب هم دخالت داشته است زیرا که میرزا فضل الله خان که هنوز در قید حیات و در شیراز است گویند بهایی بوده اما جوانی مال اندیش و باطناً حامی وطن پرستان بوده است و با اعمال نفوذ از راه تدبیر بسیاری از مکرراتها را که انگلیسها قصد اعدام داشتند (از جمله مرحوم ضیاء الواعظین) از مرگ نجات بخشیده و در موقع بروز

تلگراف نصره السلطنه فرزند مظفرالدین شاه نامزد حکومت فارس
از اصفهان که پس از مرگ حبیب الله خان قوام الملك و تصرف
شیراز بدست پسرش میرزا ابراهیم خان نصرالدوله
و شکست ژاندارمری مخایره شده :

از اصفهان بشیراز- توسط جناب مستطاب آقای نصرالدوله دام اقباله
عموم رؤساء و کلاتران ایلات خیمه بهارلو و عرب و باصری را اخطار میشود
در این موقع که مرحوم قوام الملك جهان فانی را وداع گفته که ابواب جمعی
آن مرحوم و ریاست ایلات کما فی السابق از طرف دولت علیه بجناب مستطاب
آقای نصرالدوله دام اقباله واگذار و اعطاء شده است لازم است کلیه رؤسای
ایلات و عشائر ابواب جمعی آن مرحوم جناب نصرالدوله رئیس مستقل خود
دانسته در اجرای احکام مشارالیه خودداری ننمایند - نصره السلطنه (۶۵)

مرض انفلوانزا چنانکه سابقاً اشاره شد باهالی شیراز بسیار همراهی و
مساعدت کرده و باین جهات باید وطن دوستان از او ممنون باشند
(۶۵) مرحوم نصره السلطنه فرزند مظفرالدین شاه در سال ۱۳۳۴ پس
از انقلاب فارس و جنگ ژاندارمری با حبیب الله خان قوام الملك و فرار قوام-
الملك و مراجعت او و فوت او در راه آمدن ابراهیم خان نصرالدوله فرزند
او بشیراز و تصرف شیراز از طرف دولت والی ایالت فارس شده و تا -
اصفهان آمد ولی چون تمام صفات خوب و بد مرحوم مظفرالدین شاه را
حقاً بارش برده و آئینه سرآپانمای آن مرحوم بود یعنی مردی سلیم النفس و
مریض و جبان و متدین بود از ترس بشیراز نیامد و برای اظهار حیوة گاه
گاهی از اصفهان تلگرافهایی مخایره و احکامی صادر میکرد و آخر الامر
بتهران برگشت و شاهزاده عبدالعزیز میرزا فرمانفرما والی ایالت فارس شد

تلگراف نصره السلطنه بمیرزا ابراهیم خان نصرالدوله (از بعد نواام الملك)

از اصفهان بشیراز -

جناب مستطاب آقای نصرالدوله دام اقباله - تلگراف جنابعالی
راجع بغوث مرحوم قوام الملك امروز که یکشنبه بیستم است واصل و از
اتفاق سوئی که برای جنابعالی اقتاده است نهایت تاسف حاصل گردید اینست
جنابعالی و بازماندگان مرحوم قوام الملك را تسلیت گفته و تاسفات قلبیه خودم
را از این حادثه و پیش آمد تاثر انگیز اظهار میدارم ریاست کلیه ایلات و
ابوابجمعی مرحوم قوام الملك را کماکان بموجب این حکم تلگرافی بجناب
عالی محول میدارم یقین است بامراتب خدمتگزاری که همیشه از شما بروز
و ظهور نموده است در کمال جدیت باید در انجام خدمات دولت علیه کوشیده
و ترتیب اردو را از هر حیث منظم داشته ابدأ خدشهای در خاطر راه نداده و
با کمال امیدواری مشغول خدمتگزاری دولت علیه باشید - و خیلی خوشوقت
که مثل جنابعالی نوکر خدمتگزاری از این خانواده باقی است و امیدوارم
خدماتی را که مرحوم قوام الملك راهم از خاکپای مبارک اعلیحضرت قدر قدرت
قویشوکت اقدس شهرباری ارواحنا فداه استدعا کردم که بجنابعالی مرحمت
شود و همین چندروز دستخط تلگرافی آن بجنابعالی خواهد رسید و هرروزه
منتظرم راپورت کارها و عملیات خودتان را مرتباً بمن برسانید

نصره السلطنه

۳ نور نمره ۳۰۹

قطعه نامه مر و خه ۲۸ شهر محرم الحرام ۱۳۳۴

فرقه دموکرات ایران (فارس) دوره سوم کمیته ایالتی

هم مسلکان عزیز ! امروزه که دشمنان متجاوز (روس و انگلیس) قطعات وطن مارا پایمال مثنی قشون خود ساخته و مرکز مملکت را بوسیله خائنین داخلی از قبیل (فرمانفرما) در تحت تضييق گذاشته و وکلای محترم و استقلال طلبان آزاد بخواه وظیفه خود را در دفاع و جلوگیری دانسته شروع بعملیات نموده اند -

کمیته ایالتی انتشار این قطعه نامه را لازم می شمارد -

هم مسلکان ! حفظ استقلال و سعادت آتیه منوط بفداکاری است استخلاص وطن و استفاده از این موقع بی نظیر دنیا مشروط بدور انداختن جامه مرعوبیت است ، سربلندی و افتخار ابدی را در سایه اتحاد و جسارت میتوان بدست آورد .

هم مسلکان ! در مقابل حفظ استقلال و شرافت قومیت و وقایع ملیت و دیات جان را قابل نشمارید و تا وقتی که بر مغاطرات قدر و وقع نهید باین مقصد مقدس نخواهید رسید ، و تاجان در خطر نیندازید بردشمن ظفر نخواهید یسافت .

هم مسلکان ! خستگی بازو هائی که سالها از کسالت صلح تولید شده بمقابله با خصم مرتفع ساخته با جرئت و قوت قلب پیش قدم شوید تا شاهد فتح را در آغوش کشید و اجراء مواد ذیل ۱۰ از فرائض و وظیفه خود دانید

۱ - بر تمام افراد فرقه که قویترین قوای ملیه ایران را تشکیل می دهد فرض و لازم است که پوشیدن لباس نظامی و حضور در مسجد نور را برای مشق از وظایف مقدسه حتمیه الاجراء خود دانسته مراتب صمیمت خویش را بفداکاری نسبت بوطن مقدس بمنصه بروز و ظهور رساند

۲- چون اعزام يك عده کافی برای قم بطوریت لازم است و عموم مجامع مكلف خواهند بود برای تهیه قوای امدادیه بقدرامكان اعانه تادیه نمایند ، لهذا هر حوزة باید اقلا مخارج سه ماهه يك نفر سوار كه عبارت از ماهی پانزده تومان است بكمسیون دفاع كه (هم مسلكان محترم آقای حاجی شیخ محمد کریم تاجر بتشکیل آن مامور و آقای محمد علی صراف بتحویلداری منصوب شده اند) رسانیده و بكمیته ایالتی راپورت دهند - والبتة مجامعی كه بواسطه اعضاء متمكن میتوانند مخارج بیش از يك نفر سوار را متكفل شوند نباید در این كشمش حیاتی ایران مضایقه نمایند -

۳- هم مسلكانی كه برای شمولیت در این قشون حاضرند باید خود را بكمسیون دفاع معرفی و در صورتیكه اسب واسلحه آنها مرتب باشد بدیهی است بهتر پذیرفته خواهند شد -

۴- هم مسلكانیكه برای فداكاری داوطلبانه حاضرند كه مخارج حرکت را هم خودشان متحمل شوند لازم است بدواً خود را باسم و رسم بكمیته ایالتی بوسیله مكاتیب معرفی نمایند تا توصیه مخصوص درباره آنها بكمسیون دفاع صادر و پذیرفته شوند -

۵- هم مسلكانیكه شخصاً قادر بر حرکت نبوده و از كسب این افتخار مہجور و بخواهند نامشان در عداد فداكاران وطن درج و بشمار آید باندازه قدرت بدادن اعانه واسلحه و فشنگ اقدام وبهم مسلك محترم آقای حاج میرزا هادی تاجر داده قبض دریافت و بكمیته ایالتی اطلاع دهند تادستور مخصوص داده شود .

۶- هم مسلكانیكه مایلند برادران نظامی بی مؤنه خود را لباس دهند هر مبلغ را كه استطاعت دارند بصرافخانه آقا محمد علی صراف داده قبضه (بنام اعانه لباس نظام ملی) گرفته و بكمیته ایالتی فرستاده تا كه سیون مخصوص برای تهیه لباس ولوازم نظام ملی دائر گردد -

۷- جمعه دوم صفر پنج ساعت بغروب هیجان حزبی درمسجد وکیل بطور نمایش برقرار ودستور نطق علیحده داده شده عموم افراد فرقه باید درساعت مذکور حضور بهم رسانیده احساسات وطنخواهانه خودرا ابرازدهند کمیته ابالتی فارس - دمکرات ایران

یاور فتح الملک که پس از شهادت یاور علیقلی خان وفرار فاخرالسلطنه از شیراز از طرف قوام الملک ریاست رژیمان ژاندارمری را یافته اعلامیه ذیل را درسال ۱۳۳۴ صادر کرده است

= شیر و خورشید =

= اعلان =

اداره ژاندار مری بموجب این اعلان خاطر عموم را مستحضر میدارد:
۱- فاخرالسلطنه (۶۶) ودکتر مهدیخان ملک زاده فرار نموده اند هرکس این دونفر خائن وطن فروش را دستگیر نماید ، ازاداره ژاندارمری هزار تومان انعام خواهد گرفت ؛

۲- برخلاف انتظار اهالی شهر نسبت بدمکراتها وکارکنان فرق سیاسی اقدامات بیرویه مینمایند ؛ که اداره ژاندار مری اساساً بر خلاف

(۶۶) رضاخان حکمت سردار فاخر(فاخرالسلطنه) که هنگام تحریر این حاشیه (دیماه ۱۳۲۶) رئیس مجلس شورای ملی هستند از آزادیخواهان قدیم فارس وازمخالفین سرسخت نفوذ امپریالیزم بریتانیا درفارس واز دوستان و معاضدین مرحوم یاور علیقلی خان بوده اند ومختصری ازشرح حال ایشان در جلد اول این کتاب آمده است -

این طور حرکات ناشایسته میباشد بموجب این اعلان اکیداً قدغن میشود اگر
من بعد نسبت باین اشخاص بی اعتدالی بشود مرتکب اکیداً مستول و بمجازات
سخت خواهد رسید - اداره ژاندارمری عموم اهالی را بنظر مساوات
نگریسته و ابدأ امتیازی درین نخواهد گذارد -

رئیس رژیمان - یاور فتح الملك

سواد اعلامیه کنل تریور قائم مقام بالیوز دولت انگلیس
در بوشهر راجع بقیام تنگستانیان

=اعلان=

از آنجائیکه شیخ حسین ضابط سابق چاه کوتاه وزائر خضرخان ضابط سابق
اهرم از طرف دولت علیه ایران متبرّد و یاغی شناخته شده (۶۷) و از ضابطی
خود اخراج گردیده اند و از آنجائیکه بآردو نفر مذکور همه قسم فرصت و موقع
داده شده که خود را بمامورین قانونی دولت (۶۸) تسلیم نمایند و معیناً تسلیم
نشده اند و از آنجائیکه این اشخاص بضدیت و معاندت خود باقی هستند و
هنوز از پناهگاههای حالیه خود بقوافل و دهات زرد و خورد میکنند و چون
اگر دهات عرض راه آنها را پناهو مدد ندهند نمیتوانند این زرد و خورد را از
این همه مسافت بکنند لهذا بر تمام کدخدایان و اهالی تنگستان و دشتی و بلوک
و صحراهای اطراف و مخصوصاً بر کدخدایان و اهالی دهات لهدو و کیشی و
معدان و کلمه مخفی و پوشیده نمائند که هرگاه بس از پانزده روز از این تاریخ

(۶۷) خوانندگان عزیز در خاطر داشته باشند که قلم در دست دشمن

است .

(۶۸) یعنی دولت بهیمه انگلیس !!

براولیای امور دولت علیه ایران و دولت بهیه انگلیس ثابت بشود که هر-
دهی ازدهات باین دونفر یاغی مدد و کمک کرده ومثلاً خوراک یاآب یاآنها
داده است همچودهی مستوجب وسزاوار مجازات سیاست است و جهازات
هوایی خمپاره وبمب بآن خواهند زد !!

بوشهر بتاريخ اول ربیع الثانی ۱۳۳۸

کنل تریرورقائم بالیوز دولت بهیه انگلیس

= تمییز و خور و شید =

سواد اعلان ازطرف اداره جلیله ژاندارمری فارس

بعموم اهالی فارس مخفی و پوشیده نماند ، که اداره ژاندارمری
ابدأ قصدی نداشت که دیناری ضرر یا اینکه خدای نخواستہ بسی احترامی
بکمپانی تجارتی فارس وارد آید . زیرا که ماخود میدانیم که کمپانی
تجارتی فارس شرکت اسلامی عمومی ملتی است - ومقصود اداره ژاندارمری
فقط بقوام الملك و اجزایش که طرف حساب با کمپانی تجارتی بودند
می بود -

بنابراین دفتر کمپانی ملاحظه کردیم و آنچه قوام الملك ومیرزا یوسف خان ومیرزا
محمدخان گماشتگان شخصی اواز کمپانی طلبکار بودند دریافت نمودیم وقبض
دادیم واز تاریخ نشراین اعلان الی بعدها کمپانی تجارتی باید بطور احترام بهر
طوری که میل دارد باعتبارخود مشغول امورات تجارتی وصرافی بهر اندازه
که ممکن دارد بوده باشد و کمافی السابق مشغول کار خود بشود و کسی را
حق تعرض براو نیست - وازطرف اداره ژاندارمری هم همه قسم مساعدت
وهمراهی بآن اداره خواهد شد - ۲۳ صفر ۱۳۳۴

ازطرف رئیس ژاندارمری - یاورعلیقلی خان

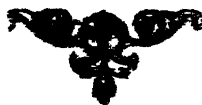
سواد اعلامیه نمایندگان دولت بریتانیا در شیراز
خطاب بایل قشقایی پس از قیام صولةالدوله :

شیراز : رمضان المبارک ۱۳۳۶

= اطمینان =

من که نماینده و قونسول اعلیحضرت پادشاه انگلستان هستم عموم
کلانتران و کدخدایان وریش سفیدان طوائف دره شوری و کشکولی و شش
بلوکی و فارسی مدان و سایر ایلات قشقایی را اطمینان میدهم که آنها ابدأ
طنز اختلاف و نزاعی باما نبوده و نیستند - طرف ما شخص صولةالدوله
است که بدولت علیه ایران یاغی شده و برخلاف اوامر دولت متبوعه خود
و احکام حجج اسلام عتبات عالیات باما بنای جنگ را گذارده است - ایلات
قسقایی میتوانند در کمال سلامت و آزادی بطرف سرحد حرکت نمایند و
من بآنها اطمینان میدهم که از طرف نظامیان انگلیس ابدأ از آنها جلو-
گیری نخواهد شد -

امضاء لفتننت کرنل ج - ای - بی - هاتسن

- « اعلان ذیل که بدون تاریخ است در موقع جنگ »
 « ژاندارمری با حبیب الله خان قوام الملك در سال »
 « ۱۳۳۴ نشر یافته »

- شیمیر و خورشید -

اعلان از طرف اداره ژاندارمری :

برادران عرب ما و اتباع قوام الملك بخوانند ! چندین سال است که شما برادران عزیز ارجمند ما که قوای حقیقی و معنوی مملکت هستید در تحت فشار قوام الملك میباشید ، و شما برادران زحمت کش ما بخوبی از سابقه اعمال و افعال زشت و قبیح و ظلمها و تعدیهای بیشمار فراموش ناشدنی اواخر دارید ، قوام الملك سلب آسایش از شما کرده ، قوام الملك روح و هستی شماها را غارت نموده و برای خود پارکها و عمارتها ، باغها ، دهاتها (۶۹) ساخته ، قوام الملك پدران و برادران شماها را کشته ، هر کس در راه قوام - الملك فداکاری و جان نثاری و صادقانه خدمت نمود در عوض مرحمت قوام او را کشت ! قوام الملك از انگلیسها پول گرفت و میخواست مملکت شما را تسلیم انگلیسها کند !

قوام الملك میخواست شما جوانان رشید را دست و کت بسته و اهل و عیالتان را بدست انگلیسها دهد . ژاندارمری بسا شما برادران عزیز ابدأ سر متازعه ندارد فقط میخواهد دشمن بزرگ و قوی این مملکت یعنی خائن دین و وطن (قوام الملك) را از میان بر دارد - ژاندارمری تنها با قوام الملك دشمن است و او را خیال دستگیر و معدوم ساختن دارد - ما و شما برادریم ما ابدأ میل نداریم که بطرف شما تیراندازی کنیم زیرا شماها

را که فرزندان رشید و عزیز ایران میدانیم دوست میداریم ، ولی افسوس که تیرهای توپ و تفنگ ما که برای انداختن بنیان و نابود ساختن قوام الملک وها میشود باشما عزیزان مصادمه میکند ما این تیرهارا برای رفع تعدی و وظلم از شما بیچاره ها نه اسیر چنگال و تابع اراده های غیر مشروع قوام الملک شده اید خالی میکنیم و ابدآ مقصود و منظور و دشمن ماغیراز قوام الملک کسی دیگر نیست البته شما هم که خودتان را ایرانی و مسلمان میدانید باین دشمن بزرگ اسلام ضدیت و مخالفت خواهید کرد ، و خواهید دانست که ما قوی و تیر و توپ و تفنگ خودمان را برای قوام الملک حاضر کرده ایم نه برای شما عزیزان و رفیقان ما ، همت کنید دشمن خودتان و آن کسی را که باعث این همه ضرر دولت و ملت و خرابی مملکت و تلف شدن عده زیادی از مسلمانان شده باهم از میان برداریم که هم شما درآتیه آسوده و راحت و دارای زندگانی با آسایش شوید و هم مملکت و دولت شما زیاده از این متحمل ضرر و خسارت نشود و قوای ما و شما که باید در مقابل روس و انگلیس صرف و عمل کردند بیشتر از این تلف و بیهوده نشود - از طرف اداره ژاندار مری شیراز -

مطبع احمدی

- اعلان مهم ذیل که تاریخ ندارد و بمضاء قونسول
- انگلیس در شیراز است پس از بروز مرض انفلوانزا
- و پیشرفت انگلیسها در فارس و شکست ناصر دیوان
- و فرار او بکوهستان حوالی کازرون نشر یافته است

علامت رسمی دولت انگلیس

= اعلان =

از طرف قونسولگری اعلیحضرت پادشاه انگلستان

هر کس باملاک ذیل یا املاک دیگر ناصر دیوان دعوی داشته باشد باید فوراً رجوع بنایب الحکومه کازرون نماید و اگر در دعاوی شک و تردید

واشكالى پيدا شود مطلب رجوع بكايستان من كماندان قشون جنوب ايران
در كازرون شود -

اراضى متعلقه بناصرديوان واقعه درشاپور

مزرعه باغ احمدان و الله آباد نصف

مزرعه آبغونى دودانك

ربع اراضى سعدآباد

فتح آباد يك دانك

دوسهم و نيم از جمله ۴۸ سهم جاووس

اراضى و خمس از قنات حيدرآباد

طلاحونه دوحجر شراكت با آقا سيد حسين پيشنماز

طلاحونه معروف باسيلى خواجه ابراهيم واقعه در صغارى توشكان

در يس يك دانك

املاك ناصر ديوان واقعه در كازرون

دوان سه دانك

قنات ناصرآباد و طلاحونه

اراضى معروف به خواجه يوسفى و ملرشتان

قنات جعفرآباد دوزوز از جمله ده روز

اراضى شمس آباد شش دانك

اراضى سكر كدون

اراضى كر

اراضى خسروآباد

اراضى متعلق بجدول خرچه

اراضى حاجى كاظمى

اراضی واقعہ درشہر متصل ببقعہ زید
 اراضی قبلہ پل بہمنی
 امضاء لغتنت کرنل (ج-ای-بی-ہاتسن) قونسول اعلیٰ حضرت بادشاہ
 انگلستان مقیم شیراز (مطبعہ مصطفویہ شیراز ۱۳۲۵)

ازمفاد این اعلال معلوم میشود کہ جناب قونسول درفارس حاکم و
 قاضی و مجری کل فی الکمل بوده اند !!

علامت شیر و خورشید و تاج

S . P . R .

هد کو وارنو بریگاد فارس

شیراز ۱۹ اپریل ۱۹۲۰

بعموم نایب و سرفتنکچیان و تفنکچیان قشون جنوب ایران از شیرازالی
 جزیرہ بوشہر (۷۰)

۱- تکالیف شما اینست کہ حتی المقدور قوافل را حفاظت نموده و
 راپورت سرتہائیکہ واقع میشود باتمام علامات و نشانی کہ از سارقین میتوانید
 تحصیل نمائید بدفتر بریگادی بفرستید -

۲- شماہا باید مہیا و حاضر خدمت باشید در مواقعیکہ قوافل معمولاً

(۷۰) کذافی الاصل - معلوم میشود آقایان جغرافی ہم نمیدانستہ اند
 وبوشہر را کہ شبہ جزیرہ است «جزیرہ» نوشتہ اند !! وقتی بزرگترین اطلس
 انگلیسی (تیمس اطلس) نیز این اشتباہ را مرتکب شدہ بود!

حرکت مینمایند قوافلی که از طرف (اس-بی-آر) اسکرت میشوند ب-اید پنج نفر تفنگچی هم از هرستی بقوه آنها افزوده شود و آن تفنگچی ها باید همراه آن اسکرت بروند آنها که بمنزل دیگر رسیدند آنوقت تفنگچیها مراجعت نمایند بمحل خودشان و در مواقع مهم چند نفر تفنگچی اطراف راه را قراولی بکنند تا قافله از آن محل خطرناک سالمأ عبور نماید .

۳- هروقت سارقین بقافله ای هجوم نمایند تکالیف شماهاست که آن قافله را محافظت و حمایت نمائید در صورت وقوع سرقت باید سارقین را تعاقب نمائید و بفهمید که آنها اهل کدام قریه یا کدام طائفه و یا اهل کدام ده و قریه هستند ، و یک نفر از شماها فوراً باید حرکت نماید و واقعه را اطلاع دهد و اگر در آن حوالی پست (اس-بی-آر) باشد امداد بطلبید .

۴- وقتی که قافله در تحت حفاظت شما میماند شماها باید اولاً فقط در روز دویا سه نفر تفنگچی همراه مالهای آنها بفرستید در چراگاه و نباید بیشتر از نیم فرسخ از محل و پست شما دورتر بروند - ثانیاً در شب همیشه سه یا چهار نفر باید قراولی نمایند یعنی کشیک بکشید از قافله تا صبح -

۵- شما بکلی حق گرفتن راه داری ندارید و نباید مطالبه نمائید و هرگاه از این قبیل مطالب شنیده شود نایب تفنگچی مسئول خواهد بود و برای هر مقدمه که شنیده بشود او را در مرکز حاضر خواهند نمود که جواب مکفی بدهد -

اعلاميه بدون تاريخ فتح الملك**= شمير و خور و شميد =**

بنام نامی اعلیحضرت شاهنشاه ایران

متمردین ذیل از صاحبنصبان ژاندارمری :

علیقلی خان باور - معاضد السلطان - داودخان - غلامرضاخان - نور
الدهر میرزا - عبدالله میرزا مترجم -

باغیان فوق بغته فرار کرده اند اکیداً قدغن مینماید ، هیچکس نباید
آنها را بغانه خود راه دهد و هرگاه اداره ژاندارمری پی ببرد که این اشخاص
یا یک نفر از آنها در خانه ای باشند و صاحب خانه از بودن آنها اطلاع بساداره
ندهد جداً مستول و دارای جان و مال نخواهد بود .

کفیل رژیمان - فتح الملك

شیراز - مطبع احمدی

- تلگراف ذیل که فاقد تاریخ است و از قرائن بنظر
- میرسد که پس از عقد قرارداد سال ۱۹۱۹ که بین
- وثوق الدوله (رئیس الوزراء وقت) و دولت انگلیس
- منعقد شده بود مخایره شده با چاپ سنگی در
- مطبعه محمدی شیراز چاپ و نشر یافته است : -

بنام نامی اعلیحضرت قدر قدرت شاهنشاه ایران ارواحنا له الفدا

کپیه وزراء و علماء اعلام و رؤسای بغتاری و کمیته دفاع ملی
بساحت مقدس اعلیحضرت قدر قدرت همایون ملوکانه پدر تساجدار
شاهنشاه قاجار السلطان سلطان احمد شاه قاجار خلدالله ملکه .

اخباراتی انتشار دارد که دولت عقد اتحادی بادیولتین اجنبی برضد دولت اسلامیة سنیة عثمانی که خداوند برقرارش بدارد شنیده که اذهان عموم ملت را مشوب و بکلی نفوس ملت را متزلزل و بطوری نزدیک آمده که عموم سرپیچی از اطاعت دولت و آنساحت مقدس با آنهمه خیال جان فشانی که دارند نمایند. اعلیحضرتا پدر تاجدارا مبدا احکام و قرار دادی از آن سده سنیة صادر شود که محبوییتی که آن ذات مقدس حاصل نموده و جسمه و روحه بر خلاف شوند اعلیحضرتا پدر تاجدارانمیخواهیم؛ بینم آنروز را که احکامات معبری نشود و برخلاف انتظار اقدامی برود و ظهور کند که پشیمانی برای ذات ملوکاهه بیاورد. اعلیحضرتا آخرین نفس است که ما ملت نجیب میزنیم و آخرین نداست که با صدای بلند بساحت انور عرض میداریم که ما ملت این قراردادها را ابدأ انتظار نداریم و بازبان الکن عرض میکنیم که این قراردادها قابل قبول نیست صراحة بساحت مقدست عرض میداریم که تا یک نفر از قشون دشمن یعنی قشون روس و انگلیس خاک ایران را ملوث کرده اند راحت نمی نشینیم و آنقدر میکوشیم و میکشیم تاجامه زنان نبوشیم

شماره ۲۶۳ کمیته حافظین استقلال مملکت ایران

بنام نامی اعلیحضرت شهریاری ارواحنا فداه

ورقه فوق العاده روزنامه حافظ استقلال

این دولتکراف را که ذیلا درج میکنیم اگر ارباب دانش خوب ملاحظه فرمایند و وضع سلوک جناب آقای سردار عشائر و قوام الملک را در دو کفه ترازوی مقایسه خود گذارند مراتب وطن خواهی و دوست اسلام و اسلامیان بناه بودن هر یک را خواهند یافت که بچه اندازه است - از کوزه همان برون تراود که در اوست -

از کازرون بشیراز نمره تلگراف ۱۱۱ دولتی ۱۴ جدی

شیراز مقام منیع نیابت ایالت جلیله عظمی کپیه ریاست محترم ژاندارمری کپیه حافظین استقلال ایران کپیه کمیته مقدس ایالتی - جرائد حافظ استقلال - جام جم - حیوة - تازیانه - انتقام - از نتیجه مذاکرات امروز با حضرت سردار عشائر دامت شوکت برای ائتلاف مابین ژاندارمری و ایل جلیل قشقائی برای خدمت بوطن مقدس و جنگ باروس وانگیس حضرت سردار بکلام الله مجید قسم یاد فرمودند و از طرف اداره ژاندارمری نیز این بنده سلطان احمد مراسم تحلیف بعمل آورده این بنده سالار نصرت هم از طرف نیابت ایالت جلیله و عموم ملت فارس اطمینان بمساعدت کامل دادم علی الفور حضرت سردار امر بجمع آوری یک هزار و پانصد نفر فرمودند که بسرکردگی فرزند رشید شان مقدمه الجیش روانه بوشهر و خود ایشان نیز متعاقباً باده کثیری حرکت فرمایند فدویان این عید تاریخی و این اتحاد خلل ناپذیر مهم را تبریک عرض میکنیم ، زنده باد حضرت سردار عشائر - پاینده باد ایران - فدویان سالار نصرت - اخگر

از کازرون بشیراز نمره تلکراف ۱۰۴ تاریخ اصل ۲۳ جدی تاریخ وصول صبح ۲۳ جدی شیراز مقام منیع نیابت جلیله ایالت عظمی کپیه ریاست محترم رژیم فارس کمیته حافظین استقلال - کمیته مقدس ایالتی - جرائد جام جم - حافظ استقلال - حیوة - تازیانه - انتقام

امروز حضرت آقای سردار عشائر مدضله را کاملاً زیارت و مذاکرات مفصله لازم شد نهایت مساعدت را بآمال ملی ابرز فرمودند با کمال اشتیاق مصمم شدند ۱۵۰۰ نفر بدو بوشهر فرستند خود شاهم امورات شخصی را انجام داده و یکماه دیگر روانه بوشهر لازمه فداکاری را که از چنین راد - مردی سزاوار است انجام روزگار اجاب تیره و تار سازند و نیز موکد مساعدات قوه خود را من جمیع الوجوه بژاندارمری دولتی مزید فرموده با

دوستان دوستو بادشمنان دشمن باشند -
 زنده باد حضرت سردار عشائر وطن دوست - پاینده باد ایران -
 فدویان سالار نصرت - اخگر
 (مطبعه پارس)

سواد اوراق تبلیغاتی که یکطرف آن بزبان
 فارسى و طرف دیگر عربی بوده و مضمون مردو
 یکسى است و گویا در بندهاد چاپ شده و واصموص
 آلمانی باخود بایران آورده و در ایران نشر داده
 است !

نتیجه حکومت ۱۵۰ ساله انگلیس در هند

۱- انگلیس سالی ۵۰۰ میلیون روپیه از هند بملکیت خودشان خارج
 میکنند -

۲- مالیات زراعت در صدی ۶۵ میکیرند که برای شخص ملاک دیگر
 چیزی باقی نمی ماند -

۳- حکومت انگلیس در تعلیم ۲۴۰ میلیون نفوس هند سالی ۷۵ میلیون
 روپیه و برای حفظ الصحه ۲۰ میلیون روپیه اما برای مصارف عسکری ۲۹۵
 میلیون روپیه صرف میکند .

۴- همیشه دریا، قسمت هندوستان قحطی میباشد و بموجب احصائیات
 حکومت در مدت ده سال از گرسنگی ۲۰ میلیون زن و مرد و بچه از نفوس هند
 تلف شده اند -

۵- از طاعون که سبب اصلی آن فقر مردم است از ۱۶ سال باینطرف
 نسبت اموات دوهزار نفر ۳۴ نفر شده

۶- حکومت انگلیس اساس سلطنت را برانداختن اختلاف بین رؤساء و اهالی گذاشته و تبلیغاتی که در مدارس میدهند از روی آن نفاق و نفرت مذهبی میشود و شخص تحصیل کرده يك آدم بی شرف و بی حمیت ذرمیآید *

۷- اگر از انگلیسها کسی هتك ناموس و عصمت زن هندی را بکند حکومت انگلیس او را سزائی نمیدهد

۸- یول هندیهای بیچاره مواجب و مخارج کثرتش هارا میدهند تا هندی را بتزویر و حیل از مذهب خودشان برگردانند -

۹- برای ترویج تجارت خود - صنعت حرفت هندیهارا حیراً و قهراً مضحل کرده اند که انگشتهای بعضی از اهل حرفت که هندی بودند بریدند محض اینکه دیگر نتوانند کار بکنند این واقعه در زمان اوائل حکومت انگلیس در بنگاله شده بود هر کس خواهد تحقیق کند بتاریخ رجوع نماید

۱۰- همیشه حکومت کوشش میکند که هندو و مسلمان از یکدیگر متنفر باشند و بری حصول این مقصد بقوه حکومت اقسام تزویر و حیل را بکار می برند *

۱۱- از خزینه هند که پول هندیهای بدبخت است مصرف گذاشته قشون هند را بچین و مصر و برما و افغانستان ایران و عثمانی میفرستند که خود را نثار حکومت انگلیس بکنند و بلاد اجانب را فتح نموده و بانگلیسها بدهند *

۱۲- آبادی حصه هند که در دست انگلیس است ۲۴۰ میلیون نفوس میباشد در صورتیکه آنچه در دست خود هندیها که راحه و نواب باشند فقط ۷۰ میلیون جمعیت باقی مانده است -

= شمیر و خورشید =

اعلان از طرف اداره ژاندارمری

اداره ژاندارمری که یگانه مقصود و آمالش آسایش و رفاه اهالی این آب و خاک است، لازم دانسته در این موقع از نشر این اعلان خاطر عموم را آسوده دارد، که اداره مذکوره بحکم دولت علیه ایران مقصرین را فقط در صدد دستگیری یاور علیقلی خان است، از این تاریخ بعد عموم اهالی از هر طبقه که باشند، در امان و بموجب این اعلان عفو عمومی داده شد و نیز از حرکات گذشته صرف نظر خواهد کرد -

کفیل رژیمان - یاور فتح الملک

شیراز: مطبع احمدی

» سواد نطق بدون تاریخ کنل لوکس فرمانده

» کل قشون جنوب ایران

« نطق جناب مسقطاب اجل امجد کنل لوکس فرمانده

کل قشون جنوب ایران در روز عید نوروز »

خاطر عموم صاحبمنصبان و افراد بریکاد فارس را بامحبت قلبی متذکر

مینمایم !

اولا - در این عید سعید نوروز سلطانی تهنیت و تبریکات صمیمانه خود

را بتمام صاحبمنصبان و افراد قشون جنوب ایران اظهار میدارم :

ثانیا - میخواهم بگویم که قشون جنوب ایران الحق در این سال

گذشته خیلی ترقی کرده است و حالا موقعی است که باید بپتبهائی و بدون

کمک قشون هندی مشغول انتظامات ایالات فارس و کرمان بشود
بریکاد کرمان ایالت کرمان را خیلی منظم نگاهداشته است و من
خاطر جمع هستم که بریکاد فارس هم خواهد توانست قلمرو خود را محفوظ
و منظم بدارد -

دولت بریطانیای عظمی همانطور که بدوای علیه ایران قول و قرار
داده بود که هرچه زودتر قشون هندی را از ایران ببرد اینک اقدام و عمل
نموده و در ظرف این چند روزه عزیمت نموده خواهند رفت برای من هیچ جای شبهه
نیست که صاحب منصبان و صاحب منصبان جزء و نفرات قشون جنوب ایران سعی
بنیغ خواهند نمود در این سال نرنام نیکی که در سابق با کمال شرف تحصیل
کرده اند محفوظ و برقرار بدارند -

ما میدانیم که ضرران عملیات و اقدامات قشون جنوب ایران اعتماد کاملی
دارند و ما باید در آتیه طوری اقدام در عملیات نمائیم که بر حسن عقیدتشان
افزوده و بهترین قوه نظامی در ایران باشیم

در خاتمه من شخصاً افتخار میکنم پراپنکه در این موقع که اول دفعه است
که قشون جنوب ایران باید بتنهایی و بدون کمک جانب مشغول انتظام و
محافظت قلمرو خود باشد من فرمانده کل قشون جنوب ایران هستم و چیزی
که مرا مسرور و میدود رفته ها با اعتماد کاملی است که صاحب منصبان و کلیه
عده قشون جنوب ایران دارم -

کلنل لوکس فرمانده کل قشون جنوب ایران

شیراز: مطبع مصطفوی

= شیرازی خویشتین =

- اعلان -

۱۸ شهر جمادی الثانی ۱۳۳۴

چون برحسب اعلان مورخه ۱۴ شهر جمادی الثانی ۱۳۳۴ حکومت این مملکت (۱) نظامی اعلان شده بود و باید بروفق مواد قانونی حکومت نظامی ادارات رفتار نمایند :

لذا بموجب این اعلان بعموم اهالی اخطار میشود که مقدمه محاکمات (جنحه و جنایات) برسیدگی اداره جلیله نظمیه و محاکم نظامی اختصاص دارد و کلیه محاکمات حقوقی بر وفق قوانین موضوعه راجع به محاکم عدلیه است، و متظلمین باید مستقیماً با اداره جلیله عدلیه رجوع نمایند - و نیز عدلیه مقصرین پلیسکی و اشخاصی را که متهم با فساد هستند ! (۷۱) مادامیکه حکومت در حالت نظامی است نخواهد پذیرفت -

ریاست عدلیه فارس - عبدالرحیم - ریاست رژیم امنیه - فتح الملک رئیس نظمیه - عطاء الدوله -

شیراز : مطبع احمدی

(۷۱) خدا بدر رؤساء را بیامرزد که خودشان متعاقب کلمه « متهم با فساد » علامت تعجب گذاشته و باری ازدوش ما برداشته اند!

فوق العاده فارس شماره ۳۹ ابلا فید از طرف قونسلگری اعلیٰ حضرت پادشاه انگلستان شیراز

مورخه ۲۰ شهر شوال المکرم ۱۳۳۶

۱- نظر بموقعیتی که برای ما در اوضاع جنوب حاصل شده وضعیات بختیاری بی نهایت امید بخش گردیده است سردار ظفر میلغانی بختیاری شرار کوهگرمویه را در نزدیکی بهبهان شکست کامل داده وعده از سران آنها را بمیان گروی همراه آورده است و راه تجارتی لینچ را تامین نموده سردار ظفر اینک حاضر است که پنجهزار سوار برای کمک ما بر علیه قشقائی ها فرستد -

۲- مرتضی قلیخان بختیاری که هیچگاه دست از فتنه جوئی و دسیسه کاری بر علیه انگلیسها برنمیداشت از اصفهان مایوساً خارج شده و بطرف بختیاری حرکت کرده است -

۳- سه روز قبل دسته اوضاع الطريق سرکردگی رضا جوزانی و جعفریلی خان مغنویاً خسرو زنجف آباد قرار و باطراف پراکنده میشوند این عده بتحریت مرتضی قلیخان و باصرار مشراییه تهیه حمله بشهر اصفهان را میدادند -

۴- بی بی مریم که همیشه طرفدار آلمانها بود اینست مؤذ و مقتدر انگلیسها را حس کرده و برخبط خود و بختیاریهایی که با او همقدم و دهاند متاسف است (۷۰)

۵- امیر مفتاح حکمران اصفهان ز صهران حرکت کرده و در کمره

است -

۶- یکصد و پنجاه نفر قزاق برای ازدیاد قوه و ساخلوی اصفهان از طهران حرکت کرده و عنقریب وارد آنجا خواهند شد -
امضاء قونسل اعلی حضرت پادشاه انگلستان مقیم شیراز
موکب ابالت جلیله - پس از هزیمت صولة الدوله و تسویه امور قشائی حضرت اقدس والا فرما فرما دیروز قبل از ظهر با اردو وارد شیراز شد. ما از طرف عموم مردم فارس مناسعی وطن پرستانه حضرت معظم له را در تجدید و استقرار نظم در صفا جنوب ایران تقدیر و تشکرات خود را تقدیم می - داریم -

سواد فوق العاده شماره چهار روزنامه حیوة شیراز که مدیر آن مرحوم شیخ محمد حسین حیوة از معاریف آزادیخواهان شیراز و از اخیسار روزگار بود -

فوق العاده نمره ۴

صورت تلگرافی است که از طرف سفارت کبرای علیه عثمانی بجناب جلالت مآب اجل اکرم آقای شهیندر دام اجلاله رسیده است -
از تجریش شب ۳۰ جوزا بشیراز

بوکالت شهیندریهای عثمانی روزنامه روتر امروز شرحی دایر پیاره اخبار هیجان آمیز از قبیل قصد تصرف عثمانیان خزائن نجف اشرف و بتوپ بستن حرم محترم را در جزء اخبار خود درج کرده است البته خاطر عموم بغوی مستحضر میباشد که در اوائل جنگ هم همین اخبار را که عبارت از

تعزف نبودن عثمانیان خرائن عقبات عالیات را باشد انگلیسها برای موفق گردیدن بمقصد سوء خود انتشار داده و در روزنامه های محلی هم درج و هم تکذیب نموده بودند اینک هم اخبار فوق الذکر روتر از همان قبیل شایه ت کاذب و بکلی بی اصل و اساس است خاصه العیاذ بالله انتشار مسئله بتوپ بستن مرقد مقدس که بخوبی درجه افکار خائنانه دشمنان ما را که مقصدی جز نفاق انداختن بین مسلمانان و مشوش داشتن افکار عامه ندارند ثابت مینماید لهذا سفارت کبری با کمال تنفر انتشارات و اخبار فوق الذکر را رد و بصورت قطعیه تکذیب مینماید چنانچه در روزنامه های طهران تکذیب مسئله مذکور انتشار دادند لهذا از آنجناب هم متمنی است که در حوزة ماموریت خودتان تکذیب مسئله مذکور فوق را انتشار دهید - عاصم

حیوة : منت خدای را که قبل از انتشار اینصورت تلگراف نگارنده حیوة فقط بذهن صافی و با نظریات دقیقه خود قلم حق گوئی برداشت و در ورقه فوق العاده حیوة آنچه باید بنویسد نگشت و پرده از روی دیسه کا، بهای کارکنان دولت انگلیس برداشت بمنه و تائیده نوشتیم و مینویسم باز هم خواهیم نوشت که مامورین سیاسی انگلیس هر روزی هزاران از این اوراق کاذبه را انتشار خواهند داد چه که امروزه بزرگترین پیشرفت سیاسی انگلیس همانا بهمزدن و نفاق انداختن بین ایرانی و عثمانی است - فرداست که يك دروغ دیگر از کارخانه دروغ بافی ساخته و پرداخته بدر و دیوار خواهند چسبانید ولی باید شنونده عاقل باشد و پس از آنهم تجربه دیگر خود را آلت پیشرفت مقاصد خائنانه انگلیس نکند و این زودباور را که نتیجه ضعف نفس است از طبیعت خود معون نماید -

حیوة را عقیده اینست که دولت انگلیس سیاستی بهتر و بالاتر از این ممکن برد اتخاذ نماید و آن این بود که حفظ بیطرفی ایران را بنماید - بلکه دولت ایران را تقویت کند که بتواند استقلال خود را قلم بدارد تا باین واسطه توجه چندین ملیون نفوس مسلمین را بخود متوجه سازد و حلب قلوب آنها را

بکند بلکه باینوسیله جلوگیری از آن قیامت حتمی الوقوع بریتانیا (یعنی شورش عامه مسلمین برضد حکومت بریطانی کبیر) بنماید ولی هیئات که زمامداران سیاست حالیه انگلیس دست از تعقیب مسلک کلاستون و سرادارد گری بردارند و محو اسلام را از نقطه نظر سیاسی خود بیندازند .

سواد فوق العاده بدون تاریخ روزنامه فارس -

ارگان رسمی قونسلخانه انگلیس در شیراز

آقای قوام الملك و میردار احتشام ثیلخانی

مخبر مخصوص ما از فیروزآباد مینگارد :-

مختصر راپورتی از دارنغان لر و فتح اردوی دولتی و شکست صولة الدوله در کوه کره داشی فرستادم آقای قوام الملك و آقای ثیلخانی عصر آن روز بخواجه وارد شده شب و صبح را برای راحت اردو توقف و عصر اردو را حرکت داده نزدیک تنک هلو که بغیروزآباد می رود و صولة الدوله تفنگچی گذارده بود اردو را اتراق داده و برای تصرف فیروزآباد ترتیب عملیات و نقشه جنگ را مرتب کردند -

اردوی قشقای از جلو و اردوی آقای قوام الملك از دنبال حرکت نموده پیش قراولان سنگرهای کوه کره داشی را از جلو پاک کرده اول بلوک فیروز آباد جنگ سختی در گیر قبل از ورود آقای قوام الملك اردوی قشقای یک سنگر از اول بلوک را بتصرف در آورده جنگ سخت و اردوی صولة الدوله مقاومت داشت -

اردوی قوام الملك با اینکه تقریباً شش فرسخ در کوههای سخت بی آب حرکت کرده گرسنه و تشنه بودند لدی الوردود شروع بجنگ کردند و تقریباً

پیش جنگ اردوهم خود آقای قوام الملک بود و از اضطراب هم گلوله میبارید خیلی بی باکانه و شجاعانه جنگیدند -

از قشون چریک و غیر نظامی هیچوقت این قسم یورش و حملات سخت دیده نشده بود هشت نه قلعه و آبادی فیروز آباد تا غروب آفتاب تصرف شد - توپ هفت سانتیمتر اضریض کاری نکرد توپ هشت خود آقای قوام الملک فقط کاری بود نظیر این توپ راهم صولة الدوله داشت که از قلعه تل حاجی که موقف و مامن خودش بود باردوی دولتی شلیک میکرد .

بالاخره از تهور و شجاعت اردوی دولتی صولة الدوله تاب مقاومت نیاورد و بهزیمت افتادند و قشون دولتی آنها را تهاقب کردند - قرار صولة الدوله با آنهمه لاف و گرافهای او بسیار دیدنی و برای آنهایکه چندین سال بود آرزوی چنین روزی را داشتند منظره بهتر از آن متصور بود تقریباً خط جنگ يك فرسخ و نیم و بیش از هفتاد هزار فشک انداخته شد -

پیش قراولان اردوی دولتی که بفیروز آباد رسید برای اینکه آنجا غارت نشود و مال التجاره از میان نرود جلوگیری از اردو شد و بهر شکلی بود اموان محفوظ ماند - اردوی دولتی تا هفتصد قدمی قلعه تل حاجی محل توقف صولة الدوله رسیده بود که هوا تاریک و فرصتی برای فرار (یگانه و ضن خواه) یعنی صولة الدوله بدست آمد - ضایعات اردوی دولتی چهار نفر مقتول و یازده نفر مجروح ضرعهم عشائر کشکولی هم زخم خراشی برداشته اند ولی ابدکاری نیست - تلفات صولة الدوله بی اندازه و زخمی آنها فراوان بوده است - آقای سلازحشمت با عده پانصد نفری بری تعقیب صولة الدوله حرکت کرد الان آقای قوام الملک و آقای سردر احتشاه در فیروز آباد متوقف و مشغول تنظیمات اساسی ثیلات قشقایی هستند - حقیقه عموم مردم خصوصاً طبقه تجار باید رهین منت و متشکر اقدامات و مساعی آقای قوام الملک باشند

سواد فوق العاده روزنامه فارس

سه شنبه سیزدهم شهر ربیع الاول ۱۳۳۷ - هفدهم دسمبر ماه فرنگی
۱۹۱۸ - بیست و پنجم قوس ۱۲۹۷ تلگراف ذیل از طرف اداره ایالتی
برای اشاعه فوری رسیده است :

ایالت جلیله - در نتیجه مذاکراتی که اخیراً درباره مطالب اساسی
با اولیای دولت فغیمه انگلیس در جریان و البته اهتمامات حضرت اشرف
والا در انتظامات حوزه ایالتی فارس موید اقدامات مزبوره بوده و بحمد الله
مذاکرات به موفقیت و حسن خاتمه منتهی گردید -

مراسله ای از سفارت دولت معظم الیها بعنوان مخلص رسیده است
که چون قسمت مهم آن راجع بتسلیم قشون جنوب ایران باختیار دولت علیه
میباشد عین عبارات مراسله مزبوره را ذیلا درج مینمائیم و منتظریم که حضرت
اشرف والا اولاً مضبوط مراسله را باطلاع عموم اهالی برسانند که از این
حسن موفقیت استحضار حاصل نمایند - و ثانیاً اقدامات لازمه را برای
تحويل گرفتن قوای مزبوره بترتیب مقرر بعمل آورند - و ثالثاً اهتمامات
سریعه و تدابیر مقتضیه برای حفظ و تکمیل انتظامات که در مضامین مراسله
بآن اشاره شده است و همیشه مورد توجه تام حضرت اشرف والا بوده است
اتخاذ فرمایند که در حقیقت اقدامات دولت بوسیله عملیات و تدابیر صائبه
حضرت اشرف والا منتج نتایج مطلوبه گردد اینک عین مراسله -

«شرف دارم خاطر جناب اشرف را مستحضر سازم که حال آخرین
جواب دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان در مطالبی که در این اواخر تحت
مذاکره بوده است رسیده و اجازه دارم مطالب ذیل را باطلاع جناب اشرف
برسانم :

اول بریطانیای اعظم تصمیم خود را در مراعات استقلال و تمامیت ایران بطور قطع تکرار مینماید -

دوم دولت مشارالیه متکفل میشود بمحض اینکه دولتی در روسیه تشکیل میشود که بتواند آنرا بشناسد در الغای قرارداد انگلیس و روس در موضوع ایران تاکید نماید و تا اینکه اینکار صورت یابد بریطانیای اعظم قرارداد مزبور را بحال تعطیل خواهد شناخت و تا اندازه ای که راجع بخود بریطانیای اعظم است ، هیچ قصد تجدید آن معاهده را ندارد -

سوم - در خصوص فارس بمجرد اینکه عملیات حاضره برای افتتاح راه شاهی بوشهر رشیراز باتمام رسید دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان حاضر خواهند بود که قشون جنوب ایران را در تحت اقتدار دولت علیه قرار دهند با تفهم اینکه دولت علیه بتوسط ایالت فارس ترتیبات مؤثری بدهند که دولتین مطمئن شوند که این تغییر اسباب تجدید اغتشاش در آن ایالت نمیشود امنیت راه قافله و باب مخابرات تلگرافی برای مصالح دولتین لازم است تامین شده باشد جناب اشرف آزادند که این مطالب را با اطلاع عامه برسانند و البته این فقره از حسیات دوستانه و مساعدت کارانه که مهیج سیاست دولت انگلیس نسبت بایران است دلیل تازه ای برای عموم خواهد بود امیدوارم باینطور که يك اداره یا مخارج دولت انگلیس نگه داشته شد و حال بداره دولت علیه واگذار میشود دولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان را در رفع هر قسم سوء تفاهم قدر دانسته ملتفت این نکته باشند و بایستی نهایت کوشش را بعمل آورند که بدولت اعلیحضرت پادشاه انگلستان ظاهر سازند که این اطمینان آنها از روی صحت بوده است . انتهای ۲۸۷۲ ریاست وزراء

سواد فوق العاده روزنامه فارس راجع بصلح

جنك بين الملل اول

فوق العاده فارس = نمره ۶ ساله سوم

= صلح =

انقلاب آلمان - سقوط قيصر

ابلاغيه از طرف قونسلگري اعليحضرت پادشاه انگلستان -

مورخه هفتم صفرا المظفر ۱۳۳۷ به موجب اخبار رسمي فيصر (امپراطور آلمان) از سلطنت كماره كرده است - انقلاب در آلمان شروع شده است در - تمام شهرهاى بزرگ بيرقهاى سرخ افرشته اند - بحريه شورش وطنيان نموده و در دريا با بيرقهاى سرخ بحر كت آمده اند پرنس هنرى وليعهد آلمان كه نشان سرخ بكلاه زده و بند سرخ بيازوى خود بسته با بنوسيله ميخواسته است از كيل فرار كند شناخته شده و اتومبيلهاى انقلابى او را تعقيب نموده باوشليك كرده اند و زراى مختار آلمان بمرکز كل نظامى فرانسه وارد گشته مارشال فوش شروع متار كه را با مهلت دوازده ساعت از براى روز پنجشنبه جواب بآنها داده و از موقوف داشتن جنك در اين دوازده ساعت هم امتناع و استنكاف نموده است زيرا كه موقعيت نظامى فرونت عرب و انقلاب داخلى چنان براى آلمانها وخيم است كه حتماً بايد شروط متار كه را قبول كنند - قشوت ما سيستم راه آهن متز را كه يگانه راه فرار آلمانها بوده است قطع كرده و فقط چيزي كه باعث نجات آنان از اين مهلكه متصور ميشود قبول متار كه است بموجب آخرين تلگراف رسمي متار كه ساعت پنج بعد از نصف شب روز يازدهم نوامبر امضاء و ساعت يازده جنك در تمام فرونتها موقوف و متروك گرديد . .

روز دوازدهم نومبر (هفتم صفر ۱۳۳۷) ساعت ده صبح بیست و یک
تیر توپ صلح را در خیابان باغشاه شیراز از طرف قشون انگلیس شلیک
کردند .

سواد اعلامیه فاقد تاریخ جمعیت اتحاد اسلام شیراز
راجع بشهادت زائر خضر خان در سال ۱۳۳۸ قمری

بسم الله الرحمن الرحيم

ولئن قتلتم فی سبیل الله او متم لمغفرة من الله ورحمة خیر مما یجمعون
در اثر واقعه فجیعہ شہادت یگانہ فداکار و مجاہد اسلام زائر خضر خان
رحمة الله علیه و فرزند ناکام آن مرحوم کہ در راه ارتقاء اسلام بشرف
شہادت نائل و قلوب هموطنان را حریجه دار نموده جمعیت اتحاد اسلام در
مسجد نو مجلس ترحیم را منعقد و برای شرکت عزاداری از عصر چہار-
شنبه بیست و چہارم شعبان عموم برادران اسلامی را در مجلس ترحیم دعوت
مینماید . هیئت مرکزی اتحاد اسلام فارس

سواد فوق العادہ روزنامہ عصر آزادی متضمن
تلگراف آقای شیخ محمد شہید زادہ سالار اشجع
فرزند مرحوم شیخ حسین خان سالار اسلام چہ کوتہی

فوق العادہ عصر آزادی

بک خبر محترمانگیز

تعقیب خبر وحشت اثر فاجعہ جگر خراش و شہادت زائر خضر خان

تنگستانی تلگراف ذیل از طرف آقای سالار اشجع رسیده که برای اطلاع عموم بعنوان یک خبر مسرت انگیز درج میشود :

توسط حضرت آقای مدیر عصر آزادی - مقام منبع حضرت اقدس ایالت کبرای فارس دامه عظمه - کپیه استخر صبح بیست و یکم یکعهده نظامی وارد تنگستان بهمدستی اخوی شیخ ناصر خان و جمعیت چاه کوتاه در حملات صبح وعصر قلعه تخماری واهرم ونصف اموال شهید تصرف ، حسن غلامعلی و یازده نفر فرزند و کسان مقتول ومجروح بقیه فراراً بانگالسی پناهانده صفحه تنگستان ازوجود اشرار خالی - اکنون بانظامی مشغول ترتیب و تنظیم برقراری محمد علیخان (۷۱) هستیم - عموم احرار جنوب ازحالات ومساعدت قشون محبوب درقصاص خون شهید سعید (۷۲) متشکرواد دوار وموفقیتهان درقطع ریشه خائنین وطن آرزو مندند -

محمد شهید راده

شیراز : مطبع محمدی

(۷۱) فرزند ارسند مرحوم زائر خضر خان که اوهم بعداً کشته شد

(۷۲) مقصود زائر خضر خان امیر اسلام است برای اطلاع بر احوال و طرز

شهادت او بکتاب دلیران تنگستانی تالیف نگارنده مراجعه فرمایند

سواد نامه شماره (۸۶۰) مورخ نهم صفر المظفر سال ۱۳۲۴ فرقه دمكرات ايران - فارس خطاب باقاي سلطان احمدخان اخگر فرمانده ژاندارمری برازجان كه شرح حال ایشان در جلد اول این كتاب مفصلاً آمده است -

فرقه دمكرات ايران - فارس - دوره سوم كمیته ایالتی نمره ۸۶۰

مورخ نهم صفر ۱۳۳۴ مطابق بیست و چهارم برج قوس توشقان نیل

شیم سلك محترم و یگانه وطنخواه حقیقی آقای اخگر

دام اقباله و توفیقه العالی

مراسله مشروح مفصل آن محبوب محترم کمیته ایالتی واصل - واز حالات و احساسات صادقانه جنابعالی استحضار حاصل آمد - استعفیای آن جناب بملاحظه اهمیت و تقدم انتظام دشتستان و جلوگیری از تجاوزات انگلیسان پذیرفته و قبول شد - البته مراتب فداکاری جنابعالی بر همه واضح و مسلم است و گویا لازم بشرح و بسط نباشد کمیته ایالتی تشكرات صمیمانه خود را تقدیم داشته و میدارد و موفقیت جنابعالی را در انجام مقصود مقدس كه در نظر همت و مردانگی گرفته اید از خداوند متعال مسئلت دارد - در باب امنیت طرق و شوارع مثل امروز اگر شخص كافی مجرب وطن دوستی مثل جنابعالی در آنصناعات بود معلوم است كه چه حالت داشت -

در باب ارساں یكنفر نطق باحرارت این چندروزه جناب هم مسلت محترم آقای ضیاءالواعضین برای دعوت رؤسای قشقائی از طرف کمیته مامور میشوند چنانچه تصمیم کمیته محقق شد خدمت جنابعالی هم خواهند رسید و بهر شكل مقتضی شد در نطق و دعوت و حرارت اقدام مینمایند در خصوص اعتبار نامه كه برای تشكيل حزب در آن صفحات خواسته بودید لفاً فرستاده شد - راجع بدرج تمجید و تعریف جنابعالی در جرائد معامت فرموده بودید البته این

نظریه صحیح و همه قسم قابل تمجید است - مخصوصاً روزنامه جام جم که ارگان فرقه است و سایر جرائد شهری درج نمیشود جز روزنامه حافظ استقلال که باختیار حافظین استقلال است و آنها را باید مسبوق فرمائید -

اوضاع فارس همان است که اطلاع داده اند - این دوروزه هر چه سعی و جهد در اصلاح فیما بین قوام الملك و ژاندارمری از طرف کمیته شد انجام نگرفت -

باین معنی که قوام الملك از صلح تقاعد ورزید - اخبار طهران و قم فعلاً نمایندگان آزادپخواه در قم متوقف روز گذشته راپورت تلگرافی رسید که قریب پانصد نفر بختیاری ملک زاده و سالار نظام از اصفهان بقم اعزام نموده اند - در اصفهان مشغول تهیه و تدارک فرستادن عده دیگر هر قدر موفق شوند هستند - بدبختانه بواسطه نفاق و بیحسی اهالی فارس با وسعت خاک و عشائر هنوز یک نفر حاضر و داوطلب نشده و امید هم نیست با این حال بتوان موفق با اعزام جمعیتی بمرکز شد با آنهمه تاکیداتی که همه روزه از قم میشود اگر هم اعزام قوه از فارس شود حالت مجاهدین برازجان و آنهمه افتتاح را خواهد داشت - علی اکبر (۷۳) بعد از مراجعت فشنکی هم که برای جنگ باو داده شده بود و بصرف نرسیده بکلی مایل پس دادن نیست و خود را تازه متوسل بقوام الملك و از جمله سواران او خود را محسوب میدارد - همه روزه شرح حالات و وقایع آن حدود را مرقوم فرموده و از سلامتی خودتان اطلاع دهید - تأییدات و تمهیدات را خواهان است

محل مهر و امضاء کمیته ایالتی فرقه دمکرات ایران - فارس

(۷۳) مقصود علی اکبر خردل است که بعنوان مجاهدت و جنگ با انگلیسان

در رگاب مرحوم آقا شیخ جعفر مجتهد محلاتی بیرازجان رفت و کادی صورت داده برگشت - رجوع شود بجلد اوله این کتاب

سوادنامه فاقد تاریخ مرحوم شیخ محمد حسین مجتهد
برازجانی خطاب بلاء دینی شیراز راجع بغدادی
آقای سلطان احمد خان اخگر که اکنون درجه
سرهنگی را دارند -

بسم الله الرحمن الرحيم

حضور مبارك حضرات مستطاب حجج الاسلام والمسلمين دامت برکاتهم
پس از تقدیم تحیات وافره معروض خاطر مهر مظاهر میگردد - که البته می
دانید اکنون قریب یکسال است مجاهدین تنگستان و چاه کوتاه با وجود
فقدان وسائل دشمن را مقهور ساخته اند و در حقیقت موفقیت مجاهدین مافوق -
العاده است لکن چون موفقیت کامله محتاج بوسائلی است که در اینجا وجود
ندارد و دشمنان اسلام طرق ارتباط مارا بادوستان خود مقطوع ساخته اند -
در اینوقت جناب اجل آقای سلطان احمدخان که از صاحبمنصبان غیور و اول
وطنخواه صادق و از سرداران مجاهدین است باعده از مجاهدین ژاندارم معصم
شده اند که اگر بمدد خداوندی بتوانند خود را بآنطرف رسانیده حضوراً و
شفاهاً و اقامت اینجا را مشروحاً اظهار دارند و عطف دقت نظر و توجهات
آن ذوات مقدسه باینطرف جلب کنند رجای واثق داریم که انشاء الله تعالی
فتح و نصرت نصیب اسلامیان خواهد بود لکن چون مجاهدین کشته شدن در
این راه را دوست میدارند از هیچکس باک ندارند جز اینکه آرزو دارند زنده
باشند که انتقام از دشمنان اسلام بگیرند - چون بیانات شفاهی جناب آقای
سلطان احمدخان اوفی است اورا بخدا میسپارم و از خداوند نصرت اسلام و
اسلامیان بوجود آن ذوات محترمه درخواست مینمایم - الاحقر الجانی محمد
حسین بن المرحوم نجفعلی البرازجانی طاب نواه

سواد شرح خدمات و فداکاریهای آقای سلطان
احمدخان اخگر بخط مرحوم شیخ حسینخان سالار
اسلام و بامضاء مرحوم زائر خضرخان امیر اسلام و
شیخ حسینخان که در تاریخ ۱۵ شعبان ۱۳۳۴
نوشته شده واصل آن در دست نگارنده است که
عیناً بدون اصلاح اغلاط املایی و انشائی که دارد
درج میشود - :

بتاریخ ۱۵ شعبان :

پس از اینکه آلمانیها در بوشهر که همسایه بابلوک ماها بود انگلیس
ها آنها را توقیف کردند تا مدتی مرخصی آنها را از انگلیسها خواست کردیم
جواب معوق(?) دادند هر چند بطهران شکایت کردیم جواب تهدید دادند تا
چهاردهم شهر شعبان گذشته با جمعیت رفتیم در يك آبادی تنگستان که چهار
فرسخ نزدیک بوشهر بود توقف کردیم جناب مسبو واسموس آلمانی هم
تشریف داشتند باز هم با انگلیسها مکاتبات کردیم ابتدا اتناء نکردند که آلمانیها
بدهند و تعداد لشکر و سنگر فراهم نمودند آخر لمر یوم بیست هشتم شهر
شعبان چنگ شروع شده صاحب منصب انگلیسی و کمی تابعین آنها مقتول شدند
بعد اتصالاً جنگهای سخت دوام داشت خیلی مردم بماها قول همراهی دادند
وفا نکردند بلکه بعضی محض طمع پول انگلیسها بماها برضد شدند تا
شهر ذیقده الحرام آقای سلطان احمدخان غیرت اسلامیتش بجوش آمد باعده
ژاندارمیکه طابع باو بود دلیرانه حمایت بماها کرد و شريك بماها داخل چنگ
شد شدند و کارها کردند تا وقتیکه شیرازیها مخالفت ورزیدند و به تهریک
پسرقوام و آقای صولت الدوله آلمانیها و بعضی ملت خواهان در شیراز توقیف
و زلیل کردند (۷۴) بمجرد خبر آقای سلطان احمد خان باعده خودش حرکت

(۷۴) امر بر مرحومین سالار اسلام و امیر اسلام مشتبه شده و مرحوم

کردند که بلکه زودتر شیراز برسند و جلو گیری نمایند تا خیلی بحکم کاری کرده اند - پسر قوم و آقای صوات با اردو شان وارد شیراز شدند سلطان احمد خان در میان راه مبهوت (۹) هر چه تقدیر داشت بژاندارها تقسیم کردند اندک زمانیکه عده کثیری ژاندار همراه معظم الیه بودند بعضی خدا حافظی و بعضی بیخبر شیراز رهسپار شدند نقدینه او گرفتند و اورا تنها گذاشتند مگر کسی سوار که قابل اتناء بودند در نزد معظم الیه ماندند تا اواخر شهر جمادی سانی که اردوی انگلیسی بلتیک (۹) غفلتاً بجفادك حمله کردند از کمی آدم شکست خوردند و صاحب منصب اردو شان کشته شد عقب نشستند با کمی تلفات بیوشهر عودت نمودند باز هم برسیدن این خبر آقای سلطان احمد خان یکدور و روزه دو منزل يك منزل فوری خود را بماها رسانید یکماهی توقف فرمود خیلی زحمت کشید پس از چند روز از سبب بی تمکنی بماها خدا حافظی کردند و حرکت نمودند در شیراز 'ورا دعوت کردند که بشیراز برود گفتند بعد از زحمات فوق این ننك قبول نخواهم کرد و با انگلیس پرستان شريك نخواهم شد والسلام

محل مهر و امضاء سالار اسلام حسین حاه کوتاهی - امیر اسلام

خضر تنگستانی

صولة الدولة اراين تهمت مبری است

توضیحات مفصل و مفید راجع نقشون جنوب ایران (اس- پی- آر)
 نقل از رساله «پیشنهاد کمیسیون مختلط نظامی ای-رانی و
 انگلیسی» منطبقه تهران سال ۱۹۲۰

قوای نظامی

۱- قشون جنوب ایران

کلیات - ۲۰ - در زمان جنك بزرگ دولت انگلیس قوای قشون جنوب
 را برای کمک بدولت ایران در حفظ امنیت داخلی طرق تجارتی و جلوگیری
 از بی نظمیهاییکه بیشتر بواسطه آلمانها و نماینده های دیگران تولید می شد
 تشکیل نمود -

تعداد قوای این اداره تغییراتی یافته پس از خاتمه جنك بی نهایت
 کسر شده فقط تشکیلاتی از قوای تخمینی فعلی این اداره مطابق شرح
 مفصله ذیل است :

۴۷ صاحب منصب انگلیسی -

۱۹۰ صاحب منصب ایرانی

۲۵۶ صاحب منصب جزء انگلیسی و هندی

۵۴۰۰ افراد

۱۱۸۷ اسب

۸۸۶ قاطر

۱۰۰۰ الاغ

تشکیلات ۲۱ - این قوه در تحت اوامر یک نفر صاحب منصب انگلیسی
 قرار گرفته اند که مسمی بژنرال ینسپکتر می باشد ارکان حرب او در شیراز هشت
 نفر صاحب منصبان اتاماژران انگلیسی و سه نفر صاحب منصبان ایرانی جهت کمک و
 معاونت در تحت اوامر او گذارده شده اند

این قوا تقسیم بدو بریکاد شده اند - بریکاد فارس و بریکاد کرمان مرکز فرماندهی یکی در شیراز و دیگری در کرمان میباشد -

فرماندهی بریکادهای فوق الذکر با صاحب منصبان انگلیسی است - بهر يك از فرماندهان چهار نفر صاحب منصب انگلیسی و دو صاحب منصب ایرانی جهت کمک داده شده

بریکاد فارس از سه باطالیان پیاده و سه اسکادران سوار يك باطری چهار تویی و یکدسته مترالیوز چهار تویی و يك گروهان مهندس - یکدسته صحنه متحرک - يك مریضخانه بيطاری يك شعبه ذخیره اداره قاطرخانه اداره کارخانه و يك انبار سبورات تشکیل یافته

بریکاد کرمان بهمین طریق تشکیل یافته مگر از حیث قوا که در عوض سه باطالیان فقط دو باطالیان و در عوض سه اسکادران سوار چهار اسکادران سوار و گروهان مهندس ندارد - باطالیانهای پیاده از سه یا چهار گروهان تشکیل می یابند و هر گروهان مرکب از چهار رسد و هر رسد مرکب از چهار جوقه میباشد -

جهت تشکیلات اتاماژر هر باطالیان سه صاحب منصب انگلیسی و پنج صاحب منصب ایرانی و سه صاحب منصب جزء انگلیسی معین شده است - فرماندهی گروهانها بایک نفر سلطان و فرماندهی رسدها بایک نفر نایب یا اسپیرانت میباشد -

باطالیانها شعبه حمل و نقل ندارند - چون نقلیه کلیه بتوسط مرکز بریکاد بموجب درخواست صورت میگیرد خدمات صحنه نیز بترتیب مفصله فوق صورت میگیرد - باطالیانهای مامور خارج طیب ایرانی مخصوص دارند و مریضهای سایر باطالیانها دومی مرکز میباشند -

سوار نظام از ژوبانهای سه یا چهار اسکادرانی تشکیل یافته و هر اسکادران دارای چهار دسته و هر دسته مرکب از سه جوقه میباشد

اوگان حرب هر ژوبان دارای دو صاحب منصب انگلیسی و پنج صاحب منصب

ایرانی و چهار صاحب منصب جزء انگلیسی میباشند
فرماندهی اسکادرانها توسط يك سلطان و فرماندهی دستها توسط
يكنفر نایب یا اسپران صورت میگیرد ترتیبی که راجع بخدمات صحی و حمل
و نقل در باطالیانها پیاده داده شده جهت سوار نیز پیمان ترتیب رفتار می-
شود باطریهای توپخانه مرکب از دوسد و هرسد دارای دو توپ میباشد.
باطری کرمان دارای چهار توپ انگلیسی (ده بندی) و باطری شیراز
دارای دو توپ (ده بندی) و دو توپ شیندر کوهستانی میباشد.

فرماندهی باطریها بعهده يكنفر صاحب منصب انگلیسی بكمك يكنفر
صاحب منصب انگلیسی دیگر و سه نفر صاحب منصب جزء انگلیسی محول شده و فرماندهی
رسدها بعهده يكنفر سلطان یا نایب میباشد.

يكصد و سی و هفت تیر جهت هر توپ حمل میشود - چون مقدار قورخانه
لازمه از هندوستان حمل میشود از انبار ذخیره مخصوص تشکیل داده
نشده -

اسکادران متیرالیوز مرکب از دودسته میباشد که هر يك دارای دو -
توپ هستند

در بریگاد کرمان هر دودسته سواره و در شیراز یکدسته سواره و یکدسته
پیاده میباشد -

گروهان مهندس جهت خدمات صحرائی ترتیب نشده بلکه کارهای
مختلفه عهده دار است -

تشکیلات صحیه جهت هر بریگاد ترتیب داده شده و اضافه بر مریمضخانه
مرکزی که در هر يك از نقاط دایر مینماید ممکن است یکدسته سیار نیز جهت
عملیات مختصر تهیه نمایند

هر بریگاد دارای يك مریمضخانه بيطاری است و هر يك از افواج سوار
دارای يكنفر كمك بيطار تحصیل کرده با يكنفر پرستار هندی است با اضافه

در هر بریکاد یک نفر کمک ببطار یا نعل بند انگلیسی جهت قسمت سیار تهیه دارند -

هر بریکاد دارای يك اداره ذخیره تحت اوامر یکنفر معین نایب . انگلیسی میباشد که (وارنت افسر) باشد - لوازمات انبار انبارهای فوق از ذخائر انگلیسی آورده میشوند -

برای هر بریکاد یک دسته فاطر معین شده که فقط حمل لوازمات اولیه قشون را در هر موقع کفایت نمود ولی برای حمل کلیه لوازمات بریکاد باید وسائلی در خارج تهیه و مال کرایه شود با اضافه دسته فاطر فوق یکمده الاغ نیز داده شده و جهت حمل و نقل بعضی اشیاء در هر بریکاد یک دسته دو چرخه چی یافت میشود -

هر بریکاد دارای يك اداره مهمات و يك انبار مهمات بضمیمه يك قسمت سیار میباشد -

اضافه بر تشکلات مفصله فوق يك عده تفنگچی جهت انتظام راه ها توسط اداره قشون جنوب متصدی و نفرات آنها از طوائف محلی اخذ شده است .

تجهیزات - ۲۲ - اسلحه و لوازمات آنها از سیستم انگلیسی است که از زمان گذشته تا بحال قشون هندی دده شده است پیاده نظام ب تفنگ بلند (لی انفیاد) و سوار نظام با کرایین مدل ۳۰۳ مسلح شده اند - توپخانه دارای توپهای (ده بندی) کوهستانی انگلیسی میباشد باستانی دوتوپ که از سیستم شنیدر فرانسوی است اسلحه توپچیان کرایین و قاطرچی شمشیر میباشد البسه عده مطابق بالیسه قشون هندی است مگر کلاه که ایرانی است .

یک دست لباس خاکی جهت خدمت با اضافه يك دست لباس آبی جهت بیکاری بهر نفر داده میشود - کلیه عده بیک طریق مابیس شده اند مگر سواره نظام که در عوض بلوز نیم تنه و شلوار سواری دارند -

جهت نفراتیکه مشاغل فنی و خدمات فوجی را دارا هستند از قبیل آشپز و غیره البسه مخصوص تهیه شده است تجدید لباس مطابق ترتیب مخصوص يك یادومرتبه درسال صورت مییابد.

دریافته نظام هر نفری دارای هفتاد فشنگ و سوار دارای نود و فشانك مییاشد مقدار معین جهت ذخیره در هر يك از قسمتها موجود مییاشد -
شرائط خدمت - ۲۳ - نفرات بطور داوطلب برای مدت سه سال استخدام میشوند -

ولی ممکن است پس از انقضای این مدت بمیل خود مجدداً قبول خدمت نمایند - پس از خاتمه خدمت حقوق تقاعدی یا انعامی بنفقات داده میشود ولی هرگاه بکنفر در جنگ کشته یا زخمی شود بخود او (یا وارث او) انعامی مطابق درجه یا وضعیت بازماندگانش تعلق خواهد گرفت -

صاحب منصبان مستقیماً بموجب درخواست پذیرفته یا از صف گرفته میشوند نفقات از تاریخ دخول موظف مییاشند که بهر يك از نقاط ایران مامور شوند خدمت نمایند - صاحب منصبان انگلیسی قشون جنوب حقوق قشون هندی را دریافت میدارند باضافه فوق العاده شغل و فوق العاده ماموریت که معادل با دوپست رویه در ماه مییاشد - صاحب منصبان جزء حقوق وجیره معمولی خود را باضافه فوق العاده معادل با سی رویه در ماه دریافت میدارند

حقوق خدمت زمانی پرداخته میشود که صاحب منصب در قسمت خود مشغول باشد و بهمین ترتیب زمانی که صاحب منصب بواسطه مرض در مرخصخانه اداره مییاشد این حقوق باو تعلق میگیرد مگر اینکه مرض تناسلی داشته باشد اضافه بر حقوقات فوق صاحب منصبان ایرانی روزی دو قران جیره نقدی دریافت مینمایند - صاحب منصبانی که مشاغل مخصوصه از قبیل : آجودانی و غیره را دارا هستند فوق العاده مخصوص بآنها تعلق میگیرد بهر يك از صاحب منصبان بترتیب ذیل فوق العاده مسافرت داده میشود - از درجه سلطان بیالا هشت قران در روز - از نایب الی اسپران چهار قران در روز -

این فوق العاده مخصوصاً از زمان مسافرت بخارج از مرکز تامتت ددروزمهر
کجا درراه توقف کنند تادیه میگردد اضافه براین فوق العاده يك مبلغی از
بابت کرایه دستگاه دریافت میدارند

حقوق صاحبمنصبان ایرانی درماه مطابق شرح ذیل است

درجه	حقوق قران	حقوق خدمت قران	جمع
یاور	۸۰۰	۴۰۰	۱۲۰۰
سلطان اول	۶۰۰	۳۵۰	۹۵۰
سلطان دوم	۳۵۰	۳۰۰	۶۵۰
نایب اول	۳۰۰	۲۰۰	۵۰۰
نایب دوم	۲۵۰	۱۵۰	۴۰۰
اسپران اول	۲۰۰	۱۵۰	۳۵۰
اسپران دوم	۱۵۰	۱۰۰	۲۵۰

حقوق صاحبمنصبان جزء ایرانی و نفقات از قرار ذیل میباشد

درجه	سوار نظام و مترالوز	توپخانه مهندس و ذخیره چی	بیاده صحیه و بیطاری
وکیل باشی	۱۲۵	۱۲۰	۱۱۵
وکیل ناظر	۱۱۵	۱۰۰	۱۰۵
وکیل شیورچی	۱۰۰	—	۱۰۰
وکیل میرزاووکیل	۱۰۰	۹۵	۹۰
سرجوقه	۸۰	۷۵	۷۰
معین سرجوقه	۶۰	۵۵	۵۰
تاین	۴۵	۴۰	۳۵
شیورچی و طبال	—	۵۵	۵۰
وکیل پرستار	۱۵۰	—	—
معاون پرستار	—	۷۵	—

اضافه بر حقوقات مفصله فوق جهت کار گره‌ای مخصوص فوق العاده داده میشود -
 بکلیه نفرات قشون جنوب جیره جنسی مطابق معموله در هندوستان که
 کلیه مایحتاج خوراک یک نفر را از قبیل آرد و روغن و گوشت و ادویه آلات
 شامل است داده میشود - منازل صاحب منصبان و صاحب منصبان جزء و عورات
 در سرباز خانهای مخصوص که از طرف دولت انگلیس اجاره شده زیست می نمایند -
 متفرقه ۲۴ - ترتیب مشق و اداره نمودن این قوا مطابق ترتیبات
 و تشکیلات انگلیس میباشد اجناس و اغذیه و علیق در مراکز بریکاد توسط
 کنتراچیها تهیه و اتیاع میشود - در شعبات کوچکتر آنچه لازم است توسط
 نماینده فرمانده کل به همراهی نایب الحکومه محل فراهم می آید - جهت قسمت
 های مجزائی که موقتاً بماموریت میروند و احتیاج بانبار کردن اغذیه و لوازم
 دیگر ندارند بهر یک از نفرات روزی دوقران نقد یا در عوض روزی یکقران
 نقد و آرد داده میشود - در موقع حرکت عده قشونی آنوقت و تدارکات
 توسط مامورین محلی ایرانی در نقاط معینه جمع آوری و در موقع عبور قشون
 تحویل میشود - قسمت کل اجناس اتیاعی مفصله تحویل رئیس ده یا محل
 شده و تقسیم قیمت اجناس بمالکین بعده شخص مذکور واگذار میشود -
 جیره بطور روزانه همیشه یکروز قبل پرداخته میشود جهت کلیه عده آرد
 بنانوایخانه مرکزی و سایر اجناس باشپزخانه تحویل ولی قند و چای مستقیماً
 بنفرات تحویل میگردد - بهر یک از قسمت‌های نانوایخانه و آشپزخانه مخصوص
 دارا هستند بدن ترتیب یکدستگاه جهت هر گروهان و اسکادران و غیره یک
 دستگاه جهت مرکز هر یک از قوا - باضافه آشپزخانه‌های محلی هر یک از
 قسمت‌های گروهان و اسکادران و غیره یکدستگاه آشپزخانه صحرائی دارا هستند
 در روز دومرتبه بنفرات غذا داده میشود نهار تقریباً طهر و شام غروب چای
 صبح را نهارات شخصاً تهیه مینمایند - اکثر از قسمت‌های قهوه‌خانه مخصوص دارند
 که در آنجا چای اتیاع مینمایند - در قسمت‌های کوچک مجزا نهار و شام توسط
 خود نفرات تهیه میشود - علیق جهت هر یک از قسمت‌ها بمناسبت ظرفیت
 انارها جهت چندین روز دفعتاً داده میشود -
 مخارج : ۲۵ - مخارج سالیانه قوای قشون جنوب مطابق تخمینی که درمخارج
 هفتماه سال اخیر زده شده بمبلغ سی و پنج ملیون قران بالغ میشود کلیه مخارج
 قشون جنوب را دولت اسکستان عهده دار میباشد -

